

Psalterium Romanum

dispositum per hebdomadam

ad formam
Breviarii Romani
Pii X Pont. Max.

Clementine Vulgate

Psalterz Rzymski

w układzie tygodniowym

w formie
Brewiarza Rzymskiego
papieża Piusa X

Biblia Jakuba Wujka

Copyright © 2022 by Grzegorz Tomasz Bloch

Licensed under: CC BY-NC-ND 4.0 –

Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International license
[<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0>]

DOMÍNICA

Ad Matutinum

Ps 94

¹ *Laus cántici ipsi David.*

Veníte, exsultémus Dómino:

iubilémus Deo salutári nostro:

² Præoccupémus fáciem eius in confessióne:
et in psalmis iubilémus ei.

³ Quóniam Deus magnus Dóminus:
et Rex magnus super omnes deos.

⁴ Quia in manu eius sunt omnes fines terræ:
et altitúdines móntium ipsíus sunt.

⁵ Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud:
et siccam manus eius formavérunt.

⁶ Veníte, adorémus, et procidámus,
et plorémus ante Dóminum, qui fecit nos.

⁷ Quia ipse est Dóminus Deus noster,
et nos pópulus páscuæ eius, et oves manus eius.

⁸ Hódie si vocem eius audiéritis,
nolíte obduráre corda vestra:

⁹ Sicut in irritatióne secúndum diem tentatiónis in desérto:
ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt me, et vidérunt ópera mea.

¹⁰ Quadragínta annis offénsus fui generatióni illi,
et dixi: Semper hi errant corde.

¹¹ Et isti non cognovérunt vias meas:
ut iurávi in ira mea: Si introíbunt in réquiem meam.

Ps 1

¹ Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit,
et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

² Sed in lege Dómini volúntas eius,
et in lege eius meditábitur die ac nocte.

³ Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum,
quod fructum suum dabit in témpore suo:
Et fólium eius non défluet:
et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

NIEDZIELA

Jutrznia

Ps 94

¹ *Pieśń pochwalna Dawida.*

- Pójdźcie, śpiewajmy z radością Panu,
śpiewajmy Bogu, zbawicielowi naszemu,
² uprzedzajmy oblicze jego z wychwalaniem
i psalmy śpiewajmy mu!
³ Albowiem Bogiem wielkim Pan
i królem wielkim ponad wszystkie bogi.
⁴ Bo w ręce jego wszystkie krańce ziemi
i gór wysokości jego są;
⁵ bo jego jest morze, i on je uczynił,
i lądy utworzyły ręce jego.
⁶ Pójdźcie, pokłońmy się i upadnijmy,
i płaczmy przed Panem, który nas stworzył!
⁷ Albowiem on jest Panem, Bogiem naszym,
a my ludem pastwiska jego i owcami ręki jego.
⁸ Dziś, jeśli głos jego usłyszycie,
nie zatwardzajcie serc waszych,
⁹ jak w rozdrażnieniu, jak w dzień kuszenia na puszczy,
kiedy mię kusili ojcowie wasi, doświadczyli mię, a widzieli uczynki moje!
¹⁰ Czterdzieści lat gniewałem się na ten naród,
i rzekłem: *Zawsze ci błędzą sercem.*
¹¹ A oni nie poznali dróg moich,
jak zaprzysiągłem w gniewie moim, że nie wnijdą do pokoju mego.

Ps 1

- ¹ Błogosławiony mąż, który nie chodził za radą niebożnych, i nie stał na drodze grzesznych,
i na stolicy zarazy nie siedział,
² ale w zakonie Pańskim upodobania jego,
i nad zakonem Jego rozmyśla we dnie i w nocy.
³ I będzie jak drzewo, które zasadzone jest nad ściekaniem wód,
które swój owoc da czasu swego,
a liść jego nie opadnie,
i wszystko, cokolwiek czynić będzie, poszczęści się.

- ⁴ Non sic ímpii, non sic:
sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.
⁵ Ídeo non resúrgent ímpii in iudício:
neque peccatóres in concílio iustórum.
⁶ Quóniam novit Dóminus viam iustórum:
et iter impiórum peribit.

Ps 2

- ¹ Quare fremuérunt gentes,
et pópuli meditáti sunt inánia?
² Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum
advérsus Dóminum, et advérsus christum eius.
³ Dirumpámus víncula eórum:
et proiciámus a nobis iugum ipsórum.
⁴ Qui hábitat in cælis, irridébit eos:
et Dóminus subsannábit eos.
⁵ Tunc loquétur ad eos in ira sua,
et in furóre suo conturbábit eos.
⁶ Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius,
prædicans præcéptum eius.
⁷ Dóminus dixit ad me:
Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
⁸ Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam,
et possessiónem tuam términos terræ.
⁹ Reges eos in virga férrea,
et tamquam vas figuli confrínges eos.
¹⁰ Et nunc, reges, intelligite:
erudímini, qui iudicátis terram.
¹¹ Servíte Dómino in timóre:
et exsultáte ei cum tremóre.
¹² Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus,
et pereátis de via iusta.
¹³ Cum exárserit in brevi ira eius,
beáti omnes qui confídunt in eo.

- ⁴ Nie tak nieubożni, nie tak;
ale jak proch, który rozmiata wiatr z wierzchu ziemi.
⁵ Przeto nie powstaną nieubożnicy na sądzie
ani grzesznicy w zebraniu sprawiedliwych.
⁶ Albowiem zna Pan drogę sprawiedliwych,
a droga nieubożnych zginie.

Ps 2

- ¹ Czemu się wzburzyły narody,
a ludy wymyślały próżne rzeczy?
² Staęli razem królowie ziemi, a książęta zeszli się w gromadę
przeciw Panu i przeciw Chrystusowi jego:
³ *Potargajmy więzy ich
i zrzucmy z siebie jarzmo ich!*
⁴ Pan, który mieszka w niebiosach, wyśmiej się z nich,
i Pan szydzić z nich będzie.
⁵ Wtedy przemówi do nich w gniewie swoim
i w zapalczywości swej potrwoży ich.
⁶ *A ja jestem ustanowiony królem od niego nad Syjonem górą świętą jego,
bym głosił przykazanie jego.*
⁷ Pan rzekł do mnie:
Tyś jest synem moim, jam ciebie dziś zrodził.
⁸ *Żądaj ode mnie, a dam ci narody w twe dziedzictwo,
a w posiadłość twą krańce ziemi.*
⁹ *Będziesz nimi rządził laską żelazną,
a jak naczynie garncarskie pokruszysz ich.*
¹⁰ A teraz, królowie, zrozumieście!
uczcie się wy, którzy sądzicie ziemię.
¹¹ Służcie Panu w bojaźni,
a radujcie się mu ze drżeniem.
¹² Chwycie się nauki, by się przypadkiem nie rozgniewał Pan
i byście nie zginęli z drogi sprawiedliwej,
¹³ gdy się wkrótce zapali gniew jego.
Błogosławieni wszyscy, którzy w nim ufają!

Ps 3

- ¹ *Psalmus David,*
cum fúgeret a fácie Absalom filii sui.
- ² Dómine, quid multiplicáti sunt qui trībulant me?
multi insúrgunt advérsus me.
- ³ Multi dicunt ánimæ meæ:
Non est salus ipsi in Deo eius.
- ⁴ Tu autem, Dómine, suscēptor meus es,
glória mea, et exáltans caput meum.
- ⁵ Voce mea ad Dóminum clamávi:
et exaudívit me de monte sancto suo.
- ⁶ Ego dormívi, et soporátus sum:
et exsurréxi, quia Dóminus suscēpit me.
- ⁷ Non timébo míllia pópuli circumdántis me:
exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
- ⁸ Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa:
dentes peccatórum contrivísti.
- ⁹ Dómini est salus:
et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ps 8

- ¹ *In finem, pro torculáribus.*
Psalmus David.
- ² Dómine, Dóminus noster,
quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua,
super cælos.
- ³ Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos,
ut déstruas inimícum et ultórem.
- ⁴ Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum:
lunam et stellas, quæ tu fundásti.
- ⁵ Quid est homo, quod memor es eius?
aut fílius hómínis, quóniam vísitas eum?
- ⁶ Minuísti eum paulo minus ab ángelis, glória et honóre coronásti eum:
et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
- ⁷ Ómnia subiecísti sub pédibus eius,
oves et boves univérsas: insuper et pécora campi.

Ps 3

- ¹ *Psalm Dawida,
gdy uciekał przed Absalomem synem swoim.*
- ² Panie, czemu się rozmnożyli trapiący mnie?
Wielu ich powstaje przeciwko mnie.
- ³ Wielu ich mówi duszy mojej:
Nie ma ten zbawienia w Bogu swoim!
- ⁴ Ale ty, Panie, jesteś obrońcą moim,
chwałą moją i ty podnosisz głowę moją.
- ⁵ Głosem moim wołałem do Pana,
i wysłuchał mnie z góry świętej swojej.
- ⁶ Jam spał i twardo zasnąłem,
i wstałem, bo Pan mię obronił.
- ⁷ Nie będę się bał tysięcy ludu wokół mnie leżącego.
Powstań, Panie, wybaw mię, Boże mój!
- ⁸ Boś ty pobił wszystkich sprzeciwiających mi się bez przyczyny,
pokruszyłeś zęby grzeszników.
- ⁹ Pańskie jest wybawienie,
a nad ludem twoim błogosławieństwo twoje.

Ps 8

- ¹ *Na koniec, dla tłoczni.
Psalm Dawidowy.*
- ² Panie, Panie nasz,
jakże dziwne jest imię twoje po wszystkiej ziemi!
Albowiem wyniesiona jest nad niebiosą
wielmożność twoja.
- ³ Z ust niemowląt i ssących uczyniłeś doskonałą chwałę przeciw nieprzyjaciołom twoim,
aby zniszczyć nieprzyjaciela i mściciela.
- ⁴ Albowiem spoglądam na niebiosą twoje, dzieła palców twoich,
księżyc i gwiazdy, któreś ty założył.
- ⁵ Cóż jest człowiek, iż nań pamiętasz?
albo syn człowieczy, iż go nawiedzasz?
- ⁶ Uczyniłeś go mało co mniejszym od aniołów, chwałą i czcią ukoronowałeś go,
i postawiłeś go nad dziełami rąk twoich.
- ⁷ Poddąłeś wszystko pod nogi jego:
- ⁸ owce i woły wszystkie, nadto i zwierzęta polne,

- ⁹ Vólucres cæli, et pisces maris,
qui perámbulant sémitas maris.
¹⁰ Dómine, Dóminus noster,
quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ps 9

- ¹ *In finem, pro occúltis filii.*
Psalmus David.

i

- ² Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo:
narrábo ómnia mirábília tua.
³ Lætábor et exsultábo in te:
psallam nómini tuo, Altíssime.
⁴ In converténdo inimícum meum retrórsum:
infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.
⁵ Quóniam fecísti iudícium meum et causam meam:
sedísti super thronum, qui iúdicas iustítiam.
⁶ Increpásti gentes, et périit ímpius:
nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.
⁷ Inimíci defecérunt frámeæ in finem:
et civitátes eórum destruxísti.
Périit memória eórum cum sónitu:
⁸ et Dóminus in ætérnum pérmanet.
Parávit in iudício thronum suum:
⁹ et ipse iudicábit orbem terræ in æquitáte, iudicábit pópulos in iustítia.
¹⁰ Et factus est Dóminus refúgium páuperi:
adiútor in opportunitátibus, in tribulatióne.
¹¹ Et sperent in te qui novérunt nomen tuum:
quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

ii

- ¹² Psállite Dómino, qui hábitat in Sion:
annuntiáte inter gentes stúdia eius:
¹³ Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est:
non est oblítus clamórem páuperum.
¹⁴ Miserére mei, Dómine:
vide humilitátem meam de inimícis meis.
¹⁵ Qui exáltas me de portis mortis,
ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

- ⁹ ptactwo niebieskie i ryby morskie,
które się przechodzą po ścieżkach morskich.
¹⁰ Panie, Panie nasz,
jakże dziwne jest imię twoje po wszystkiej ziemi!

Ps 9

- ¹ *Na koniec, na tajemnice syna.*
Psalm Dawidowy.

i

- ² Będę cię wysławiał, Panie, ze wszystkiego serca mego,
będę opowiadał wszystkie dziwy twoje.
³ Weselić się i radować będę w tobie,
będę śpiewał imieniu twemu, o Najwyższy,
⁴ iż nieprzyjaciel mój obrócił się wstecz;
osłabną i poginą przed obliczem twoim.
⁵ Boś rozstrzygnął sąd mój i sprawę moją,
zasiadłeś na stolicy ty, który sądzisz sprawiedliwie.
⁶ Zgromiłeś narody, i zgiął niezbożny,
wygładziłeś imię ich na wieki i na wieki wieków.
⁷ Nieprzyjacielskie miecze ustały na zawsze
i zburzyłeś ich miasta.
Zginęła z trzaskiem pamięć o nich,
⁸ a Pan trwa na wieki.
Nagotował na sąd stolicę swą,
⁹ i on będzie sądził okrąg ziemi w prawości, osądzi narody w sprawiedliwości.
¹⁰ I stał się Pan ucieczką ubogiego,
pomocnikiem w potrzebach, w ucisku.
¹¹ I niech ufają tobie, którzy znają twe imię,
albowiem nie opuściłeś szukających cię, Panie!

ii

- ¹² Śpiewajcie Panu, który mieszka na Syjonie,
opowiadajcie między narodami sprawy jego!
¹³ Albowiem mściciel krwi wspomniał na nich,
nie zapomniał wołania ubogiego.
¹⁴ Zmiłuj się nade mną, Panie!
wejrzyj na poniżenie moje od nieprzyjaciół moich,
¹⁵ ty, który mię podnosisz od bram śmierci,
abyś opowiadał wszystką chwałę twoją w bramach córki Syjonu!

- 16 Exsultábo in salutári tuo:
infixæ sunt gentes in intéritu, quem fecérunt.
In láqueo isto, quem abscondérunt,
comprehensus est pes eórum.
- 17 Cognoscétur Dóminus iudícia fáciens:
in opéribus mánuum suárum comprehensus est peccátor.
- 18 Convertántur peccatóres in inférnum,
omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.
- 19 Quóniam non in finem oblívio erit páuperis:
patiéntia páuperum non períbit in finem.
- 20 Exsúrge, Dómine, non confortétur homo:
iudicéntur gentes in conspéctu tuo.
- 21 Constítue, Dómine, legislatórem super eos:
ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

iii

- 22 Ut quid, Dómine, recessísti longe,
déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?
- 23 Dum supérbit ímpius, incénditur pauper:
comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.
- 24 Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ:
et iníquus benedícitur.
- 25 Exacerbávit Dóminum peccátor,
secúndum multitudínem iræ suæ non quæret.
- 26 Non est Deus in conspéctu eius:
inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.
Auferúntur iudícia tua a fácie eius:
ómnium inimicórum suórum dominábitur.
- 27 Dixit enim in corde suo:
Non movébor a generatióne in generatióne sine malo.
- 28 Cuius maledictiόne os plenum est, et amaritúdine, et dolo:
sub lingua eius labor et dolor.
- 29 Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis,
ut interfíciat innocéntem.
- 30 Óculi eius in páuperem respíciunt:
insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.
Insidiátur ut rápiat páuperem:
rápere páuperem, dum átrahit eum.
- 31 In láqueo suo humiliábit eum:
inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.
- 32 Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus,
avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

- 16 Będę się weselił zbawieniem twoim.
Ugrzęźli poganie w zatraceniu, które przygotowali;
w sidle tym, które skrycie zastawili,
uwięzła noga ich.
- 17 Poznany będzie Pan, sądy czyniący;
robotą rąk swoich pojmany jest grzesznik.
- 18 Niech się wrócą grzesznicy do otchłani,
wszystkie narody, które zapominają Boga!
- 19 Bo nie na zawsze będzie zapomniany ubogi,
cierpliwość ubogich nie zginie na zawsze.
- 20 Powstań, Panie, niech się nie wzmacnia człowiek:
niech będą sądzone narody przed obliczem twoim!
- 21 Postaw, Panie, zakonodawcę nad nimi,
aby wiedziały narody, iż ludźmi są!

iii

- 22 Czemu, o Panie, stoisz z daleka,
przeoczasz w potrzebach, w ucisku?
- 23 Gdy pyszni się niebożnik, zapala się ubogi;
bywają usidleni planami, które wymyślają.
- 24 Albowiem chwalony bywa grzesznik dla żądz duszy swej,
a niegodziwy bywa błogosławiony.
- 25 Rozgniewał Pana grzesznik,
według wielkości gniewu swego nie będzie szukał.
- 26 Nie masz Boga przed obliczem jego,
splugawione są drogi jego na każdy czas.
Odjęte są sądy Twoje od oblicza jego,
nad wszystkimi nieprzyjaciółmi swymi będzie panował.
- 27 Mówił bowiem w sercu swoim:
Nie będę poruszony z pokolenia na pokolenie, wolny będę od nieszczęścia.
- 28 Usta jego pełne są złorzeczenia i gorzkości i zdrady,
pod językiem jego trud i boleść.
- 29 Siedzi w zasadzce z bogatymi w skrytościach,
aby zabić niewinnego.
- 30 Oczy jego upatrują ubogiego,
zasadza się w skrytym miejscu jak lew w jamie swojej;
zastawia sidła, aby pochwycić ubogiego,
aby złapać ubogiego, przyciągając go.
- 31 W sidle swoim powali go;
schyli się i padnie, gdy opanuje ubogich.
- 32 Rzekł bowiem w sercu swoim: *Zapomniał Bóg,
odwrócił oblicze swe, aby nie patrzeć do końca.*

iv

- 33 Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua:
ne obliviscáris páuperum.
- 34 Propter quid irritávit ímpius Deum?
dixit enim in corde suo: Non requíret.
- 35 Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas:
ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelíctus est pauper:
órphano tu eris adiútor.
- 36 Cóntere bráchium peccatóris et maligni:
quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.
- 37 Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi:
períbitis, gentes, de terra illíus.
- 38 Desidérium páuperum exaudivit Dóminus:
præparatióem cordis eórum audívit auris tua.
- 39 Iudicáre pupíllo et húmili,
ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Ps 10

- 1 *In finem.*
Psalmus David.
- 2 In Dómino confido: quómodo dícitis ánimæ meæ:
Tránsmigra in montem sicut passer?
- 3 Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra,
ut sagíttent in obscúro rectos corde.
- 4 Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt:
iustus autem quid fecit?
- 5 Dóminus in templo sancto suo,
Dóminus in cælo sedes eius.
Óculi eius in páuperem respíciunt:
pálpebræ eius intérogant filios hóminum.
- 6 Dóminus intérogat iustum et ímpium:
qui autem dfligit iniquitátem, odit ánimam suam.
- 7 Pluet super peccatóres láqueos:
ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.
- 8 Quóniam iustus Dóminus, et iustítias diléxit:
æquitátem vidit vultus eius.

iv

- 33 Powstań, Panie Boże, niech się podniesie ręka twoja,
nie zapominaj ubogich!
- 34 Dlaczego niebożnik rozdrażnił Boga?
Bo mówił w sercu swym: *Nie będzie dochodził.*
- 35 Widzisz, bo Ty na boleść i na utrapienie patrzysz,
aby ich wydać w ręce swe.
Tobie zostawiony jest ubogi,
sierocie ty będziesz pomocnikiem.
- 36 Skrusz ramię grzesznika i niegodziwca;
będą szukać grzechu jego, a nie znajdą.
- 37 Pan będzie królował wiecznie i na wieki wieków;
wyginiecie, poganie, z ziemi jego.
- 38 Pragnienia ubogich wysłuchał Pan;
gotowość serca ich usłyszało ucho twoje,
- 39 abys uczynił sąd sierocie i uniżonemu,
aby się więcej nie ważył wielmożyć człowiek na ziemi.

Ps 10

- ¹ *Na koniec.*
Psalm Dawidowy.
- ² W Panu ja ufam; jak możecie duszy mojej mówić:
Uciekaj na górę jak wróbel?
- ³ *Bo oto grzesznicy naciągali łuk, nagotowali strzały swe w sajdaku,*
aby strzelać w ciemności na tych, co prawi są sercem.
- ⁴ *Albowiem, coś był sprawił, zniszczyli,*
sprawiedliwy zaś co uczynił?
- ⁵ Pan jest w kościele swym świętym;
Pan, w niebie stolica jego.
Oczy jego na ubogiego patrzą,
powieki jego badają synów ludzkich.
- ⁶ Pan bada sprawiedliwego i niebożnego;
lecz kto miłuje nieprawość, ma w nienawiści duszę swoją.
- ⁷ Wyleje jak deszcz na grzeszników sidła;
ogień i siarka i wiatr nawalnicy, to częśćka ich kielicha.
- ⁸ Albowiem sprawiedliwy Pan i sprawiedliwość miłuje,
prawość widziało oblicze jego.

Ad Laudes I

Ps 92

- ¹ *Laus cántici ipsi David,
in die ante sabbatum, quando fundata est terra.*

Dóminus regnávít, decórem indútus est:
indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.
Étenim firmávit orbem terræ,
qui non commovébitur.

- ² Paráta sedes tua ex tunc:
a sæculo tu es.

- ³ Elevavérunt flúmina, Dómine:
elevavérunt flúmina vocem suam.
Elevavérunt flúmina fluctus suos,

- ⁴ a vóciſus aquárum multárum.
Mirábiles elatiónes maris:
mirábilis in altis Dóminus.

- ⁵ Testimónia tua credibília facta sunt nimis:
domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ps 99

- ¹ *Psalmus in confesiónē.*

- ² Iubiláte Deo, omnis terra:
servíte Dómino in lætítia.
Introíte in conspéctu eius,
in exsultatióne.

- ³ Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus:
ipse fecit nos, et non ipsi nos:
Pópulus eius, et oves páscuæ eius:

- ⁴ introíte portas eius in confesiónē, átria eius in hymnis: confitémini illi.

- ⁵ Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatióne et generatióne véritas eius.

Laudesy I

Ps 92

¹ *Pieśń pochwalna Dawida.*

Przed sobotą, kiedy ziemia jest ufundowana.

Pan jest królem, oblókł się w ozdobę,
oblókł się Pan w moc i przepasał się;
albowiem umocnił okrąg świata,
który się nie poruszy.

² Zgotowana stolica twoja od owego czasu;
ty jesteś od wieku!

³ Podniosły rzeki, Panie,
podniosły rzeki głos swój;
podniosły rzeki fale swoje

⁴ od szumu wód wielkich.
Dziwne są nawałności morskie,
dziwny na wysokościach Pan!

⁵ Świadectwa twoje są bardzo godne wiary;
domowi twemu, Panie, przystoi świętość na długie dni.

Ps 99

¹ *Psalm na wysławianie.*

² Wykrzykujcie Bogu, wszystka ziemio!
Służcie Panu z weselem!

Wchodźcie przed oblicze jego
z radością!

³ Wiedźcie, iż Pan jest Bogiem,
on nas uczynił, a nie my sami siebie;
myśmy lud jego i owce pastwiska jego.

⁴ Wchodźcie w bramy jego z wychwalaniem, do przedsieni jego z pieśniami: wysławiajcie go,
⁵ chwalcie imię jego, bo słodki jest Pan, na wieki miłosierdzie jego,
i od pokolenia w pokolenie prawda jego!

Ps 62

- ¹ *Psalmus David,
cum esset in desérto Idumææ.*
- ² Deus, Deus meus,
ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea,
quam multipliciter tibi caro mea.
- ³ In terra desérta, et ínvia, et inaquósa:
sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.
- ⁴ Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas:
lábia mea laudábunt te.
- ⁵ Sic benedícam te in vita mea:
et in nómine tuo levábo manus meas.
- ⁶ Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea:
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.
- ⁷ Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te:
- ⁸ quia fuísti adiútor meus.
- ⁹ Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te:
me suscepit délixtera tua.
- ¹⁰ Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ:
- ¹¹ tradéntur in manus gládií, partes vúlpium erunt.
- ¹² Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui iurant in eo:
quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Cánticum Trium Puerórum

Prophetía Daniélis 3:57-88.56

- ⁵⁷ Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino:
laudáte et superexaltáte eum in sæcula.
- ⁵⁸ Benedícite, ángeli Dómini, Dómino:
- ⁵⁹ Benedícite, cæli, Dómino.
- ⁶⁰ Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino:
- ⁶¹ Benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.
- ⁶² Benedícite, sol et luna, Dómino:
- ⁶³ Benedícite, stellæ cæli, Dómino.
- ⁶⁴ Benedícite, omnis imber et ros, Dómino:
- ⁶⁵ Benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.
- ⁶⁶ Benedícite, ignis et æstus, Dómino:
- ⁶⁷ Benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Ps 62

- ¹ *Psalm Dawida,
gdy był na puszczy Idumejskiej.*
- ² Boże, Boże mój,
do ciebie się zrywam na świtanie.
Pragnęła ciebie dusza moja,
jak bardzo tęskniło za tobą ciało moje!
- ³ W ziemi pustej, bezdrożnej i bezwodnej,
tak w świątyni stawilem się przed tobą, aby widzieć moc twoją i chwałę twoją.
- ⁴ Bo lepsze jest miłosierdzie twoje niżli życie,
wargi moje będą cię chwalić.
- ⁵ Tak cię błogosławić będę za życia mego
i w imię twoje będę podnosił ręce moje.
- ⁶ Jakby sadłem i tłustością niech będzie napełniona dusza moja,
a wargami wesołość będą wychwalać usta moje.
- ⁷ Jeśli cię wspominałem na łożu moim, rano będę rozmyślał o tobie,
⁸ bo byłeś pomocnikiem moim,
⁹ i w zasłonie skrzydeł twoich rozraduję się. Przyłgnęła dusza moja do ciebie,
bronila mię prawica twoja.
- ¹⁰ A oni na próżno szukali duszy mojej, zstąpią w głębokości ziemi.
¹¹ Będą oddani w moc miecza, staną się działem lisów.
¹² Ale król będzie się weselił w Bogu; chlubić się będą wszyscy, którzy nań przysięgają,
bo zatkanie są usta mówiących nieprawości.

Kantyk trzech młodzieńców

Prorocstwo Danielowe 3:57-88.56

- ⁵⁷ Błogosławcie, wszystkie dzieła Pańskie, Panu,
chwalcie i wywyższajcie go na wieki!
- ⁵⁸ Błogosławcie, aniołowie Pańscy, Panu,
⁵⁹ Błogosławcie, niebios, Panu.
- ⁶⁰ Błogosławcie, wody wszystkie, które są na niebie, Panu,
⁶¹ Błogosławcie, wszystkie moce Pańskie, Panu.
- ⁶² Błogosławcie, słońce i miesiącu, Panu,
⁶³ Błogosławcie, gwiazdy niebieskie, Panu.
- ⁶⁴ Błogosławcie, wszelki deszczu i roso, Panu,
⁶⁵ Błogosławcie, wszystkie wiatry Boże, Panu.
- ⁶⁶ Błogosławcie, ogniu i gorąco, Panu,
⁶⁷ Błogosławcie, zimno i ciepło, Panu.

- 68 Benedícite, rores et pruina, Dómino:
69 Benedícite, gelu et frigus, Dómino.
70 Benedícite, glácies et nives, Dómino:
71 Benedícite, noctes et dies, Dómino.
72 Benedícite, lux et ténebræ, Dómino:
73 Benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.
74 Benedícat terra Dóminum:
 laudet et superexáltet eum in sæcula.
75 Benedícite, montes et colles, Dómino:
76 Benedícite, univérſa germinántia in terra, Dómino.
77 Benedícite, fontes, Dómino:
78 Benedícite, mária et flúmina, Dómino.
79 Benedícite, cete, et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino:
80 Benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.
81 Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino:
82 Benedícite, filii hóminum, Dómino.
83 Benedícat Israël Dóminum:
 laudet et superexáltet eum in sæcula.
84 Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino:
85 Benedícite, servi Dómini, Dómino.
86 Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, Dómino:
87 Benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.
88 Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino:
 laudáte et superexaltáte eum in sæcula.
 Benedicámus Patrem et Filium cum Sancto Spíritu:
 laudémus et superexaltémus eum in sæcula.
56 Benedíctus es in firmaménto cæli:
 et laudábilis, et glorióſus in sæcula.

Ps 148

1 Allelúia.

- Laudáte Dóminum de cælis:
 laudáte eum in excélsis.
2 Laudáte eum, omnes ángeli eius:
 laudáte eum, omnes virtútes eius.
3 Laudáte eum, sol et luna:
 laudáte eum, omnes stellæ et lumen.
4 Laudáte eum, cæli cælórum:
 et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

- 68 Błogosławcie, roso i szronie, Panu,
69 Błogosławcie, mrozie i zimno, Panu.
70 Błogosławcie, lody i śniegi, Panu,
71 Błogosławcie, noce i dnie, Panu.
72 Błogosławcie, światło i ciemności, Panu,
73 Błogosławcie, błyskawice i obłoki, Panu.
74 Niech błogosławi ziemia Pana,
niech chwali i wywyższa go na wieki!
75 Błogosławcie, góry i pagórki, Panu,
76 Błogosławcie, wszystko rodzące na ziemi, Panu.
77 Błogosławcie, źródła, Panu,
78 Błogosławcie, morza i rzeki, Panu.
79 Błogosławcie, wieloryby i wszystko, co się rusza w wodach, Panu,
80 Błogosławcie, wszystkie ptaki powietrzne, Panu.
81 Błogosławcie, wszystkie zwierzęta i bydło, Panu,
82 Błogosławcie, synowie ludzcy, Panu.
83 Niech błogosławi Izrael Pana,
niech go chwali i wywyższa na wieki!
84 Błogosławcie, kapłani Pańscy, Panu,
85 Błogosławcie, słudzy Pańscy, Panu.
86 Błogosławcie, duchy i dusze sprawiedliwych, Panu,
87 Błogosławcie, święci i pokornego serca, Panu.
88 Błogosławcie, Ananiaszu, Azariaszu, Misaelu, Panu,
chwalcie i wywyższajcie go na wieki!
Błogosławmy Ojca i Syna wraz z Duchem Świętym,
chwalmy i wywyższajmy go na wieki!
56 Błogosławiony jesteś na sklepieniu niebieskim
i sławny i chwalebny na wieki.

Ps 148

1 Alleluja!

- Chwalcie Pana z niebios,
chwalcie go na wysokości!
2 Chwalcie go, wszyscy aniołowie jego,
chwalcie go, wszystkie wojska jego!
3 Chwalcie go, słońce i księżycu,
chwalcie go, wszystkie gwiazdy i światło!
4 Chwalcie go, niebiosą nad niebiosami
i wody, które są nad niebiosami, niech chwalą imię Pańskie!

- ⁵ Quia ipse dixit, et facta sunt:
ipse mandávit, et creáta sunt.
- ⁶ Státuit ea in aetérnum, et in sáeculum sáeculi:
præcéptum pósuit, et non præteríbit.
- ⁷ Laudáte Dóminum de terra,
dracónes, et omnes abyssi.
- ⁸ Ignis, grando, nix, glacies, spíritus procellárum:
quæ faciunt verbum eius:
- ⁹ Montes, et omnes colles:
ligna fructífera, et omnes cedri.
- ¹⁰ Béstiæ, et univérsa pécora:
serpéntes, et vólucres pennátæ:
- ¹¹ Reges terræ, et omnes pópuli:
príncipes, et omnes iúdicez terræ.
- ¹² Iúvenes, et vírgines, senes cum iunióribus laudent nomen Dómini:
- ¹³ quia exaltátum est nomen eius solius.
- ¹⁴ Conféssio eius super cælum et terram:
et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis eius:
filiis Israël, pópulo appropinquánti sibi.
Allelúia.

Ad Laudes II

*Ad Laudes II dicúntur in Domínicis Advéntus,
et a Domínica Septuagésima usque ad Domínica Palmárum inclusive,
quando fit Offícium de Domínica.*

Ps 50 pg. 170

Ps 117 pg. 24

Ps 62 pg. 18

Cánticum Trium Puerórum

Prophetía Daniélis 3:52-57

- ⁵² Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum:
et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sáecula.

- ⁵ Albowiem on rzekł, i zostały uczynione,
on rozkazał, i zostały stworzone.
- ⁶ Ustanowił je na wieki i na wieki wieków,
ustawę dał i nie przemienie.
- ⁷ Chwalcie Pana z ziemi,
smoki i wszystkie przepaści;
- ⁸ ogniu, gradzie, śniegu, lodzie i wietrze gwałtowny,
czyniące słowo jego;
- ⁹ góry i wszystkie pagórki,
drzewa owocowe i wszystkie cedry;
- ¹⁰ zwierzęta i wszystko bydło,
płazy i ptactwo skrzydlate;
- ¹¹ królowie ziemi i wszystkie narody,
książęta i wszyscy sędziowie ziemi;
- ¹² młodzieńcy i panny, starzy i młodzi niech imię Pana chwalą,
- ¹³ bo wywyższyło się imię jego samego!
- ¹⁴ Chwała jego na niebie i na ziemi,
i wywyższył róg ludu swego.
Chwała dla wszystkich świętych jego,
dla synów Izraela, ludu przybliżającego się do niego.
Alleluja!

Laudesy II

*Laudesy II odmawia się w niedzielę adwentu,
i od Niedzieli Siedemdziesiątnicy aż do Niedzieli Palmowej włącznie,
kiedy wpada oficjum z niedzieli.*

Ps 50 str. 171

Ps 117 str. 25

Ps 62 str. 19

Kantyk trzech młodzieńców

Prorocstwo Danielowe 3:52-57

- ⁵² Błogosławiony jesteś, Panie, Boże ojców naszych,
i chwalebny, i sławny, i wywyższony na wieki,

- Et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum:
et laudábile, et superexaltátum in ómnibus sæculis.
- 53 Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ:
et superlaudábilis, et supergloriósus in sæcula.
- 54 Benedíctus es in throno regni tui:
et superlaudábilis, et superexaltátus in sæcula.
- 55 Benedíctus es, qui intuéris abyíssos, et sedes super chérubim:
et laudábilis, et superexaltátus in sæcula.
- 56 Benedíctus es in firmaménto cæli:
et laudábilis, et gloriósus in sæcula.
- 57 Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino:
laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Ps 148 pg. 20

Ad Primam

Ps 117

¹ *Allelúia.*

- Confitémini Dómino quóniam bonus:
quóniam in sæculum misericórdia eius.
- 2 Dicat nunc Israël: Quóniam bonus:
quóniam in sæculum misericórdia eius.
- 3 Dicat nunc domus Aaron:
quóniam in sæculum misericórdia eius.
- 4 Dicant nunc qui timent Dóminum:
quóniam in sæculum misericórdia eius.
- 5 De tribulatióne invocávi Dóminum:
et exaudivit me in latitúdine Dóminus.
- 6 Dóminus mihi adiútor:
non timébo quid fáciat mihi homo.
- 7 Dóminus mihi adiútor:
et ego despíciam inimícos meos.
- 8 Bonum est confídere in Dómino,
quam confídere in hómine:
- 9 Bonum est speráre in Dómino,
quam speráre in princípibus.

- i błogosławione imię chwały twojej,
i chwalebne i wywyższone po wszystkie wieki.
- 53 Błogosławiony jesteś w kościele świętym chwały twojej
i przeniejchwalebniejszy i przeniejsławniejszy na wieki.
- 54 Błogosławiony jesteś na stolicy królestwa twego
i przeniejchwalebniejszy i przeniejwyższy na wieki.
- 55 Błogosławiony jesteś, który wypatrujesz przepaści, a siedzisz na cherubinach;
i chwalebny i przeniejwyższy na wieki.
- 56 Błogosławiony jesteś na sklepieniu niebieskim
i sławny i chwalebny na wieki.
- 57 Błogosławcie, wszystkie dzieła Pańskie, Panu,
chwalcie i wywyższajcie go na wieki!

Ps 148 str. 21

Pryma

Ps 117

¹ *Alleluja!*

- Wysławiajcie Pana, bo jest dobry,
bo na wieki miłosierdzie jego!
- ² Niech mówi Izrael, że dobry,
że na wieki miłosierdzie jego!
- ³ Niech mówi dom Aarona,
że na wieki miłosierdzie jego!
- ⁴ Niech mówią, którzy się boją Pana,
że na wieki miłosierdzie jego!
- ⁵ Z ucisku wzywałem Pana,
i wysłuchał mię stawiając mnie na miejscu przestronnym Pan.
- ⁶ Pan pomocnikiem moim,
nie będę się bał tego, co może mi uczynić człowiek.
- ⁷ Pan pomocnikiem moim,
a ja gardzić będę nieprzyjaciółmi moimi.
- ⁸ Lepiej jest zaufać Panu,
niżli ufać człowiekowi.
- ⁹ Lepiej jest mieć nadzieję w Panu,
niżli mieć nadzieję w książętach.

- 10 Omnes gentes circuiérunt me:
et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.
- 11 Circumdántes circumdedérunt me:
et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.
- 12 Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis:
et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.
- 13 Impúlsus evérsus sum ut cáderem:
et Dóminus suscepit me.
- 14 Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus:
et factus est mihi in salútem.
- 15 Vox exsultatiónis, et salútis
in tabernáculis iustórum.
- 16 Dextera Dómini fecit virtútem: dextera Dómini exaltávit me,
dextera Dómini fecit virtútem.
- 17 Non móriar, sed vivam:
et narrábo ópera Dómini.
- 18 Castígans castigávit me Dóminus:
et morti non trádidit me.
- 19 Aperíte mihi portas iustítiæ, ingrèssus in eas confitébor Dómino:
- 20 hæc porta Dómini, iusti intrábunt in eam.
- 21 Confitébor tibi quóniam exaudísti me:
et factus es mihi in salútem.
- 22 Lápide[m], quem reprobavérunt ædificántes:
hic factus est in caput ánguli.
- 23 A Dómino factum est istud:
et est mirábile in óculis nostris.
- 24 Hæc est dies, quam fecit Dóminus:
exsultémus, et lætémur in ea.
- 25 O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre:
- 26 benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Benedíximus vobis de domo Dómini:
- 27 Deus Dóminus, et illúxit nobis.
Constitúite diem solémnem in condénsis,
usque ad cornu altáris.
- 28 Deus meus es tu, et confitébor tibi:
Deus meus es tu, et exaltábo te.
Confitébor tibi quóniam exaudísti me,
et factus es mihi in salútem.
- 29 Confitémini Dómino quóniam bonus:
quóniam in sæculum misericórdia eius.

- 10 Wszystkie narody otoczyły mię,
a w imię Pańskie pomściłem się nad nimi.
- 11 Obstąpiwszy ogarnęły mię,
a w imię Pańskie pomściłem się nad nimi.
- 12 Otoczyły mię jak pszczoły i rozpały się jak ogień w cierniu,
a w imię Pańskie pomściłem się nad nimi.
- 13 Potracony, zachwiałem się, by upaść,
a Pan wspomógł mię.
- 14 Mocą moją i chwałą moją jest Pan,
i stał mi się zbawieniem.
- 15 Głos wesela i zbawienia
w przybytkach sprawiedliwych.
- 16 Prawica Pańska uczyniła moc, prawica Pańska wywyższyła mię,
prawica Pańska dokazała mocy!
- 17 Nie umrę, ale będę żył
i będę opowiadał dzieła Pańskie.
- 18 Ciężko ukarał mię Pan,
ale nie wydał mnie na śmierć.
- 19 Otwórzcie mi bramy sprawiedliwości! Wszedłszy w nie, będę Pana wysławiał.
- 20 To brama Pańska, sprawiedliwi przez nią wchodzić będą.
- 21 Będę cię wysławiał, żeś mię wysłuchał
i stałeś mi się zbawieniem.
- 22 Kamień, który odrzucili budujący,
ten się stał kamieniem węgielnym.
- 23 Od Pana się to stało,
i jest dziwne w oczach naszych.
- 24 Ten jest dzień, który uczynił Pan;
radujmy się i weselmy weni!
- 25 O Panie, zbaw mię! O Panie, poszczęść!
- 26 Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie!
Błogosławiliśmy wam z domu Pańskiego.
- 27 Bogiem jest Pan, i zajaśniał nam.
Obchodźcie dzień uroczysty wśród gęstej zieleni
aż do rogu ołtarza!
- 28 Bogiem moim jesteś ty, i wysławiać cię będę;
Bogiem moim jesteś ty, i wywyższać cię będę.
Będę cię wielbił, gdyż mię wysłuchałeś
i stałeś mi się zbawieniem.
- 29 Wysławiajcie Pana, bo dobry,
bo na wieki miłosierdzie jego!

*Quando ad Laudes dictus fuerit Ps 50,
loco Ps 117 dicuntur Ps 92 (pg. 16) et Ps 99 (pg. 16),
qui in Láudibus locum non habuerunt.*

*Quando in Hebdomada sumendi sunt Psalmi Domínicæ,
loco Ps 117 dicitur Ps 53 (str. 186).*

Ps 118

¹ *Allelúia.*

i

ALEPH.

Beáti immaculáti in via:

qui ámbulant in lege Dómini.

² Beáti, qui scrutántur testimónia eius:
in toto corde exquírunť eum.

³ Non enim qui operántur iniquitátem,
in viis eius ambulavérunt.

⁴ Tu mandásti
mandáta tua custodíri nimis.

⁵ Útinam dirigántur viæ meæ,
ad custodiéndas iustificatiónes tuas!

⁶ Tunc non confúndar,
cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

⁷ Confitébor tibi in directiÓne cordis:
in eo quod didici iudícia iustítie tuæ.

⁸ Iustificatiónes tuas custódiam:
non me derelínquas usquequáque.

⁹ *BETH.*

In quo córrigit adolescéntior viam suam?
in custodiéndo sermónes tuos.

¹⁰ In toto corde meo exquisívi te:
ne repéllas me a mandátis tuis.

¹¹ In corde meo abscondi elóquia tua:
ut non peccem tibi.

¹² Benedíctus es, Dómine:
doce me iustificatiónes tuas.

¹³ In lábiis meis,
pronuntiávi ómnia iudícia oris tui.

*Kiedy w Laudesach odmawia się Ps 50,
w miejsce Ps 117 odmawia się Ps 92 (str. 17) i Ps 99 (str. 17),
które w Laudesach zostały pominięte.*

*Ilekoć wypadnie mówić oficjum niedzielne poza niedzielę,
w miejsce Ps 117 odmawia się Ps 53 (str. 187).*

Ps 118

¹ *Alleluja!*

i

Alef.

Błogosławieni niepokalani w drodze,
którzy chodzą według zakonu Pańskiego!
² Błogosławieni, którzy się dopytują o świadectwo jego,
szukają go ze wszystkiego serca;
³ nie chodzili bowiem drogami jego,
którzy nieprawość czynią.
⁴ Tyś rozkazał,
aby przykazań twoich strzeżono bardzo.
⁵ Oby drogi moje zmierzały
ku strzeżeniu ustaw twoich!
⁶ Wtedy się nie zawstydzę,
gdy baczyć będę na wszystkie przykazania twoje.
⁷ Wysławiać cię będę w prostocie serca,
przeto że się nauczyłem wyroków sprawiedliwości twojej.
⁸ Sprawiedliwości twoich będę strzegł,
nie opuszczaj mnie do końca!

⁹ *Bet.*

Przez co młody człowiek utrzyma prostą drogę swoją?
Gdy zachowa mowy twoje!
¹⁰ Ze wszystkiego serca mego szukałem ciebie;
nie odtrącaj mnie od przykazań twoich!
¹¹ W sercu moim skryłem słowa twoje,
abym nie grzeszył tobie.
¹² Błogosławionyś jest, Panie;
naucz mię ustaw twoich!
¹³ Wargami moimi
opowiadałem wszystkie wyroki ust twoich.

- 14 In via testimoniórum tuórum delectátus sum,
sicut in ómnibus divítiis.
15 In mandátis tuis exercébor:
et considerábo vias tuas.
16 In iustificatióibus tuis meditábor:
non oblivíscar sermónes tuos.

ii

- 17 *GHIMEL.*
Retríbue servo tuo, vivífica me:
et custódiam sermónes tuos.
18 Revéla óculos meos:
et considerábo mirabília de lege tua.
19 Íncola ego sum in terra:
non abscondas a me mandáta tua.
20 Concupívit ánima mea desideráre iustificatiónes tuas,
in omni témpore.
21 Increpásti supérbos:
maledícti qui declínant a mandátis tuis.
22 Aufer a me oppróbrium et contéptum:
quia testimónia tua exquisívi.
23 Étenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur:
servus autem tuus exercebátur in iustificatióibus tuis.
24 Nam et testimónia tua meditátio mea est:
et consílium meum iustificatiónes tuæ.
25 *DALETH.*
Adhæsit paviménto ánima mea:
vivífica me secúndum verbum tuum.
26 Vias meas enuntiávi, et exaudísti me:
doce me iustificatiónes tuas.
27 Viam iustificatiónum tuárum ínstrue me:
et exercébor in mirabílibus tuis.
28 Dormitávit ánima mea præ tædio:
confirma me in verbis tuis.
29 Viam iniquitátis ámove a me:
et de lege tua miserére mei.
30 Viam veritátis elégi:
iudícia tua non sum oblítus.
31 Adhæsi testimóniis tuis, Dómine:
noli me confúndere.

- 14 Kochałem się w drodze świadectw twoich,
jak we wszystkich bogactwach.
15 Będę się ćwiczył w przykazaniach twoich
i przypatrzę się drogom twoim.
16 Będę rozmyślał o ustawach twoich,
nie zapomnę mów twoich.

ii

17 *Gimel.*

- Uczyń dobrze słudze twemu, ożyw mię,
a będę strzegł mów twoich!
18 Odśłoń oczy moje,
a przypatrzę się dziwom zakonu twego!
19 Jestem ja gościem na ziemi,
nie kryj przede mną przykazań twoich!
20 Pożądała dusza moja z upragnieniem ustaw twoich
na każdy czas.
21 Zgromiłeś pysznych,
przekłęci, którzy odstępują od przykazań twoich!
22 Oddał ode mnie pohańbienie i wzgardę,
bom się wypytywał o świadectwa twoje!
23 Bo i książęta siedzieli i przeciwko mnie mówili,
ale sługa twój ćwiczył się w ustawach twoich.
24 Bo i świadectwa twoje są rozmyślaniem moim,
i ustawy twoje radą moją.

25 *Dalet.*

- Przylgnęła do ziemi dusza moja;
ożyw mię według słowa twego!
26 Drogi moje opowiedziałem i wysłuchałeś mię;
naucz mię ustaw twoich!
27 Naucz mię drogi sprawiedliwości twoich,
a będę rozważał cuda twoje!
28 Drzemała dusza moja od tęsknicy;
wzmocnij mię słowami twoimi!
29 Drogę nieprawości oddał ode mnie
i przez zakon twój zmiłuj się nade mną!
30 Obrąłem drogę prawdy,
nie zapomniałem wyroków twoich.
31 Przylgnałem do świadectw twoich, Panie,
nie zawstydzaj mnie!

- ³² Viam mandatorum tuorum cucúrri,
cum dilatásti cor meum.

Cánticum Quicumque

Sýmbolum Athanásium

*Sequens Sýmbolum dicitur in Festo Sanctíssimæ Trinitátis,
et in Domínicis tantum minóribus post Epiphaniam et Pentecósten,
quando fit Officium de Domínica ut in Psaltério,
neque ulla commemorátio Officii Dúplicis vel Octávæ recúrrit.*

- ¹ Quicumque vult salvus esse,
ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam fidem:
² Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit,
absque dúbio in ætérnum peribit.
³ Fides autem cathólica hæc est:
ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.
⁴ Neque confundéntes persónas,
neque substántiam separántes.
⁵ Ália est enim persóna Patris, ália Fílii,
ália Spíritus Sancti:
⁶ Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divínitas,
æquális glória, coætérna maiéstas.
⁷ Qualis Pater, talis Fílius,
talis Spíritus Sanctus.
⁸ Increátus Pater, increátus Fílius,
increátus Spíritus Sanctus.
⁹ Imménsus Pater, imménsus Fílius,
imménsus Spíritus Sanctus.
¹⁰ Ætérnus Pater, ætérnus Fílius,
ætérnus Spíritus Sanctus.
¹¹ Et tamen non tres ætérni,
sed unus ætérnus.
¹² Sicut non tres increáti, nec tres imménsi,
sed unus increátus, et unus imménsus.
¹³ Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius,
omnípotens Spíritus Sanctus.
¹⁴ Et tamen non tres omnípoténtes,
sed unus omnípotens.
¹⁵ Ita Deus Pater, Deus Fílius,
Deus Spíritus Sanctus.

- ³² Biegłem drogą przykazań twoich,
gdyś rozszerzył serce moje.

Kantyk Quicúmque

Symbol Atanazjański

*Następujący Symbol odmawia się w Uroczystość Trójcy Przenajświętszej
oraz w niedziele po Epifanii i Zesłaniu Ducha Świętego,
ilekroć jest oficjum z niedzieli
i nie ma żadnego wspomnienia.*

- ¹ Ktokolwiek chce być zbawionym,
przede wszystkim potrzeba, aby wyznawał katolicką wiarę:
² Której ktoby nie zachował całkowitej i niezachwianej,
ten niewątpliwie zginie na wieki.
³ Wiara zaś katolicka jest ta:
abyśmy Boga jednego w Trójcy, a Tróję w jedności czcili.
⁴ Ani mieszając osób,
ani rozdzielając substancji.
⁵ Bo inna jest osoba Ojca, inna Syna,
inna Ducha Świętego.
⁶ Ale Ojca i Syna i Ducha Świętego jedno jest bóstwo,
równa chwała, współwieczny majestat.
⁷ Jaki Ojciec, taki Syn,
taki Duch Święty.
⁸ Niestworzony Ojciec, niestworzony Syn,
niestworzony Duch Święty.
⁹ Niezmierzony Ojciec, niezmierzony Syn,
niezmierzony Duch Święty.
¹⁰ Wiekuisty Ojciec, wiekuisty Syn,
wiekuisty Duch Święty.
¹¹ Wszelako nie trzech wiekuiści,
lecz jeden wiekuisty.
¹² Jakoteż trzech niestworzeni, ani trzech niezmierzeni,
lecz jeden niestworzony i Jeden niezmierzony.
¹³ Także wszechmogący Ojciec, wszechmogący Syn,
wszechmogący Duch Święty.
¹⁴ Przecież nie trzech wszechmogących,
lecz jeden Wszechmogący.
¹⁵ Tak Ojciec Bogiem, Syn Bogiem,
Duch Święty Bogiem.

- 16 Ut tamen non tres Dii,
sed unus est Deus.
- 17 Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius,
Dóminus Spíritus Sanctus.
- 18 Et tamen non tres Dómini,
sed unus est Dóminus.
- 19 Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritaté compéllimur:
- 20 ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.
- 21 Pater a nullo est factus:
nec creátus, nec génitus.
- 22 Fílius a Patre solo est:
non factus, nec creátus, sed génitus.
- 23 Spíritus Sanctus a Patre et Fílio:
non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.
- 24 Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Fílius, non tres Fílii:
unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.
- 25 Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil maius aut minus:
- 26 sed totæ tres persónæ coæternæ sibi sunt et coæquáles.
- 27 Ita ut per ómnia, sicut iam supra dictum est,
et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.
- 28 Qui vult ergo salvus esse,
ita de Trinitáte séntiat.
- 29 Sed necessárium est ad ætérnam salútem,
ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Iesu Christi fidéliter credat.
- 30 Est ergo fides recta ut credámus et confiteámur,
quia Dóminus noster Iesus Christus, Dei Fílius, Deus et homo est.
- 31 Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus:
et homo est ex substántia matris in sæculo natus.
- 32 Perféctus Deus, perféctus homo:
ex ánima rationáli et humána carne subsístens.
- 33 Æquális Patri secúndum divinitátem:
minor Patre secúndum humanitátem.
- 34 Qui licet Deus sit et homo,
non duo tamen, sed unus est Christus.
- 35 Unus autem non conversióne divinitátis in carnem,
sed assumptióne humanitátis in Deum.
- 36 Unus omnínio, non confusióne substántiæ,
sed unitáte persónæ.
- 37 Nam sicut ánima rationalis et caro unus est homo:
ita Deus et homo unus est Christus.

- 16 A przecie nie trzej bogowie,
lecz jeden jest Bóg.
- 17 Tak Ojciec Panem, Syn Panem,
Duch Święty Panem.
- 18 A przecie nie trzej panowie,
lecz jeden Pan.
- 19 Gdyż jak pojedynczo każdą osobę Bogiem i Panem wyznawać chrześcijańska praw-
da wskazuje:
- 20 tak trzech bogów lub trzech panów utrzymywać katolicka religia zabrania.
- 21 Ojciec od nikogo nie utworzony:
ani stworzony, ani zrodzony.
- 22 Syn od Ojca samego jest:
nie utworzony, ani stworzony, ale zrodzony.
- 23 Duch Święty od Ojca i Syna:
nie utworzony, ani stworzony, lecz pochodzący.
- 24 Jeden więc Ojciec nie trzej ojcowie:
jeden Syn nie trzej synowie, jeden Duch Święty nie trzej duchowie święci.
- 25 A w tej Trójcy nic pierwszego albo późniejszego, nic większego albo mniejszego:
- 26 ale wszystkie trzy osoby są sobie współwiekyiste i równe.
- 27 Tak więc we wszystkim i wszędzie, jak już wyżej powiedziano,
i w Trójcy jedność, i w jedności Tróję czcić należy.
- 28 Kto więc chce być zbawionym,
tak niechaj o Trójcy trzyma.
- 29 Ale potrzeba też jest dla wiekuistego zbawienia,
wcielenie Pana naszego Jezusa Chrystusa wiernie wyznawać.
- 30 Jest więc wiarą prawdą, byśmy wierzyli i wyznawali,
iż Pan nasz Jezus Chrystus Syn Boży, jest Bogiem i człowiekiem.
- 31 Bogiem jest zrodzonym z substancji Ojca przedwiecznie:
a człowiekiem urodzonym z substancji Matki na ziemi.
- 32 Bóg doskonały, człowiek doskonały:
z duszy rozumnej i ciała ludzkiego złożony.
- 33 Równy Ojcu wedle bóstwa:
niższy od Ojca wedle ludzkiej natury.
- 34 Który chociaż Bogiem jest i człowiekiem,
nie dwóch jednak lecz jeden jest Chrystus.
- 35 Jeden zaś nie przez przemianę bóstwa w ciało,
lecz przez przybranie ludzkiej natury do bóstwa.
- 36 Jeden zgoła, nie przez zlanie się substancji,
lecz przez jedność osoby.
- 37 Albowiem jak dusza rozumna i ciało jeden jest człowiek:
tak Bóg i człowiek jeden jest Chrystus.

- 38 Qui passus est pro salúte nostra: descendit ad ínferos:
tértia die resurrexit a mórtuis.
- 39 Ascéndit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis:
40 inde ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos.
- 41 Ad cuius advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis;
42 et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.
- 43 Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam:
qui vero mala, in ignem ætérnum.
- 44 Hæc est fides cathólica,
quam nisi quisque fidéliter firmitérque crediderit, salvus esse non póterit.

Ad Tértiam

Ps 118

iii

- 33 *HE.*
Legem pone mihi, Dómine, viam iustificatiónum tuárum:
et exquíram eam semper.
- 34 Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam:
et custódiam illam in toto corde meo.
- 35 Deduc me in sémitam mandatórum tuórum:
quia ipsam vólui.
- 36 Inclína cor meum in testimónia tua:
et non in avarítiam.
- 37 Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem:
in via tua vivífica me.
- 38 Státue servo tuo elóquium tuum,
in timóre tuo.
- 39 Ámputa oppróbrium meum quod suspicátus sum:
quia iudícia tua iucúnda.
- 40 Ecce concupívi mandáta tua:
in æquitáte tua vivífica me.
- 41 *VAU.*
Et véniat super me misericórdia tua, Dómine:
salutáre tuum secúndum elóquium tuum.
- 42 Et respondébo exprobrántibus mihi verbum:
quia sperávi in sermónibus tuis.

- 38 Który cierpiał dla zbawienia naszego, zstąpił do piekła:
trzeciego dnia zmartwychwstał.
39 Wstąpił do nieba, siedzi na prawicy Boga Ojca Wszechmogącego:
40 skąd przyjdzie sądzić żywych i umarłych.
41 Na którego przyjdzie wszyscy ludzie zmartwychwstać z ciałami swojemi;
42 i zdadzą rachunek z uczynków swoich.
43 A którzy dobrze czynili pójdą na żywot wieczny:
którzy zaś źle na ogień wieczny.
44 Ta jest wiara katolicka,
której jeżeli kto wiernie i mocno nie wyznaje, zbawiony być nie może.

Tercja

Ps 118

iii

- 33 *He.*
Daj mi za prawo, Panie, drogę sprawiedliwości twoich,
a będę jej szukał zawsze!
34 Daj mi zrozumienie, a będę badał zakon twój
i będę go strzegł ze wszystkiego serca mego!
35 Prowadź mnie ścieżką przykazań twoich,
bom jej pragnął!
36 Nakłoń serce moje ku świadectwom twoim,
a nie ku chciwości!
37 Odwróć oczy moje, aby nie patrzyły na próżność,
ożyw mię na drodze twojej!
38 Potwierdź słudze twemu słowo twoje
dla bojaźni przed tobą!
39 Odetnij pohańbienie moje, któregom się obawiał,
albowiem słodkie są wyroki twoje!
40 Oto pożałowałem przykazań twoich;
ożyw mię w sprawiedliwości twojej!
41 *Wau.*
I niech przyjdzie na mnie, Panie, miłosierdzie twoje,
zbawienie twoje według słowa twego,
42 a odpowiem słowo urągającym mi,
bo miałem nadzieję w słowach twoich.

- 43 Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque:
quia in iudíciis tuis supersperávi.
44 Et custódiam legem tuam semper:
in sǣculum et in sǣculum sǣculi.
45 Et ambulábam in latitúdine:
quia mandáta tua exquisívi.
46 Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum:
et non confundébar.
47 Et meditábar in mandátis tuis,
quæ diléxi.
48 Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi,
et exercébar in iustificatióibus tuis.

iv

- 49 *ZAIN.*
Memor esto verbi tui servo tuo,
in quo mihi spem dedísti.
50 Hæc me consoláta est in humilitáte mea:
quia elóquium tuum vivificávit me.
51 Supérbi iníque agébant usquequáque:
a lege autem tua non declinávi.
52 Memor fui iudiciórum tuórum a sǣculo, Dómine:
et consolátus sum.
53 Deféctio ténuít me,
pro peccatóriibus derelinquéntibus legem tuam.
54 Cantábiles mihi erant iustificatióes tuæ,
in loco peregrinatióis meæ.
55 Memor fui nocte nóminis tui, Dómine:
et custodívi legem tuam.
56 Hæc facta est mihi:
quia iustificatióes tuas exquisívi.
57 *HETH.*
Pórtio mea, Dómine,
dixi custodíre legem tuam.
58 Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo:
miserére mei secúndum elóquium tuum.
59 Cogitávi vias meas:
et convérte pedes meos in testimónia tua.
60 Parátus sum, et non sum turbátus:
ut custódiam mandáta tua.

- 43 A nie odejmuj nigdy od ust moich słowa prawdy,
gdyż bardzo ufałem wyrokom twoim!
- 44 I będę strzegł zakonu twego zawsze,
na wieki i na wieki wieków.
- 45 I chodziłem drogą przestronną,
gdyż pilnie szukałem przykazań twoich.
- 46 I mówiłem o świadectwach twoich przed oczyma królów,
a nie wstydzilem się.
- 47 I rozmyślałem o przykazaniach twoich,
które umiłowałem.
- 48 I wzniosłem ręce swe ku przykazaniom twoim, które umiłowałem,
i ćwiczyłem się w ustawach twoich.

iv

49 *Zain.*

- Pomnij na słowo twoje słudze twemu,
w którymś mi nadzieję uczynił!
- 50 To mię pocieszyło w utrapieniu moim,
bo słowo twoje ożywiło mię.
- 51 Bardzo niesprawiedliwie czynili pyszni,
a nie odstąpiłem od zakonu twego!
- 52 Pamiętałem, Panie, na odwieczne sądy twoje
i pocieszyłem się.
- 53 Omdlenie chwyciło mię
dla grzeszników opuszczających zakon twój.
- 54 Pieśniami były mi ustawy twoje
na miejscu pielgrzymowania mego.
- 55 Pamiętałem w nocy na imię twoje, Panie,
i strzegłem zakonu twego.
- 56 To zostało mi dane,
bo pilnie szukałem ustaw twoich.

57 *Chet.*

- Częstką moją jesteś, Panie,
obiecałem strzec zakonu twego.
- 58 Błagałem oblicza twego ze wszystkiego serca mego:
zmiłuj się nade mną według mowy twojej!
- 59 Rozmyślałem drogi moje
i zwracałem nogi moje ku świadectwom twoim.
- 60 Jestem gotów, a nie strwożyłem się,
abym strzegł przykazań twoich.

- 61 Funes peccatórum circumpléxi sunt me:
et legem tuam non sum oblítus.
62 Média nocte surgébam ad confiténdum tibi,
super iudícia iustificatiónis tuæ.
63 Párticeps ego sum ómnium tíméntium te:
et custodiéntium mandáta tua.
64 Misericórdia tua, Dómine, plena est terra:
iustificatiónes tuas doce me.

V

- 65 *TETH.*
Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine,
secúndum verbum tuum.
66 Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me:
quia mandátis tuis crédidi.
67 Priúsqvam humiliárer ego delíqui:
proptérea elóquium tuum custodívi.
68 Bonus es tu:
et in bonitáte tua doce me iustificatiónes tuas.
69 Multiplicáta est super me iníquitas superbórum:
ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.
70 Coagulátum est sicut lac cor eórum:
ego vero legem tuam meditátus sum.
71 Bonum mihi quia humiliásti me:
ut discam iustificatiónes tuas.
72 Bonum mihi lex oris tui,
super míllia auri et argénti.

- 73 *IOD.*
Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me:
da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.
74 Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur:
quia in verba tua supersperávi.
75 Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia tua:
et in veritáte tua humiliásti me.
76 Fiat misericórdia tua ut consolétur me,
secúndum elóquium tuum servo tuo.
77 Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam:
quia lex tua meditatio mea est.
78 Confundántur superbi, quia iniúste iniquitátem fecérunt in me:
ego autem exercébor in mandátis tuis.

- 61 Powrozy grzeszników oplotły mię,
a nie zapomniałem zakonu twego.
62 Wstawałem o północy, aby wysławiać
sprawiedliwe wyroki twoje.
63 Towarzyszem jestem wszystkich, którzy się boją ciebie
i strzegą przykazań twoich.
64 Miłosierdzia twego, Panie, pełna jest ziemia;
naucz mię sprawiedliwości twoich!

V

- 65 *Tet.*
Uczyliś łaskę słudze twemu, Panie,
według słowa twojego.
66 Naucz mię dobroci i karności i umiejętności,
bo zawarzyłem przykazaniom twoim!
67 Zanim zostałem uniżony, wykroczyłem,
dlatego strzegłem słowa twego.
68 Dobry jesteś,
i według dobroci twej naucz mię sprawiedliwości twojej!
69 Rozmnożyła się przeciw mnie nieprawość pysznych,
a ja ze wszystkiego serca będę badał przykazania twoje.
70 Zsiadło się jak mleko serce ich,
a ja rozmyślałem o zakonie twoim.
71 Dobrze dla mnie, żeś mię uniżył,
abym się nauczył ustaw twoich.
72 Lepszy mi jest zakon ust twoich
niżli tysiące złota i srebra.
- 73 *Jod.*
Ręce twoje uczyniły mię i ulepiły mię;
daj mi rozum, a nauczę się przykazań twoich!
74 Którzy się ciebie boją, ujrzą mię i uradują się,
że mocno ufałem słowom twoim.
75 Poznałem, Panie, że sprawiedliwe są wyroki twoje
i w prawdzie twojej uniżyłeś mię.
76 Niech nadejdzie miłosierdzie twoje ku pocieszeniu mnie
według obietnicy twej danej słudze twemu!
77 Niech przyjdą na mnie litości twoje, a będę żył;
bo zakon twój jest rozmyślaniem moim!
78 Niech będą zawstydzeni pyszni, bo niesłusznie skrzywdzili mnie,
a ja będę się ćwiczył w przykazaniach twoich.

- 79 Convertántur mihi timéntes te:
et qui novérunt testimónia tua.
- 80 Fiat cor meum immaculátum in iustificatióibus tuis,
ut non confúndar.

Ad Sextam

Ps 118

vi

- 81 *CAPH.*
Defécit in salutáre tuum ánima mea:
et in verbum tuum supersperávi.
- 82 Defecérunt óculi mei in elóquium tuum,
dicéntes: Quando consoláberis me?
- 83 Quia factus sum sicut uter in pruína:
iustificatiónes tuas non sum oblítus.
- 84 Quot sunt dies servi tui?
quando fácies de persecúntibus me iudícium?
- 85 Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes:
sed non ut lex tua.
- 86 Ómnia mandáta tua véritas:
iníque persecúti sunt me, ádiuva me.
- 87 Paulo minus consummavérunt me in terra,
ego autem non derelíqui mandáta tua.
- 88 Secúndum misericórdiam tuam vivífica me:
et custódiam testimónia oris tui.
- 89 *LAMED.*
In ætérnum, Dómine,
verbum tuum pérmanet in cælo.
- 90 In generatióem et generatióem véritas tua:
fundásti terram, et pérmanet.
- 91 Ordinatióne tua perseverát dies:
quóniam ómnia sérviant tibi.
- 92 Nisi quod lex tua meditatio mea est:
tunc forte periíssem in humilitáte mea.
- 93 In ætérnum non oblivíscar iustificatiónes tuas:
quia in ipsis vivificásti me.

- 79 Niech się zwrócą do mnie, którzy się boją ciebie
i którzy znają świadectwa twoje!
- 80 Niech będzie serce moje niepokalone w ustawach twoich,
abym się nie zawstydził!

Seksta

Ps 118

vi

81 *Kaf.*

- Omdlewała dusza moja, pragnąc zbawienia twego,
i miałem nadzieję wielką w słowie twoim.
- 82 Ustały oczy moje czekając obietnicy twojej,
i mówią: *Kiedyż mię pocieszysz?*
- 83 Bo stałem się jak łagiew skórzana na mrozie:
nie zapomniałem ustaw twoich.
- 84 Ileż jest dni służi twego?
Kiedyż uczynisz sąd nad tymi, co mnie prześladowają?
- 85 Opowiadali mi źli ludzie baśnie,
ale nie według zakonu twego.
- 86 Wszystkie przykazania twoje są prawdą;
prześladowali mię niesprawiedliwie, ratuj mię!
- 87 Bez mała zgładzili mię z ziemi,
a ja nie opuszczałem przykazań twoich.
- 88 Według miłosierdzia twego ożyw mię,
a będę strzegł świadectw ust twoich!

89 *Lamed.*

- Na wieki, Panie,
słowo twoje trwa na niebie.
- 90 Od pokolenia na pokolenie prawda twoja,
utwierdziłeś ziemię i trwa.
- 91 Na rozkaz twój utrzymuje się dzień,
albowiem tobie służy wszystko.
- 92 Gdyby zakon twój nie był rozmyślaniem moim,
tedybym był zginął w uniżeniu swoim.
- 93 Na wieki nie zapomnę ustaw twoich,
bo zachowałeś mię przez nie przy życiu.

- 94 Tuus sum ego, salvum me fac:
quóniam iustificatiónes tuas exquisívi.
95 Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me:
testimónia tua intelléxi.
96 Omnis consummationis vidi finem:
latum mandátum tuum nimis.

vii

- 97 *MEM.*
Quómodo diléxi legem tuam, Dómine:
tota die meditatio mea est.
98 Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo:
quia in ætérnum mihi est.
99 Super omnes docéntes me intelléxi:
quia testimónia tua meditatio mea est.
100 Super senes intelléxi:
quia mandáta tua quæsívi.
101 Ab omni via mala prohibui pedes meos:
ut custódiam verba tua.
102 A iudíciis tuis non declinávi:
quia tu legem posuísti mihi.
103 Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua!
super mel ori meo!
104 A mandátis tuis intelléxi:
proptérea odívi omnem viam iniquitátis.
105 *NUN.*
Lucérna pédibus meis verbum tuum,
et lumen sémitis meis.
106 Iurávi, et státui
custodíre iudícia iustítiæ tuæ.
107 Humiliátus sum usquequáque, Dómine:
vivifica me secúndum verbum tuum.
108 Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine:
et iudícia tua doce me.
109 Ánima mea in mánibus meis semper:
et legem tuam non sum oblítus.
110 Posuérunt peccatóres láqueum mihi,
et de mandátis tuis non errávi.
111 Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum:
quia exsultatio cordis mei sunt.

- 94 Twoim jestem, zbawże mię,
bo szukałem ustaw twoich!
95 Na mnie czekali źli ludzie, aby mię zatracić,
zrozumiałem świadectwa twoje.
96 Wszelkiej doskonałości widziałem koniec,
bardzo szerokie przykazanie twoje.

vii

- 97 *Mem.*
Jakżeż umiłowałem zakon twój, Panie!
Cały dzień jest rozmyślaniem moim.
98 Od nieprzyjaciół moich mędrszym mię uczyniłeś przykazaniem twoim,
bo wiecznie jest ze mną.
99 Od wszystkich nauczycieli moich rozumniejszy jestem,
bo świadectwa twoje są rozmyślaniem moim.
100 Od starców rozumniejszy jestem,
gdyż się dowiadywałem przykazań twoich.
101 Od wszelkiej złej drogi wstrzymywałem nogi moje,
aby strzec słów twoich.
102 Nie odstępowałem od sądów twoich,
boś ty mi zakon ustanowił.
103 Jak słodkie są podniebieniu memu słowa twoje,
ponad miód ustom moim!
104 Przez przykazania twoje mądrym się stałem,
przeto miałem w nienawiści wszelką drogę nieprawości.
- 105 *Nun.*
Pochodnią dla nóg moich jest słowo twoje
i światłością dla ścieżek moich.
106 Przysiągłem i postanowiłem
strzec sprawiedliwych wyroków twoich.
107 Jestem zewsząd uniżony, Panie!
ożyw mię według słowa twego!
108 Dobrowolną ofiarę ust moich przyjmij wdzięcznie, Panie,
i naucz mię wyroków twoich!
109 Dusza moja zawsze w rękach moich,
i nie zapomniałem zakonu twego.
110 Zastawiali grzesznicy sidło na mnie,
a nie zboczyłem od przykazań twoich.
111 Dostałem w dziedzictwie świadectwa twe na wieki,
bo są radością serca mego.

- ¹¹² Inclínávi cor meum ad faciéndas iustificatiónes tuas in ætérnum,
propter retributiónem.

viii

¹¹³ *SAMECH.*

- Iníquos ódio hábui:
et legem tuam diléxi.
- ¹¹⁴ Adiútor et suscéptor meus es tu:
et in verbum tuum supersperávi.
- ¹¹⁵ Declináte a me, malígni:
et scrutábor mandáta Dei mei.
- ¹¹⁶ Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam:
et non confúndas me ab expectatióne mea.
- ¹¹⁷ Ádiuva me, et salvus ero:
et meditábor in iustificatió nibus tuis semper.
- ¹¹⁸ Sprevísti omnes discedéntes a iudíciis tuis:
quia iniústa cogitátio eórum.
- ¹¹⁹ Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ:
ideo diléxi testimónia tua.
- ¹²⁰ Confíge timóre tuo carnes meas:
a iudíciis enim tuis tímui.

¹²¹ *AIN.*

- Feci iudícium et iustítiam:
non tradas me calumniántibus me.
- ¹²² Súscipe servum tuum in bonum:
non calumniéntur me supérbi.
- ¹²³ Óculi mei defecérunt in salutáre tuum:
et in elóquium iustítiae tuæ.
- ¹²⁴ Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam:
et iustificatiónes tuas doce me.
- ¹²⁵ Servus tuus sum ego:
da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.
- ¹²⁶ Tempus faciéndi, Dómine:
dissipavérunt legem tuam.
- ¹²⁷ Ídeo diléxi mandáta tua,
super aurum et topázion.
- ¹²⁸ Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar:
omnem viam iníquam ódio hábui.

- 112 Nakłoniłem serce swe, aby pełnić ustawy twoje na wieki
dla odpłaty.

viii

113 *Samech.*

- Przewrotnych miałem w nienawiści
i kochałem się w zakonie twoim.
114 Pomocnikiem i obrońcą moim jesteś ty,
a ja wielką nadzieję miałem w słowie twoim.
115 Odstąpcie ode mnie złoczyńcy,
a będę badał przykazania Boga mego!
116 Broń mię według słowa twego i niechaj żyję,
a nie zawstydzaj mnie w oczekiwaniu moim!
117 Wspomóż mię, a będę zbawiony
i będę rozmyślał o ustawach twoich zawsze!
118 Wzgardziłeś wszystkimi odstępującymi od sądów twoich,
bo nieprawą jest myśl ich.
119 Poczytałem za przestępców wszystkich grzeszników ziemi,
przeto umiłowałem świadectwa twoje.
120 Przebij bojaźnią twoją ciało moje,
bo się uląknę sądów twoich!

121 *Ain.*

- Przestrzegałem prawa i sprawiedliwości;
nie wydawaj mnie ciemierzcom moim!
122 Ujmij się za sługą twoim ku dobremu,
niech nie uciskają mnie hardzi!
123 Oczy moje ustały, pragnąc zbawienia twego
i wyroków sprawiedliwości twojej.
124 Uczyni ze sługą twoim według miłosierdzia twego
i naucz mię sprawiedliwości twoich!
125 Jam sługa twój;
daj mi zrozumienie, abym poznał świadectwa twoje!
126 Czas działać, o Panie,
rozproszyli zakon twój!
127 Przeto umiłowałem przykazania twoje
nad złoto i nad topaz.
128 Dlatego według wszystkich przykazań twoich sprawowałem się,
wszelką drogę nieprawą miałem w nienawiści.

Ad Nonam

Ps 118

ix

129 *PHE.*

Mirabilia testimónia tua:
ideo scrutata est ea ánima mea.

130 Declaratio sermonum tuorum illúminat:
et intelléctum dat párvulis.

131 Os meum apériui, et attráxi spíritum:
quia mandata tua desiderábam.

132 Áspice in me, et miserére mei,
secúndum iudícium diligéntium nomen tuum.

133 Gressus meos dirige secúndum elóquium tuum:
et non dominétur mei omnis iniustítia.

134 Rédime me a calúnniis hóminum:
ut custódiam mandata tua.

135 Fáciem tuam illúmina super servum tuum:
et doce me iustificatiónes tuas.

136 Éxitus aquárum deduxérunt óculi mei:
quia non custodiérunt legem tuam.

137 *SADE.*

Iustus es, Dómine:
et rectum iudícium tuum.

138 Mandásti iustítiam testimónia tua:
et veritátem tuam nimis.

139 Tabéscere me fecit zelus meus:
quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

140 Ignítum elóquium tuum veheménter,
et servus tuus diléxit illud.

141 Adolescéntulus sum ego et contéptus:
iustificatiónes tuas non sum oblítus.

142 Iustítia tua, iustítia in ætérnum:
et lex tua véritas.

143 Tribulatio et angústia invenérunt me:
mandata tua meditatio mea est.

144 Équitas testimónia tua in ætérnum:
intelléctum da mihi, et vivam.

Nona

Ps 118

ix

129 *Pe.*

Przedziwne świadectwa twoje,
przeto badała je dusza moja.

130 Wykład słów twoich oświeca
i daje wyrozumienie maluczkim.

131 Otworzyłem usta moje i zaczerpnąłem powietrza,
gdyż pragnąłem przykazań twoich.

132 Wejrzyj na mnie i zmiłuj się nade mną
według sądu miłujących imię twoje!

133 Kroki moje prostuj według słowa twego
i niech żadna niesprawiedliwość nie panuje nade mną!

134 Wybaw mię od ucisku ludzkiego,
a będę strzegł przykazań twoich!

135 Oblicze twe rozświeć nad sługą twoim
i naucz mię ustaw twoich.

136 Strumienie łez wypuściły oczy moje,
gdyż nie strzegły zakonu twego.

137 *Sade.*

Sprawiedliwy jesteś, Panie,
i sąd twój jest prawy.

138 Zleciłeś jako sprawiedliwość świadectwa twoje
i jako prawdę twoją bardzo.

139 Wysuszyła mię żarliwość moja,
gdyż zapomnieli słów twoich nieprzyjaciele moi.

140 Wypробowane w ogniu jest słowo twoje bardzo
i sługa twój rozmiłował się w nim.

141 Młodzieniaszek ja jestem i wzgardzony,
nie zapomniałem ustaw twoich.

142 Sprawiedliwość twoja – to sprawiedliwość na wieki,
a zakon twój – prawda.

143 Ucisk i utrapienie ogarnęły mię,
przykazania twoje są rozmyślaniem moim.

144 Sprawiedliwością są świadectwa twoje na wieki;
daj mi rozum, a żyć będę!

x

145 *COPH.*

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine:
iustificatiónes tuas requíram.

146 Clamávi ad te, salvum me fac:
ut custódiam mandáta tua.

147 Præveni in maturitáte, et clamávi:
quia in verba tua supersperávi.

148 Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo:
ut meditárer elóquia tua.

149 Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine:
et secúndum iudícium tuum vivífica me.

150 Appropinquavérunt persecúentes me iniquitáti:
a lege autem tua longe facti sunt.

151 Prope es tu, Dómine:
et omnes viæ tuæ véritas.

152 Infítio cognóvi de testimoniis tuis:
quia in ætérnum fundásti ea.

153 *RES.*

Vide humilitátem meam, et éripe me:
quia legem tuam non sum oblítus.

154 Iúdica iudícium meum, et rédime me:
propter elóquium tuum vivífica me.

155 Longe a peccatóribus salus:
quia iustificatiónes tuas non exquisiérunt.

156 Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine:
secúndum iudícium tuum vivífica me.

157 Multi qui persecúntur me, et tríbulant me:
a testimoniis tuis non declinávi.

158 Vidi prævaricántes, et tabescébam:
quia elóquia tua non custodiérunt.

159 Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine:
in misericórdia tua vivífica me.

160 Princípium verbórum tuórum, véritas:
in ætérnum ómnia iudícia iustítiae tuæ.

xi

161 *SIN.*

Príncipes persecúti sunt me gratis:
et a verbis tuis formidávit cor meum.

x

145 *Kof.*

Wołałem ze wszystkiego serca mego, wysłuchaj mię, Panie!
będę się dowiadywał o ustawach twoich.

146

Wołałem do ciebie, wybaw mię,
abym strzegł przykazań twoich!

147

Wstawałem bardzo rano i wołałem,
gdyż bardzo zaufałem słowom twoim.

148

Przed świtem podnosiły się oczy moje do ciebie,
abym rozmyślał słowa twoje.

149

Usłysz głos mój, Panie, według miłosierdzia twego
i według sądu twego ożywiaj mię!

150

Przybliżyli się prześladowcy moi do nieprawości,
a oddalili się od zakonu twego.

151

Blisko ty jesteś, Panie,
a wszystkie drogi twoje – prawda.

152

Od początku poznałem świadectwa twoje,
że na wieki utwierdziłeś je.

153 *Resz.*

Obacz uniżenie moje i wybaw mię,
bo nie zapomniałem prawa twego!

154

Rozsądź sprawę moją i odkup mię,
dla słowa twego ożyw mię!

155

Daleko jest od grzeszników zbawienie,
bo sprawiedliwości twoich nie szukali.

156

Litości twoje są mnogie, Panie;
ożyw mię według wyroku twego!

157

Wielu jest tych, którzy mię prześladują i trapią mię;
nie odstąpiłem od świadectw twoich.

158

Widziałem przestępców i drętwiałem,
że nie strzegli wyroków twoich.

159

Obacz, że umiłowalem przykazania twoje, Panie;
ożyw mię według miłosierdzia twego!

160

Treścią słów twoich jest prawda;
na wieki wszystkie wyroki sprawiedliwości twojej.

xi

161 *Szin.*

Książęta prześladowali mię bez przyczyny,
a słów twoich bało się serce moje.

- 162 Lætábor ego super elóquia tua:
sicut qui invénit spólia multa.
- 163 Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum:
legem autem tuam diléxi.
- 164 Sépties in die laudem dixi tibi,
super iudícia iustítiæ tuæ.
- 165 Pax multa diligéntibus legem tuam:
et non est illis scándalum.
- 166 Exspectábam salutáre tuum, Dómine:
et mandáta tua diléxi.
- 167 Custodívit ánima mea testimónia tua:
et diléxit ea veheménter.
- 168 Servávi mandáta tua, et testimónia tua:
quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.
- 169 *TAU.*
Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine:
iuxta elóquium tuum da mihi intelléctum.
- 170 Intret postulátio mea in conspéctu tuo:
secúndum elóquium tuum éripe me.
- 171 Eructábunt lábia mea hymnum,
cum docúeris me iustificatiónes tuas.
- 172 Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum:
quia ómnia mandáta tua æquitas.
- 173 Fiat manus tua ut salvet me:
quóniam mandáta tua elégi.
- 174 Concupívi salutáre tuum, Dómine:
et lex tua meditátio mea est.
- 175 Vivet ánima mea, et laudábit te:
et iudícia tua adiuvábunt me.
- 176 Errávi, sicut ovis quæ périit:
quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

- 162 Będę się weselił słowami twoimi,
jak ten, co znalazł zdobyczy wiele.
- 163 Nienawidziłem nieprawości i brzydziłem się nią,
a zakon twój umiłowałem.
- 164 Siedemkroć na dzień chwałę ci dawałem
dla sprawiedliwych sądów twoich.
- 165 Pokój wielki mają ci, którzy zakon twój miłują,
i nie ma dla nich zawady.
- 166 Oczekiwałem zbawienia twego, Panie,
i przykazania twoje umiłowałem.
- 167 Strzegła dusza moja świadectw twoich
i umiłowała je bardzo.
- 168 Chowałem przykazania twoje i świadectwa twoje,
bo wszystkie drogi moje przed oczyma twymi.
- 169 *Tau.*
Niech dojdzie do ciebie, Panie, prośba moja,
według słowa twego daj mi zrozumienie!
- 170 Niech modlitwa moja wnijdzie przed oblicze twoje,
ratuj mię według mowy twojej!
- 171 Będą wydawać wargi moje chwałę,
gdy mię nauczysz ustaw twoich.
- 172 Będzie opowiadał język mój słowo twoje,
bo wszystkie przykazania twoje – to prawość.
- 173 Niech ręka twoja będzie ku zbawieniu memu,
bo obrałem przykazania twoje!
- 174 Pragnąłem zbawienia twego, Panie,
i zakon Twój jest rozmyślaniem moim.
- 175 Będzie żyć dusza moja i będzie cię chwalić,
a sądy twe pomagać mi będą.
- 176 Zbłądziłem jak owca, która zginęła;
szukaj sługi twego, bo nie zapomniałem przykazań twoich!

Ad Vésperas

Ps 109

¹ *Psalmus David.*

Dixit Dóminus Dómino meo:

Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos,

scabéllum pedum tuórum.

² Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion:

domináre in médio inimicórum tuórum.

³ Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctorum:

ex útero ante lucíferum genui te.

⁴ Iurávit Dóminus, et non poenitébit eum:

Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

⁵ Dóminus a dextris tuis,

confrégit in die iræ suæ reges.

⁶ Iudicábit in natió nibus, implébit ruínas:

conquassábit cápita in terra multórum.

⁷ De torrén te in via bibet:

proptérea exaltábit caput.

Ps 110

¹ *Allelúia.*

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo:

in consílio iustórum, et congregatióne.

² Magna ópera Dómini:

exquisíta in omnes voluntátes eius.

³ Conféssio et magnificéntia opus eius:

et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

⁴ Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus:

⁵ escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui:

⁶ virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

⁷ Ut det illis hæreditátem géntium:

ópera mánuum eius véritas et iudícium.

⁸ Fidélia ómnia mandáta eius: confirmáta in sæculum sæculi,

facta in veritáte et æquitáte.

Nieszpory

Ps 109

¹ *Psalm Dawidowy.*

Rzekł Pan Panu memu:

*Siądź po prawicy mojej,
aż położę nieprzyjaciół twoich
podnóżkiem nóg twoich!*

² Berło mocy twojej wypuści Pan z Syjonu;
panuj wpośród nieprzyjaciół twoich!

³ Przy tobie panowanie w dzień mocy twej w blaskach świętości.
Z żywota przed jutrzenką zrodziłem cię!

⁴ Przysiągł Pan i nie będzie żałował:
Ty jesteś kapłanem na wieki według porządku Melchizedecha!

⁵ Pan po prawicy twojej,
poraził w dzień gniewu swego królów.

⁶ Będzie sądził narody, dopełni zagłady,
potłucze głowy wielu na ziemi.

⁷ Ze strumienia na drodze pić będzie,
dlatego wywyższy głowę.

Ps 110

¹ *Alleluja!*

Będę cię wysławiał, Panie wszystkim sercem moim,
w radzie sprawiedliwych i w zgromadzeniu.

² Wielkie są dzieła Pańskie,
doświadczone według wszystkiego upodobania jego.

³ Chwalebne i wspaniałe jest dzieło jego,
a sprawiedliwość jego trwa na wieki wieków.

⁴ Uczynił pamiątkę dziwów swoich miłosierny i litościwy Pan:
⁵ dał pokarm tym, którzy się go boją.

Pamiętać będzie wiecznie na przymierze swoje,

⁶ moc uczynków swoich oznajmi ludowi swemu,

⁷ aby im dać dziedzictwo narodów;
dzieła rąk jego są prawdą i sądem.

⁸ Pewne są wszystkie przykazania jego, utwierdzone na wieki wieczne,
uczynione w prawdzie i w prawości.

- ⁹ Redemptiónem misit pópulo suo:
mandávit in ætérnum testaméntum suum.
Sanctum, et terríbile nomen eius:
¹⁰ iníitium sapiéntiæ timor Dómini.
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum:
laudátio eius manet in sæculum sæculi.

Ps 111

- ¹ *Allelúia,*
reversiónis Aggæi et Zachariæ.
- Beátus vir, qui timet Dóminum:
in mandátis eius volet nimis.
² Potens in terra erit semen eius:
generátio rectórum benedicétur.
³ Glória, et divítiæ in domo eius:
et iustítia eius manet in sæculum sæculi.
⁴ Exórtum est in ténebris lumen rectis:
miséricors, et miserátor, et iustus.
⁵ Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in iudício:
⁶ quia in ætérnum non commovébitur.
⁷ In memória æténa erit iustus:
ab auditióne mala non timébit.
⁸ Parátum cor eius speráre in Dómino, confirmátum est cor eius:
non commovébitur donec despíat inimícos suos.
⁹ Dispérsit, dedit paupéribus: iustítia eius manet in sæculum sæculi,
cornu eius exaltábitur in glória.
¹⁰ Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet:
desidérium peccatórum períbit.

Ps 112

- ¹ *Allelúia.*
- Laudáte, púeri, Dóminum:
laudáte nomen Dómini.
² Sit nomen Dómini benedíctum,
ex hoc nunc et usque in sæculum.
³ A solis ortu usque ad occásus,
laudábile nomen Dómini.

- ⁹ Zesłał odkupienie ludowi swemu,
ustanowił na wieki przymierze swoje.
Święte i straszne jest imię jego,
¹⁰ początkiem mądrości jest bojaźń Pańska;
zrozumienie dobre mają wszyscy, którzy tak czynią.
Chwała jego trwa na wieki wieków.

Ps 111

- ¹ *Alleluja!*
Na powrót Aggeusza i Zachariasza.
- Błogosławiony mąż, który się boi Pana,
w przykazaniach jego będzie rozmiłowany wielce!
² Możliwe na ziemi będzie potomstwo jego,
ród prawych będzie błogosławiony.
³ Sława i bogactwo w domu jego,
a sprawiedliwość jego trwa na wieki wieków.
⁴ Wszedła w ciemnościach światłość prawym:
Miłosierny, Miłosierny i Sprawiedliwy.
⁵ Miły jest człowiek, który się lituje i pożycza; będzie miarkował mowy swe z rozsądkiem,
⁶ bo na wieki nie będzie poruszony.
⁷ W wiecznej pamięci będzie sprawiedliwy,
nie będzie się bał pogłosek złych.
⁸ Gotowe serce jego nadzieję mieć w Panu, umocnione jest serce jego;
nie poruszy się, aż wzgardzi nieprzyjaciółmi swymi.
⁹ Rozproszył, dał ubogim, sprawiedliwość jego trwa na wieki wieków,
róg jego podniesie się w chwale.
¹⁰ Grzesznik ujrzy i będzie się gniewał, będzie zgrzytał zębami swymi i będzie schnął,
żądza niebożnych zaginie.

Ps 112

- ¹ *Alleluja!*
- Chwalcie, słudzy, Pana,
chwalcie imię Pańskie!
² Niech będzie imię Pańskie błogosławione
odtąd i aż na wieki!
³ Od wschodu słońca aż do zachodu,
chwalebne jest imię Pańskie.

- ⁴ Excelsus super omnes gentes Dóminus,
et super cælos glória eius.
⁵ Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat,
⁶ et humília respicit in cælo et in terra?
⁷ Súscitans a terra ínopem,
et de stércore érigens páuperem:
⁸ Ut cóllocet eum cum princípibus,
cum princípibus pópuli sui.
⁹ Qui habitáre facit stérilem in domo,
matrem filiórum lætántem.

Ps 113

¹ *Allelúia.*

- In éxitu Israël de Ægýpto,
domus Iacob de pópulo bárbaro:
² Facta est Iudæa sanctificátio eius,
Israël potéstas eius.
³ Mare vidit, et fugit:
Iordánis convérsus est retrórsum.
⁴ Montes exsultavérunt ut arietes,
et colles sicut agni óvium.
⁵ Quid est tibi, mare, quod fugísti:
et tu, Iordánis, quia convérsus es retrórsum?
⁶ Montes, exsultástis sicut arietes,
et colles, sicut agni óvium.
⁷ A fácie Dómini mota est terra,
a fácie Dei Iacob.
⁸ Qui convértit petram in stagna aquárum,
et rupem in fontes aquárum.
⁹ Non nobis, Dómine, non nobis:
sed nómini tuo da glóriam.
¹⁰ Super misericórdia tua, et veritáte tua:
nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?
¹¹ Deus autem noster in cælo:
omnia quæcúmque vóluit, fecit.
¹² Simulácra géntium argéntum, et aurum,
ópera mánuum hóminum.
¹³ Os habent, et non loquéntur:
óculos habent, et non vidébunt.

- ⁴ Wywyższony jest Pan nad wszystkie narody
i nad niebiosą chwała jego.
⁵ Któż jest jak Pan, Bóg nasz, który mieszka na wysokości,
⁶ a na niskość spogląda na niebie i na ziemi?
⁷ Który podnosi z ziemi biednego
i z gnoju wywyższa ubogiego,
⁸ aby go posadzić z książętami,
z książętami ludu swego!
⁹ Który czyni, iż niepłodna mieszka w domu
matka synów z weselem.

Ps 113

¹ *Alleluja!*

- Gdy wychodził Izrael z Egiptu,
dom Jakuba od ludu obcego,
² stał się lud Judzki świętością jego,
Izrael władztwem jego.
³ Morze ujrzało i uciekło,
Jordan zawrócił się wstecz.
⁴ Góry skakały jak barany,
a pagórki jak jagnięta.
⁵ Cóż ci się stało, morze, żeś uciekło,
i tobie Jordanie, żeś się wstecz zawrócił?
⁶ Góry, żeście skakały jak barany,
a pagórki jak jagnięta?
⁷ Od oblicza Pańskiego zadrżała ziemia,
od oblicza Boga Jakuba,
⁸ który obrócił opokę w jeziora wód,
a skałę w źródła wodne.
⁹ Nie nam, Panie, nie nam,
ale imieniu twemu daj chwałę
¹⁰ dla miłosierdzia twego i dla prawdy twojej,
aby snadź nie rzekły narody: *Gdzież jest Bóg ich?*
¹¹ Ale Bóg nasz jest w niebie,
wszystko, cokolwiek chciał, uczynił.
¹² Bałwany pogańskie to srebro i złoto,
robota rąk człowieczych:
¹³ Usta mają, a nie mówią,
oczy mają, a nie widzą.

- ¹⁴ Aures habent, et non áudient:
nares habent, et non odorábunt.
- ¹⁵ Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt:
non clamábunt in gútture suo.
- ¹⁶ Símiles illis fiant qui fáciunt ea:
et omnes qui confidunt in eis.
- ¹⁷ Domus Israël sperávit in Dómino:
adiútor eórum et protéctor eórum est.
- ¹⁸ Domus Aaron sperávit in Dómino:
adiútor eórum et protéctor eórum est,
- ¹⁹ Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino:
adiútor eórum et protéctor eórum est.
- ²⁰ Dóminus memor fuit nostri:
et benedíxit nobis:
Benedíxit dómui Israël:
benedíxit dómui Aaron.
- ²¹ Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum,
pusíllis cum maióribus.
- ²² Adíciat Dóminus super vos:
super vos, et super filios vestros.
- ²³ Benedícti vos a Dómino,
qui fecit cælum, et terram.
- ²⁴ Cælum cæli Dómino:
terram autem dedit filiis hóminum.
- ²⁵ Non mórtui laudábunt te, Dómine:
neque omnes, qui descéndunt in inférnum.
- ²⁶ Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino,
ex hoc nunc et usque in sáeculum.

Ad Completórium

Ps 4

- ¹ *In finem, in carmínibus.*
Psalmus David.
- ² Cum invocárem exaudivit me Deus iustítiae meæ:
in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei,
et exáudi oratiónem meam.

- 14 Uszy mają, a nie słyszą,
nos mają, a nie czują.
- 15 Ręce mają, a nie dotykają, nogi mają, a nie chodzą,
ani zawołają gardłem swoim.
- 16 Niech im podobni będą, którzy je czynią,
i wszyscy, którzy w nich ufają!
- 17 Dom Izraela nadzieję miał w Panu,
pomocnikiem ich i obrońcą ich jest.
- 18 Dom Aarona nadzieję miał w Panu,
pomocnikiem ich i obrońcą ich jest.
- 19 Którzy się boją Pana, nadzieję mieli w Panu,
pomocnikiem ich i obrońcą ich jest.
- 20 Pan pamiętał o nas
i błogosławił nam,
błogosławił domowi Izraela,
błogosławił domowi Aarona,
- 21 błogosławił wszystkim, którzy się boją Pana,
małym i wielkim.
- 22 Niech przyda wam Pan,
wam i synom waszym!
- 23 Błogosławieniście od Pana,
który stworzył niebo i ziemię!
- 24 Niebo nad niebiosą dla Pana,
a ziemię dał synom człowieczym.
- 25 Nie umarli będą cię chwalić, Panie,
ani ci wszyscy, którzy wstępują do otchłani,
- 26 ale my, którzyśmy żywi, błogosławimy Pana,
od tego czasu aż na wieki!

Kompleta

Ps 4

- ¹ *Na koniec, w pieśniach.*
Psalm Dawidowy.

- ² Kiedym wzywał, wysłuchał mię Bóg sprawiedliwości mojej;
z ucisku uwolniłeś mię.
Zmiłuj się nade mną,
i wysłuchaj modlitwy mojej.

- ³ Fílii hóminum, úsquequo gravi corde?
ut quid dilígitis vanitátem, et quáeritis mendácium?
- ⁴ Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum:
Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.
- ⁵ Irascímini, et nolíte peccáre:
quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
- ⁶ Sacrificáte sacrificium iustítiæ, et speráte in Dómino.
Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
- ⁷ Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine:
dedísti lætítiam in corde meo.
- ⁸ A fructu fruménti, vini, et ólei sui
multiplicáti sunt.
- ⁹ In pace in idípsum
dórmiam, et requiéscam;
- ¹⁰ Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe
constituísti me.

Ps 90

¹ *Laus cántici David.*

- Qui hábitat in adiutório Altíssimi,
in protectióne Dei cæli commorábitur.
- ² Dicit Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum:
Deus meus, sperábo in eum.
- ³ Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium,
et a verbo áspero.
- ⁴ Scápulis suis obumbrábit tibi:
et sub pennis eius sperábis.
- ⁵ Scuto circúmdabit te véritas eius:
non timébis a timóre noctúrno.
- ⁶ A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris:
ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.
- ⁷ Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis:
ad te autem non appropinquábit.
- ⁸ Verúmtamen óculis tuis considerábis:
et retributióne peccatórum vidébis.
- ⁹ Quóniam tu es, Dómine, spes mea:
Altíssimum posuísti refúgium tuum.
- ¹⁰ Non accédet ad te malum:
et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

- ³ Synowie człowieczy, dopókiż twardego serca będziecie?
czemu miłujecie marność i szukacie kłamstwa?
- ⁴ Wiedźcie, iż dziwnym uczynił Pan świętego swego;
wysłucha mię Pan, gdy zawołałam do niego.
- ⁵ Gniewajcie się, a nie grzeszcie;
co mówicie w sercach waszych, na łózkach waszych żałujcie.
- ⁶ Składajcie ofiarę sprawiedliwości, a ufajcie Panu.
Wielu mówi: *Któż nam ukaże dobra?*
- ⁷ Znakiem jest nad nami światłość oblicza twego, Panie:
dałeś wesele w serce moje.
- ⁸ Oni obfitują
w zbiory zboża, wina i oliwy swej.
- ⁹ W pokoju będę wraz
spać i odpoczywał,
- ¹⁰ bo ty, Panie, osobliwie w nadziei
postawiłeś mię.

Ps 90

¹ *Pieśń pochwalna Dawida.*

- Kto mieszka we wspomożeniu Najwyższego,
pod osłoną Boga niebieskiego będzie przebywać.
- ² Rzecz Panu: *Obrońcą moim i ucieczką moją ty jesteś.
Bogiem moim, w nim będę miał nadzieję.*
- ³ *Albowiem on mię wyrwał z sidła łowiących
i od przykrego słowa.*
- ⁴ Ramionami swymi okryje cię
i pod skrzydłami jego nadzieję mieć będziesz.
- ⁵ Tarczą osłoni cię prawda jego;
nie ułęknieś się strachu nocnego,
- ⁶ strzały lecącej we dnie, nieszczęścia chodzącego w ciemności,
najazdu i czarta południowego.
- ⁷ Padnie u boku twego tysiąc, a dziesięć tysięcy po prawicy twojej,
a do ciebie się nie zbliży.
- ⁸ Zaiste oczyma twymi patrzeć będziesz
i ujrzyśz odpłatę grzeszników.
- ⁹ Albowiem ty, Panie, jesteś nadzieją moją;
uczyniłeś Najwyższego ucieczką twoją.
- ¹⁰ Nie przystąpi do ciebie zło
i bicz nie zbliży się do przybytku twego.

- ¹¹ Quóniam ángelis suis mandávit de te:
ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
- ¹² In mánibus portábunt te:
ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.
- ¹³ Super áspidem, et basilíscum ambulábis:
et conculcábis leónem et draconem.
- ¹⁴ Quóniam in me sperávit, liberábo eum:
prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
- ¹⁵ Clamábit ad me, et ego exáudiam eum:
cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum et glorificábo eum.
- ¹⁶ Longitúdine diérum replébo eum:
et osténdam illi salutáre meum.

Ps 133

¹ *Cánticum gráduum.*

Ecce nunc benedícite Dóminum,
omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini,
in átriis domus Dei nostri.

² In nóctibus extóllite manus vestras in sancta,
et benedícite Dóminum.

³ Benedícat te Dóminus ex Sion,
qui fecit cælum et terram.

- ¹¹ Albowiem aniołom twoim rozkazał o tobie,
aby cię strzegli na wszystkich drogach twoich.
¹² Na rękę będą cię nosić,
byś snadź nie obraził o kamień nogi twojej.
¹³ Po źmii i po bazyliszku chodzić będziesz,
i podepczesz lwa i smoka.
¹⁴ *Ponieważ we mnie miał nadzieję, wybawię go;
obronię go, bo poznał imię moje.*
¹⁵ *Będzie wołał do mnie, a ja go wystucham;
z nim jestem w ucisku, wybawię go i uwielbię go.*
¹⁶ *Długością dni napętnię go
i okażę mu zbawienie moje.*

Ps 133

¹ *Pieśń stopni.*

- Otóż teraz błogosławcie Pana,
wszyscy słudzy Pańscy,
którzy stoicie w domu Pańskim,
w przedsieniach domu Boga naszego!
² W nocy podnoście ręce wasze ku świątyni
i błogosławcie Pana!
³ Niechaj cię błogosławi Pan z Syjonu,
który stworzył niebo i ziemię!

FÉRIA SECÚNDA Ad Matutínum

Ps 94 pg. 4

Ps 13

¹ *In finem.*

Psalmus David.

Dixit insípiens in corde suo:

Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis:

non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

² Dóminus de cælo prospéxit super filios hóminum,

ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

³ Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt:

non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant:

venénium áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est:

velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt:

non est timor Dei ante óculos eórum.

⁴ Nonne cognóscant omnes qui operántur iniquitátem,

qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

⁵ Dóminum non invocavérunt,

illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

⁶ Quóniam Dóminus in generatióne iusta est, consílium ínopis confudístis:

quóniam Dóminus spes eius est.

⁷ Quis dabit ex Sion salutáre Israël?

cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Iacob, et lætábitur Israël.

Ps 14

¹ *Psalmus David.*

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo?

aut quis requiészet in monte sancto tuo?

PONIEDZIAŁEK

Jutrznia

Ps 94 str. 5

Ps 13

¹ *Na koniec.*

Psalm Dawidowy.

Rzekł głupi w sercu swoim:

Nie masz Boga.

Zepsuli się i obrzydliwymi się stali w uczynkach swoich;
nie masz, kto by czynił dobrze, nie masz aż do jednego.

² Pan z nieba spojrział na synów człowieczych,
aby zobaczyć, czy jest kto rozumny albo szukający Boga.

³ Wszyscy odstąpili, razem stali się nieużytecznymi;
nie masz, kto by dobrze czynił, nie masz aż do jednego.
Groblem otwartym jest gardło ich, językami swymi zdradliwie sobie poczynali,
jad żmijowy pod ich wargami.

Usta ich pełne są złorzeczenia i gorzkości,
prędkie ich nogi na wylanie krwi.

Zniszczenie i nieszczęście na drogach ich, a drogi pokoju nie poznali;
nie masz bojaźni Bożej przed oczami ich.

⁴ Czyż nie poznają wszyscy, którzy czynią nieprawość,
którzy pożerają lud mój, jak kęs chleba?

⁵ Pana nie wzywali:
tam drżeli ze strachu, gdzie nie było strachu.

⁶ Albowiem Pan jest w rodzie sprawiedliwym. Zamiary ubogiego wyszydziliście,
iż Pan jest nadzieją jego.

⁷ Któż da z Syjonu zbawienie Izraela?

Gdy odwróci Pan niewolę ludu swego, rozweseli się Jakub i rozraduje się Izrael.

Ps 14

¹ *Psalm Dawidowy.*

Panie, któż będzie mieszkał w przybytku twoim,
albo kto odpocznie na górze twojej świętej?

- ² Qui ingréditur sine mácula,
et operátur iustítiam:
- ³ Qui lóquitur veritátem in corde suo,
qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum,
et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
- ⁴ Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malignus:
timéntes autem Dóminum gloriícat:
Qui iurat próximo suo, et non decípit,
- ⁵ qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc,
non movébitur in ætérnum.

Ps 16

¹ *Orátio David.*

- Exáudi, Dómine, iustítiam meam:
inténde deprecationem meam.
Áuribus pécipe oratióem meam,
non in lábiis dolósis.
- ² De vultu tuo iudícium meum pródeat:
óculi tui vídeant æquitátes.
- ³ Probásti cor meum, et visitásti nocte:
igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.
- ⁴ Ut non loquátur os meum ópera hóminum:
propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.
- ⁵ Pérfice gressus meos in sémitis tuis:
ut non moveántur vestígia mea.
- ⁶ Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus:
inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.
- ⁷ Mirífica misericórdias tuas,
qui salvos facis sperántes in te.
- ⁸ A resisténtibus dexteræ tuæ custódi me,
ut pupíllam óculi.
Sub umbra alárum tuárum prótege me:
- ⁹ a fácie impiórum qui me afflixérunt.
- ¹⁰ Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt:
os eórum locútum est supérbiam.
- ¹¹ Proiciéntes me nunc circumdedérunt me:
óculos suos statuérunt declináre in terram.

- ² Kto chodzi bez zmayı
i czyni sprawiedliwość.
- ³ Kto mówi prawdę w sercu swoim,
kto nie czyni zdrady językiem swoim,
i nie uczynił bliźniemu swemu złego,
i nie cierpiał potwarzy na bliźnich swoich.
- ⁴ Za nic miany jest w oczach jego złośliwy,
a bojących się Pana wysławia.
Kto przysięga bliźniemu swemu, a nie oszukuje,
- ⁵ kto pieniędzy swych nie dał na lichwę i darów przeciw niewinnym nie przyjmuje.
Kto to czyni,
nie będzie poruszony na wieki!

Ps 16

¹ *Modlitwa Dawida.*

- Wysłuchaj, Panie, sprawiedliwości mojej,
zważ pilnie na prośbę moją,
przyjmij w uszy modlitwę moją
z ust niezdradliwych.
- ² Od oblicza twego sąd o mnie wynijdzie,
oczy twe niech dojrzą prawość.
- ³ Wypróbowałeś serce me i nawiedziłeś w nocy,
doświadczyłeś mię ogniem, a nie znalazła się we mnie nieprawość.
- ⁴ Aby nie mówiły usta moje o uczynkach ludzkich,
dla słów ust twoich jam przestrzegał dróg twardych.
- ⁵ Umocnij kroki moje na ścieżkach twoich,
aby się nie chwiały stopy moje!
- ⁶ Ja wołałem, gdyż mnie wysłuchałeś, Boże;
nakłoń mi ucha twego i wysłuchaj słów moich!
- ⁷ Okaż przedziwne miłosierdzie twoje, ty,
który zbawiasz nadzieję mających w tobie!
- ⁸ Od sprzeciwiających się prawicy twojej strzeż mnie
jak żrenicy oka!
Pod cieniem skrzydeł twoich schroń mię
- ⁹ od oblicza niebożnych, którzy mię utrapili.
- ¹⁰ Nieprzyjaciele moi duszę moją ogarnęli, tłustość swoją zawarli,
usta ich mówiły hardo.
- ¹¹ Chcąc mię wyrzucić, teraz mię otoczyli,
oczy swe nastawili, by obalić na ziemię.

- ¹² Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam:
et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.
- ¹³ Exsúrge, Dómine, præveni eum, et supplánta eum:
éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.
- ¹⁴ Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum:
de absconditis tuis adimplétus est venter eórum.
Saturáti sunt fíliis:
et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.
- ¹⁵ Ego autem in iustítia apparébo conspéctui tuo:
satiabor cum apparúerit glória tua.

Ps 17

¹ *In finem.*

*Púero Dómini David, qui locútus est Dómino verba cántici huius,
in die qua erípuit eum Dóminus de manu ómnium inimicórum eius, et de manu Saul,
et dixit:*

i

- ² Díligam te, Dómine, fortitúdo mea:
- ³ Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.
Deus meus adiútor meus,
et sperábo in eum.
Protéctor meus, et cornu salútis meæ,
et suscéptor meus.
- ⁴ Laudans invocábo Dóminum:
et ab inimícis meis salvus ero.
- ⁵ Circumdedérunt me dolóres mortis:
et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.
- ⁶ Dolóres inférni circumdedérunt me:
præoccupavérunt me láquei mortis.
- ⁷ In tribulatióne mea invocávi Dóminum,
et ad Deum meum clamávi:
Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam:
et clamor meus in conspéctu eius, introívit in aures eius.
- ⁸ Commóta est, et contrémuit terra:
fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.
- ⁹ Ascéndit fumus in ira eius: et ignis a fácie eius exársit:
carbónes succénsi sunt ab eo.
- ¹⁰ Inclínávit cælos, et descéndit:
et calígo sub pédibus eius.

- 12 Czekali na mnie jak lew żądny łupu
i jak szczenię lwie, mieszkające w jamie.
- 13 Powstań, Panie, uprzedź go i powal go,
wyrwij duszę moją od niezbożnego, miecz twój od nieprzyjaciół ręki twojej.
- 14 Panie, odłącz ich od trochy ludzi z ziemi za żywota ich;
ze skrytych rzeczy twoich napelniony jest brzuch ich,
nasyчени są synami
i ostatki swoje zostawili małym dzieciom swoim.
- 15 A ja w sprawiedliwości pokażę się przed obliczem twoim,
nasycony będę, gdy się ukaże chwała twoja.

Ps 17

- 1 *Na koniec.
Śługi Pańskiego Dawida, który mówił Panu słowa pieśni tej
w dzień, gdy go wyrwał Pan z ręki wszystkich nieprzyjaciół jego i z ręki Saula,
i rzekł:*

i

- 2 Będę cię miłował, Panie, mocy moja!
- 3 Pan twierdza moja i ucieczka moja, i wybawiciel mój!
Bóg mój wspomóżyciel mój,
i w nim będę nadzieję miał;
ochrona moja i róg zbawienia mego,
i obrońca mój!
- 4 Chwaląc będę wzywał Pana,
i będę wybawiony od nieprzyjaciół moich.
- 5 Ogarnęły mnie boleści śmierci
i strumienie nieprawości zatrwożyły mię.
- 6 Boleści otchłani otoczyły mię,
pochwyciły mię sidła śmierci.
- 7 W utrapieniu moim wzywałem Pana
i wołałem do Boga mojego,
i wysłuchał głos mój z kościoła swego świętego,
i wołanie moje przed obliczem jego weszło w uszy jego.
- 8 Wzruszyła się i zadrżała ziemia;
fundamenty gór zatrwożyły się i poruszyły się, gdyż się rozgniewał na nie.
- 9 Podniósł się w górę dym w gniewie jego, i ogień się zapalił od oblicza jego,
węgle się rozpałyły od niego.
- 10 Skłonił niebiosą i zstąpił,
a mgła pod nogami jego.

- 11 Et ascéndit super Chérubim, et volávit:
volávit super pennas ventórum.
- 12 Et pósuit ténebras latibulum suum, in circúitu eius tabernáculum eius:
tenebrósa aqua in núbibus áëris.
- 13 Præ fulgóre in conspéctu eius nubes transiérunt,
grando et carbónes ignis.
- 14 Et intónuit de cælo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam:
grando et carbónes ignis.
- 15 Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos:
fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.
- 16 Et apparuérunt fontes aquárum,
et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum:
Ab increpatióne tua, Dómine,
ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

ii

- 17 Misit de summo, et accépit me:
et assúmpsit me de aquis multis.
- 18 Eripuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab his qui odérunt me:
quóniam confortáti sunt super me.
- 19 Prævenérunt me in die afflictiónis meæ:
et factus est Dóminus protéctor meus.
- 20 Et edúxit me in latitúdinem:
salvum me fecit, quóniam vóluit me.
- 21 Et retribuet mihi Dóminus secúndum iustítiam meam:
et secúndum puritátem mánuum meárum retribuet mihi:
- 22 Quia custodívi vias Dómini,
nec ímpie gessi a Deo meo.
- 23 Quóniam ómnia iudícia eius in conspéctu meo:
et iustítias eius non répuli a me.
- 24 Et ero immaculátus cum eo:
et observábo me ab iniquitáte mea.
- 25 Et retribuet mihi Dóminus secúndum iustítiam meam:
et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum eius.
- 26 Cum sancto sanctus eris,
et cum viro innocénte ínnocens eris:
- 27 Et cum elécto eléctus eris:
et cum perverso pervertéris.
- 28 Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies:
et óculos superbórum humiliábis.
- 29 Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine:
Deus meus, illúmina ténebras meas.

- 11 I wstąpił na cherubiny, i leciał,
leciał na skrzydłach wiatru.
12 I uczynił ciemność kryjówką swoją, wokoło niego namiot jego:
ciemna woda w obłokach powietrznych.
13 Przed blaskiem w oczach jego rozeszły się obłoki,
grad i węgle ogniste.
14 I zagrzmał Pan z nieba, a Najwyższy głos swój wypuścił,
grad i węgle ogniste.
15 I wypuścił strzały swe, i rozproszył ich,
rozmnożył błyskawice i strwożył ich.
16 I ukazały się źródła wód,
i odkryły się fundamenty okręgu ziemi
od karania twego, Panie,
od tchnienia ducha gniewu twego.

ii

- 17 Spuścił z wysokości i chwycił mię,
i wydobył mię z wód wielkich.
18 Wyrwał mię od nieprzyjaciół moich bardzo mocnych i od tych, którzy mię w nienawiści mieli,
albowiem przemogli nade mną.
19 Uprzedzili mię w dzień utrapienia mego,
a Pan stał się obrońcą moim;
20 i wywiódł mię na miejsce przestronne,
zbawił mię, ponieważ chciał mi dobrze.
21 I odda mi Pan według sprawiedliwości mojej,
i według czystości rąk moich odda mi,
22 albowiem strzegłem dróg Pańskich
i nie czyniłem niebożnie przeciw Bogu memu.
23 Bo wszystkie sądy jego są przed obliczem moim,
a sprawiedliwości jego nie odrzuciłem od siebie.
24 I będę nieskalany z nim,
i będę się strzegł nieprawości mojej.
25 I odda mi Pan według sprawiedliwości mojej
i według czystości rąk moich przed oczyma jego.
26 Z świętym święty będziesz,
a z mężem niewinnym niewinny będziesz,
27 i z wybranym wybrany będziesz,
a z przewrotnym przewrotny się staniesz.
28 Bo ty lud uniżony zbawisz,
a oczy pysznych poniżysz.
29 Bo ty rozświecasz pochodnię moją, Panie;
Boże mój, oświeć ciemności moje!

- 30 Quóniam in te erípiar a tentatióne,
et in Deo meo transgrédíar murum.
- 31 Deus meus, impollúta via eius: elóquia Dómini igne examináta:
protéctor est ómnium sperántium in se.
- 32 Quóniam quis Deus præter Dóminum?
aut quis Deus præter Deum nostrum?
- 33 Deus qui præcínxit me virtúte:
et pósuit immaculátam viam meam.
- 34 Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum,
et super excélsa státuens me.
- 35 Qui docet manus meas ad prælium:
et posuísti, ut arcum áereum, bráchia mea.

iii

- 36 Et dedísti mihi protectiÓNem salútis tuæ:
et délixtera tua suscepit me:
Et disciplína tua corréxit me in finem:
et disciplína tua ipsa me docébit.
- 37 Dilatásti gressus meos subtus me:
et non sunt infirmáta vestígia mea:
- 38 Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos:
et non convértar, donec deficiant.
- 39 Confríngam illos, nec póterunt stare:
cadent subtus pedes meos.
- 40 Et præcinxísti me virtúte ad bellum:
et supplantásti insurgéntes in me subtus me.
- 41 Et inimícos meos dedísti mihi dorsum,
et odiéntes me disperdidísti.
- 42 Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum:
nec exaudívit eos.
- 43 Et commínuam eos, ut púlverem ante fáciem venti:
ut lutum plateárum delébo eos.
- 44 Erípies me de contradictiÓNibus pópuli:
constítues me in caput géntium.
- 45 Pópulus quem non cognóvi servívit mihi:
in audítu auris obedívit mihi.
- 46 Fílii aliéni mentíti sunt mihi,
fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.
- 47 Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus,
et exaltétur Deus salútis meæ.
- 48 Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me,
liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

- 30 Albowiem przez ciebie będę wyrwany z pokusy,
a w Bogu moim przestąpię mur.
31 Bóg mój, niezmazana droga jego, słowa Pańskie ogniem wypróbowane,
obroncą jest wszystkich mających nadzieję w nim.
32 Bo któż jest Bogiem oprócz Pana,
albo kto Bogiem oprócz Boga naszego?
33 Bóg, który mię opasał mocą
i uczynił nieskalaną drogę moją;
34 który krzepkimi uczynił nogi moje jak jeleni,
i na wyżynach postawił mię;
35 który uczy ręce moje do boju,
i uczyniłeś jak łuk miedziany ramiona moje.

iii

- 36 I dałeś mi obronę zbawienia twego,
a prawica twoja podparła mię
i kaźń twoja ćwiczyła mię do końca,
i nauka twoja, ta mię nauczy.
37 Rozszerzyłeś kroki moje pode mną,
i nie osłabły nogi moje.
38 Będę gonił nieprzyjaciół moich i pojmam ich,
i nie wrócę się, aż ich nie stanie.
39 Połamie ich, i nie będą mogli stać,
upadną pod nogi moje.
40 I opasałeś mię mocą na wojnę,
i powstających przeciwko mnie ugiąłeś pode mnie.
41 I nieprzyjaciół moich zmusiłeś do odwrotu,
i nienawidzących mnie wytraciłeś.
42 Wołali, a nie było, kto by wybawił, do Pana,
a nie wysłuchał ich.
43 I skruszę ich jak proch przed wiatrem,
jako błoto na ulicy wyglądzę ich.
44 Wyrwiesz mię z zatargów ludu,
ustanowisz mię głową narodów.
45 Lud, którego nie znałem, służył mi,
na pierwszą wieść był mi posłuszny.
46 Synowie obcy schlebiali mi;
synowie obcy zestarzelili się i kulejąc odciągali od dróg swoich.
47 Żyje Pan, i błogosławiony Bóg mój,
i niech będzie wywyższony Bóg zbawienia mego!
48 Boże, który mi dajesz pomstę i poddajesz pode mnie narody,
wybawicielu mój od nieprzyjaciół moich gniewliwych,

- 49 Et ab insurgéntibus in me exaltábis me:
a viro iníquo erípies me.
- 50 Proptérea confitébor tibi in natió nibus, Dómine:
et nómini tuo psalmum dicam.
- 51 Magníficans salútes regis eius, et fáciens misericórdiam christo suo David,
et sémini eius usque in sáeculum.

Ps 19

¹ *In finem.*

Psalmus David

- 2 Exáudiat te Dóminus in die tribulatió nis:
prótegat te nomen Dei Iacob.
- 3 Mittat tibi auxiliū de sancto:
et de Sion tueátur te.
- 4 Memor sit omnis sacrificii tui:
et holocáustum tuum pingue fiat.
- 5 Tríbuat tibi secúndum cor tuum:
et omne consílium tuum confirmet.
- 6 Lætábimur in salutári tuo:
et in nómine Dei nostri magnificábimur.
- 7 Ímpleat Dóminus omnes petitió nes tuas:
nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus christum suum.
Exáudiet illum de cælo sancto suo:
in potentátibus salus délixeræ eius.
- 8 Hi in cúrribus, et hi in equis:
nos autem in nómine Dómini, Dei nostri invocábimus.
- 9 Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt:
nos autem surréximus et erécti sumus.
- 10 Dómine, salvum fac regem:
et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Ps 20

¹ *In finem.*

Psalmus David.

- 2 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex:
et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

- 49 i nad powstających przeciw mnie wywyższasz mię,
od męża niesprawiedliwego wrywasz mię.
50 Przeto będę cię wysławiał między narodami, Panie,
a imieniu twemu pieśń zaśpiewam,
51 który wielkim czynisz wybawienie króla swego i okazujesz miłosierdzie pomazań-
cowi swemu Dawidowi
i potomstwu jego aż na wieki.

Ps 19

¹ *Na koniec.*

Psalm Dawidowy.

- 2 Niechaj cię wysłucha Pan w dzień utrapienia,
niechaj cię obroni imię Boga Jakubowego!
3 Niech ci ześle pomoc z świątyni,
a z Syjonu niech cię broni!
4 Niech pomni na wszelką ofiarę twoją,
a całopalenie twoje niech tłuste będzie!
5 Niech ci da według serca twego
i wszelkie zamysły twe niech potwierdzi!
6 Uweselimy się zbawieniem twoim,
a imieniem Boga naszego chlubić się będziemy.
7 Niech wypełni Pan wszystkie prośby twoje!
Teraz poznałem, iż Pan zbawił pomazańca swego;
wysłucha go z nieba świętego swego,
zbawienie prawicy jego w czynach potężnych.
8 Jedni w wozach, a drudzy w koniach ufają,
ale my imienia Pana, Boga naszego, wzywać będziemy.
9 Oni powiązani są i polegli,
a myśmy powstałi i podnieśli się.
10 Panie, zbaw króla
i wysłuchaj nas w dzień, w który cię wzywać będziemy!

Ps 20

¹ *Na koniec.*

Psalm Dawidowy.

- 2 Panie, z mocy twojej weseli się król
i zbawieniem twoim raduje się wielce.

- ³ Desidérium cordis eius tribuísti ei:
et voluntáte labiórur eius non fraudásti eum.
- ⁴ Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis:
posuísti in cápite eius corónam de lápide pretiósó.
- ⁵ Vitam pétiit a te:
et tribuísti ei longitúdinem diérur in sáculum, et in sáculum sáculi.
- ⁶ Magna est glória eius in salutári tuo:
glóriam et magnum decórem impónes super eum.
- ⁷ Quóniam dabis eum in benedictiónem in sáculum sáculi:
lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
- ⁸ Quóniam rex sperat in Dómino:
et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
- ⁹ Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis:
déktera tua invéniat omnes, qui te odérunt.
- ¹⁰ Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui:
Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.
- ¹¹ Fructum eórum de terra perdes:
et semen eórum a filiis hóminum.
- ¹² Quóniam declinavérunt in te mala:
cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
- ¹³ Quóniam pones eos dorsum:
in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.
- ¹⁴ Exaltáre, Dómine, in virtúte tua:
cantábinus et psallémus virtútes tuas.

Ps 29

- ¹ *Psalmus cántici,
in dedicatióne domus David.*
- ² Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me:
nec delectásti inimícos meos super me.
- ³ Dómine, Deus meus, clamávi ad te,
et sanásti me.
- ⁴ Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam:
salvásti me a descendéntibus in lacum.
- ⁵ Psállite Dómino, sancti eius:
et confitémini memóriæ sanctitátis eius.
- ⁶ Quóniam ira in indignatióne eius:
et vita in voluntáte eius.

- ³ Żądanie serca jego wypełniłeś mu,
a pragnienia wiary jego nie zawiodłeś.
- ⁴ Bo go uprzedziłeś błogosławieństwami słodkości,
włożyłeś na głowę jego koronę z kamienia drogiego.
- ⁵ O życie prosił cię,
i dałeś mu długość dni na wieki i na wieki wieków.
- ⁶ Wielka jest chwała jego przez zbawienie twoje,
sławę i wielką ozdobę nań wkładasz.
- ⁷ Albowiem czynisz go błogosławieństwem na wieki wieków,
uweselasz go radością przy obliczu twoim.
- ⁸ Bo król nadzieję ma w Panu,
a przez miłosierdzie Najwyższego nie będzie poruszony.
- ⁹ Niech dosięgnie ręka twoja wszystkich nieprzyjaciół twoich,
prawica twa niech znajdzie wszystkich, którzy cię w nienawiści mają!
- ¹⁰ Uczynisz ich jak piec ognisty czasu oblicza Twego;
Pan w gniewie swoim zatrwoży ich, i pożre ich ogień.
- ¹¹ Owoc ich z ziemi wygubisz,
a potomstwo ich z synów ludzkich.
- ¹² Albowiem zwrócili przeciw tobie złość,
obmyślili plany, których nie mogli wykonać.
- ¹³ Albowiem zmusisz ich do ucieczki,
a tym, którzy ci pozostają, mierzysz w ich twarze.
- ¹⁴ Podnieś się Panie, w mocy twojej
będziemy opiewać i wysławiać możliwe sprawy twoje!

Ps 29

¹ *Psalm pieśni.*

Na poświęcenie domu Dawidowego.

- ² Wysławiać cię będę, Panie, żeś mię przyjął,
a nie dał pociechy nieprzyjaciołom moim ze mnie.
- ³ Panie, Boże mój, wołałem do ciebie
i uzdrowiłeś mię.
- ⁴ Panie, wywiodłeś z otchłani duszę moją,
wybawiłeś mię spośród zstępujących do grobu.
- ⁵ Śpiewajcie Panu święci jego
i wysławiajcie pamiątkę świętości jego!
- ⁶ Bo gniew jest w zapalczywości jego,
a życie w upodobaniu jego;

- Ad vésperum demorábitur fletus:
et ad matutínum lætítia.
- ⁷ Ego autem dixi in abundántia mea:
Non movébor in ætérnum.
- ⁸ Dómine, in voluntáte tua,
præstitísti decóri meo virtútem.
Avertísti fáciem tuam a me,
et factus sum conturbátus.
- ⁹ Ad te, Dómine, clamábo:
et ad Deum meum deprecábor.
- ¹⁰ Quæ utilitas in ságuine meo,
dum descéndo in corruptiónem?
Numquid confitébitur tibi pulvis,
aut annuntiábit veritátem tuam?
- ¹¹ Audívit Dóminus, et misértus est mei:
Dóminus factus est adiútor meus.
- ¹² Convertísti planctum meum in gáudium mihi:
conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:
- ¹³ Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar:
Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ad Laudes I

Ps 46

- ¹ *In finem, pro filiis Core.
Psalmus.*
- ² Omnes gentes, pláudite mánibus:
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.
- ³ Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis:
Rex magnus super omnem terram.
- ⁴ Subiécit pópulos nobis:
et gentes sub pédibus nostris.
- ⁵ Elégit nobis hæreditátem suam:
spéciem Iacob, quam diléxit.
- ⁶ Ascéndit Deus in iúbilo:
et Dóminus in voce tubæ.
- ⁷ Psállite Deo nostro, psállite:
psállite Regi nostro, psállite.

- z wieczora gości płacz,
a z rana wesele.
- ⁷ A ja rzekłem w dostatku moim:
Nie będę poruszony na wieki.
- ⁸ Panie, według woli twojej
dodałeś mocy ozdobie mojej;
odwróciłeś oblicze swe ode mnie
i stałem się zatrwożony.
- ⁹ Do ciebie, Panie, wołać będę
i do Boga mego modlić się będę.
- ¹⁰ Cóż za pożytek z krwi mojej,
gdy zstępuję do skażenia?
Czyż proch sławić cię będzie
albo opowiadać będzie prawdę twoją?
- ¹¹ Usłyszał Pan i zmiłował się nade mną,
Pan się stał pomocnikiem moim.
- ¹² Odmieniłeś mi płacz mój w wesele,
zdarłeś wór mój, a oblokłeś mię w wesele,
- ¹³ aby tobie śpiewała chwała moja i bym się nie smucił.
Panie, Boże mój, na wieki wysławiać cię będę!

Laudesy I

Ps 46

- ¹ *Na koniec. Synów Korego.*
Psalm.
- ² Wszystkie narody klaskajcie rękami,
wykrzykujcie Bogu głosem wesela,
- ³ albowiem Pan wysoki, straszny,
król wielki nad wszystką ziemią!
- ⁴ Podbił ludy pod nas
i narody pod nogi nasze.
- ⁵ Obrał nam dziedzictwo swoje,
piękność Jakubową, którą umiłował.
- ⁶ Wstąpił Bóg wśród wesołego śpiewu,
i Pan przy głosie trąby.
- ⁷ Śpiewajcież Bogu naszemu, śpiewajcie!
Śpiewajcie Królowi naszemu, śpiewajcie!

- ⁸ Quóniam Rex omnis terræ Deus:
psállite sapiénter.
- ⁹ Regnábit Deus super gentes:
Deus sedet super sedem sanctam suam.
- ¹⁰ Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Ábraham:
quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ps 5

- ¹ *In finem, pro ea quæ hæreditátem conséquitur.*
Psalmus David.
- ² Verba mea áuribus pércipe, Dómine,
intéllige clamórem meum.
- ³ Inténde voci oratiónis meæ,
Rex meus et Deus meus.
- ⁴ Quóniam ad te orábo:
Dómine, mane exáudies vocem meam.
- ⁵ Mane astábo tibi et vidébo:
quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
- ⁶ Neque habitábit iuxta te malignus:
neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.
- ⁷ Odísti omnes, qui operántur iniquitátem:
perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus:
- ⁸ ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.
Introíbo in domum tuam:
adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
- ⁹ Dómine, deduc me in iustítia tua:
propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
- ¹⁰ Quóniam non est in ore eórum véritas:
cor eórum vanum est.
- ¹¹ Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant,
iúdica illos, Deus.
Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos,
quóniam irritavérunt te, Dómine.
- ¹² Et læténtur omnes, qui sperant in te,
in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum,
- ¹³ quóniam tu benedíces iusto.

- ⁸ Albowiem królem wszystkiej ziemi jest Bóg:
śpiewajcież mądrze!
- ⁹ Będzie królował Bóg nad narodami,
Bóg siedzi na stolicy swej świętej.
- ¹⁰ Książęta narodów zgromadzili się z Bogiem Abrahamowym,
albowiem mocni bogowie ziemi są bardzo wywyższeni.

Ps 5

- ¹ *Na koniec, za tę, która dziedzictwa dostępuje.
Psalm Dawidowy.*
- ² Słowa moje przyjmij w uszy, Panie,
wyróżnij wołanie moje!
- ³ Pilnie słuchaj głosu modlitwy mojej,
Królu mój i Boże mój!
- ⁴ Bo do ciebie modlić się będę,
Panie, rano usłyszysz głos mój.
- ⁵ Rano będę stał przed tobą i patrzył.
Albowiem nie jesteś ty Bogiem, chcącym nieprawości,
⁶ ani mieszkać będzie przy tobie niegodziwiec,
ani się ostoją niesprawiedliwi przed oczyma twymi.
- ⁷ Nienawidzisz wszystkich, którzy czynią nieprawość,
zatracisz wszystkich, którzy mówią kłamstwo.
Mężem krwawym i zdrażliwym brzydzi się Pan.
- ⁸ A ja dla mnóstwa miłosierdzia twego
wnijdę do domu twego,
pokłonię się ku kościołowi twemu świętemu w bojaźni twojej.
- ⁹ Panie, prowadź mnie w sprawiedliwości twojej,
dla nieprzyjaciół moich prostuj przed obliczem twoim drogę moją.
- ¹⁰ Albowiem nie masz w ustach ich prawdy,
serce ich jest marne;
- ¹¹ grobem otwartym gardło ich, językami swymi zdrażliwie działali.
Osądź ich Boże!
Niechaj upadną od myśli swoich; wedle mnóstwa niezbożności ich wypędź ich,
bo cię rozdrażnili, Panie!
- ¹² A niech się rozwesela wszyscy, którzy nadzieję mają w tobie,
na wieki radować się będą, i będziesz mieszkał wśród nich.
I będą się chlubić w tobie wszyscy, którzy miłują imię twoje,
- ¹³ albowiem ty będziesz błogosławił sprawiedliwemu.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ
coronásti nos.

Ps 28

¹ *Psalmus David,
in consummatione tabernaculi.*

Afférte Dómino, filii Dei:
afférte Dómino filios arietum.

² Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini eius:
adoráte Dóminum in átrio sancto eius.

³ Vox Dómini super aquas, Deus maiestátis intónuit:
Dóminus super aquas multas.

⁴ Vox Dómini in virtúte:
vox Dómini in magnificéntia.

⁵ Vox Dómini confringéntis cedros:
et confrínget Dóminus cedros Líbani:

⁶ Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani:
et diléctus quemádmódum fílius unicórnium.

⁷ Vox Dómini intercidéntis flammam ignis:

⁸ vox Dómini concutiéntis desértum: et commovébit Dóminus desértum Cades.

⁹ Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa:
et in templo eius omnes dicent glóriam.

¹⁰ Dóminus dilúvium inhabitáre facit:
et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

¹¹ Dóminus virtútem pópulo suo dabit:
Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Cánticum David

Liber Primus Paralipómenon 29:10-13

¹⁰ Benedíctus es, Dómine, Deus Israël patris nostri,
ab ætérno in ætérnum.

¹¹ Tua est, Dómine, magnificéntia, et poténtia,
et glória, atque victória:
Et tibi laus:
cuncta enim quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt:
Tuum, Dómine, regnum,
et tu es super omnes príncípes.

Panie, jak tarczą dobrej woli twej
otoczyłeś nas.

Ps 28

¹ *Psalm Dawidowy.*

Przy dokończeniu przybytku.

- Przynoście Panu, synowie Boży,
przynoście Panu młode baranki!
- ² Przynoście Panu chwałę i cześć, przynoście Panu chwałę dla imienia jego,
kłaniajcie się Panu w dziedzińcu świętym jego!
- ³ Głos Pański nad wodami, Bóg majestatu zagrzmiął,
Pan nad wodami wielkimi.
- ⁴ Głos Pański w mocy,
głos Pański w wielmożności.
- ⁵ Głos Pański łamiący cedry,
i połamie Pan cedry Libanu,
- ⁶ i pokruszy je jak cielę na Libanie,
a umiłowany będzie jak młody jednorozec.
- ⁷ Głos Pański rozmiatający płomień ognisty,
⁸ głos Pański wstrząsający puszcza, i poruszy Pan pustynię Kades.
- ⁹ Głos Pański przygotowujący łanie i odkrywający gąszcze;
a w kościele Jego wszyscy oddadzą chwałę.
- ¹⁰ Pan czyni, że potop trwa
i będzie siedział Pan, król, na wieki,
- ¹¹ Pan da moc ludowi swemu,
Pan błogosławić będzie ludowi swemu w pokoju.

Kantyk Dawida

Księgi Pierwsze Paralipomenon 29:10-13

- Błogosławionyś jest, Panie, Boże Izraela, ojca naszego,
od wieku do wieku.
- ¹¹ Twoja jest, Panie, wielmożność i moc,
i sława, i zwycięstwo,
i tobie chwała,
bo wszystko, co jest na niebie i na ziemi, twoje jest;
twoje, Panie, królestwo,
i tyś jest nad wszystkimi książętami.

- ¹² Tuæ divítiæ, et tua est glória:
tu domináris ómnium.
In manu tua virtus et poténtia:
in manu tua magnitúdo, et impérium ómnium.
- ¹³ Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi,
et laudámus nomen tuum ínclytum.

Ps 116

- ¹ *Allelúia.*

- Laudáte Dóminum, omnes gentes:
laudáte eum, omnes pópuli:
- ² Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius:
et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ad Laudes II

*Ad Laudes II dicúntur in Fériis Advéntus,
et a Fériis post Domínica Septuagésimæ usque ad Maióris Hebdómadae inclusive,
necnon in Vigíliis extra Tempus Paschále, quando fit Officium de Féria.*

Ps 50 pg. 170

Ps 5 pg. 82

Ps 28 pg. 84

Cánticum Isaíæ

Prophetía Isaíæ 12:1-6

- ¹ Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi:
convérsus est furor tuus, et consolátus es me.
- ² Ecce Deus salvátor meus,
fiduciáliter agam, et non timébo:
Quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.
- ³ Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris:
- ⁴ et dicétis in die illa: Confitémini Dómino et invocáte nomen eius:

- ¹² Twoje są bogactwa i twoja jest sława;
ty panujesz nad wszystkim,
w ręce twojej moc i możność,
w ręce twojej wielkość i rozkazywanie wszystkiemu.
- ¹³ Teraz tedy, Boże nasz, wysławiamy ciebie
i chwalimy imię twoje sławne.

Ps 116

¹ Alleluja!

- Chwalcie Pana wszystkie narody,
chwalcie go wszystkie ludy,
² bo możne jest nad nami miłosierdzie jego,
a prawda Pańska trwa na wieki!

Laudesy II

*Laudesy II odmawia się w dni powszednie adwentu,
i w dni powszednie od po Niedzieli Siedemdziesiątnicy aż do Wielkiego Tygodnia włącznie,
jak również w wigilie poza Okresem Wielkanocnym, kiedy wpada oficjum z dnia powszedniego.*

Ps 50 str. 171

Ps 5 str. 83

Ps 28 str. 85

Kanty Izajasza

Prorocstwo Izajasza 12:1-6

- ¹ Wysławiać cię będę, Panie, boś się rozgniewał na mnie;
odwróciła się zapalczywość twoja i pocieszyłeś mię.
- ² Oto Bóg zbawiciel mój,
śmiało poczynać sobie będę, a nie zleknę się;
bo mocą moją i chwałą moją jest Pan,
i stał mi się zbawieniem.
- ³ Będziecie czerpać wody z radością ze źródeł zbawicielowych.
- ⁴ I rzeczeć w ów dzień: Wysławiajcie Pana i wzywajcie imienia jego,

Notas fácite in pópulis adinventiões eius:
mementóte quóniam excélsus est nomen eius.

⁵ Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit:
annuntiáte hoc in univérſa terra.

⁶ Exsúlta et lauda, habitátio Sion,
quia magnus in médio tui Sanctus Israël.

Ps 116 pg. 86

Ad Primam

Ps 23

¹ *Prima sábbati.*
Psalmus David.

Dómini est terra, et plenitúdo eius:
orbis terrárum, et univérſi qui hábitant in eo.

² Quia ipse super mária fundávit eum:
et super flúmina præparávit eum.

³ Quis ascéndet in montem Dómini?
aut quis stabit in loco sancto eius?

⁴ Ínnocens mánibus et mundo corde,
qui non accépit in vano ánimam suam, nec iurávit in dolo próximo suo.

⁵ Hic accípiet benedictiõnem a Dómino:
et misericórdiam a Deo, salutári suo.

⁶ Hæc est generátio quæréntium eum,
quæréntium fáciem Dei Iacob.

⁷ Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles:
et introíbit Rex glóriæ.

⁸ Quis est iste Rex glóriæ?
Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

⁹ Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles:
et introíbit Rex glóriæ.

¹⁰ Quis est iste Rex glóriæ?
Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

- oznajmiałcie między narodami dzieła jego;
pamiętajcie, że wysokie jest imię jego.
⁵ Śpiewajcie Panu, bo wielkie rzeczy uczynił;
opowiadajcie to po wszystkiej ziemi!
⁶ Wykrzykuj i chwal, mieszkanie Syjonu,
bo wielki jest wpośród ciebie Święty izraelski!

Ps 116 str. 87

Pryma

Ps 23

- ¹ *W dzień pierwszy sabatu.*
Psalm Dawidowy.

- Pańska jest ziemia i napełnienie jej,
okrąg ziemi i wszyscy, którzy mieszkają na nim.
² Bo On go nad morzami utwierdził
i nad rzekami umocnił go.
³ Któż wstąpi na górę Pańską,
albo kto będzie stał na świętym miejscu jego?
⁴ Niewinnych rąk i czystego serca,
który nie użył do próżności duszy swojej ani przysięgał zdrażliwie bliźniemu swemu.
⁵ Ten weźmie błogosławieństwo od Pana
i miłosierdzie od Boga zbawiciela swego.
⁶ Taki jest ród szukających go,
szukających oblicza Boga Jakubowego.
⁷ Podnieście, książęta, bramy wasze, i podnieście się, bramy wieczne,
a wnijdzie król chwały!
⁸ Któryż to jest król chwały?
Pan mocny i potężny, Pan potężny w walce!
⁹ Podnieścież, książęta bramy wasze, i podnieście się, bramy wieczne,
a wnijdzie król chwały!
¹⁰ Któryż to jest król chwały?
Pan zastępów, ten to jest król chwały!

Ps 18

¹ *In finem.*
Psalmus David.

i

² Cæli enarrant glóriam Dei,
et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.
³ Dies diéi erúctat verbum,
et nox nocti índicat sciéntiam.
⁴ Non sunt loquélæ, neque sermónes,
quorum non audiántur voces eórum.
⁵ In omnem terram exívit sonus eórum:
et in fines orbis terræ verba eórum.
⁶ In sole pósuit tabernáculum suum:
et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:
Exsultávit ut gigas ad curréndam viam,
⁷ a summo cælo egréssio eius:
Et occúrsus eius usque ad summum eius:
nec est qui se abscóndat a calóre eius.

ii

⁸ Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas:
testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
⁹ Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda:
præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
¹⁰ Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi:
iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípse.
¹¹ Desiderábília super aurum et lápidem pretiósus multum:
et dulcióra super mel et favum.
¹² Étenim servus tuus custódit ea,
in custodiéndis illis retribútio multa.
¹³ Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me:
¹⁴ et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero:
et emundábor a delícto máximo.
¹⁵ Et erunt ut compláceant elóquia oris mei:
et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adiútor meus,
et redémptor meus.

Ps 18

¹ *Na koniec.*
Psalm Dawidowy.

i

² Niebiosa opowiadają chwałę Boga,
a dzieła rąk jego oznajmia firmament.
³ Dzień dniowi opowiada słowo,
a noc nocy podaje wiadomość.
⁴ Nie są to słowa ani mowy,
których by głos nie był słyszany.
⁵ Na wszystką ziemię wyszedł głos ich
i na krańce okręgu ziemi słowa ich.
⁶ W słońcu postawił przybytek swój;
a ono jak oblubieniec wychodzi z łóżnicy swojej,
rozweseliło się jak olbrzym na biegnięcie w drogę.
⁷ Od krańca nieba wyjście jego,
a obieg jego aż do krańca jego,
a nie masz, kto by się mógł ukryć pod żarem jego.

ii

⁸ Zakon Pański nieskalany, nawracający duszę,
świadcstwo Pańskie wierne, dające mądrość prostaczkom.
⁹ Sprawiedliwości Pańskie prawe, uweselające serce,
przykazanie Pańskie jasne, oświecające oczy.
¹⁰ Bojaźń Pańska święta, trwająca na wieki wieków,
sądy Pańskie prawdziwe, wszystkie razem sprawiedliwe.
¹¹ Bardziej pożądane niż złoto i mnogie kamienie drogie,
a słodsze nad miód i plastr miodowy.
¹² Albowiem sługa twój strzeże ich,
w przestrzeganiu ich odpłata wielka.
¹³ Występki któż rozumie? Od skrytych moich oczyścić mię,
¹⁴ i od obcych ustrzeż sługę twego.
Jeśli nade mną panować nie będą, wtedy nieskalany będę
i będę oczyszczony od grzechu największego.
¹⁵ I będę się podobać mowy ust moich
i rozmyślanie serca mego przed obliczem twoim zawsze.
O Panie, wspomóżycielu mój
i odkupicielu mój!

*Quando ad Laudes dictus fúerit Ps 50,
hic subiúngitur sequens Ps 46 (str. 80), qui in Láudibus locum non hábuit.*

Ad Tértiam

Ps 26

¹ *Psalmus David,
priúsqvam linirétur.*

i

Dóminus illuminátio mea, et salus mea,
quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ,
a quo trepidábo?

² Dum apprópíant super me nocéntes,
ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei,
ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

³ Si consístant advérsus me castra,
non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me prælium,
in hoc ego sperábo.

⁴ Unam pétii a Dómino, hanc requíram,
ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini,
et vísitem templum eius.

⁵ Quóniam abscondit me in tabernáculo suo:
in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

⁶ In petra exaltávit me:
et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuíví, et immolávi in tabernáculo eius hóstiam vociferatiónis:
cantábo, et psalmum dicam Dómino.

ii

⁷ Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te:
miserére mei, et exáudi me.

⁸ Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea:
fáciem tuam, Dómine, requíram.

*Kiedy w Laudesach odmawia się Ps 50,
tu dodaje się Ps 46 (str. 81), który w Laudesach został pominięty.*

Tercja

Ps 26

- ¹ *Psalm Dawida,
pierwej niżli był pomazany.*

i

- Pan oświecenie moje i zbawienie moje,
kogóż się bać będę?
Pan obrońca żywota mego,
kogóż się będę lękał?
- ² Gdy się zbliżają przeciw mnie złoczyńcy,
by pożreć ciało moje,
nieprzyjaciele moi, którzy mię trapią,
sami omdleli i upadli.
- ³ Choćby stanęły przeciwko mnie wojska,
nie będzie się bało serce moje;
choćby powstała przeciwko mnie bitwa,
w tym ja nadzieję pokładać będę.
- ⁴ O jedno prosiłem Pana, tego szukać będę:
abym mieszkał w domu Pańskim po wszystkie dni życia mego;
abym patrzył na rozkosz Pańską
i nawiedzał kościół jego.
- ⁵ Albowiem ukrył mię w przybytku swoim,
w dni złe obronił mię w skrytości przybytku swego.
- ⁶ Na skałę podniósł mię,
a teraz wyniósł głowę moją ponad nieprzyjaciół moich.
Obszedłem i ofiarowałem w przybytku jego ofiarę radosną;
będę śpiewał i psalm mówił Panu.

ii

- ⁷ Wysłuchaj, Panie, głos mój, którym wołam do ciebie:
zmiłuj się nade mną i wysłuchaj mię!
- ⁸ Do ciebie mówiło serce moje, szukało cię oblicze moje;
oblicza twego Panie, szukać będę!

- ⁹ Ne avértas fáciem tuam a me:
ne declínes in ira a servo tuo.
Adiútor meus esto:
ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.
- ¹⁰ Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me:
Dóminus autem assúmpsit me.
- ¹¹ Legem pone mihi, Dómine, in via tua:
et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
- ¹² Ne tradideris me in ánimas tribulántium me:
quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.
- ¹³ Credo vidére bona Dómini
in terra vivéntium.
- ¹⁴ Expécta Dóminum, viríliter age:
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Ps 27

¹ *Psalmus ipsi David.*

- Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me:
nequándó táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.
- ² Exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ dum oro ad te:
dum extólló manus meas ad templum sanctum tuum.
- ³ Ne simul trahas me cum peccatóribus:
et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.
Qui loquúntur pacem cum próximo suo,
mala autem in córdibus eórum.
- ⁴ Da illis secúndum ópera eórum,
et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.
Secúndum ópera mánuum eórum tribue illis:
redde retributióem eórum ipsis.
- ⁵ Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum eius
déstrues illos, et non ædificábis eos.
- ⁶ Benedíctus Dóminus:
quóniam exaudivít vocem deprecationis meæ.
- ⁷ Dóminus adiútor meus, et protéctor meus:
in ipso sperávit cor meum, et adiútus sum.
Et reflóruit caro mea:
et ex voluntáte mea confitébor ei.
- ⁸ Dóminus fortitúdo plebis suæ:
et protéctor salvatiónum christi sui est.

- ⁹ Nie odwracaj oblicza twego ode mnie,
nie odstępuj w gniewie od służby twego!
Bądź pomocnikiem moim,
nie opuszczaj mnie i nie gardź mną, Boże zbawicielu mój!
- ¹⁰ Albowiem ojciec mój i matka moja opuścili mię,
ale Pan przyjął mię.
- ¹¹ Prawo postaw mi, Panie, w drodze twojej,
i prowadź mię prostą ścieżką dla nieprzyjaciół moich!
- ¹² Nie wydawaj mnie na wolę trapiących mię,
albowiem powstał przeciwko mnie świadekowie fałszywi i kłamała nieprawość sobie.
- ¹³ Wierzę, iż oglądać będę dobra Pańskie
w krainie żyjących.
- ¹⁴ Oczekuj Pana, mężnie czyń,
i niech się wzmocni serce twoje, a czekaj na Pana!

Ps 27

¹ *Psalm Dawidowy.*

- Do ciebie, Panie, będę wołał, Boże mój, nie milcz przede mną,
abym nie stał się podobnym zstępującym do grobu, gdy będziesz milczał przede mną.
- ² Wysłuchaj, Panie, głos prośby mojej, gdy się modłę do ciebie,
gdy podnoszę ręce swe ku kościołowi twemu świętemu!
- ³ Nie pociągaj mnie razem z grzesznikami
i nie zatrać mnie z czyniącymi nieprawość,
którzy mówią o pokoju z bliźnim swoim,
a zło jest w sercach ich!
- ⁴ Oddaj im według uczynków ich
i według złości wymysłów ich;
według spraw rąk ich oddaj im
zapłatę ich!
- ⁵ Ponieważ nie zrozumieli spraw Pana i uczynków rąk Jego,
zniszczysz ich, a nie zbudujesz ich.
- ⁶ Błogosławiony Pan,
bo wysłuchał głos prośby mojej!
- ⁷ Pan pomocnik mój i obrońca mój;
w nim nadzieję pokładało serce moje, i poratowany jestem;
i zakwitło na nowo ciało moje,
i ochotnie wysławiać Go będę.
- ⁸ Pan mocą ludu swego
i obrońcą zbawiennym pomazańca swego.

- ⁹ Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bédedic hæreditáti tuæ:
et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Ad Sextam

Ps 30

- ¹ *In finem.*
Psalmus David, pro éxtasi.

i

- ² In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum:
in iustítia tua líbera me.
- ³ Inclína ad me aurem tuam,
accélera ut éruas me.
Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii,
ut salvum me fácias.
- ⁴ Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu:
et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.
- ⁵ Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi:
quóniam tu es protéctor meus.
- ⁶ In manus tuas comméndo spíritum meum:
redemísti me, Dómine, Deus veritátis.
- ⁷ Odísti observátes vanitátes,
supervácue.
Ego autem in Dómino sperávi:
- ⁸ exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.
Quóniam respexísti humilitátem meam,
salvásti de necessitátibus ánimam meam.
- ⁹ Nec conclusísti me in mánibus inimíci:
statuísti in loco spatióso pedes meos.

ii

- ¹⁰ Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor:
conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus:
- ¹¹ Quóniam defécit in dolóre vita mea:
et anni mei in gemítibus.
Infirmáta est in paupertáte virtus mea:
et ossa mea conturbáta sunt.

- ⁹ Zbaw lud twój, Panie, a błogosław dziedzictwu twojemu,
i rządz nimi i wywyższaj ich aż na wieki!

Seksta

Ps 30

- ¹ *Na koniec.*
Psalm Dawidowy. Na zachwycenie.

i

- ² W tobie, Panie, nadzieję miałem, niech nie będę zawstydzony na wieki;
w sprawiedliwości twojej wybaw mię!
- ³ Nakłoń ku mnie ucha twego,
pośpiesz się, aby mię wyrwać;
bądź mi Bogiem, obrońcą i domem ucieczki,
aby mię zbawić!
- ⁴ Albowiem mocą moją i ucieczką moją ty jesteś;
a dla imienia twego poprowadzisz mię i wyżywisz mię.
- ⁵ Wywiedziesz mię z sidła tego, które mi zakryli,
boś ty jest obrońca mój.
- ⁶ W ręce twe polecam ducha mego;
odkupiłeś mię, Panie, Boże prawdy!
- ⁷ Masz w nienawiści trzymających się marności
nadaremnie,
a ja w Panu nadzieję miałem.
- ⁸ Będę się weselił i radował z miłosierdzia twego,
albowiem wejrzałeś na uniżenie moje,
wybawiłeś z potrzeby duszę moją.
- ⁹ I nie zamknąłeś mnie w rękach nieprzyjaciół,
postawiłeś na miejscu przestronnym nogi moje.

ii

- ¹⁰ Zmiłuj się nade mną Panie, bom jest uciśniony;
zamroczone jest od gniewu oko moje, dusza moja i wnętrze moje.
- ¹¹ Albowiem ustało w boleści życie moje
i lata moje we wdychaniu;
omdlały w nędzy siły moje
i kości moje są poruszone.

- 12 Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde:
et timor notis meis.
Qui vidébant me, foras fugérunt a me:
- 13 obliuóni datus sum, tamquam mórtuus a corde.
Factus sum tamquam vas pérditum:
- 14 quóniam audívi vituperatióem multórum commorántium in circúitu.
In eo dum convenírent simul advérsus me,
accípere ánimam meam consiliáti sunt.
- 15 Ego autem in te sperávi, Dómine:
- 16 dixi: Deus meus es tu: in mánibus tuis sortes meæ.
Éripe me de manu inimicórum meórum,
et a persequéntibus me.
- 17 Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua:
- 18 Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.
Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum:
- 19 muta fiant lábia dolósa.
Quæ loquúntur advérsus iustum iniquitátem,
in supérbia, et in abusióne.

iii

- 20 Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine,
quam abscondísti timéntibus te.
Perfecísti eis, qui sperant in te,
in conspéctu filiórum hóminum.
- 21 Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ
a conturbatióne hóminum.
Próteges eos in tabernáculo tuo
a contradicióne linguárum.
- 22 Benedíctus Dóminus:
quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.
- 23 Ego autem dixi in excéssu mentis meæ:
proiéctus sum a fácie oculórum tuórum.
Ídeo exaudísti vocem oratiónis meæ,
dum clamárem ad te.
- 24 Dilígite Dóminum omnes sancti eius:
quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.
- 25 Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum,
omnes qui sperátis in Dómino.

- 12 Gwoli wszystkim nieprzyjaciółom moim stałem się pośmiewiskiem, i dla sąsiadów moich bardzo,
i postrachem dla znajomych moich;
którzy mię widzieli, precz ode mnie uciekli;
13 zapomniany jestem, wyrzucony z serca jak umarły;
stałem się jak naczynie rozbite.
14 Bo słyszałem łajanie wielu, mieszkających wokoło;
wtedy, gdy się schodzili wspólnie przeciwko mnie,
naradzali się, aby odebrać mi życie.
15 A ja w tobie nadzieję miałem, Panie;
16 rzekłem: *Tyś jest Bogiem moim. W ręku twoim losy moje;*
wyrwij mię z ręki nieprzyjaciół moich
i od prześladowujących mię!
17 *Rozjaśnij twarz twoją nad sługą twoim, zbaw mię w miłosierdziu twoim!*
18 *Panie, niech nie będę zawstydzony, albowiem wzywałem cię;*
niech się zawstydzą niebożnicy i niech będą doprowadzeni do otchłani!
19 *Niech zaniemieją usta zdradliwe,*
które mówią nieprawość przeciw sprawiedliwemu
z pychą i pogardą!

iii

- 20 Jakże wielkie mnóstwo słodkości twej, Panie,
którą zachowałeś dla bojących się ciebie;
przygotowałeś tym, którzy nadzieję mają w tobie,
przed obliczem synów ludzkich!
21 Oślonisz ich zasłoną oblicza twego
od zamieszek ludzkich,
ukryjesz ich w namiocie twoim
od przeciwnictwa języków.
22 Błogosławiony Pan,
bo okazał dziwne miłosierdzie swe nade mną w mieście obronnym!
23 A ja mówiłem w zdumieniu umysłu mego:
Jestem odrzucony od oczu twoich!
Przeto wysłuchałeś głosu modlitwy mojej,
gdym wołał do ciebie.
24 Miłujcie Pana wszyscy święci jego;
albowiem Pan będzie szukał prawdy, a odda obficie postępującym pysznie.
25 Mężnie postępujcie i niech się wzmocni serce wasze,
wy wszyscy, którzy nadzieję macie w Panu!

Ad Nonam

Ps 31

¹ *Ipsi David intelléctus.*

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes:
et quorum tecta sunt peccáta.

² Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum,
nec est in spíritu eius dolus.

³ Quóniam tácii, inveteravérunt ossa mea,
dum clamárem tota die.

⁴ Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua:
convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

⁵ Delíctum meum cógnitum tibi feci:
et iniustítiam meam non abscondi.
Dixi: Confitébor advérsus me iniustítiam meam Dómino:
et tu remisisti impietátem peccáti mei.

⁶ Pro hac orábit ad te omnis sanctus,
in témpore opportúno.
Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum,
ad eum non approximábunt.

⁷ Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me:
exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

⁸ Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris:
firmábo super te óculos meos.

⁹ Nolíte fieri sicut equus et mulus,
quibus non est intelléctus.
In camo et freno maxíllas eórum constrínge,
qui non appróximant ad te.

¹⁰ Multa flagélla peccatóris,
spérantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

¹¹ Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti,
et gloriámini, omnes recti corde.

Nona

Ps 31

¹ *Psalm Dawidowy. Wyrozumienie.*

Błogosławieni, którym odpuszczone są nieprawości
i których grzechy są zakryte!

² Błogosławiony mąż, któremu Pan nie poczytał grzechu,
i nie ma w duchu jego fałszu!

³ Ponieważ milczałem, zestarzały się kości moje,
gdym wołał cały dzień.

⁴ Bo we dnie i w nocy ciążyła nade mną ręka twoja;
nawróciłem się w nędzy mojej, gdy tkwił cień.

⁵ Grzech mój wyjawilem tobie,
a niesprawiedliwości mojej nie ukrywałem.
Rzekłem: *Wyznam przeciwko sobie niesprawiedliwość moją Panu,*
a ty odpuściłeś niezbożność grzechu mego.

⁶ Dlatego będzie się modlił do ciebie wszelki święty
czasu sposobnego,
a nawet w potopie wody wielkie
do niego się nie przybliżą.

⁷ Ty jesteś ucieczką moją od utrapienia, które mię ogarnęło.
Radości moja, wyrwij mię od tych, którzy mię oblegli!

⁸ *Dam tobie rozum i nauczę cię tej drogi, którą masz pójść,*
umocnię nad tobą oczy moje.

⁹ *Nie bądźcież jak koń i muł,*
które nie mają rozumu!
Uzdą i wędzidłem ściśnij pyski ich,
bo się nie zbliżą do ciebie.

¹⁰ Wiele jest biczów na grzesznika,
a mającego nadzieję w Panu miłosierdzie ogarnie.

¹¹ Weselcie się w Panu i radujcie się, sprawiedliwi,
i chlubicie się, wszyscy prawego serca!

Ps 32

¹ *Psalmus David.*

i

- Exsultáte, iusti, in Dómino:
rectos decet collaudátio.
- ² Confitémini Dómino in cíthara:
in psaltério decem chordárum psállite illi.
- ³ Cantáte ei cánticum novum:
bene psállite ei in vociferatióne.
- ⁴ Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
- ⁵ Díligit misericórdiam et iudícium:
misericórdia Dómini plena est terra.
- ⁶ Verbo Dómini cæli firmáti sunt:
et spíritu oris eius omnis virtus eórum.
- ⁷ Cóngregans sicut in utre aquas maris:
ponens in thesáuris abyíssos.
- ⁸ Tímeat Dóminum omnis terra:
ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.
- ⁹ Quóniam ipse dixit, et facta sunt:
ipse mandávit, et creáta sunt.
- ¹⁰ Dóminus díssipat consília géntium:
réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília princípum.
- ¹¹ Consílium autem Dómini in ætérnum manet:
cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatióne.

ii

- ¹² Beáta gens, cuius est Dóminus, Deus eius:
pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.
- ¹³ De cælo respéxit Dóminus:
vidit omnes filios hóminum.
- ¹⁴ De præparáto habitáculo suo
respéxit super omnes, qui hábitant terram.
- ¹⁵ Qui finxit sigillátim corda eórum:
qui intélligit ómnia ópera eórum.
- ¹⁶ Non salvátur rex per multam virtútem:
et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.
- ¹⁷ Fallax equus ad salútem:
in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ps 32

¹ *Psalm Dawidowy.*

i

- Weselcie się, sprawiedliwi, w Panu!
Prawym przystoi chwała.
- ² Wysławiajcie Pana na cytrze,
grajcie mu na harfie o dziesięciu strunach!
- ³ Śpiewajcie mu pieśń nową,
dobrze mu grajcie wśród okrzyków!
- ⁴ Albowiem prawe jest słowo Pańskie,
i wszystkie czyny jego według wierności.
- ⁵ Miłuje miłosierdzie i sąd,
miłosierdzia Pańskiego pełna jest ziemia.
- ⁶ Słowem Pańskim niebiosa są utwierdzone,
a tchnieniem ust jego wszystka moc ich.
- ⁷ On zbiera jak w skórzanym worze wody morskie,
kładzie w skarbcu otchłanie wód.
- ⁸ Niech się boi Pana wszystka ziemia
i niech drżą przed nim wszyscy mieszkający na świecie!
- ⁹ Albowiem on rzekł, i są uczynione;
on rozkazał, i są stworzone.
- ¹⁰ Pan rozprasza plany narodów,
wniwech obraca myśli ludzkie i zamiary książąt odrzuca.
- ¹¹ A plany Pańskie trwają na wieki,
myśli serca jego od rodu do rodu.

ii

- ¹² Błogosławiony naród, którego Bogiem jest Pan,
lud, który on obrał za dziedzictwo sobie!
- ¹³ Spojrzał Pan z nieba,
ujrzał wszystkich synów ludzkich.
- ¹⁴ Z nagotowanego mieszkania swego
spojrzał na wszystkich, którzy mieszkają na ziemi;
- ¹⁵ on, który uformował każde z osobna serce ich,
który rozumie wszystkie ich sprawy.
- ¹⁶ Nie bywa wybawiony król przez wielką moc,
a olbrzym nie będzie wybawiony wielkością siły swojej.
- ¹⁷ Zawodny jest koń ku wybawieniu
i wielka moc jego nie wybawi go.

- ¹⁸ Ecce óculi Dómini super metuéntes eum:
et in eis, qui sperant super misericórdia eius:
¹⁹ Ut éruat a morte ánimas eórum:
et alat eos in fame.
²⁰ Ánima nostra sústinet Dóminum:
quóniam adiútor et protéctor noster est.
²¹ Quia in eo lætábitur cor nostrum:
et in nómine sancto eius sperávimus.
²² Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos:
quemádmódum sperávimus in te.

Ad Vésperas

Ps 114

¹ *Allelúia.*

- Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus
vocem oratiónis meæ.
² Quia inclinávit aurem suam mihi:
et in diébus meis invocábo.
³ Circumdedérunt me dolóres mortis:
et perícula inférni invenérunt me.
Tribulatiónem et dolórem invéni:
⁴ et nomen Dómini invocávi.
O Dómine, líbera ánimam meam:
⁵ miséricors Dóminus, et iustus, et Deus noster miserétur.
⁶ Custódiens párvulos Dóminus:
humiliátus sum, et liberávit me.
⁷ Convértere, ánima mea, in réquiem tuam:
quia Dóminus benefecit tibi.
⁸ Quia erípuit ánimam meam de morte:
óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.
⁹ Placébo Dómino
in regióne vivórum.

- 18 Oto oczy Pańskie nad bojącymi się go
i nad tymi, którzy nadzieję mają w miłosierdziu jego,
19 aby wyrwał od śmierci ich duszę
i żywił ich w głodzie.
20 Dusza nasza wyczekuje Pana,
bo jest pomocnikiem i obrońcą naszym.
21 Albowiem w nim się rozweseli serce nasze,
a w imieniu świętym jego mieliśmy nadzieję.
22 Niech będzie miłosierdzie twoje, Panie, nad nami,
jak mieliśmy nadzieję w tobie!

Nieszpory

Ps 114

¹ *Alleluja!*

- Rozmłowałem się, gdyż wysłucha Pan
głos modlitwy mojej.
2 Albowiem skłonił ucho swe ku mnie,
i za dni moich będę go wzywał.
3 Ogarnęły mię boleści śmiertelne
i niebezpieczeństwa otchłani spotkały mnie.
4 Znalazłem ucisk i boleść,
ale wzywałem imienia Pańskiego:
O Panie, wybaw duszę moją!
5 Miłościwy Pan i sprawiedliwy, i Bóg nasz jest litościwy.
6 Pan strzeże małuczkich:
uniżony byłem, a wybawił mnie.
7 Wróć się, duszo moja, do spokoju twego,
albowiem Pan dobrze ci uczynił;
8 bo wyrwał duszę moją od śmierci,
oczy moje od płaczu, nogi moje od upadku.
9 Będę się podobał Panu
w krainie żyjących.

Ps 115

¹ *Allelúia.*

Crédidi, propter quod locútus sum:
ego autem humiliátus sum nimis.

² Ego dixi in excéssu meo:
Omnis homo mendax.

³ Quid retríbuam Dómino,
pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

⁴ Cálicem salutáris accípiam:
et nomen Dómini invocábo.

⁵ Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius:

⁶ pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum eius:

⁷ O Dómine, quia ego servus tuus:
ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea:

⁸ tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

⁹ Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius:
¹⁰ in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Ps 119

¹ *Cánticum gráduum.*

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi:
et exaudivit me.

² Dómine, libera ánimam meam a lábiis iníquis,
et a lingua dolósa.

³ Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi
ad línguam dolósam?

⁴ Sagíttæ poténtis acútæ,
cum carbónibus desolatóriis.

⁵ Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar:
⁶ multum íncola fuit ánima mea.

⁷ Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus:
cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ps 115

¹ *Alleluj!*

Wierzyłem, przetom mówił:

² *A ja poniżony jestem bardzo!*

Ja rzekłem w uniesieniu moim:

Każdy człowiek kłamca!

³ Cóż oddam Panu

za wszystko, co mi dobrze uczynił?

⁴ Kielich zbawienia wezmę

i imienia Pańskiego wzywać będę.

⁵ Śluby moje oddam Panu przed wszystkim ludem jego.

⁶ Droga przed oblicznością Pańską śmierć świętych jego.

⁷ O Panie, wszakżem ja sługa twój,

jam sługa twój i syn służebnicy twojej.

Potargałeś pęta moje;

⁸ tobie składałem ofiarę chwały, i imienia Pańskiego wzywać będę.

⁹ Śluby moje Panu oddam przed oczyma wszystkiego ludu jego,

¹⁰ w przedsieniach domu Pańskiego, w pośrodku ciebie, o Jeruzalem!

Ps 119

¹ *Pieśń stopni.*

Wołałem do Pana, gdym był utrapiony,

i wysłuchał mię.

² Panie, wyzwól duszę moją od ust nieprawych

i od języka zdraдлиwego!

³ Co ci może być dane albo co dodane

za język zdraдлиwy?

⁴ Strzały mocarza ostre

z węglem pustoszącym.

⁵ Biada mi, że się pielgrzymowanie moje przedłużyło, mieszkałem z obywatelami Kedaru,

⁶ za długo przychodniem jest dusza moja.

⁷ Z tymi, którzy nienawidzą pokoju, byłem spokojny;

gdy mówiłem z nimi, powstawali na mnie bez przyczyny.

Ps 120

¹ *Cánticum gráduum.*

- Levávi óculos meos in montes,
unde véniet auxílium mihi.
- ² Auxílium meum a Dómino,
qui fecit cælum et terram.
- ³ Non det in commotióinem pedem tuum:
neque dormítet qui custódit te.
- ⁴ Ecce non dormitábit neque dórmiet,
qui custódit Israë̃l.
- ⁵ Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua,
super manum dēxteram tuam.
- ⁶ Per diem sol non uret te:
neque luna per noctem.
- ⁷ Dóminus custódit te ab omni malo:
custódiat ánimam tuam Dóminus.
- ⁸ Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum:
ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

Ps 121

¹ *Cánticum gráduum.*

- Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi:
In domum Dómini íbimus.
- ² Stantes erant pedes nostri,
in átriis tuis, Ierúsalem.
- ³ Ierúsalem, quæ ædificátur ut cívitas:
cuius participátio eius in idípsum.
- ⁴ Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini:
testimónium Israë̃l ad confiténdum nómini Dómini.
- ⁵ Quia illic sedérunt sedes in iudício,
sedes super domum David.
- ⁶ Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem,
et abundántia diligéntibus te:
- ⁷ Fiat pax in virtúte tua:
et abundántia in túrribus tuis.
- ⁸ Propter fratres meos, et próximos meos,
loquébar pacem de te:

Ps 120

¹ *Pieśń stopni.*

- Podniosłem oczy moje na góry,
skąd przyjdzie mi pomoc.
² Pomoc moja od Pana,
który stworzył niebo i ziemię.
³ Niech nie dopuści, by zachwiała się noga twoja
i niech nie drzemie ten, który cię strzeże!
⁴ Oto się nie zdrzemnie ani zaśnie,
który strzeże Izraela.
⁵ Pan strzeże cię, Pan obroną twoją
po prawej ręce twojej.
⁶ Nie upali cię słońce we dnie
ani księżyc w nocy.
⁷ Pan strzeże cię od wszelkiego zła,
Pan niechaj strzeże duszy twojej!
⁸ Pan niech strzeże wejścia twego i wyjścia twego,
odtąd i aż na wieki.

Ps 121

¹ *Pieśń stopni.*

- Uweseliłem się z tego, co mi powiedziano:
Pójdziemy do domu Pańskiego!
² Stały nogi nasze
w dziedzińcach twoich, Jeruzalem!
³ Jeruzalem, które się buduje jak miasto
w sobie zespolone!
⁴ Bo tam wstępowały pokolenia Pańskie:
ustawa dla Izraela, by sławić imię Pana.
⁵ Bo tam stały stolice sądowe,
stolice dla domu Dawidowego.
⁶ Proście o to, co jest ku pokojowi dla Jeruzalem,
a dostatek niech będzie dla tych, którzy cię miłują!
⁷ Niechaj będzie pokój w warowni twojej
i dostatek w basztach twoich!
⁸ Ze względu na braci moich i bliźnich moich
wzywałem pokoju dla ciebie;

- ⁹ Propter domum Dómini, Dei nostri,
quæsívi bona tibi.

Ad Completórium

Ps 6

- ¹ *In finem, in carmínibus.*
Psalmus David. Pro octáva.
- ² Dómine, ne in furóre tuo árguas me,
neque in ira tua corrípias me.
- ³ Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum:
sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.
- ⁴ Et ánima mea turbáta est valde:
sed tu, Dómine, úsquequo?
- ⁵ Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam:
salvum me fac propter misericórdiam tuam.
- ⁶ Quóniam non est in morte qui memor sit tui:
in inférno autem quis confitébitur tibi?
- ⁷ Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum:
lácrimis meis stratum meum rigábo.
- ⁸ Turbátus est a furóre óculus meus:
inveterávi inter omnes inimícos meos.
- ⁹ Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem:
quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.
- ¹⁰ Exaudivit Dóminus deprecationem meam,
Dóminus oratióem meam suscepit.
- ¹¹ Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei:
convertántur et erubéscant valde velóciter.

Ps 7

- ¹ *Psalmus David,*
quem cantávit Dómino pro verbis Chusi, filii Iémini.
i
- ² Dómine, Deus meus, in te sperávi:
salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et libera me.

- ⁹ dla domu Pana, Boga naszego,
szukałem dobra tobie.

Kompleta

Ps 6

- ¹ *Na koniec, w pieśniach.*

Psalm Dawidowy; na oktawę.

- ² Panie, w zapalczywości twej nie karć mnie
i w gniewie twoim mnie nie karz.
- ³ Zmiłuj się nade mną, Panie, bom chory,
uzdrów mnie, Panie, bo się wstrząsnęły kości moje.
- ⁴ I dusza moja strwożona jest bardzo;
ale ty, Panie, pókiż?
- ⁵ Zwróć się, Panie, i wyrwij duszę moją,
zbaw mię dla miłosierdzia twego.
- ⁶ Albowiem w śmierci nie masz, kto by o tobie pamiętał,
a w otchłani któż cię wysławiać będzie?
- ⁷ Umęczyłem się wzdychem moim; będę obmywał na każdą noc łóżko moje,
łzami moimi będę skrapiał pościel swoją.
- ⁸ Zamroczyło się od udręczenia oko moje,
zestarzałem się między wszystkimi nieprzyjaciółmi moimi.
- ⁹ Odstąpcie ode mnie wszyscy, którzy czynicie nieprawość,
albowiem wysłuchał Pan głos płaczu mojego!
- ¹⁰ Wysłuchał Pan prośbę moją,
Pan modlitwę moją przyjął.
- ¹¹ Niech się zawstydzą i wielce zatrwożą wszyscy nieprzyjaciele moi,
niech się nawrócą i zawstydzą bardzo prędko!

Ps 7

- ¹ *Psalm Dawida,*

który śpiewał Panu z powodu słów Chusego, syna Jeminiego.

i

- ² Panie, Boże mój, w tobie nadzieję położył;
wybaw mię od wszystkich prześladowców moich i wyzwól mię,

- ³ Nequándó rápiat ut leo ánimam meam,
dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.
- ⁴ Dómine, Deus meus, si feci istud,
si est iníquitas in mánibus meis:
- ⁵ Si réddidi retribuéntibus mihi mala,
décidam mérito ab inimícis meis inánis.
- ⁶ Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam,
et glóriam meam in púlverem dedúcat.
- ⁷ Exsúrge, Dómine, in ira tua:
et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.
Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti:
- ⁸ et synagóga populórum circúmdabit te.
Et propter hanc in altum regrédere:
- ⁹ Dóminus iúdicat pópulos.
Iúdica me, Dómine, secúndum iustítiam meam,
et secúndum innocéntiam meam super me.
- ¹⁰ Consumétur nequítia peccatórum, et díriges iustum,
scrutans corda et renes, Deus.

ii

- ¹¹ Iustum adiutórium meum a Dómino,
qui salvos facit rectos corde.
- ¹² Deus iudex iustus, fortis, et pátiens:
numquid iráscitur per sngulos dies?
- ¹³ Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit:
arcum suum teténdit, et parávit illum.
- ¹⁴ Et in eo parávit vasa mortis,
sagíttas suas ardéntibus effécit.
- ¹⁵ Ecce partúriit iniustítiam:
concépit dolórem, et péperit iniquitátem.
- ¹⁶ Lacum apéruit, et effódit eum:
et incidit in fóveam quam fecit.
- ¹⁷ Convertétur dolor eius in caput eius:
et in vérticem ipsíus iníquitas eius descéndet.
- ¹⁸ Confitébor Dómino secúndum iustítiam eius:
et psallam nómini Dómini altíssimi.

- ³ by kiedy nie porwał jak lew duszy mojej,
gdy nie masz, kto by odkupił ani kto by wybawił.
- ⁴ Panie, Boże mój, jeśli to uczynił,
jeśli jest nieprawość w rękach moich,
- ⁵ jeśli odpłacał tym, co mi źle czynili,
niech upadnę słusznie przed nieprzyjaciółmi moimi bezsilny!
- ⁶ Niechaj prześladowe nieprzyjaciel duszę moją i niech pojma i podepcze na ziemi żywot mój,
a chwałę moją niechaj w proch strąci!
- ⁷ Powstań, Panie, w gniewie twoim
i podnieś się w granicach nieprzyjaciół moich!
I powstań, Panie, Boże mój, dla przykazania, któreś dał!
- ⁸ A zgromadzenie narodów obłąpi cię,
i dlatego wróć się na wysokość!
- ⁹ Pan sądzi narody.
Sądz mnie, Panie, według sprawiedliwości mojej
i według niewinności mojej we mnie!
- ¹⁰ Zginie złość grzeszników, a poprowadzisz prosto sprawiedliwego,
badający serca i nerki, Boże!

ii

- ¹¹ Sprawiedliwa pomoc moja od Pana,
który zbawia prawych sercem.
- ¹² Bóg, sędzia sprawiedliwy, mocny i cierpliwy,
czy się gniewa na każdy dzień?
- ¹³ Jeśli się nie nawrócicie, miecza swego dobędzie,
łuk swój naciągnął i nagotował go;
- ¹⁴ i położył na nim narzędzia śmierci,
strzały swe pałającymi uczynił.
- ¹⁵ Oto zrodził niesprawiedliwość,
począł boleść i urodził nieprawość.
- ¹⁶ Dół otworzył i wykopał go,
i wpadł w dół, który uczynił.
- ¹⁷ Obróci się boleść jego na głowę jego,
a na wierzch głowy jego nieprawość jego spadnie.
- ¹⁸ Będę wysławiał Pana według sprawiedliwości jego,
i będę opiewał imię Pana najwyższego.

FÉRIA TÉRTIA Ad Matutinum

Ps 94 pg. 4

Ps 34

¹ *Ipsi David.*

i

- lúdica, Dómine, nocéntes me,
expúgna impugnántes me.
- ² Apprehénde arma et scutum:
et exsúrge in adiutórium mihi.
- ³ Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persecuúntur me:
dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.
- ⁴ Confundántur et revereántur,
quæréntes ánimam meam.
Avertántur retrórsum, et confundántur
cogitántes mihi mala.
- ⁵ Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti:
et ángelus Dómini coárctans eos.
- ⁶ Fiat via illórum ténebræ et lúbricum:
et ángelus Dómini pérsequens eos.
- ⁷ Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui:
supervácue exprobravérunt ánimam meam.
- ⁸ Véniat illi láqueus, quem ignórat: et cáptio, quam abscondit, apprehéndat eum:
et in láqueum cadat in ipsum.
- ⁹ Ánima autem mea exsultábit in Dómino:
et delectábitur super salutári suo.
- ¹⁰ Ómnia ossa mea dicent:
Dómine, quis símilis tibi?
Erípiens ínopem de manu fortiórum eius:
egénium et páuperem a diripiéntibus eum.

ii

- ¹¹ Surgéntes testes iníqui,
quæ ignorábam interrogábant me.
- ¹² Retribuébant mihi mala pro bonis:
sterilitátem ánimæ meæ.

WTOREK

Jutrznia

Ps 94 str. 5

Ps 34

¹ Dawidowy.

i

- Osądź, Panie, szkodzących mi,
zwalcz walczących przeciwko mnie!
- ² Porwij broń i tarczę,
i powstań mi na pomoc!
- ³ Dobądź miecza i zamknij drogę tym, co mię prześladową.
Rzeknij duszy mojej: *Jam jest zbawieniem twoim!*
- ⁴ Niech będą zawstydzeni i pohańbieni
szukający duszy mojej;
niech się cofną wstecz i niech będą zelżeni
obmyślający mi zło!
- ⁵ Niechaj będą jak proch przed wiatrem,
a anioł Pański niechaj ich uciśnie!
- ⁶ Niech będzie droga ich ciemnością i ślizgawicą,
a anioł Pański niechaj ich goni!
- ⁷ Albowiem bez przyczyny ukryli na mnie zgubne sidło swoje,
niesłusznie urągali duszy mojej.
- ⁸ Niechże nań przyjdzie sidło, o którym nie wie, i sieć, którą ukrył, niechaj go pojma,
i niech w to samo sidło wpadnie!
- ⁹ A dusza moja rozraduje się w Panu
i ucieszy się zbawieniem jego.
- ¹⁰ Wszystkie kości moje rzekną:
Panie, któż podobien tobie?
Wyrывasz biedaka z ręki mocniejszych nadeń,
niedostatniego i ubogiego od drapieżców jego.

ii

- ¹¹ Powstali świadkowie fałszywi
i pytali mię, czego nie byłem świadom.
- ¹² Oddawali mi złem za dobre:
niepłodność dla duszy mojej.

- 13 Ego autem cum mihi molésti essent,
induébar cilício.
Humiliábam in ieiúnio ánimam meam:
et orátio mea in sinu meo convertétur.
- 14 Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam:
quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.
- 15 Et advérsus me lætáti sunt, et convenérunt:
congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.
- 16 Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne:
frenduérunt super me déntibus suis.
- 17 Dómine, quando respícies?
restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

iii

- 18 Confitébor tibi in ecclésia magna,
in pópulo gravi laudábo te.
- 19 Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque:
qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.
- 20 Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur:
et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.
- 21 Et dilatavérunt super me os suum:
dixerunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.
- 22 Vidísti, Dómine, ne síleas:
Dómine, ne discédas a me.
- 23 Exsúrge et inténde iudício meo:
Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.
- 24 Iúdica me secúndum iustítiam tuam, Dómine, Deus meus,
et non supergáudeant mihi.
- 25 Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ:
nec dicant: Devorávimus eum.
- 26 Erubéscant, et revereántur simul,
qui gratulántur malis meis.
Induántur confusióne et reveréntia
qui magna loquúntur super me.
- 27 Exsúltent et læténtur qui volunt iustítiam meam:
et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi eius.
- 28 Et lingua mea meditábitur iustítiam tuam,
tota die laudem tuam.

- 13 A ja, gdy mi się przykrzyli,
oblóczyłem się we włosiennicę,
trapiłem postem duszę moją
i modlitwa moja do łona mego się wróci.
- 14 Jak bliźniemu i jak bratu naszemu, tak dogadzałem,
jak żałujący i smucący się, tak się korzystałem.
- 15 I weselili się przeciwko mnie, i schadzali się,
zgromadzono na mnie bicze, nie wiedziałem.
- 16 Rozeszli się, a nie żalowali, kusili mię, szydzili ze mnie szyderstwem,
zgrzytali na mnie zębami swymi.
- 17 Panie, kiedyż wejrzysz?
Wyrwij duszę moją od złości ich, od lwów jedyną moją!

iii

- 18 Będę cię wysławiał w zebraniu wielkim,
między ludem ogromnym będę cię chwalił.
- 19 Niech się nie weselą ze mnie, którzy mi się niesprawiedliwie sprzeciwiają,
którzy mię bez powodu w nienawiści mają, a mrugają oczyma!
- 20 Bo ze mną wprowadzie spokojnie mówili,
ale w gniewie ziemskim mówiąc zdrady obmyślali.
- 21 I rozwarli na mnie gęby swoje,
mówiąc: *Ha, ha, oglądały oczy nasze!*
- 22 Widziałeś, Panie, nie milcz!
Panie, nie odchodź ode mnie!
- 23 Powstań i pilnuj sądu mego,
Boże mój i Panie mój, sprawy mojej!
- 24 Sądź mię według sprawiedliwości twojej, Panie, Boże mój,
a niech się nie cieszą ze mnie!
- 25 Niechaj nie mówią w sercach swoich: *Ha, ha, radość dla duszy naszej!*
i niech nie mówią: *Pożarliśmy go!*
- 26 Niech będą zawstydzeni i pohańbieni razem ci,
którzy się weselą z nieszczęścia mego;
niechaj będą obleczeni w hańbę i w sromotę,
którzy z pychą mówią przeciwko mnie!
- 27 Niech się radują i weselą, którzy chcą sprawiedliwości mojej,
i niech mówią zawsze: *Niech będzie uwielbiony Pan!* – którzy pragną pokoju dla sługi jego!
- 28 A język mój będzie opowiadał sprawiedliwość twoją,
cały dzień chwałę twoją.

Ps 36

¹ *Psalmus ipsi David.*

i

Noli æmulári in malignántibus:

neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

² Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent:
et quemádmódum ólera herbárum cito décident.

³ Spera in Dómino, et fac bonitátem:
et inhábita terram, et pascéris in divítiis eius.

⁴ Delectáre in Dómino:
et dabit tibi petitiónes cordis tui.

⁵ Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo:
et ipse fáciét.

⁶ Et edúcet quasi lumen iustítiam tuam: et iudícium tuum tamquam merídiem:

⁷ súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua:
in hómine faciénte iniustítias.

⁸ Désine ab ira, et derelínque furórem:
noli æmulári ut malignéris.

⁹ Quóniam qui malignántur, exterminabúntur:
sustinéntes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

¹⁰ Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor:
et quæres locum eius, et non invénies.

¹¹ Mansuétí autem hæreditábunt terram:
et delectabúntur in multitúdine pacis.

¹² Observábit peccátor iustum:
et stridébit super eum déntibus suis.

¹³ Dóminus autem irridébit eum:
quóniam próspicit quod véniet dies eius.

¹⁴ Gládium evaginavérunt peccatóres:
intendérunt arcum suum,
Ut defícient páuperem et ínopem:
ut trucidént rectos corde.

¹⁵ Gládus eórum intret in corda ipsórum:
et arcus eórum confringátur.

ii

¹⁶ Mélius est módicum iusto,
super divítias peccatórum multas.

Ps 36

¹ *Psalm Dawidowy.*

i

- Nie obruszaj się z powodu złoczyńców
i nie zazdrość czyniącym nieprawość!
- ² Albowiem uwiedną prędko jak trawa,
a jak liście ziela wnet opadną.
- ³ Miej nadzieję w Panu, a czynь dobrze,
i mieszkaj w ziemi, a będziesz się karmił jej bogactwami!
- ⁴ Rozkoszuj się w Panu,
a da ci, czego pożąda twe serce!
- ⁵ Objaw Panu drogę twoją i miej nadzieję w nim,
a on uczyni!
- ⁶ I wywiedzie jak światłość sprawiedliwość twoją, a sąd twój jak gdyby południe.
- ⁷ Bądź poddany Panu i módl się do niego!
Nie obruszaj się na tego, któremu się szczęści na drodze jego,
na człowieka, postępującego niesprawiedliwie!
- ⁸ Zaprzestań gniewu i porzuć zapalczywość,
nie obruszaj się, abys miał złe czynić!
- ⁹ Albowiem którzy źle czynią będą wykorzeni, a
lecz oczekujący Pana, ci odziedziczą ziemię.
- ¹⁰ I jeszcze chwila, a nie będzie grzesznika,
i będziesz szukał miejsca jego, a nie znajdziesz.
- ¹¹ Ale cisi odziedziczą ziemię
i cieszyć się będą wielkim pokojem.
- ¹² Będzie podstrzegał grzesznik sprawiedliwego
i będzie nań zgrzytał zębami swymi.
- ¹³ Ale Pan będzie się śmiał z niego,
bo widzi, że nadchodzi dzień jego.
- ¹⁴ Miecza dobyli grzesznicy,
naciągnęli łuk swój,
aby porazić ubogiego i niedostatniego,
aby pomordować ludzi prawego serca.
- ¹⁵ Miecz ich niech wnijdzie w serca ich,
a łuk ich niech się złamie!

ii

- ¹⁶ Lepsza jest trocha u sprawiedliwego,
niżli wielkie bogactwa grzeszników.

- 17 Quóniam bráchia peccatórum conteréntur:
confirmat autem iustos Dóminus.
- 18 Novit Dóminus dies immaculatórum:
et hæreditas eórum in ætérnum erit.
- 19 Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur:
- 20 quia peccatóres períbunt.
Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti:
deficiéntes, quemádmódum fumus defícient.
- 21 Mutuábitur peccátor, et non solvet:
iustus autem miserétur et tríbuet.
- 22 Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram:
maledicéntes autem ei disperíbunt.
- 23 Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur:
et viam eius volet.
- 24 Cum cecíderit, non collidétur:
quia Dóminus suppónit manum suam.
- 25 Iúnior fui, étenim sénuí:
et non vidi iustum derelíctum, nec semen eius quéreus panem.
- 26 Tota die miserétur et cómmodat:
et semen illíus in benedictióne erit.
- 27 Declína a malo, et fac bonum:
et inhábita in sáeculum sáeculi.
- 28 Quia Dóminus amat iudícium, et non derelínquet sanctos suos:
in ætérnum conservabúntur.
Iniústi puniéntur:
et semen impiórum períbit.
- 29 Iusti autem hæreditábunt terram:
et inhabitábunt in sáeculum sáeculi super eam.

iii

- 30 Os iusti meditábitur sapiéntiam,
et lingua eius loquétur iudícium.
- 31 Lex Dei eius in corde ipsíus,
et non supplantabúntur gressus eius.
- 32 Consíderat peccátor iustum:
et quérit mortificáre eum.
- 33 Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus eius:
nec damnábit eum, cum iudicábitur illi.
- 34 Exspécta Dóminum, et custódi viam eius: et exaltábit te ut hæreditáte cápias terram:
cum perierint peccatóres vidébis.
- 35 Vidi ímpium superexaltátum,
et elevátum sicut cedros Líbani.

- 17 Albowiem ramiona grzeszników połamią się,
a sprawiedliwych Pan utwierdza.
- 18 Zna Pan dni nieskalanych,
a dziedzictwo ich na wieki będzie.
- 19 Nie będą zawstydzeni w zły czas, i w dni głodu będą nasyceni.
- 20 Albowiem grzesznicy zginą,
a nieprzyjaciele Pańscy, skoro będą uczczeni i wyniesieni,
ustając jako dym ustaną.
- 21 Będzie pożyczal grzesznik, a nie zapłaci,
ale sprawiedliwy zmiłuje się i da.
- 22 Albowiem błogosławiący Go odziedziczą ziemię,
ale złorzeczący Mu zginą.
- 23 Przez Pana kroki człowieka będą prostowane
i drogi jego upodoba sobie.
- 24 Gdy się powali, nie stłucze się,
bo Pan podkłada rękę swoją.
- 25 Byłem młody i zestarzałem się,
a nie widziałem sprawiedliwego opuszczonego, ani potomstwa jego szukającego chleba.
- 26 Cały dzień czyni miłosierdzie i pożycza,
a potomstwo jego w błogosławieństwie będzie.
- 27 Odstępuj od złego, a czynń dobrze
i mieszkaj na wieki wieków!
- 28 Albowiem Pan miłuje sąd, a nie opuści świętych swoich,
na wieki będą zachowani.
Niesprawiedliwi będą pokarani
i potomstwo niezbożnych zginie.
- 29 Sprawiedliwi zaś odziedziczą ziemię
i będą mieszkali na niej na wieki wieków.

iii

- 30 Usta sprawiedliwego będą myśleć o mądrości,
a język jego będzie mówił, co słuszne.
- 31 Zakon Boga jego w sercu jego,
a nie zachwieją się kroki jego.
- 32 Wypatruje grzesznik sprawiedliwego
i szuka, aby go zabić.
- 33 A Pan nie zostawi go w rękach jego
i nie potępi go, gdy będzie sądzony od niego.
- 34 Czekaj na Pana i strzeż drogi jego, a wywyższy cię, żebyś odziedziczył ziemię,
ujrzysz, gdy niezbożni poginą.
- 35 Widziałem niezbożnika wyniosłego
i podniesionego jak cedry libańskie.

- ³⁶ Et transívi, et ecce non erat:
et quæsívi eum, et non est invéntus locus eius.
- ³⁷ Custódi innocéntiam, et vide æquitátem:
quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.
- ³⁸ Iniústi autem disperíbunt simul:
relíquiæ impiórum interíbunt.
- ³⁹ Salus autem iustórum a Dómino:
et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.
- ⁴⁰ Et adiuvábit eos Dóminus et liberábit eos:
et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos: quia speravérunt in eo.

Ps 37

- ¹ *Psalmus David,
in rememorationem de sabbato.*

i

- ² Dómine, ne in furóre tuo árguas me,
neque in ira tua corrípias me.
- ³ Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi:
et confirmásti super me manum tuam.
- ⁴ Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ:
non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.
- ⁵ Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum:
et sicut onus grave gravátæ sunt super me.
- ⁶ Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ,
a fácie insipiéntiæ meæ.
- ⁷ Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem:
tota die contristátus ingrediébar.
- ⁸ Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus:
et non est sánitas in carne mea.
- ⁹ Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis:
rugiébam a gémitu cordis mei.
- ¹⁰ Dómine, ante te omne desidérium meum:
et gémitus meus a te non est absconditus.
- ¹¹ Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea:
et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

ii

- ¹² Amíci mei, et próximi mei
advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

- 36 I minąłem, a już go nie masz,
i szukałem go, a nie znalazło się miejsce jego.
37 Przestrzegaj niewinności i patrz na sprawiedliwość,
albowiem jest potomstwo dla człowieka spokojnego!
38 Lecz niesprawiedliwi wszyscy poginą;
potomstwo niebożników zginie.
39 A zbawienie sprawiedliwych od Pana,
i obrońcą ich jest czasu utrapienia.
40 I wspomóż ich Pan, i wybawi ich,
i wyratuje ich od grzeszników, i zbawi ich, gdyż w nim nadzieję mieli.

Ps 37

- 1 *Psalm Dawidowy.*
Ku wspominaniu, o sabacie.

i

- 2 Panie, nie karć mnie w zapalczywości twojej
i w gniewie twoim mnie nie karz!
3 Albowiem strzały twoje utkwiły we mnie
i ciężko położyłeś na mnie rękę twoją.
4 Nie masz zdrowia w ciele moim dla gniewu twego,
nie masz pokoju kościom moim dla grzechów moich.
5 Albowiem nieprawości moje przewyższyły głowę moją
i jak brzemień ciężkie zaciążyły na mnie.
6 Pogniły i ropieją blizny moje
z powodu głupoty mojej.
7 Znędzniałem i skurczyłem się bardzo,
cały dzień chodziłem zasmucony.
8 Albowiem biodra moje pełne są naigrawania
i nie masz zdrowia w ciele moim.
9 Jestem strapiony i uniżony bardzo,
krzyczałem z powodu jęków serca mego.
10 Panie, przed tobą jest cała tęsknota moja
i wdychanie moje przed tobą nie jest skryte.
11 Serce moje strwożone jest, opuściła mnie siła moja,
i nawet jasności oczu moich nie masz przy mnie.

ii

- 12 Przyjaciele moi i bliscy moi
przybliżyli się ku mnie i stanęli,

- Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt:
et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.
- 13 Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes:
et dolos tota die meditabántur.
- 14 Ego autem tamquam surdus non audiébam:
et sicut mutus non apériens os suum.
- 15 Et factus sum sicut homo non áudiens:
et non habens in ore suo redargutiónes.
- 16 Quóniam in te, Dómine, sperávi:
tu exáudies me, Dómine, Deus meus.
- 17 Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei:
et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.
- 18 Quóniam ego in flagélla parátus sum:
et dolor meus in conspéctu meo semper.
- 19 Quóniam iniquitátem meam annuntiábo:
et cogitábo pro peccáto meo.
- 20 Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me:
et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.
- 21 Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi:
quóniam sequébar bonitátem.
- 22 Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus:
ne discésseris a me.
- 23 Inténde in adiutórium meum,
Dómine, Deus, salútis meæ.

Ps 38

- 1 *In finem, ipsi Idíthun.*
Cánticum David.
- 2 Dixi: Custódiam vias meas:
ut non delínquam in lingua mea.
Pósui ori meo custódiam,
cum consísteret peccátor advérsus me.
- 3 Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis:
et dolor meus renovátus est.
- 4 Concáluit cor meum intra me:
et in meditatióne mea exardéscet ignis.
- 5 Locútus sum in lingua mea:
Notum fac mihi, Dómine, finem meum.

- a którzy przy mnie byli, stali z daleka.
I gwałt czynili ci, którzy szukali duszy mojej,
13 a którzy mi życzyli zła, mówili marności
i zdrady cały dzień obmyślali.
14 A ja jak głuchy nie słyszałem
i byłem jak niemy, nie otwierający ust swoich.
15 I stałem się jak człowiek niesłyszący
i nie mający odpowiedzi w ustach swoich.
16 Albowiem w tobie, Panie, nadzieję miałem;
ty mnie wysłuchasz, Panie, Boże mój!
17 Bo mówiłem: *By się kiedy nie weselili ze mnie nieprzyjaciele moi
i by nie mówili hardo przeciwko mnie gdy chwieję się nogi moje!*
18 Bo ja na bicze gotów jestem
i ból mój przed obliczem moim jest zawsze.
19 Albowiem nieprawość moją oznajmię
i będę się troskał za grzech mój.
20 Lecz nieprzyjaciele moi żyją i mocniejsi są ode mnie,
i rozmnożyli się nienawidzący mnie niesprawiedliwie.
21 Którzy oddają złem za dobre, uwłaczali mi,
ponieważ chodziłem za dobrem.
22 Nie opuszczaj mnie, Panie, Boże mój,
nie odstępуй ode mnie!
23 Bądź gotów na ratunek mój,
Panie, Boże zbawienia mego!

Ps 38

- 1 *Na koniec. Iditunowi.
Pieśń Dawidowa.*
- 2 Rzekłem: *Będę strzegł dróg moich,
aby nie zgrzeszył językiem moim.*
Położyłem straż u ust moich,
gdy stał grzesznik naprzeciw mnie.
- 3 Zaniemiałem i uniżyłem się, i zamilczałem o szczęściu,
i ból mój odnowił się.
- 4 Rozgorzało serce moje we mnie,
a w rozmyślaniu moim rozpałił się ogień.
- 5 Rzekłem językiem moim:
Oznajmij mi, Panie, koniec mój

- Et númerum diérum meórum quis est:
ut sciam quid desit mihi.
- ⁶ Ecce mensurábiles posuísti dies meos:
et substántia mea tamquam níhilum ante te.
Verúmtamen univérsa vánitas,
omnis homo vivens.
- ⁷ Verúmtamen in imágine pertránsit homo:
sed et frustra conturbátur.
Thesaurízat:
et ignórat cui congregábit ea.
- ⁸ Et nunc quæ est exspectátio mea? Nonne Dóminus?
Et substántia mea apud te est.
- ⁹ Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me:
oppróbrum insipiénti dedísti me.
- ¹⁰ Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti:
¹¹ ámove a me plagas tuas.
- ¹² A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus:
propter iniquitátem corripuísti hóminem.
Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam eius:
verúmtamen vane conturbátur omnis homo.
- ¹³ Exáudi oratióem meam, Dómine, et deprecatióem meam:
áuribus pércipe lácrimas meas.
Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus,
sicut omnes patres mei.
- ¹⁴ Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam,
et ámplius non ero.

Ad Laudes I

Ps 95

- ¹ *Cánticum ipsi David,
quando domus ædificabátur post captivitátem.*

Cantáte Dómino cánticum novum:
cantáte Dómino, omnis terra.

- ² Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius:
annuntiáte de die in diem salutáre eius.
- ³ Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius.

- i jaka jest liczba dni moich,
abyś wiedział, czego mi niedostaje!*
- ⁶ *Oto pod miarę uczyniłeś dni moje,
a bytność moja jak nic jest przed tobą.
Zaprawdę wszystko marność
wszelki człowiek żyjący!*
- ⁷ *Zaiste, jak obraz przechodzi człowiek,
ale i próżno się trwoży;
skarbi,
a nie wie, dla kogo to zbierze.*
- ⁸ *A teraz jakież jest oczekiwanie moje? Czy nie Pan?
I bytność moja u Ciebie jest.*
- ⁹ *Od wszystkich nieprawości moich wyrwij mię;
na pośmiech głupiemu wydałeś mię.*
- ¹⁰ *Zaniemiałem i nie otworzyłem ust moich, bo ty uczyniłeś.*
- ¹¹ *Odejmij ode mnie chłosty twoje!*
- ¹² *Od mocy ręki twojej ja ustałem pod karą.
Dla nieprawości ukarałeś człowieka
i uczyniłeś, że wyschła jak pajęczyna dusza jego;
zaiste, próżno się trwoży wszelki człowiek.*
- ¹³ *Wysłuchaj modlitwę moją, Panie, i prośbę moją,
przyjmij w uszy łzy moje!
Nie milcz, bo ja przychodniem jestem u ciebie i pielgrzymem,
jak wszyscy ojcowie moi!*
- ¹⁴ *Pofolguj mi, abym się ochłodził, pierwszej niżli odejdę
i więcej mnie nie będzie!*

Laudesy I

Ps 95

- ¹ *Pieśń Dawidowa.
Kiedy budowano dom po powrocie z niewoli.*
- Śpiewajcie Panu pieśń nową,
śpiewajcie Panu, wszystka ziemi!*
- ² *Śpiewajcie Panu i błogosławcie imię jego,
opowiadajcie dzień po dniu zbawienie jego!*
- ³ *Opowiadajcie między narodami chwałę jego,
między wszystkimi ludami dziwy jego!*

- ⁴ Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis:
terríbilis est super omnes deos.
- ⁵ Quóniam omnes dii géntium dæmónia:
Dóminus autem cælos fecit.
- ⁶ Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius:
sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.
- ⁷ Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem:
- ⁸ afférte Dómino glóriam nómini eius.
Tóllite hóstias, et introíte in átria eius:
- ⁹ adoráte Dóminum in átrio sancto eius.
Commovéatur a fácie eius univérsa terra:
- ¹⁰ dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.
Étenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur:
iudicábit pópulos in æquitáte.
- ¹¹ Læténtur cæli, et exsúltet terra: commovéatur mare, et plenitúdo eius:
- ¹² gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.
- ¹³ Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit:
quóniam venit iudicáre terram.
Iudicábit orbem terræ in æquitáte,
et pópulos in veritáte sua.

Ps 42

¹ *Psalmus David.*

- Iúdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta,
ab hómine iníquo, et dolóso érue me.
- ² Quia tu es, Deus, fortitúdo mea:
quare me repulisti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?
- ³ Emítte lucem tuam et veritátem tuam:
ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.
- ⁴ Et introíbo ad altáre Dei:
ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.
Confitébor tibi in cithara, Deus, Deus meus:
- ⁵ quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi:
salutáre vultus mei, et Deus meus.

- ⁴ Bo wielki jest Pan i chwalebny bardzo,
straszliwy jest ponad wszystkie bogi.
- ⁵ Albowiem wszyscy bogowie pogańscy – to czarci,
ale Pan niebiosa uczynił.
- ⁶ Chwała i piękność przed obliczem jego,
świętość i majestat w świątyni jego.
- ⁷ Przynosćcie Panu, rodziny narodów, przynosćcie Panu cześć i chwałę,
⁸ przynosćcie Panu chwałę imienia jego!
Bierzcie ofiary i wchodźcie do przedsionków jego,
⁹ kłaniajcie się Panu w świętych przedsionkach jego!
Niech zadrży przed obliczem jego wszystka ziemia!
- ¹⁰ Powiadajcie między narodami, iż Pan jest królem!
Albowiem umocnił okrąg ziemi, który się nie poruszy,
będzie sądził ludy w sprawiedliwości.
- ¹¹ Niech się weselą niebiosy i niech się raduje ziemia, niech się poruszy morze i pełność jego!
- ¹² Rozradują się pola i wszystko, co jest na nich.
- ¹³ Wtedy rozradują się wszystkie drzewa leśne, przed Panem, że przyszedł;
bo przyszedł sądzić ziemię.
Będzie sądził świat w sprawiedliwości,
a narody według prawdy swojej.

Ps 42

¹ *Psalm Dawidowy.*

- Osądź mię, Boże, i rozstrzygnij sprawę moją wobec narodu nieświętego;
od człowieka niesprawiedliwego i zdraдлиwego wyrwij mię!
- ² Bo ty jesteś Bóg, moc moja;
czemuś mię odrzucił? i czemu smutny chodzę, gdy mię trapi nieprzyjaciół?
- ³ Wyślij światłość twoją i prawdę twoją:
one mię prowadziły i wyprowadziły na górę świętą twoją i do przybytków twoich.
- ⁴ I przyjdę do ołtarza Bożego,
do Boga, który uwesela młodość moją.
Będę cię wysławiał na cytrze, Boże, Boże mój!
- ⁵ Czemuś smutna, duszo moja, i czemu mię trwożysz?
Miej nadzieję w Bogu, albowiem go jeszcze wysławiać będę:
zbawienie oblicza mego i Bóg mój!

Ps 66

¹ *In finem, in hymnis.*

Psalmus cántici David.

² Deus, misereátur nostri, et benedícat nobis:

illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

³ Ut cognoscámus in terra viam tuam,
in ómnibus géntibus salutáre tuum.

⁴ Confíteántur tibi pópuli, Deus:
confíteántur tibi pópuli omnes.

⁵ Læténtur et exsúltent gentes:
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

⁶ Confíteántur tibi pópuli, Deus, confíteántur tibi pópuli omnes:
⁷ terra dedit fructum suum.

⁸ Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus:
et métuant eum omnes fines terræ.

Cánticum Tobíæ

Liber Tobíæ 13:1-10

¹ Magnus es, Dómine, in ætérnum,
et in ómnia sæcula regnum tuum:

² Quóniam tu flagéllas, et salvas: dedúcis ad ínferos, et redúcis:
et non est qui effúgiat manum tuam.

³ Confitémini Dómino, filii Israël,
et in conspéctu géntium laudáte eum:

⁴ Quóniam ídeo dispérsit vos inter gentes, quæ ignórant eum,
ut vos enarrétis mirabília eius,
Et faciátis scire eos,
quia non est álius deus omnípotens præter eum.

⁵ Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras,
et ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

⁶ Aspícite ergo quæ fecit nobíscum, et cum timóre et tremóre confitémini illi:
regémque sæculórum exaltáte in opéribus vestris.

⁷ Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi:
quóniam osténdit maiestátem suam in gentem peccatrícem.

⁸ Convertímini itaque, peccatóres, et fácite iustítiam coram Deo,
credéntes quod fáciat vobíscum misericórdiam suam.

⁹ Ego autem et ánima mea
in eo lætábimur.

Ps 66

¹ *Na koniec, w hymnach.*

Psalm Dawidowy.

- ² Niech się nad nami Bóg zmiłuje i błogosławi nam;
niech rozświeci nad nami oblicze swe i zlituje się nad nami,
³ żebyśmy poznali na ziemi drogę twoją,
między wszystkimi narodami zbawienie twoje!
⁴ Niech cię wysławiają narody, Boże,
niech cię wysławiają narody wszystkie!
⁵ Niech się radują i weselą narody,
bo sądzisz ludy sprawiedliwie, narodami na ziemi kierujesz!
⁶ Niech cię wysławiają narody, Boże, niech cię wysławiają narody wszystkie!
⁷ Ziemia dała swój owoc;
⁸ niech nas błogosławi Bóg, Bóg nasz! Niech nas błogosławi Bóg
i niech się go boją wszystkie krańce ziemi!

Kantyk Tobiasza

Księga Tobiasza 13:1-10

- Wielkiś jest, Panie, na wieki,
i na wszystkie wieki królestwo twoje;
² albowiem ty karcisz i zbawiasz, przywołasz do otchłani i znowu wywodziś,
a nie masz kto by uszedł ręki twojej.
³ Wysławiajcie Pana, synowie Izraela,
i w oczach narodów chwalcie go;
⁴ albowiem dlatego was rozproszył między narody, które go nie znają,
abyście wy opowiadali dziwy jego
i przywiedli je do poznania,
że nie masz innego Boga wszechmocnego oprócz niego.
⁵ On nas pokarał dla nieprawości naszych,
i on nas zbawi dla miłosierdzia swego.
⁶ Patrzcież tedy, co z nami uczynił, a z bojaźnią i ze drżeniem wysławiajcie go,
i Króla wieków wywyższajcie w uczynkach waszych.
⁷ A ja w ziemi niewoli mojej wysławiać go będę,
iż ukazał majestat swój nad grzesznym ludem.
⁸ Nawróćcie się tedy, grzesznicy, i czyńcie sprawiedliwość przed Bogiem
wierząc, że uczyni nad wami miłosierdzie swoje.
⁹ A ja i dusza moja
będziemy się w nim weselić.

- ¹⁰ Benedícite Dóminum, omnes elécti eius:
ágite dies lætítiaë, et confitémini illi.

Ps 134

¹ *Allelúia.*

- Laudáte nomen Dómini,
laudáte, servi, Dóminum.
- ² Qui statis in domo Dómini,
in átriis domus Dei nostri.
- ³ Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus:
psállite nómini eius, quóniam suáve.
- ⁴ Quóniam Iacob elégit sibi Dóminus,
Israël in possessionem sibi.
- ⁵ Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus,
et Deus noster præ ómnibus diis.
- ⁶ Ómnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra,
in mari, et in ómnibus abyýssis.
- ⁷ Edúcens nubes ab extrémó terræ:
fúlgura in plúviam fecit.
Qui producít ventos de thesáuris suis:
- ⁸ qui percússit primogénita Ægýpti ab hómine usque ad pecus.
- ⁹ Et misit signa, et prodígia in médio tui, Ægýpte:
in Pharaónem, et in omnes servos eius.
- ¹⁰ Qui percússit gentes multas:
et occídít reges fortes:
- ¹¹ Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan,
et ómnia regna Chánaan.
- ¹² Et dedit terram eórum hæreditátem,
hæreditátem Israël, pópulo suo.
- ¹³ Dómine, nomen tuum in ætérnum:
Dómine, memoriále tuum in generatióem et generatióem.
- ¹⁴ Quia iudicábit Dóminus pópulum suum:
et in servis suis deprecábitur.
- ¹⁵ Simulácra géntium argéntum, et aurum,
ópera mánuum hóminum.
- ¹⁶ Os habent, et non loquéntur:
óculos habent, et non vidébunt.
- ¹⁷ Aures habent, et non áudient:
neque enim est spíritus in ore ipsórum.

- 10 Błogosławcie Pana, wszyscy wybrani jego,
obchodźcie dni wesela i błogosławcie mu!

Ps 134

1 Alleluja!

- Chwalcie imię Pańskie,
chwalcie, słudzy, Pana,
2 którzy stoicie w domu Pańskim
w przedsieniach domu Boga naszego!
3 Chwalcie Pana, bo dobry Pan!
śpiewajcie imieniu jego, bo wdzięczne jest!
4 Albowiem Jakuba obrał sobie Pan,
Izraela na własność swoją.
5 Bom ja poznał, iż wielki jest Pan,
i Bóg nasz ponad wszystkie bogi.
6 Wszystko, co jeno chciał, uczynił Pan na niebie, na ziemi,
w morzu i we wszystkich przepaściach.
7 On wywodzi obłoki z krańców ziemi,
błyskawice na deszcz uczynił,
on wywodzi wiatry ze skarbców swoich.
8 On pobił pierworodne Egiptu od człowieka aż do bydłęcia;
9 i zesłał znaki i cuda wpośród ciebie, Egipcie,
na Faraona i na wszystkie sługi jego.
10 On poraził wiele narodów
i pozabijał królów mocnych:
11 Sehona, króla Amorejczyków, i Oga, króla Basanu,
i wszystkie królestwa Chanaanu;
12 i dał ziemię ich w dziedzictwo,
w dziedzictwo Izraelowi, ludowi swemu.
13 Panie, imię twoje na wieki!
Panie, pamięć twoja z pokolenia w pokolenie.
14 Bo Pan będzie sądził lud swój
i da się uprosić sługom swoim.
15 Bałwany pogańskie – to srebro i złoto,
robota rąk ludzkich.
16 Usta mają; a nie będą mówić,
oczy mają, a nie ujrzą.
17 Uszy mają, a nie usłyszą,
bo nie ma tchnienia w ustach ich.

- ¹⁸ Símiles illis fiant qui faciunt ea:
et omnes qui confidunt in eis.
- ¹⁹ Domus Israël, benedícite Dómino:
domus Aaron, benedícite Dómino.
- ²⁰ Domus Levi, benedícite Dómino:
qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.
- ²¹ Benedíctus Dóminus ex Sion,
qui hábitat in Ierúsalem.

Ad Laudes II

*Ad Laudes II dicúntur in Fériis Advéntus,
et a Fériis post Domínica Septuagésimæ usque ad Maióris Hebdómadæ inclusive,
necnon in Vigíliis extra Tempus Paschále, quando fit Offícium de Féria.*

Ps 50 pg. 170

Ps 42 pg. 128

Ps 66 pg. 130

Cánticum Ezechíæ

Prophetía Isaíæ 38:10-20

- ¹⁰ Ego dixi: In dimídio diérum meórum
vadam ad portas ínferi.
Quæsívi resíduum annórum meórum.
- ¹¹ Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.
Non aspícam hóminem ultra,
et habitatórem quiétis.
- ¹² Generátio mea abláta est, et convolúta est a me,
quasi tabernáculum pastórum.
Præcisa est velut a texénte vita mea: dum adhuc ordírer, succídít me:
de mane usque ad vésperam fínies me.
- ¹³ Sperábam usque ad mane,
quasi leo, sic contrívit ómnia ossa mea:
De mane usque ad vésperam fínies me:
- ¹⁴ sicut pullus hirúndinis, sic clamábo, meditábor ut colúmba.

- ¹⁸ Niech im będą podobni, którzy je czynią,
i wszyscy, którzy w nich ufają!
- ¹⁹ Domu Izraela, błogosławcie Panu!
Domu Aarona, błogosławcie Panu!
- ²⁰ Domu Lewiego, błogosławcie Panu!
Którzy się boicie Pana, błogosławcie Panu!
- ²¹ Błogosławiony Pan z Syjonu,
który mieszka w Jeruzalem.

Laudesy II

*Laudesy II odmawia się w dni powszednie adwentu,
i w dni powszednie od po Niedzieli Siedemdziesiątnicy aż do Wielkiego Tygodnia włącznie,
jak również w wigilie poza Okresem Wielkanocnym, kiedy wpada oficjum z dnia powszedniego.*

Ps 50 str. 171

Ps 42 str. 129

Ps 66 str. 131

Kantyk Ezechiasza

Proroctwo Izajasza 38:10-20

- Ja rzekłem: W połowie dni moich
pójdę do bram otchłani;
szukałem ostatka lat moich.
- ¹¹ Rzekłem: Nie ujrzę Pana Boga na ziemi żyjących;
nie ujrzę więcej człowieka
i mieszkańca pokoju.
- ¹² Wiek mój przeminał i zwinięty jest ode mnie
jak namiot pasterski;
przecięte jest jak od tkacza życie moje, gdy jeszcze wiłem, przeciął mię,
od rana aż do wieczora dokończysz mnie.
- ¹³ Miałem nadzieję aż do rana;
jak lew, tak połamał wszystkie kości moje,
od rana aż do wieczora dokończysz mnie.
- ¹⁴ Jak młode jaskółcze, tak będę szczebiotał, i będę wzdychał jak gołębicą.

- Attenuáti sunt óculi mei,
suspiciéntes in excélsum.
Dómine, vim pátiór: respónde pro me.
¹⁵ Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?
Recogitábo tibi omnes annos meos
in amaritúdine ánimæ meæ.
¹⁶ Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me.
¹⁷ Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:
Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret:
proiecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.
¹⁸ Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te:
non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.
¹⁹ Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie:
pater filiis notam fáciét veritátem tuam.
²⁰ Dómine, salvum me fac!
et psalmos nostros cantábitus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ps 134 pg. 132

Ad Primam

Ps 24

- ¹ *In finem.*
Psalmus David.

i

- Ad te, Dómine, levávi ánimam meam:
² Deus meus, in te confído, non erubéscam.
³ Neque irrideant me inimíci mei:
étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.
⁴ Confundántur omnes iníqua agéntes
supervácue.
Vias tuas, Dómine, demónstra mihi:
et sémitas tuas édoce me.
⁵ Dírige me in veritáte tua, et doce me:
quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.
⁶ Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

- Omdlały oczy moje,
spoglądając ku górze:
Panie, gwałt cierpię, odpowiedz za mnie!
- 15 Cóż rzeknę, albo co mi odpowie, gdy sam uczynił?
Będę rozmyślał wszystkie lata moje
w gorzkości duszy mojej.
- 16 Panie, jeśli tak żyją i takie jest życie ducha mego, ukarzesz mię i ożywisz mię.
- 17 Oto w pokoju gorzkość moja największa;
ale ty wyrwałeś duszę moją, aby nie zginęła,
zarzuciłeś w tył twój wszystkie grzechy moje.
- 18 Albowiem nie otchłań wysławiać cię będzie, ani śmierć chwalić cię będzie;
nie będą wyglądać ci, którzy w dół zstępują, prawdy twojej.
- 19 Żywy, żywy, ten cię wysławiać będzie, jak i ja dzisiaj:
ojciec synom będzie opowiadał prawdę twoją.
- 20 Panie, zachowaj mię,
a psalmy nasze śpiewać będziemy w domu Pańskim po wszystkie dni życia naszego!

Ps 134 str. 133

Pryma

Ps 24

- 1 *Na koniec.*
Psalm Dawidowy.

i

- Do ciebie, Panie, podniosłem duszę moją.
- 2 Boże mój, w tobie ufam, niech nie będę zawstydzony
- 3 i niech się nie śmieją ze mnie nieprzyjaciele moi!
Albowiem wszyscy, którzy na ciebie czekają, nie będą zawstydzeni;
- 4 niech będą zawstydzeni wszyscy nieprawość czyniący
bez przyczyny!
Drogi twoje, ukaż mi, Panie,
a ścieżek twoich naucz mię!
- 5 Prowadź mię w prawdzie twojej i naucz mię,
boś ty jest Bóg, zbawiciel mój, i ciebie oczekiwałem przez wszystkie dni.
- 6 Wspomnij na miłosierdzie twoje, Panie,
i na zmiłowania twoje, które są od wieku!

7 Delícta iuventútis meæ,
et ignorántias meas ne memíneris.
Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu:
propter bonitátem tuam, Dómine.

ii

8 Dulcis et rectus Dóminus:
propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.
9 Díriget mansuétos in iudício:
docébit mites vias suas.
10 Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas,
requiréntibus testaméntum eius et testimónia eius.
11 Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo:
multum est enim.
12 Quis est homo qui timet Dóminum?
legem státuit ei in via, quam elégit.
13 Ánima eius in bonis demorábitur:
et semen eius hæreditábit terram.
14 Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum:
et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

iii

15 Óculi mei semper ad Dóminum:
quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.
16 Réspice in me, et miserére mei:
quia únicus et pauper sum ego.
17 Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt:
de necessitatibus meis érue me.
18 Vide humilitátem meam, et labórem meum:
et dimítte univérsa delícta mea.
19 Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt,
et ódio iníquo odérunt me.
20 Custódi ánimam meam, et érue me:
non erubéscam quóniam sperávi in te.
21 Innocéntes et recti adhæsérunt mihi:
quia sustínui te.
22 Líbera, Deus, Israél,
ex ómnibus tribulatió nibus suis.

- 7 Grzechów młodości mojej
i niewiedomości moich racz nie pamiętać;
według miłosierdzia twego pomnij na mnie ty,
dla dobroci twej, Panie!

ii

- 8 Słodki i prawy Pan,
przeło da zakon uchybiającym w drodze.
9 Poprowadzi cichych w rozsądku,
nauczy skromnych dróg swoich.
10 Wszystkie drogi Pańskie są miłosierdziem i prawdą
dla szukających testamentu jego i świadectw jego.
11 Dla imienia twego, Panie, bądź miłościw grzechowi mojemu,
bo go jest mnóstwo!
12 Któryż jest człowiek, co się boi Pana?
Zakon postawił mu na drodze, którą obrał.
13 Dusza jego w szczęściu przemieszkować będzie,
a potomstwo jego odziedziczy ziemię.
14 Podporą jest Pan bojącym się go,
i testament jego ma im być oznajmiony.

iii

- 15 Oczy moje zawsze skierowane do Pana,
albowiem on wyrwie z sidła nogi moje.
16 Wejrzyj na mnie i zmiłuj się nade mną,
bo sam jeden jestem i ubogi!
17 Udręczenia serca mego rozmnożyły się;
wyrwij mię z utrapień moich!
18 Wejrzyj na uniżenie moje i na trudy moje,
a odpuść wszystkie grzechy moje!
19 Patrz na nieprzyjaciół moich, że się rozmnożyli,
a nienawiścią niesprawiedliwą nienawidzili mnie!
20 Strzeż duszy mojej, a wyrwij mię;
niech nie będę zawstydzony, bo miałem nadzieję w tobie!
21 Niewinni i prawi przystali do mnie,
bo czekałem na ciebie.
22 Wybaw, Boże, Izraela
ze wszystkich ucisków Jego!

*Quando ad Laudes dictus fuerit Ps 50,
hic subiúngitur sequens Ps 95 (str. 126), qui in Láudibus locum non hábuit.*

Ad Tértiam

Ps 39

¹ *In finem.*

Psalmus ipsi David.

i

² Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.

³ Et exaudivit preces meas:
et edúxit me de lacu misériae, et de luto fæcis.
Et státuit super petram pedes meos:
et diréxit gressus meos.

⁴ Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro.
Vidébunt multi, et timébunt:
et sperábunt in Dómino.

⁵ Beátus vir, cuius est nomen Dómini spes eius:
et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

⁶ Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua:
et cogitátionibus tuis non est qui símilis sit tibi.
Annuntiávi et locútus sum:
multiplicáti sunt super númerum.

⁷ Sacrificium et oblatiónem noluísti:
aures autem perfecísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti:

⁸ tunc dixi: Ecce vénio.

⁹ In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam:
Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

ii

¹⁰ Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna,
ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

¹¹ Iustítiam tuam non abscóndi in corde meo:
veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

*Kiedy w Laudesach odmawia się Ps 50,
tu dodaje się Ps 95 (str. 127), który w Laudesach został pominięty.*

Tercja

Ps 39

¹ *Na koniec.
Psalm Dawidowy.*

i

² Czekaając oczekiwałem Pana,
i skłonił się ku mnie,
³ i wysłuchał prośb moich.
I wywiódł mię z dołu nędzy i z bagna błotnistego
i postawił na skale nogi moje,
i naprostował kroki moje.
⁴ I włożył pieśń nową w usta moje,
hymn Bogu naszemu.
Ujrzy to wielu i będą się bać,
i będą mieć nadzieję w Panu.
⁵ Błogosławiony mąż, którego nadzieją jest imię Pańskie,
a nie oglądał się na marność i na szaleństwa omyłne!
⁶ Wiele uczyniłeś ty, Panie, Boże mój, cudów twoich,
i nie ma, kto by był podobny tobie w myślach twoich;
opowiadałem i mówiłem:
liczniesze są nad liczbę.
⁷ Ofiary i obiady nie chciałeś,
ale uszy mi przysposobiłeś;
całopalenia i za grzech nie żądałeś,
⁸ wtedy rzekłem: *Oto idę!*
⁹ *W nagłówku księgi napisano o mnie, abym czynił wolę twoją;
Boże mój, pragnąłem, i zakon twój jest w środku serca mego.*

ii

¹⁰ Opowiadałem sprawiedliwość twoją w zebraniu wielkim;
oto warg moich nie będę hamował, Panie, ty wiesz.
¹¹ Sprawiedliwości twojej nie skryłem w sercu moim;
prawdę twoją i zbawienie twe opowiadałem;

Non abscondi misericórdiam tuam et veritátem tuam
a concílio multo.

- 12 Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me:
misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.
- 13 Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus:
comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.
Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei:
et cor meum derelíquit me.
- 14 Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me:
Dómine, ad adiuvándum me réspice.

iii

- 15 Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam,
ut áuferant eam.
Convertántur retrórsum, et revereántur,
qui volunt mihi mala.
- 16 Ferant conféstim confusióem suam,
qui dicunt mihi: Euge, euge.
- 17 Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te:
et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui diligunt salutáre tuum.
- 18 Ego autem mendícus sum et pauper:
Dóminus sollícitus est mei.
Adiútor meus, et protéctor meus tu es:
Deus meus, ne tardáveris.

Ad Sextam

Ps 40

- 1 *In finem.*
Psalmus ipsi David.
- 2 Beátus qui intélligit super egénium, et páuperem:
in die mala liberábit eum Dóminus.
- 3 Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra:
et non tradat eum in ánimam inimicórum eius.
- 4 Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris eius:
univérsum stratum eius versásti in infirmitáte eius.
- 5 Ego dixi: Dómine, miserére mei:
sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

- nie tailem miłosierdzia twego i prawdy twojej
przed zgromadzeniem wielkim.
- 12 A ty, Panie, nie oddalaj zmiłowania twego ode mnie;
miłosierdzie twoje i prawda twoja zawsze mnie broniły.
- 13 Albowiem otoczyło mię zło, któremu nie masz liczby;
pojęmały mię nieprawości moje, i nie mogłem przejrzeć;
rozmnożyły się nad włosy głowy mojej
i serce moje opuściło mię.
- 14 Niech ci się spodoba, Panie, abyś mię wyrwał;
Panie, ku ratunkowi memu wejrzyj!

iii

- 15 Niech będą zawstydzeni i pohańbieni wszyscy, którzy szukają,
jak życie mi odebrać;
niech się obrócą wstecz i niech się zawstydzą,
którzy mi życzą złego!
- 16 Niech odniosą natychmiast zelżywość swą,
którzy mi mówią: *Ha, ha!*
- 17 Niech się rozradują i uweselą w tobie wszyscy, którzy cię szukają,
i niech mówią zawsze: *Niech będzie uwielbiony Pan!*, którzy miłują zbawienie twoje!
- 18 Ja zaś jestem żebrak i ubogi:
Pan stara się o mnie.
Pomocnikiem moim, i obrońcą moim jesteś ty,
Boże mój, nie zwlekajże!

Seksta

Ps 40

- 1 *Na koniec.*
Psalm Dawidowy.
- 2 Błogosławiony, który ma baczenie na potrzebującego i na ubogiego;
w dzień zły wybawi go Pan.
- 3 Pan niechaj go strzeże i zachowa przy życiu, i niech go uczyni szczęśliwym na ziemi
i niech go nie wyda na wolę nieprzyjaciół jego!
- 4 Pan niech go wspomóże na łożu niemocy jego;
wszystką pościel jego odmieniłeś w chorobie jego.
- 5 Jam rzekł: *Panie, zmiłuj się nade mną,*
uzdrów duszę moją, bo zgrzeszyłem tobie!

- ⁶ Inimíci mei dixerunt mala mihi:
Quando moriétur, et peribit nomen eius?
- ⁷ Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur,
cor eius congregávit iniquitátem sibi.
Egrediebátur foras,
et loquebátur in idípsum.
- ⁸ Advérsus me susurrábant omnes inimíci mei:
advérsus me cogitábant mala mihi.
- ⁹ Verbum iníquum constituérunt advérsus me:
Numquid qui dormit non adíciet ut resúrgat?
- ¹⁰ Étenim homo pacis meæ, in quo sperávi:
qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióem.
- ¹¹ Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúcita me:
et retribúam eis.
- ¹² In hoc cognóvi quóniam voluísti me:
quóniam non gaudébit inimícus meus super me.
- ¹³ Me autem propter innocéntiam suscepísti:
et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
- ¹⁴ Benedictus Dóminus, Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum:
fiat, fiat.

Ps 41

- ¹ *In finem.*
Intelléctus filiis Core.

i

- ² Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquárum:
ita desíderat ánima mea ad te, Deus.
- ³ Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum:
quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?
- ⁴ Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte:
dum dícitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?
- ⁵ Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam:
quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei:
In voce exsultatiónis, et confessiόnis:
sonus epulántis.
- ⁶ Quare tristis es, ánima mea?
et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi:
salutáre vultus mei, et Deus meus.

- ⁶ Nieprzyjaciele moi mówili źle o mnie:
Kiedyż umrze i zginie imię jego?
- ⁷ A jeśli przychodził w odwiedziny, marności mówił;
serce jego zgromadziło nieprawości sobie;
wychodził precz
i mówił pospołu.
- ⁸ Wspólnie przeciwko mnie szeptali wszyscy nieprzyjaciele moi,
przeciwko mnie obmyślali mi zło.
- ⁹ Słowo niesprawiedliwe podnieśli przeciwko mnie:
Chyba ten, który śpi, więcej nie powstanie?
- ¹⁰ Nawet człowiek, z którym pokój miałem, któremu ufałem,
który jadał chleb mój, wielkie przeciw mnie uczynił podejście.
- ¹¹ Ale ty, Panie, zmiłuj się nade mną i podźwignij mię,
a oddam im.
- ¹² Stąd poznałem, że mi chciałeś dobrze,
bo nie będzie się weselił nieprzyjaciół mój nade mną.
- ¹³ A mnie dla niewinności przyjąłeś
i utwierdziłeś mię przed obliczem twoim na wieki.
- ¹⁴ Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, od wieku i aż na wieki!
Niech się stanie, niech się stanie!

Ps 41

- ¹ *Na koniec,
wyrozumienie synów Korego.*

i

- ² Jak tęskni jeleń do źródeł wód,
tak tęskni dusza moja do ciebie, Boże.
- ³ Pragnęła dusza moja Boga mocnego, żywego;
kiedyż przyjdę i ukażę się przed obliczem Bożym?
- ⁴ Były mi łzy moje chlebem we dnie i w nocy,
gdy mi mówią co dzień: *Kiedyż jest Bóg twój?*
- ⁵ Na to wspominałem i wylałem w sobie duszę moją,
że pójdę na miejsce przybytku dziwnego, aż do domu Bożego,
wśród pieśni wesela i chwały,
wpośród okrzyków biesiadnych.
- ⁶ Czemużeś smutna, duszo moja,
i czemu mię trwożysz?
Miej nadzieję w Bogu, bo jeszcze wysławiać go będę:
zbawienie oblicza mego i Bóg mój!

ii

- ⁷ Ad meípsum ánima mea conturbáta est:
proptérea memor ero tui de terra Iordánis, et Hermóniim a monte módico.
- ⁸ Abýssus abýssum ínvoCAT,
in voce cataractárum tuárum.
Ómnia excélsa tua, et fluctus tui
super me transiérunt.
- ⁹ In die mandávit Dóminus misericórdiam suam:
et nocte cánticum eius.
Apud me orátio Deo vitæ meæ,
¹⁰ dicam Deo: Suscéptor meus es.
Quare oblítus es mei?
et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?
- ¹¹ Dum confringúntur ossa mea,
exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei.
Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus?
- ¹² quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi:
salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad Nonam

Ps 43

- ¹ *In finem.*
Fíliis Core ad intelléctum.

i

- ² Deus áuribus nostris audívimus:
patres nostri annuntiavérunt nobis.
Opus, quod operátus es in diébus eórum,
et in diébus antíquis.
- ³ Manus tua gentes dispédidit, et plantásti eos:
afflixísti pópulos, et expulísti eos.
- ⁴ Nec enim in gládio suo possederunt terram,
et bráchium eórum non salvávit eos:
Sed délixtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui:
quóniam complacuísti in eis.
- ⁵ Tu es ipse Rex meus et Deus meus:
qui mandas salútes Iacob.

ii

- ⁷ We mnie samym zatrwożyła się dusza moja;
przeto będę na cię pamiętał z ziemi Jordanu i Hermonu, od góry małej.
- ⁸ Przepaść przepaści przyzywa
wśród głosu upustów twoich;
wszystkie wezbrane fale twoje i bałwany twoje
na mnie się stoczyły.
- ⁹ We dnie Pan rozkazał miłosierdziu swemu,
a w nocy pieśń Jego.
Przy mnie modlitwa do Boga żywota mego;
- ¹⁰ rzeknę Bogu: *Jesteś moim obrońcą:
czemużeś mnie zapomniał?
i czemu smutny chodzę, gdy mię trapi nieprzyjaciel?*
- ¹¹ Gdy się łamię kości moje,
urągali mi nieprzyjaciele moi, którzy mię dręczą,
gdy mi mówią na każdy dzień: *Kędyż jest Bóg twój?*
- ¹² Czemuś jest smutna, duszo moja, i czemu mię trwożysz?
Miej nadzieję w Bogu, bo go jeszcze wysławiać będę:
zbawienie oblicza mego i Bóg mój!

Nona

Ps 43

- ¹ *Na koniec.
Synów Korego, ku wyrozumieniu.*

i

- ² Boże, uszami naszymi słyszeliśmy,
ojcowie nasi nam opowiadali sprawę,
którąś uczynił we dni ich
i we dni starodawne.
- ³ Ręka twoja narody wytraciła, a ich wszczepiłeś;
udręczyłeś narody i wygnałeś je.
- ⁴ Bo nie mieczem swym posiadli ziemię
i nie wybawiło ich ramię ich,
ale prawica twoja i ramię twoje i światło oblicza twego,
bo w nich upodobałeś sobie.
- ⁵ Ty sam jesteś królem moim i Bogiem moim,
który przeznaczasz wybawienie Jakubowi.

- ⁶ In te inimícos nostros ventilábimus cornu,
et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.
⁷ Non enim in arcu meo sperábo:
et gládius meus non salvábit me.
⁸ Salvásti enim nos de affligéntibus nos:
et odiéntes nos confudísti.
⁹ In Deo laudábimur tota die:
et in nómine tuo confitébimur in sáeculum.

ii

- ¹⁰ Nunc autem repulísti et confudísti nos:
et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.
¹¹ Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros:
et qui odérunt nos, diripiébant sibi.
¹² Dedísti nos tamquam oves escárum:
et in géntibus dispersísti nos.
¹³ Vendidísti pópulum tuum sine pretio:
et non fuit multitúdo in commutatió nibus eórum.
¹⁴ Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris,
subsannatió nem et derísus his, qui sunt in circúitu nostro.
¹⁵ Posuísti nos in similitúdinem géntibus:
commotió nem cápitis in pópulis.
¹⁶ Tota die verecúndia mea contra me est,
et confúsio faciéi meæ coopérui me.
¹⁷ A voce exprobrántis, et obloquéntis:
a fácie inimíci, et persecuéntis.
¹⁸ Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te:
et iníque non égimus in testaménto tuo.
¹⁹ Et non recéssit retro cor nostrum:
et declinásti sémitas nostras a via tua:
²⁰ Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis,
et coopérui nos umbra mortis.

iii

- ²¹ Si oblíti sumus nomen Dei nostri,
et si expándimus manus nostras ad deum aliénus:
²² Nonne Deus requíret ista?
ipse enim novit abscóndita cordis.
Quóniam propter te mortificámur tota die:
æstimáti sumus sicut oves occisió nis.

- ⁶ Przez cię nieprzyjaciół naszych rogiem rozrzucimy,
a w imię twoje wzgardzimy powstającymi przeciwko nam.
⁷ Albowiem nie w łuku moim nadzieję mieć będę
i nie mój miecz wybawi mnie.
⁸ Lecz ty wybawiłeś nas od trapiących nas,
a mających nas w nienawiści zawstydziliś.
⁹ W Bogu chlubić się będziemy przez cały dzień
i imię twe wysławiać będziemy na wieki.

ii

- ¹⁰ A teraz odtrąciłeś i zawstydziliś nas
i nie będziesz wychodził, Boże, z zastępami naszymi.
¹¹ Obróciłeś nas w tył przed nieprzyjaciółmi naszymi,
a którzy nas w nienawiści mają, rozszarpywali nas sobie.
¹² Wydałeś nas jak owce na pożarcie
i między pogan rozproszyłeś nas.
¹³ Sprzedałeś lud twój za darmo
i nie było zysku za zamianę ich.
¹⁴ Podaleś nas na wzgardę sąsiadom naszym,
na szyderstwo i na pośmiej tym, którzy są dokoła nas.
¹⁵ Uczyniłeś nas przysłowiem między narodami,
kiwaniem głowy między ludźmi.
¹⁶ Cały dzień wstyd mój jest przede mną,
a zawstydzenie oblicza mego okryło mię
¹⁷ od głosu łączącego i obmawiającego,
od oblicza nieprzyjaciela i prześladowającego.
¹⁸ To wszystko przyszło na nas, a nie zapomnieliśmy ciebie
i nie sprzeniewierzyliśmy się przymierzu twojemu.
¹⁹ I nie cofnęło się wstecz serce nasze,
i nie odwróciłeś ścieżek naszych od drogi twojej.
²⁰ Bo poniżyłeś nas na miejscu utrapienia,
i okrył nas cień śmierci.

iii

- ²¹ Jeśliśmy zapomnieli imienia Boga naszego
i jeśliśmy podnosili ręce nasze do boga cudzego:
²² czyż się Bóg o to nie będzie pytał?
On bowiem zna skrytości serca.
Bo nas dla ciebie mordują na każdy dzień,
poczytani jesteśmy za owce na rzeź.

- ²³ Exsúrge, quare obdórmis, Dómine?
exsúrge, et ne repéllas in finem.
- ²⁴ Quare fáciem tuam avértis,
oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?
- ²⁵ Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra:
conglutinátus est in terra venter noster.
- ²⁶ Exsúrge, Dómine, ádiuva nos:
et rédime nos propter nomen tuum.

Ad Vesperas

Ps 122

¹ *Cánticum gráduum.*

- Ad te levávi óculos meos,
qui hábitas in cælis.
- ² Ecce sicut óculi servórum
in mánibus dominórum suórum:
Sicut óculi ancíllæ in mánibus dómínæ suæ:
ita óculi nostri ad Dóminum, Deum nostrum, donec misereátur nostri.
- ³ Miserére nostri, Dómine, miserére nostri:
quia multum repléti sumus despectiône:
- ⁴ Quia multum repléta est ánima nostra:
oppróbrum abundántibus, et despéctio supérbis.

Ps 123

¹ *Cánticum gráduum.*

- Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël:
- ² nisi quia Dóminus erat in nobis:
Cum exsúrgerent hómines in nos,
- ³ forte vivos deglutíssent nos:
Cum irascerétur furor eórum in nos,
- ⁴ fórsitan aqua absorbuíssent nos.
- ⁵ Torréntem pertransívit ánima nostra:
fórsitan pertransíssent ánima nostra aquam intolerábilem.
- ⁶ Benedíctus Dóminus,
qui non dedit nos in captiόνem déntibus eórum.

- 23 Powstań, czemu śpisz, Panie?
powstań a nie odrzucaj na zawsze!
- 24 Czemu oblicze twoje odwracasz,
zapominasz o niedoli naszej i o utrapieniu naszym?
- 25 Albowiem poniżona jest w prochu dusza nasza,
przyłgnęło do ziemi ciało nasze.
- 26 Powstań, Panie, ratuj nas
i odkup nas dla imienia twego!

Nieszpory

Ps 122

¹ Pieśń stopni.

- Ku tobie podniosłem oczy moje,
który mieszkasz w niebie.
- ² Oto jak oczy sług
w rękach panów swoich,
jak oczy służebnicy w rękach pani swej,
tak oczy nasze ku Panu Bogu naszemu, aż się zmiłuje nad nami.
- ³ Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami,
bośmy bardzo napełnieni wzgardą;
- ⁴ bo jest bardzo napełniona dusza nasza
pośmiewiskiem bogatych i wzgardą pysznych.

Ps 123

¹ Pieśń stopni.

- Gdyby Pan nie był z nami – niech powie teraz Izrael –
gdyby Pan nie był z nami,
- ² gdy na nas ludzie powstałi:
- ³ snadź by nas byli żywych pożarli,
gdy płonął gniew ich przeciwko nam;
- ⁴ snadź by nas była woda zatopiła.
- ⁵ Strumień przeszła dusza nasza,
snadź by była przeszła dusza nasza wodę nieprzebytą.
- ⁶ Błogosławiony Pan,
który nie wydał nas na łup zębom ich!

- ⁷ Ánima nostra sicut passer erépta est
de láqueo venántium:
Láqueus contrítus est,
et nos liberáti sumus.
- ⁸ Adiutórium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram.

Ps 124

¹ *Cánticum gráduum.*

- Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion:
non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Ierúsalem.
- ² Montes in circúitu eius:
et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sáeculum.
- ³ Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem iustórum:
ut non exténdant iusti ad iniquitátem manus suas.
- ⁴ Bénefac, Dómine, bonis,
et rectis corde.
- ⁵ Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem:
pax super Israël.

Ps 125

¹ *Cánticum gráduum.*

- In converténdo Dóminus captivitátem Sion:
facti sumus sicut consoláti:
- ² Tunc replétum est gáudio os nostrum:
et lingua nostra exsultatióne.
Tunc dicent inter gentes:
Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
- ³ Magnificávit Dóminus fácere nobíscum:
facti sumus lætántes.
- ⁴ Convérte, Dómine, captivitátem nostram,
sicut torrens in Austro.
- ⁵ Qui sémant in lácrimis,
in exsultatióne metent.
- ⁶ Eúntes ibant et flebant,
mitténtes sémina sua.

- ⁷ Dusza nasza jak wróbel wyrwana została
z sidła łowiących;
sidło się rozdarło,
a myśmy wybawieni!
- ⁸ Wspomożenie nasze w imieniu Pana,
który stworzył niebo i ziemię!

Ps 124

¹ *Pieśń stopni.*

- Którzy ufają w Panu, są jak góra Syjon;
nie poruszy się na wieki, kto mieszka w Jeruzalem!
- ² Góry wokoło niego,
a Pan wokoło ludu swego odtąd i aż na wieki.
- ³ Bo nie zostawi Pan berła grzeszników nad dziedzictwem sprawiedliwych,
aby sprawiedliwi nie wyciągnęli ręki swej ku nieprawości.
- ⁴ Czyń dobrze, Panie, dobrym
i tym, którzy są prawego serca!
- ⁵ Ale tych, którzy zbaczają na kręte drogi, powiedzie Pan z działającymi nieprawość.
Pokój nad Izraelem!

Ps 125

¹ *Pieśń stopni.*

- Gdy Pan przywrócił pojmanych Syjonu,
staliśmy się jak pocieszeni;
- ² wtedy się napełniły weselem usta nasze,
a język nasz radością;
wtedy mówić będą między narodami:
Wielkie rzeczy uczynił Pan z nimi!
- ³ Wielkie rzeczy uczynił Pan z nami,
staliśmy się weseli.
- ⁴ Przywróć, Panie, pojmanie nasze
jak strumień na południe!
- ⁵ Którzy sięgą ze łzami,
będą żać z radością.
- ⁶ Idąc szli i płakali,
rozsiewając nasienie swoje,

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne,
portántes manípulos suos.

Ps 126

¹ *Cánticum gráduum Salomónis.*

Nisi Dóminus ædificáverit domum,
in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem,
frustra vígilat qui custódit eam.

² Vanum est vobis ante lucem súrgere:
súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum:

³ ecce hæréditas Dómini, filii: merces, fructus ventris.

⁴ Sicut sagíttæ in manu poténtis:
ita filii excussórum.

⁵ Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis:
non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ad Completórium

Ps 11

¹ *In finem, pro octáva.*

Psalmus David.

² Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus:
quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

³ Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum:
lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

⁴ Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa,
et línguam magníloquam.

⁵ Qui dixérunt: Línguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt,
quis noster dóminus est?

⁶ Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum,
nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári:

fiduciáliter agam in eo.

ale wracając się przyjdą z weselem,
niosąc snopy swoje.

Ps 126

¹ *Pieśń stopni Salomona.*

- Jeśli Pan nie zbuduje domu,
próżno pracowali, którzy go budują;
jeśli Pan nie będzie strzegł miasta,
próżno czuwa ten, który go strzeże.
- ² Próżno wam przede dniem wstawać;
wstańcie, skoroście usiedli, którzy pożywacie chleba boleści!
Gdy da umiłowanym swym spanie:
- ³ oto dziedzictwem Pańskim – synowie, zapłatą owoc żywota.
- ⁴ Jak strzały w rękę mocarza,
tak synowie utrapionych.
- ⁵ Błogosławiony człowiek, który napełnił nimi pragnienie swoje!
nie zawstydzi się, kiedy będzie mówił z nieprzyjaciółmi swymi w bramie.

Kompleta

Ps 11

¹ *Na koniec, na oktawę.* *Psalm Dawidowy.*

- ² Zbaw mię, Panie, bo ustał święty,
bo umniejszyły się prawdy wśród synów ludzkich.
- ³ Marne rzeczy mówili, każdy do bliźniego swego,
wargami zdrażliwymi, dwoistym sercem mówili.
- ⁴ Niech zatraci Pan wszelkie usta zdrażliwe
i język hardo mówiący tych,
- ⁵ którzy mówili: *Pokażemy moc języka naszego, usta nasze z nami są,
któż panem naszym jest?*
- ⁶ *Dla nędzy niedostatnich i dla wzdychania ubogich
teraz powstanę, mówi Pan;
postawię w zbawieniu,
otwarcie sobie z nim pocznę.*

- ⁷ Elóquia Dómini, elóquia casta:
argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.
- ⁸ Tu, Dómine, servábis nos: et custódies nos
a generatióne hac in ætérnum.
- ⁹ In circúitu ímpii ámbulant:
secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

Ps 12

- ¹ *In finem.*
Psalmus David.

- Úsquequo, Dómine, oblivísceris me in finem?
Úsquequo avértis faciém tuam a me?
- ² Quámdui ponam consília in ánima mea,
dolórem in corde meo per diem?
- ³ Úsquequo exaltábitur inimícus meus super me?
- ⁴ réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.
Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte:
- ⁵ nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.
Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero:
- ⁶ ego autem in misericórdia tua sperávi.
Exsultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi:
et psallam nómini Dómini altíssimi.

Ps 15

- ¹ *Títuli inscríptio,*
ipsi David.

- Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te.
- ² Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.
- ³ Sanctis, qui sunt in terra eius,
mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
- ⁴ Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum:
póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus,
nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
- ⁵ Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei:
tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

- ⁷ Słowa Pańskie słowa czyste,
srebro w ogniu doświadczone, wypróbowane z ziemi, siedem kroć przeczyszczone.
⁸ Ty, Panie, zachowasz nas i będziesz nas strzegł
od rodzaju tego na wieki.
⁹ Wokoło niebożnicy chodzą;
według wysokości twej uczyniłeś możnymi synów człowieczych.

Ps 12

- ¹ *Na koniec.*
Psalm Dawidowy.

- Dokądże, Panie? Zapominasz o mnie do końca?
dokąd odwracasz oblicze swe ode mnie?
² Dokąd będę układał plany w duszy mojej,
boleść w sercu moim przez dzień?
³ Pókiż będzie się podnosił nieprzyjaciół mój nade mnie?
⁴ Wejrzyj i wysłuchaj mię, Panie, Boże mój!
Oświeć oczy moje, bym kiedy nie zasnął na śmierć,
⁵ by kiedy nie rzekł nieprzyjaciół mój: *Przemogłem go.*
Którzy mię trapią, będą radzi, jeśli się zachwieję.
⁶ Ale ja ufam w miłosierdziu twoim,
rozraduje się serce moje w zbawieniu twoim. Będę śpiewał Panu, który mi dał dobra,
i będę grał imieniu Pana najwyższego.

Ps 15

- ¹ *Napis pomnika.*
Psalm Dawidowy.

- Zachowaj mię, Panie, bom nadzieję miał w tobie.
² Rzekłem Panu: *Tyś jest Bogiem moim, albowiem dóbr moich nie potrzebujesz.*
³ Co do świętych, którzy są w ziemi Jego,
dziwnie wypełnił wszystkie pragnienia moje względem nich.
⁴ Rozmnożyły się niemoce ich,
potem się spieszyli;
nie będę zgromadzał schadzek ich ze krwi
i nie będę wspominał imion ich usty mymi.
⁵ Pan częśćką dziedzictwa mego i kielicha mego;
Ty jesteś, który mi przywrócisz dziedzictwo moje.

- ⁶ Funes cecidérunt mihi in præcláris:
étenim hæréditas mea præclára est mihi.
- ⁷ Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum:
ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.
- ⁸ Providébam Dóminum in conspéctu meo semper:
quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.
- ⁹ Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea:
ínsuper et caro mea requiécet in spe.
- ¹⁰ Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno:
nec dabis sanctum tuum vidére corruptiόνem.
- ¹¹ Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo:
delectatiónes in délixtera tua usque in finem.

- ⁶ Sznury mi padły na miejscach wspaniałych,
albowiem dziedzictwo moje jest znamienite.
- ⁷ Będę błogosławił Pana, który mi dał rozum,
nadto aż do nocy napominały mię nerki moje.
- ⁸ Miałem Pana zawsze przed oczyma swymi,
bo mi jest po prawicy, abym nie był poruszony.
- ⁹ Przeto się uweseliło serce moje i rozradował się język mój
nadto i ciało moje w nadziei odpoczywać będzie.
- ¹⁰ Albowiem nie zostawisz duszy mojej w otchłani,
ani dasz świętemu twemu oglądać skażenia.
- ¹¹ Oznajmiłeś mi drogi żywota, napełnisz mię weselem przy obliczu twoim,
rozkosze na prawicy twej aż do końca.

FÉRIA QUARTA

Ad Matutinum

Ps 94 pg. 4

Ps 44

¹ *In finem, pro iis qui commutabúntur.
Filiis Core, ad intelléctum. Cánticum pro dilécto.*

i

² Eructávit cor meum verbum bonum:
dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ,
velóciter scribéntis.

³ Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis:
proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

⁴ Accíngere gládio tuo super femur tuum,
potentíssime.

⁵ Spécie tua et pulchritúdine tua
inténde, próspere procéde, et regna,
Propter veritátem, et mansuetúdinem, et iustítiam:
et dedúcet te mirabíliter délixtera tua.

⁶ Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent,
in corda inimicórum Regis.

⁷ Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi:
virga directiónis virga regni tui.

⁸ Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem:
proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

⁹ Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis:

¹⁰ ex quibus delectavérunt te filíæ regum in honóre tuo.

Ástitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto:
circúmdata varietáte.

ii

¹¹ Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam:
et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

¹² Et concupíscet Rex decórem tuum:
quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

ŚRODA Jutrznia

Ps 94 str. 5

Ps 44

*¹ Na koniec; dla tych, którzy będą odmienieni,
synów Korego, ku wyrozumieniu, pieśń dla umiłowanego.*

i

- ² Wydało serce moje słowo dobre,
śpiewam pieśń moją królowi;
język mój – pióro pisarza,
prędko piszącego.
- ³ Piękniejszyś urodą nad syny człowiecze, rozlany jest wdzięk na wargach twoich,
dlatego pobłogosławił ci Bóg na wieki!
- ⁴ Przypasz miecz twój do biodr twoich,
najmocniejszy!
- ⁵ W śliczności twojej i w piękności twojej
nadciągnij, szczęśliwie postępuj i króluj
dla prawdy i cichości i sprawiedliwości;
a poprowadzi cię przedziwnie prawica twoja.
- ⁶ Strzały twoje ostre – narody pod ciebie upadną
w serca nieprzyjaciół królewskich.
- ⁷ Stolica twoja, Boże, na wieki wieków;
berłem prawości – berło królestwa twego.
- ⁸ Umiłowałeś sprawiedliwość, a nienawidziłeś nieprawości;
przeto cię namaścił Bóg, Bóg twój, olejkim wesela nad rówieśników twoich.
- ⁹ Mirra i aloes i kasja wonięją z szat twoich, z domów z kości słoniowej,
¹⁰ stamtąd ci rozkosz uczyniły córki królewskie w orszaku twoim.
Stała królowa po prawicy twojej w ubiorze złotym,
obleczona różnaitością.

ii

- ¹¹ Słuchaj, córko, a patrz i nakłoń ucha twego,
a zapomnij narodu twego i domu ojca twego.
- ¹² I będzie pożądał król śliczności twojej;
albowiem on jest Panem Bogiem twoim, i będą się mu kłaniać.

- 13 Et filiae Tyri in munéribus
vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.
14 Omnis glória eius filiae Regis ab intus,
in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.
15 Adducéntur Regi vírgines post eam:
próximæ eius afferéntur tibi.
16 Afferéntur in lætítia et exsultatióne:
adducéntur in templum Regis.
17 Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii:
constítues eos príncipes super omnem terram.
18 Mémoires erunt nóminis tui
in omni generatióne et generatióne.
Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum:
et in sáculum sáculi.

Ps 45

- 1 *In finem, filiis Core, pro arcánis.*
Psalmus.
- 2 Deus noster refúgium, et virtus:
adiútor in tribulatió nibus, quæ invenérunt nos nimis.
3 Propterea non timébimus dum turbábitur terra:
et transferéntur montes in cor maris.
4 Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum:
conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.
5 Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei:
sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
6 Deus in médio eius, non commovébitur:
adiuvábit eam Deus mane dilúculo.
7 Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna:
dedit vocem suam, mota est terra.
8 Dóminus virtútum nobíscum:
suscéptor noster Deus Iacob.
9 Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram:
10 áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma:
et scuta combúret igni.
11 Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus:
exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

- 13 I córki Tyru z upominkami
obliczu twemu kłaniać się będą, wszyscy bogaci z ludu.
14 Wszystka chwała jej, córki królewskiej, wewnątrz
w złocistych obramowaniach, w szatach różnobarwnych.
15 Przywiodą królowi panny za nią,
przyprawdzą do ciebie bliskie jej.
16 Przyprawdzą je z weselem i z radością,
przywiodą je do świątyni królewskiej.
17 Zamiast ojców twoich narodzili ci się synowie,
ustanowisz ich książętami nad wszystką ziemią.
18 Będą wspominać imię twoje
z pokolenia na pokolenie,
dlatego narody będą cię sławić wiecznie
i na wieki wieków.

Ps 45

- 1 *Na koniec. Synów Korego. Na tajemnice.
Psalm.*
- 2 Bóg nasz ucieczką i mocą,
pomocnikiem w uciskach, które nawiedziły nas bardzo.
3 Przeto się bać nie będziemy, gdy poruszy się ziemia
i przeniosą się góry w serce morza.
4 Szumiały i zamąciły się wody ich,
zatrzęsły się góry przed siłą jego.
5 Bystrość rzeki rozwesela miasto Boże,
poświęcił przybytek swój Najwyższy.
6 Bóg jest w pośrodku niego, nie będzie poruszone,
wyratuje je Bóg rano, na świtanie.
7 Zaburzyły się narody i nachyliły się królestwa,
wydał głos swój, poruszyła się ziemia.
8 Pan zastępów z nami,
Bóg Jakuba obrońcą naszym!
9 Pójdźcie i oglądajcie sprawy Pańskie, jakie uczynił cuda na ziemi,
usuając wojny aż do krańców ziemi.
Skruszy łuk i zdruzgoce oręż,
i tarcze ogniem popali.
11 *Uspokójcie się i zobaczcie, że ja jest Bogiem,
będę wywyższony między narodami i będę wywyższony na ziemi!*

- 12 Dóminus virtútum nobiscum:
suscéptor noster Deus Iacob.

Ps 47

¹ *Psalmus cántici.*

Filiis Core, secúnda sábbati.

- ² Magnus Dóminus, et laudábilis nimis
in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.
- ³ Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion,
látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
- ⁴ Deus in dómibus eius cognoscétur,
cum suscípiet eam.
- ⁵ Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt:
convenérunt in unum.
- ⁶ Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt:
- ⁷ tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres ut parturiéntis:
- ⁸ in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
- ⁹ Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri:
Deus fundávit eam in ætérnum.
- ¹⁰ Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam,
in médio templi tui.
- ¹¹ Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ:
iustítia plena est délixtera tua.
- ¹² Lætétur mons Sion, et exsúltent filíæ Iudæ,
propter iudícia tua, Dómine.
- ¹³ Circúmdate Sion, et complectímini eam:
narráte in túrribus eius.
- ¹⁴ Pónite corda vestra in virtúte eius:
et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.
- ¹⁵ Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sáculum sáculi:
ipse reget nos in sácula.

- 12 Pan zastępów z nami,
Bóg Jakuba obrońcą naszym!

Ps 47

¹ *Psalm pienia.*

Synów Korego. Drugiego dnia sabatu.

- ² Wielki Pan i chwalebny bardzo
w mieście Boga naszego, na górze świętej jego.
³ Stoї mocno ku radości wszystkiej ziemi góra Syjon,
strona północna, miasto Króla wielkiego.
⁴ Bóg w domach jego będzie poznany,
kiedy go obroni.
⁵ Albowiem oto królowie ziemi zgromadzili się,
zeszli się wespół.
⁶ Gdy ujrzeni, wraz zdziwili się, zatrwożyli się, wzruszyli się,
⁷ drżenie ich opadło.
Tam boleści jak rodzącej.
⁸ Wiatrem gwałtownym pokruszysz okręty Tarsisu.
⁹ Jak słyszeliśmy, tak widzieliśmy w mieście Pana zastępów, w mieście Boga naszego;
Bóg je ugruntuwał na wieki.
¹⁰ Przyjęliśmy, Boże, miłosierdzie twoje
wśród kościoła twego.
¹¹ Jak imię twoje, Boże, tak i chwała twoja aż do krańców ziemi;
sprawiedliwości pełna jest prawica twoja.
¹² Niech się weseli góra Syjon i niech się radują córki judzkie
dla sądów twoich, Panie!
¹³ Okrążcie Syjon i obejdźcie go,
opowiadajcie na wieżach jego!
¹⁴ Zwróćcie uwagę na moc jego
i policzcie domy jego, abyście opowiadali w drugim pokoleniu,
¹⁵ że takim jest Bóg, Bóg nasz na wieki i na wieki wieków;
on nami rządzić będzie na wieki.

Ps 48

¹ *In finem, filiis Core.*
Psalmus.

i

- ² Audíte hæc, omnes gentes:
áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem:
- ³ Quique terrígenæ, et filii hóminum:
simul in unum dives et pauper.
- ⁴ Os meum loquétur sapiéntiam:
et meditátio cordis mei prudéntiam.
- ⁵ Inclinábo in parábolam aurem meam:
apériam in psaltério propositiónem meam.
- ⁶ Cur tímébo in die mala?
iníquitas calcáneí mei circúmdabit me:
- ⁷ Qui confídunt in virtúte sua:
et in multítudine divitiárum suárum gloriántur.
- ⁸ Frater non rédimít, rédimet homo:
non dabit Deo placatióem suam.
- ⁹ Et prétium redemptiósni ánimæ suæ:
¹⁰ et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.
- ¹¹ Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes:
simul insípiens, et stultus períbunt.
Et relínquent aliénis divítias suas:
- ¹² et sepúlchra eórum domus illórum in ætérnum.
Tabernácula eórum in progénie et progénie:
vocavérunt nómina sua in terris suis.
- ¹³ Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit:
comparátus est iuméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

ii

- ¹⁴ Hæc via illórum scándalum ipsis:
et póstea in ore suo complacébunt.
- ¹⁵ Sicut oves in inférno pósiti sunt:
mors depáscet eos.
Et dominabúntur eórum iusti in matutíno:
et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.
- ¹⁶ Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi,
cum accéperit me.
- ¹⁷ Ne tímúeris, cum dives factus fúerit homo:
et cum multiplicáta fúerit glória domus eius.

Ps 48

¹ *Na koniec. Synów Korego.
Psalm.*

i

- ² Słuchajcie tego, wszystkie narody,
bierzcie w uszy, którzy mieszkacie na świecie,
³ wszyscy synowie ziemi i synowie człowieczy,
wespół wszyscy, bogaty i ubogi.
⁴ Usta moje będą mówiły mądrość,
a rozmyślanie serca mego roztropność.
⁵ Nastawię do przypowieści ucho moje,
odkryję przy harfie zagadkę moją.
⁶ Czemu się mam bać w zły dzień,
gdy mię ogarnia nieprawość nastających na mnie,
⁷ którzy ufają w moc swoją
i chlubią się mnóstwem bogactw swoich?
⁸ Brat nie odkupuje, odkupi człowiek;
nie da Bogu ubłagania za siebie,
⁹ ani zapłaty na odkupienie duszy swojej,
¹⁰ i będzie się trudził na wieki, i będzie żył dalej do końca.
¹¹ Nie będzie oglądał zagłady, gdy ujrzy mądrych umierających:
niemądry i głupi razem zginą,
i zostawią obcym majątności swoje.
¹² A groby ich będą im domami na wieki
i przybytkami od pokolenia w pokolenie,
tym, którzy nazwali imionami swymi ziemie swoje!
¹³ A człowiek, gdy we czci był, nie rozumiał,
zrównany został z bydłętami bezrozumnymi i stał się im podobnym.

ii

- ¹⁴ Taka jest ich droga, im na upadek,
a potem w mowach swych będą mieć upodobanie.
¹⁵ Jak owce w otchłani są złożeni,
śmierć ich spasać będzie;
i będą panować sprawiedliwi nad nimi rano,
a ratunek ich zaginie w otchłani po sławie ich.
¹⁶ Wszakże Bóg wykupi duszę moją z mocy otchłani,
gdy mię przyjmie.
¹⁷ Nie bój się, gdy się wzbogaci człowiek
i gdy się rozmnoży sława domu jego.

- 18 Quóniam cum interférit, non sumet ómnia:
neque descéndet cum eo glória eius.
- 19 Quia ánima eius in vita ipsíus benedicétur:
confitébitur tibi cum beneféceris ei.
- 20 Introíbit usque in progénies patrum suórum:
et usque in ætérnum non vidébit lumen.
- 21 Homo, cum in honóre esset, non intelléxit:
comparátus est iuméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Ps 49

¹ *Psalmus Asaph.*

i

- Deus deórum Dóminus locútus est:
et vocávit terram,
A solis ortu usque ad occásum:
- 2 ex Sion spécies decóris eius.
- 3 Deus manifeste véniet:
Deus noster et non silébit.
Ignis in conspéctu eius exardéscet:
et in circúitu eius tempésta válda.
- 4 Advocábit cælum desúrsum:
et terram discernere pópulum suum.
- 5 Congregáte illi sanctos eius:
qui órđinant testaméntum eius super sacrificia.
- 6 Et annuntiábunt cæli iustítiam eius,
quóniam Deus iudex est.
- 7 Audi, pópulus meus, et loquar: Israél, et testificábor tibi:
Deus, Deus tuus ego sum.
- 8 Non in sacrificiis tuis árguam te:
holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.
- 9 Non accípiam de domo tua vítulos:
neque de grégibus tuis hircos.
- 10 Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum,
iuménta in móntibus et boves.
- 11 Cognóvi ómnia volatília cæli:
et pulchritúdo agri mecum est.
- 12 Si esuriero, non dicam tibi:
meus est enim orbis terræ, et plenitúdo eius.
- 13 Numquid manducábo carnes taurórum?
aut sánguinem hircórum potábo?

- 18 Albowiem, gdy zginie, nie weźmie wszystkiego,
ani zstąpi z nim sława jego.
19 Bo dusza jego będzie za życia jego błogosławiona,
będzie cię chwalił, gdy mu dobrze uczynisz.
20 Wnijdzie do pokolenia ojców swoich
i aż na wieki nie ujrzy światłości.
21 Człowiek, gdy we czci był, nie rozumiał;
zrównany został z bydłętami nierozumnymi i stał się im podobny.

Ps 49

¹ *Psalm Asafowy.*

i

- Bóg nad bogami Pan przemówił
i wezwał ziemię
od wschodu słońca aż do zachodu;
2 z Syjonu blask piękności jego.
3 Bóg jawnie przyjdzie,
Bóg nasz, a nie będzie milczał.
Ogień przed obliczem jego rozпали się,
a w koło niego burza wielka.
4 Wezwie niebo z góry
i ziemię, aby sądzić lud swój.
5 Zgromadźcie mu świętych jego,
którzy zawierają przymierze z nim przy ofiarach!
6 I będą opowiadały niebiosa sprawiedliwość jego,
gdyż Bóg jest sędzią.
7 *Słuchaj, ludu mój, a mówić będę, Izraelu, a oświadczę ci;
Bogiem, Bogiem twoim ja jestem!*
8 *Nie będę cię karmił za ofiary twoje,
a całopalenia twoje są przed oczyma moimi zawsze.*
9 *Nie będę brał z domu twego cielców
ani z trzód twoich kóz.*
10 Albowiem moje są wszystkie zwierzęta leśne,
bydłęta po górach i woły.
11 Znam wszystko ptactwo niebieskie
i piękność pól ze mną jest.
12 *Jeśli będę łaknął, nie powiem ci,
bo mój jest okrąg ziemi i napełnienie jego.*
13 *Czyż będę jadł mięso wołów
albo krew kóz pić będę?*

- 14 Ímmola Deo sacrificium laudis:
et redde Altíssimo vota tua.
15 Et ínvoça me in die tribulatiónis:
éruam te, et honorificábis me.

ii

- 16 Peccatóri autem dixit Deus:
Quare tu enárras iustítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?
17 Tu vero odísti disciplínam:
et proiecísti sermónes meos retrórsum:
18 Si vidébas furem, currébas cum eo:
et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.
19 Os tuum abundávit malítia:
et lingua tua concinnábat dolos.
20 Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum:
21 hæc fecísti, et tácui.
Existimásti, iníque, quod ero tui símilis:
árguam te, et státuam contra fáciem tuam.
22 Intelligite hæc, qui obliviscímini Deum:
nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.
23 Sacrificium laudis honorificábit me:
et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Ps 50

- 1 *In finem.*
Psalmus David,
2 *cum venit ad eum Nathan prophéta,*
quando intrávit ad Bethsabée.
3 Miserére mei, Deus,
secúndum magnam misericórdiam tuam.
Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum,
dele iniquitátem meam.
4 Ámplius lava me ab iniquitaté mea:
et a peccáto meo munda me.
5 Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó:
et peccátum meum contra me est semper.
6 Tibi soli peccávi, et malum coram te feci:
ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

- 14 *Złóż Bogu ofiarę chwały
i oddaj Najwyższemu śluby twoje!*
15 *I wzywaj mię w dzień utrapienia:
wybawię cię i wielbić mię będziesz!*

ii

- 16 Ale grzesznikowi rzekł Bóg:
Czemu ty opowiadasz sprawiedliwości moje i bierzesz przymierze moje w usta twoje?
17 *Przecież ty masz w nienawiści karność
i rzuciłeś słowa moje poza siebie.*
18 *Jeśli widziałeś złodzieja, biegalesz z nim,
i z cudzołożnikami miałeś udział.*
19 *Usta twoje pełne były złości,
a język twój knuł zdrady.*
20 *Siedząc, mówiłeś przeciw bratu twemu, i sidła zastawiałeś przeciw synowi matki twojej.*
21 *To czyniłeś, a milczałem.
Mniemałeś w twej złości, że będę tobie podobny?
Skarcę cię i stawię to przed oczy twoje!*
22 *Zrozumieścież to, którzy zapominacie Boga,
by kiedy nie porwał, a nie będzie, kto by wydarł!*
23 *Ofiara chwały uczci mię,
i ta jest droga, na której mu ukazę zbawienie Boże.*

Ps 50

- 1 *Na koniec.
Psalm Dawida,*
2 *gdy przyszedł do niego prorok Natan,
kiedy był wszedł do Betsabei.*
3 *Zmiłuj się nade mną, Boże,
według wielkiego miłosierdzia twego,
i według mnóstwa litości twoich
zglądź nieprawość moją!*
4 *Jeszcze więcej obmyj mię od nieprawości mojej
i od grzechu mojego oczyść mię!*
5 *Albowiem ja znam nieprawość moją
i grzech mój jest zawsze przeciwko mnie.*
6 *Tobie samemu zgrzeszyłem i uczyniłem zło przed tobą,
abyś się okazał sprawiedliwy w mowach twoich i zwyciężył, gdy cię sądzą.*

- ⁷ Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum:
et in peccátis concépit me mater mea.
- ⁸ Ecce enim veritátem dilexísti:
incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
- ⁹ Aspérget me hyssópo, et mundábor:
lavábis me, et super nivem dealbábor.
- ¹⁰ Audítui meo dabis gáudium et lætítiam:
et exsultábunt ossa humiliáta.
- ¹¹ Avérte fáciem tuam a peccátis meis:
et omnes iniquitátes meas dele.
- ¹² Cor mundum crea in me, Deus:
et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
- ¹³ Ne proícias me a fácie tua:
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
- ¹⁴ Redde mihi lætítiam salutáris tui:
et spíritu principáli confírma me.
- ¹⁵ Docébo iníquos vias tuas:
et ímpii ad te converténtur.
- ¹⁶ Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ:
et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.
- ¹⁷ Dómine, lábia mea apéries:
et os meum annuntiábit laudem tuam.
- ¹⁸ Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem útique:
holocáustis non delectáberis.
- ¹⁹ Sacrificium Deo spíritus contribulátus:
cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.
- ²⁰ Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion:
ut ædificéntur muri Ierúsalem.
- ²¹ Tunc acceptábis sacrificium iustítiæ, oblatiónes, et holocáusta:
tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ad Laudes I

Ps 96

- ¹ *Huic David,
quando terra eius restitúta est.*

Dóminus regnávít, exsúltet terra:
læténtur ínsulæ multæ.

- ⁷ Oto bowiem w nieprawościach jestem poczęty
i w grzechach poczęła mię matka moja.
- ⁸ Oto bowiem umiłowałeś prawdę,
niewiadome i skryte rzeczy mądrości twojej objawiłeś mi.
- ⁹ Pokropisz mię hizopem, a będę oczyszczony,
obmyjesz mię, a będę nad śnieg wybielony.
- ¹⁰ Dasz mi usłyszeć radość i wesele,
a rozradują się kości poniżone.
- ¹¹ Odwróć oblicze twoje od grzechów moich
i zgładź wszystkie nieprawości moje!
- ¹² Serce czyste stwórz we mnie, Boże,
i ducha prawego odnów we wnętrznościach moich.
- ¹³ Nie odrzucaj mnie od oblicza twego
i ducha świętego twego nie bierz ode mnie.
- ¹⁴ Przywróć mi radość zbawienia twojego
i duchem przedniejszym utwierdź mię.
- ¹⁵ Będę nauczał grzeszników dróg twoich,
a niezbóżni do ciebie się nawrócą.
- ¹⁶ Wybaw mię z krwi, Boże, Boże zbawienia mego,
a język mój z radością będzie wysławiał sprawiedliwość twoją!
- ¹⁷ Panie, otworzysz wargi moje,
a usta moje opowiadać będą chwałę twoją!
- ¹⁸ Albowiem gdybyś był chciał ofiary, na pewno bym dał;
w całopaleniach nie będziesz miał upodobania.
- ¹⁹ Ofiarą dla Boga jest duch skruszony,
sercem skruszonym i uniżonym, Boże, nie wzgardzisz!
- ²⁰ Uczyni dobrze, Panie, Syjonowi w dobroci twojej,
aby się odbudowały mury Jeruzalem.
- ²¹ Wtedy przyjmiesz ofiarę sprawiedliwości, obiaty i całopalenia,
wtedy nakładą na ołtarz twój cielców.

Laudesy I

Ps 96

- ¹ *Dawidowy.*
Kiedy ziemia jego była przywrócona.

Pan króluje, niech się raduje ziemia,
niech się weselą wyspy mnogie!

- ² Nubes, et caligo in circúitu eius:
iustítia, et iudícium corréctio sedis eius.
- ³ Ignis ante ipsum præcédet,
et inflammábit in circúitu inimícos eius.
- ⁴ Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ:
vidit, et commóta est terra.
- ⁵ Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini:
a fácie Dómini omnis terra.
- ⁶ Annuntiavérunt cæli iustítiam eius:
et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.
- ⁷ Confundántur omnes, qui adórant sculptília:
et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum, omnes ángeli eius:
- ⁸ audívit, et lætáta est Sion.
Et exsultavérunt filíæ Iudæ,
propter iudícia tua, Dómine:
- ⁹ Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram:
nimis exaltátus es super omnes deos.
- ¹⁰ Qui dilígitis Dóminum, odíte malum:
custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
- ¹¹ Lux orta est iusto,
et rectis corde lætítia.
- ¹² Lætámini, iusti, in Dómino:
et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ps 64

- ¹ *In finem.*
Psalmus David,
cánticum Ieremíæ et Ezechiélis pópulo transmigratiónis,
cum incíperent exíre.
- ² Te decet hymnus, Deus, in Sion:
et tibi reddétur votum in Ierúsalem.
- ³ Exáudi oratióem meam:
ad te omnis caro véniet.
- ⁴ Verba iniquórum prævaluérunt super nos:
et impietátibus nostris tu propitiáberis.
- ⁵ Beátus, quem elegísti, et assumpsísti:
inhabitábit in átriis tuis.

- ² Obłok i mgła wokoło niego,
sprawiedliwość i sąd utwierdzeniem stolicy jego.
- ³ Ogień przed nim pójdzie
i spali wokoło nieprzyjaciół jego.
- ⁴ Oświeciły błyskawice jego okrąg ziemi;
ujrzała i zadrżała ziemia.
- ⁵ Góry jak воск rozpułyły się przed obliczem Pańskim,
przed obliczem Pana wszystka ziemia.
- ⁶ Oznajmiły niebiosa sprawiedliwość jego
i oglądali wszyscy ludzie chwałę jego.
- ⁷ Niech będą zawstydzeni wszyscy kłaniający się rzeźbie
i którzy się chlubią bałwanami swoimi!
Kłaniajcie się mu, wszyscy aniołowie jego!
- ⁸ Usłyszał i uweselił się Syjon;
i rozradowały się córki judzkie
dla sądów twoich, Panie,
- ⁹ albowiem tyś Pan najwyższy nad wszystką ziemią,
bardzo wywyższony jesteś ponad wszystkie bogi.
- ¹⁰ Którzy miłujecie Pana, miejcie w nienawiści zło,
strzeże Pan dusz świętych swoich, wyrwie je z ręki grzesznika.
- ¹¹ Światłość weszła sprawiedliwemu,
a wesele ludziom prawego serca.
- ¹² Weselcie się sprawiedliwi w Panu
i wysławiajcie świętą pamięć jego!

Ps 64

- ¹ *Na koniec.
Psalm Dawidowy.
Pieśń Jeremiasza i Ezechiela dla ludu przeprowadzenia,
kiedy poczęli iść w drogę.*
- ² Tobie przystoi pieśń, Boże, na Syjonie
i tobie oddadzą ślub w Jeruzalem.
- ³ Wysłuchaj modlitwę moją!
Do ciebie wszelkie ciało przyjdzie.
- ⁴ Słowa niebożników wzięły górę nad nami,
a nieprawościom naszym ty będziesz miłościw!
- ⁵ Błogosławiony, którego obrałeś i przyjąłeś:
będzie mieszkał w przedsieniach twoich!

- Replébimur in bonis domus tuæ:
sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.
- ⁶ Exáudi nos, Deus, salutáris noster,
spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.
- ⁷ Præparans montes in virtúte tua, accíntus poténtia:
⁸ qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum eius.
- ⁹ Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis:
éxitus matutíni, et véspere delectábis.
- ¹⁰ Visitásti terram, et inebriásti eam:
multiplicásti locupletáre eam.
Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum:
quóniam ita est præparátio eius.
- ¹¹ Rivos eius inébria, multíplica genímina eius:
in stillicídiis eius lætábitur gérmínans.
- ¹² Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ:
et campi tui replebúntur ubertáte.
- ¹³ Pinguéscent speciósa desérti:
et exsultatióne colles accingéntur.
- ¹⁴ Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto:
clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ps 100

¹ *Psalmus ipsi David.*

- Misericórdiam, et iudícium
cantábo tibi, Dómine:
- ² Psallam, et intélligam in via immaculáta,
quando vénies ad me.
Perambulábam in innocéntia cordis mei,
in médio domus meæ.
- ³ Non proponébam ante óculos meos rem iniústam:
faciéntes prævaricatiónes odívi.
- ⁴ Non adhæsit mihi cor pravum:
declinántem a me malignum non cognoscébam.
- ⁵ Detrahéntem secréto próximo suo,
hunc persequébar.
Supérbo óculo, et insatiábili corde,
cum hoc non edébam.
- ⁶ Óculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum:
ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

- Będziemy napełnieni dobrami domu twego;
święty jest kościół twój, dziwny w sprawiedliwości.
- ⁶ Wysłuchaj nas, Boże, zbawicielu nasz,
nadziejo wszystkich krańców ziemi i na morzu daleko.
- ⁷ Ty utwierdzasz góry mocą swoją, przepasany mocą,
⁸ ty wzburzasz głębokości morza, szum nawałności jego.
- ⁹ Zatrwożą się narody, i będą się bać, którzy mieszkają na krańcach, dla znaków twoich,
wzejście poranka i wieczora rozweselisz.
- ¹⁰ Nawiedziłeś ziemię i napoiłeś ją,
przeobficie ją ubogaciłeś;
rzeka Boża pełna jest wody, nagotowałeś im żywności,
bo takie jest przygotowanie jej.
- ¹¹ Bruzdy jej napój, rozmnoż jej urodzaje,
z kropel jej rozweseli się rodząca.
- ¹² Błogosławić będziesz koronie roku z dobroćliwości twojej,
a pola twoje będą pełne obfitości.
- ¹³ Stłuszciją ozdoby pustyni,
a radością pagórki przepaszą się.
- ¹⁴ Przyrodziane są barany trzód, a doliny będą obfitować zbożem;
będą wykrzykiwać i pieśń śpiewać.

Ps 100

¹ *Psalm Dawidowy.*

- Miłosierdzie i sąd
będę śpiewał tobie, Panie,
- ² będę śpiewał i roztroprnym chcę być na drodze niepokalanej,
kiedy przyjdiesz do mnie.
Chodziłem w niewinności serca mego
pośród domu mego.
- ³ Nie kładłem przed oczy swe niesprawiedliwej rzeczy,
czyniących przewrotność miałem w nienawiści.
- ⁴ Nie przylgnęło do mnie serce przewrotne,
odstępującego ode mnie człowieka złego nie znałem.
- ⁵ Kto uwłacza potajemnie bliźniemu swemu,
tego prześladowałem;
z człowiekiem pysznego oka i nienasyconego serca,
z tym nie jadałem.
- ⁶ Oczy moje zwrócone są ku wiernym na ziemi, aby siadali ze mną;
chodzący drogą niepokalaną, ten mi służył.

- ⁷ Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam:
qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.
⁸ In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ:
ut dispénderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Cánticum Iudith

Liber Iudith 16:15-21

- ¹⁵ Hymnum cantémus Dómino,
hymnum novum cantémus Deo nostro.
¹⁶ Adonái Dómine, magnus es tu, et præclárus in virtúte tua:
et quem superáre nemo potest.
¹⁷ Tibi sérviat omnis creatúra tua,
quia dixísti, et facta sunt:
Misísti spíritum tuum, et creáta sunt:
et non est qui resístat voci tuæ.
¹⁸ Montes a fundaméntis movebúntur cum aquis:
petræ, sicut cera, liquéscent ante fáciem tuam.
¹⁹ Qui autem timent te,
magni erunt apud te per ómnia.
²⁰ Væ genti insurgénti super genus meum: Dóminus enim omnípotens vindicábit in eis,
in die iudícii visitábit illos.
²¹ Dabit enim ignem et vermes in carnes eórum,
ut urántur et séntiant usque in sempitérnum.

Ps 145

- ¹ *Allelúia,*
Aggæi et Zachariæ.
² Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea:
psallam Deo meo quámdiu fúero.
Nolíte confidere in princípibus:
³ in fíliis hóminum, in quibus non est salus.
⁴ Exíbit spíritus eius, et revertétur in terram suam:
in illa die períbunt omnes cogitátiones eórum.
⁵ Beátus, cuius Deus Iacob adiútor eius, spes eius in Dómino, Deo ipsíus:
⁶ qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.
⁷ Qui custódit veritátem in sáeculum, facit iudícium iniúriam patiéntibus:
dat escam esuriéntibus.

- ⁷ Nie będzie mieszkał wpośród domu mego, kto postępuje pysznie;
kto mówi nieprawości, nie miał szczęścia w oczach moich.
⁸ Co rano traćłem wszystkich grzeszników w ziemi,
aby wykorzenić z miasta Pańskiego wszystkich czyniących nieprawość.

KantykJudyty

Księga Judyty 16:15-21

- ¹⁵ Pieśń śpiewajmy Panu,
pieśń nową śpiewajmy Bogu naszemu!
¹⁶ Adonaj, Panie, wielkiś ty i przesławny w mocy twojej,
i którego nikt zwyciężyć nie może.
¹⁷ Tobie niech służy wszelkie twe stworzenie;
boś rzekł, i stały się,
posłałeś ducha twego, i stworzone są,
i nie masz, kto by się sprzeciwił głosowi twemu.
¹⁸ Góry z gruntu się poruszają z wodami;
skały jak воск rozpułną się przed obliczem twoim.
¹⁹ A którzy się ciebie boją,
wielcy będą u ciebie we wszystkim.
²⁰ Biada narodowi, powstającemu na naród mój! Bo Pan wszechmogący będzie się mścił na nich,
w dzień sądu nawiedzi ich.
²¹ Bo da ogień i robaki na ciała ich,
aby byli paleni i czuli aż na wieki!

Ps 145

- ¹ *Alleluja!*
Aggeusza i Zachariasza.
² Chwał, duszo moja, Pana! Będę chwalił Pana za życia mego,
będę śpiewał Bogu memu, póki mnie staje.
³ Nie miejcie ufności w księżętach,
w synach człowieczych, w których nie masz zbawienia!
⁴ Wyjdzie duch jego, a wróci się do ziemi swej,
w ten dzień zginą wszystkie myśli ich.
⁵ Błogosławiony, którego pomocnikiem Bóg Jakuba, którego nadzieja w Panu, Bogu jego,
⁶ który stworzył niebo i ziemię, morze i wszystko, co w nich jest;
⁷ który strzeże prawdy na wieki, czyni sprawiedliwość pokrzywdzonym,
daje pokarm łaknącym.

- Dóminus solvit compeditos:
⁸ Dóminus illúminat cæcos.
Dóminus érigit elísos,
Dóminus díligit iustos.
⁹ Dóminus custódit ádvenas, pupillum et víduam suscípiet:
et vias peccatórum dispérdet.
¹⁰ Regnábit Dóminus in sácula: Deus tuus, Sion,
in generatióem et generatióem.

Ad Laudes II

*Ad Laudes II dicúntur in Fériis Advéntus,
et a Fériis post Domínica Septuagésimæ usque ad Maióris Hebdómadæ inclusive,
necnon in Vigíliis extra Tempus Paschále, quando fit Offícium de Féria.*

Ps 50 pg. 170

Ps 64 pg. 174

Ps 100 pg. 176

Cánticum Annæ

Liber Primus Regum 2:1-10

- ¹ Exsultávit cor meum in Dómino,
et exaltátum est cornu meum in Deo meo.
Dilatátum est os meum super inimícos meos:
quia lætáta sum in salutári tuo.
² Non est sanctus, ut est Dóminus, neque enim est álius extra te,
et non est fortis sicut Deus noster.
³ Nolíte multiplicáre loqui sublímia
gloriántes:
Recédant vétera de ore vestro: quia Deus scientiárum Dóminus est,
et ipsi præparántur cogitatióes.
⁴ Arcus fórtium superátus est,
et infirmi accíncti sunt róbre.
⁵ Repléti prius, pro pánibus se locavérunt:
et famélici saturáti sunt:

- Pan rozwiązuje spętanych,
⁸ Pan oświeca ślepych,
Pan podnosi upadłych,
Pan miłuje sprawiedliwych.
⁹ Pan strzeże przychodniów, sierotę i wdowę wspomóż,
a drogi grzeszników zagubi.
¹⁰ Będzie królował Pan na wieki, Bóg twój, Syjonie,
z pokolenia na pokolenie!

Laudesy II

*Laudesy II odmawia się w dni powszednie adwentu,
i w dni powszednie od po Niedzieli Siedemdziesiątnicy aż do Wielkiego Tygodnia włącznie,
jak również w wigilie poza Okresem Wielkanocnym, kiedy wpada oficjum z dnia powszedniego.*

Ps 50 str. 171

Ps 64 str. 175

Ps 100 str. 177

Kantyk Anny

Księgi Królewskie Pierwsze 2:1-10

- ¹ Rozradowało się serce moje w Panu,
i podniósł się róg mój w Bogu moim;
rozszerzyły się usta moje nad nieprzyjacioły mymi,
bom się uweseliła w zbawieniu twoim.
² Nie masz świętego, jak jest Pan; bo nie masz innego oprócz ciebie,
i nie masz mocnego, jak Bóg nasz.
³ Przestańcie mówić wyniosłe rzeczy
chlubiąc się;
niech odstąpią od ust waszych mowy stare, albowiem Bogiem umiejętności jest Pan
i jemu gotują się myśli.
⁴ Łuk mocarzów zwyciężony jest,
a niemocni są mocą przepasani.
⁵ Ci co pierwaj byli syci, za chleb się wynajęli,
a głodni są nasyceni,

- Donec stérilis péperit plúrimos:
et quæ multos habébat filios, infirmáta est.
- ⁶ Dóminus mortíficat et vivíficat,
dedúcit ad ínferos et redúcit.
- ⁷ Dóminus páuperem facit et ditat,
humíliat et súblevat.
- ⁸ Súscitat de púlvere egénum,
et de stércore élevat páuperem:
Ut sédeat cum princípibus,
et sólum glóriæ téneat.
Dómini enim sunt cárdines terræ,
et pósuit super eos orbem.
- ⁹ Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscunt:
quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.
- ¹⁰ Dóminum formidábunt adversáarii eius:
et super ipsos in cælis tonábit.
Dóminus iudicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo,
et sublimábit cornu christi sui.

Ps 145 pg. 178

Ad Primam

Ps 25

- ¹ *In finem.*
Psalmus David.

- Iúdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingrèssus sum:
et in Dómino sperans non infirmábor.
- ² Proba me, Dómine, et tenta me:
ure renes meos et cor meum.
- ³ Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est:
et complácu in veritáte tua.
- ⁴ Non sedi cum concílio vanitátis:
et cum iníqua geréntibus non introíbo.
- ⁵ Odívi ecclésiám malignántium:
et cum ímpiis non sedébo.

- aż niepłodna porodziła wielu,
a która miała wielu synów, omdlała.
- ⁶ Pan uśmierca i ożywia,
doprowadza do otchłani i odwodzi.
- ⁷ Pan ubogim czyni i wzbogaca,
poniża i podwyższa.
- ⁸ Wzbudza z prochu nędzarza,
a z gnoju podnosi ubogiego,
aby siedział z książętą
i stolicę chwały dzierżył;
albowiem Pańskie są zawiasy ziemi
i na nich świat założył.
- ⁹ Nogi świętych swoich zachowa, a bezbożnicy umilkną w ciemnościach;
bo nie w sile swojej będzie się wzmacniał mąż.
- ¹⁰ Pana bać się będą przeciwnicy jego
i nad nimi będzie grzmiał w niebie;
Pan będzie sądził granice ziemi i da panowanie królowi swemu
i wywyższy róg Chrystusa swojego.

Ps 145 str. 179

Pryma

Ps 25

- ¹ *Na koniec.*
Psalm Dawidowy.

- Osądź mnie, Panie, bom chodził w niewinności mojej,
a w Panu nadzieję mając, nie osłabnę.
- ² Próbuj mnie, Panie, doświadczaj mnie,
wypal nerki moje i serce moje!
- ³ Albowiem miłosierdzie twoje jest przed oczyma moimi
i rozkochałem się w prawdzie twojej.
- ⁴ Nie siedziałem z gromadą ludzi fałszywych,
a z czyniącymi bezprawie wchodzić nie będę.
- ⁵ Miałem w nienawiści zgraję złoczyńców,
a z niepobożnymi nie zasiądę.

- ⁶ Lavábo inter innocéntes manus meas:
et circúmdabo altáre tuum, Dómine:
⁷ Ut áudiam vocem laudis,
et enárrem univérsa mirábília tua.
⁸ Dómine, diléxi decórem domus tuæ,
et locum habitatiónis glóriæ tuæ.
⁹ Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam,
et cum viris sánguinum vitam meam:
¹⁰ In quorum mánibus iniquitátes sunt:
déktera eórum repléta est munéribus.
¹¹ Ego autem in innocéntia mea ingræssus sum:
rédime me, et miserére mei.
¹² Pes meus stetit in dirécto:
in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Ps 51

- ¹ *In finem.*
Intelléctus David,
² *cum venit Doëg Idumæus, et nuntiávit Sauli:*
Venit David in domum Achímelech.
- ³ Quid gloriáris in malítia,
qui potens es in iniquitáte?
⁴ Tota die iniustítiam cogitávit lingua tua:
sicut novácula acúta fecísti dolum.
⁵ Dilexísti malítiam super benignitátem:
iniquitátem magis quam loqui æquitátem.
⁶ Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis,
lingua dolósa.
⁷ Proptérea Deus déstruet te in finem,
evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo: et radicem tuam de terra vivéntium.
⁸ Vidébunt iusti, et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent:
⁹ Ecce homo, qui non pósuit Deum adiutórem suum:
Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum:
et præváluit in vanitáte sua.
¹⁰ Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei,
sperávi in misericórdia Dei in ætérnum: et in sáeculum sáeculi.
¹¹ Confitébor tibi in sáeculum, quia fecísti:
et exspectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

- ⁶ Umywam między niewinnymi ręce moje
i obchodzę ołtarz twój, Panie,
⁷ aby słyszeć głos chwały
i opowiadać wszystkie dziwy twoje.
⁸ Panie, umiłowalem piękność domu twego
i miejsce mieszkania chwały twojej.
⁹ Nie trać z niebożnymi, Boże, duszy mojej,
a życia mego z mężami krwawymi,
¹⁰ w których ręku są nieprawości,
prawica ich pełna jest podarków!
¹¹ A ja chodziłem w niewinności mojej;
odkup mię i zmiłuj się nade mną!
¹² Noga moja stała na drodze prostej,
w zebraniach będę cię chwalił, Panie!

Ps 51

- ¹ *Na koniec;
wyrozumienie. Dawidowy,*
² *kiedy przyszedł Doeg Idumejczyk i oznajmił Saulowi:
Przyszedł Dawid w dom Achimelecha.*
- ³ Co się przechwalasz ze złości,
który silny jesteś w nieprawości?
⁴ Cały dzień niesprawiedliwość obmyślał język twój,
jak brzytwa ostra czyniłeś zdradę.
⁵ Umiłowałeś złość raczej niż dobroć,
mowę przewrotną raczej niż sprawiedliwą.
⁶ Umiłowałeś wszystkie słowa zatracenia,
języku zdradliwy!
- ⁷ Przeto Bóg zniszczy cię do końca,
wyrwie cię i wypędzi cię z przybytku twego, i korzeń twój z ziemi żyjących!
⁸ Ujrzą sprawiedliwi i będą się bać, i śmiać się z niego będą, mówiąc:
⁹ *Oto człowiek, który nie miał Boga pomocnikiem swym,
ale ufał mnóstwu bogactw swoich
i przemógł w marności swojej!*
- ¹⁰ A ja, jak oliwa rodzajna w domu Bożym,
miałem nadzieję w miłosierdziu Bożym na wieki i na wiek wieków.
¹¹ Będę cię wysławiał na wieki, żeś uczynił,
i będę oczekiwał imienia twego, bo dobre to jest przed obliczem świętych twoich.

Ps 52

- ¹ *In finem,
pro Maëleth intelligéntiæ David.*

Dixit insípiens in corde suo:

Non est Deus.

- ² Corrupti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitatibus:
non est qui fáciat bonum.

- ³ Deus de cælo prospéxit super filios hóminum:
ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

- ⁴ Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt:
non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

- ⁵ Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem,
qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

- ⁶ Deum non invocavérunt:
illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent:
confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

- ⁷ Quis dabit ex Sion salutáre Israël?
cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exsultábit Iacob, et lætábitur Israël.

*Quando ad Laudes dictus fúerit Ps 50,
hic subiúngitur sequens Ps 96 (str. 172), qui in Láudibus locum non hábuit.*

Ad Tértiam

Ps 53

- ¹ *In finem, in carmínibus.
Intelléctus David,*

- ² *cum veníssent Ziphæi, et dixíssent ad Saul:
Nonne David abscónditus est apud nos?*

- ³ Deus, in nómine tuo salvum me fac,
et in virtúte tua iúdica me.

- ⁴ Deus, exáudi oratióem meam:
áuribus pércipe verba oris mei.

- ⁵ Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam,
et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ps 52

- ¹ *Na koniec,
na Maelet, wyrozumienie. Dawidowy.*

Rzekł głupi w sercu swoim:

Nie masz Boga.

- ² Zepsuli się i obrzydliwymi się stali w nieprawościach,
nie masz, kto by dobrze czynił.
- ³ Bóg z nieba spojrział na synów człowieczych,
aby oglądać, czy jest znający albo szukający Boga.
- ⁴ Wszyscy odstąpili, razem stali się nieużytecznymi;
nie masz, kto by dobrze czynił, nie masz aż do jednego.
- ⁵ Czy nie poznają wszyscy, którzy czynią nieprawość,
którzy pożerają lud mój jak strawę chleba?
- ⁶ Boga nie wzywali,
tam drżeli od bojaźni, gdzie nie było strachu.
Albowiem Bóg rozsypał kości tych, którzy się ludziom podobają,
pohańbieni są, bo nimi Bóg wzgardził.
- ⁷ Któż da z Syjonu zbawienie Izraelowi?
Gdy Bóg przywróci pojmanie ludu swego, uraduje się Jakub i rozweseli się Izrael.

*Kiedy w Laudesach odmawia się Ps 50,
tu dodaje się Ps 96 (str. 173), który w Laudesach został pominięty.*

Tercja

Ps 53

- ¹ *Na koniec, w pieśniach;
wyrozumienie. Dawidowy.*
- ² *Kiedy przyszli Zifejczycy i rzekli do Saula:
Czy się u nas nie ukrył Dawid?*
- ³ Boże w imię twoje zbaw mię,
i w mocy twojej sądz mię!
- ⁴ Boże, wysłuchaj modlitwy mojej,
przyjmij w uszy słowa ust moich!
- ⁵ Albowiem obcy powstali przeciwko mnie i potężni szukali duszy mojej,
a nie kładli Boga przed oczyma swymi.

- ⁶ Ecce enim Deus ádiuvat me,
et Dóminus suscēptor est ánimæ meæ.
⁷ Avérte mala inimícis meis:
et in veritáte tua dispérde illos.
⁸ Voluntárie sacrificábo tibi,
et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.
⁹ Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me,
et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Ps 54

- ¹ *In finem, in carmínibus.*
Intelléctus David.

i

- ² Exáudi, Deus, oratióem meam, et ne despéxeris deprecationem meam:
³ inténde mihi, et exáudi me.
Contristátus sum in exercitatióne mea:
⁴ et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.
Quóniam declinavérunt in me iniquitátes:
et in ira moléstí erant mihi.
⁵ Cor meum conturbátum est in me:
et formído mortis cécidit super me.
⁶ Timor et tremor venérunt super me:
et contexérunt me ténebræ.
⁷ Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ,
et volábo, et requiéscam?
⁸ Ecce elongávi fúgiens:
et mansi in solitúdine.
⁹ Exspectábam eum, qui salvum me fecit
a pusillanimitáte spíritus et tempestáte.
¹⁰ Præcípita, Dómine, dívide línguas eórum:
quóniam vidi iniquitátem, et contradicióem in civitáte.
¹¹ Die ac nocte circúmdabit eam super muros eius iníquitas:
et labor in médio eius, et iniustítia.
¹² Et non defécit de platéis eius
usúra, et dolus.
¹³ Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi,
sustinúissem útique.
Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset,
abscondíssem me fórsitan ab eo.

- ⁶ Bo oto Bóg mi dopomaga,
a Pan jest obrońcą duszy mojej.
⁷ Odwróć zło na nieprzyjaciół moich
i wytrać ich według prawdy twojej!
⁸ Dobrowolnie będę ofiarował tobie
i będę wysławiał imię twoje, albowiem dobre jest.
⁹ Bo ze wszelkiego utrapienia wyrwałeś mię,
a oko moje wzgardziło nieprzyjaciółmi moimi.

Ps 54

- ¹ *Na koniec, w pieśniach
wyznanie. Dawidowy.*

i

- ² Wysłuchaj, Boże, modlitwę moją, nie pogardzaj prośbą moją!
³ Wejrzyj na mnie i wysłuchaj mnie!
Zasmuciłem się w trosce mojej
⁴ i zatrwożyłem się dla głosu nieprzyjaciela i dla ucisku grzesznika;
albowiem zwalili na mnie nieprawości
i w gniewie uciskali mię.
⁵ Serce moje zatrwożyło się we mnie
i strach śmiertelny przypadł na mnie.
⁶ Bojaźń i drżenie przyszły na mnie,
i okryły mię ciemności.
⁷ I rzekłem: *Kto mi da skrzydła jak gołębiczy,
a odlecę i odpocznę?*
⁸ Oto oddaliłem się uciekając
i mieszkalem na pustyni.
⁹ Czekałem na tego, który mię wybawił
od lęklivosti ducha i od nawałności.
¹⁰ Strać ich, Panie, rozdziel ich języki,
bo widziałem nieprawość i spór w mieście!
¹¹ We dnie i w nocy otoczy je po murach jego nieprawość,
a obciążenie wpośród niego i niesprawiedliwość.
¹² I nie ustała na ulicach jego
lichwa i zdrada.
¹³ Bo gdyby mi był złorzeczył nieprzyjaciół mój,
byłbym to przeniósł,
i gdyby był mówił hardo przeciwko mnie ten, który mnie nienawidził,
może bym się ukrył przed nim.

- 14 Tu vero homo unánimis,
dux meus, et notus meus:
15 Qui simul mecum dulces capiébas cibos:
in domo Dei ambulávimus cum consénsu.
16 Véniat mors super illos:
et descéndant in inférnum vivéntes:
Quóniam nequítiae in habitáculis eórum:
in médio eórum.

ii

- 17 Ego autem ad Deum clamávi:
et Dóminus salvábit me.
18 Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo:
et exáudiet vocem meam.
19 Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi:
quóniam inter multos erant mecum.
20 Exáudiet Deus, et humiliábit illos,
qui est ante saécula.
Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum:
21 exténdit manum suam in retribuéndo.
22 Contaminavérunt testaméntum eius, divísi sunt ab ira vultus eius:
et appropinquávit cor illíus.
Mollíti sunt sermónes eius super óleum:
et ipsi sunt iácula.
23 Iacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet:
non dabit in aetérnum fluctuatióem iusto.
24 Tu vero, Deus, dedúces eos,
in púteum intéritus.
Viri sánguinum, et dolósi non dimidiábunt dies suos:
ego autem sperábo in te, Dómine.

- 14 Ale ty, człowiecze jednomyślny,
wodzu mój i znajomy mój,
15 który po społu ze mną jadałeś pokarmy,
do domu Bożego chodziliśmy w zgodzie.
16 Niechaj śmierć przyjdzie na nich
i niech żywcem zstąpią do otchłani,
bo nikczemności w mieszkaniach ich,
w pośrodku nich!

ii

- 17 Ja zaś do Boga wołałem,
i Pan wybawi mię.
18 Wieczór i rano i w południe będę opowiadał i wysławał,
i wysłucha głos mój.
19 Odkupi w pokoju duszę moją od tych, którzy mi się sprzeciwiają,
albowiem w wielkiej liczbie byli koło mnie.
20 Wysłucha Bóg, i poniży ich,
on który jest przed wiekami,
bo nie masz u nich odmiany i nie bali się Boga.
21 Wyciągnął rękę swoją ku odpłacie.
22 Zgwałcili przymierze jego; rozproszeni są od gniewu oblicza jego,
i zbliżyło się serce jego.
Miększe są od oliwy słowa ich,
lecz są one strzałami.
23 Przerzuć na Pana troskę twoją, a on cię podtrzyma,
nie dopuści na wieki zachwiać się sprawiedliwemu.
24 Ale ty, Boże, zawiedziesz ich
do dołu zatracenia.
Mężowie krwawi i zdraдлиwi nie dojdą do połowy dni swoich,
lecz ja nadzieję będę miał w tobie, Panie!

Ad Sextam

Ps 55

¹ *In finem, pro pópulo qui a sanctis longe factus est.*

David in tituli inscriptiõnem,

cum tenuérunt eum Allophyli in Geth.

² Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo:
tota die impúgnans tribulávit me.

³ Conculcavérunt me inimíci mei tota die:
quóniam multi bellántes advérsus me.

⁴ Ab altitúdine diéi timébo:
ego vero in te sperábo.

⁵ In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi:
non timébo quid fáciat mihi caro.

⁶ Tota die verba mea execrabántur:
advérsus me omnes cogitatiónes eórum in malum.

⁷ Inhabitábunt et abscondent:
ipsi calcáneum meum observábunt.

⁸ Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos:
in ira pópulos confrínges.

⁹ Deus, vitam meam annuntiávi tibi:
posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,
Sicut et in promissióne tua:

¹⁰ tunc converténtur inimíci mei retrórsum:
In quacúmque die invocávero te:
ecce cognóvi, quóniam Deus meus es.

¹¹ In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem:
in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

¹² In me sunt, Deus, vota tua,
quæ reddam, laudatiónes tibi.

¹³ Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu:
ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Seksta

Ps 55

- ¹ *Na koniec, za lud, który jest daleko od świątyni.
Dawidowy. Na napis pomnika,
kiedy go Filistyni pojмали w Get.*
- ² Zmiłuj się nade mną, Boże, bo mię podeptał człowiek,
przez cały dzień najeżdżając utrapił mię!
- ³ Deptali mię nieprzyjaciele moi cały dzień,
albowiem wielu jest walczących przeciwko mnie.
- ⁴ Wysokości dnia ulęknę się,
lecz ja w tobie nadzieję mieć będę.
- ⁵ W Bogu wysławiać będę mowy moje, w Bogu nadzieję miałem,
nie będę się bał tego, co może uczynić mi ciało.
- ⁶ Cały dzień słowom moim złorzeczyli,
przeciwko mnie wszystkie myśli ich ku złemu.
- ⁷ Osiądą i ukryją się,
kroki moje śledzić będą.
- ⁸ A że czyhali na duszę moją, za nic w świecie nie zbawisz ich,
w gniewie narody pokruszysz.
- ⁹ Boże, żywot mój objawiłem tobie;
położyłeś łzy moje przed obliczem twoim,
jak obiecałeś:
- ¹⁰ wtedy obróć się w tył nieprzyjaciele moi;
w którykolwiek dzień będę cię wzywał,
oto poznałem, że Bogiem moim jesteś.
- ¹¹ W Bogu będę chwalił słowo, w Panu będę chwalił mowę;
miałem nadzieję w Bogu, nie będę się lękał tego, co mi może uczynić człowiek.
- ¹² Tobie, Boże, winienem śluby,
dziękczynienie, które oddam tobie.
- ¹³ Albowiem wyrwałeś duszę moją od śmierci, a nogi moje od upadku,
abym się podobał przed Bogiem w światłości żyjących.

Ps 56

- ¹ *In finem, ne dispérdas.
David in tituli inscriptiōnem,
cum fúgeret a fácie Saul in spelúncam.*
- ² Miserére mei, Deus, miserére mei:
quóniam in te confidit ánima mea.
Et in umbra alárum tuárum sperábo,
donec tránseat iníquitas.
- ³ Clamábo ad Deum altíssimum:
Deum qui benefécit mihi.
- ⁴ Misit de cælo, et liberávit me:
dedit in oppróbrium conculcántes me.
Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam,
- ⁵ et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.
Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ:
et lingua eórum gládius acútus.
- ⁶ Exaltáre super cælos, Deus,
et in omnem terram glória tua.
- ⁷ Láqueum paravérunt pédibus meis:
et incurvavérunt ánimam meam.
Fodérunt ante fáciem meam fóveam:
et incidérunt in eam.
- ⁸ Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum:
cantábo, et psalnum dicam.
- ⁹ Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara:
exsúrgam dilúculo.
- ¹⁰ Confitébor tibi in pópulis, Dómine:
et psalnum dicam tibi in géntibus:
- ¹¹ Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua,
et usque ad nubes véritas tua.
- ¹² Exaltáre super cælos, Deus:
et super omnem terram glória tua.

Ps 57

- ¹ *In finem, ne dispérdas.
David in tituli inscriptiōnem.*
- ² Si vere útique iustítiam loquúmini:
recta iudicáte, fílii hóminum.

Ps 56

- ¹ *Na koniec. Nie zatracaj.
Dawidowy. Na napis pomnika,
gdy uciekał przed Saulem do jaskini.*
- ² Zmiłuj się nade mną, Boże, zmiłuj się nade mną!
Albowiem w tobie ufa dusza moja
i w cieniu skrzydeł twoich nadzieję mieć będę,
aż przeminie nieprawość.
- ³ Będę wołał do Boga najwyższego,
Boga, który mi dobrze uczynił.
- ⁴ Posłał z nieba i wybawił mię,
wydał na pohańbienie tych, co mnie deptali.
Zesłał Bóg miłosierdzie swoje i prawdę swoją,
- ⁵ i wyrwał duszę moją spośród szczeniąt lwich; spałem strwożony.
Synowie ludzcy, zęby ich – to oreże i strzały,
a ich język – miecz ostry.
- ⁶ Wznies się nad niebiosą, Boże,
i po wszystkiej ziemi niech brzmi chwała twoja!
- ⁷ Zastawili sidła na nogi moje
i ugięli duszę moją;
wykopali dół przed obliczem moim,
i wpadli weń.
- ⁸ Gotowe serce moje, Boże, gotowe serce moje,
będę śpiewał i grał.
- ⁹ Powstań, chwało moja, powstań, harfo i cytro,
wstanę na świtanie!
- ¹⁰ Będę cię wysławiał między ludem, Panie,
i będę ci grał między narodami;
- ¹¹ albowiem wywyższone jest aż do niebios miłosierdzie twoje,
i aż pod obłoki prawda twoja.
- ¹² Podnieś się nad niebiosą, Boże,
a po wszystkiej ziemi niech brzmi chwała twoja!

Ps 57

- ¹ *Na koniec. Nie zatracaj.
Dawidowy. Na napis pomnika.*
- ² Jeśli po prawdzie sprawiedliwość głosicie,
sądźcież sprawiedliwie, synowie człowieczy!

- ³ Étenim in corde iniquitátes operámini:
in terra iniustítias manus vestræ concínnant.
- ⁴ Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero:
locúti sunt falsa.
- ⁵ Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis:
sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas,
- ⁶ Quæ non exáudiet vocem incantántium:
et venéfici incantántis sapiénter.
- ⁷ Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum:
molas leónum confrínget Dóminus.
- ⁸ Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens:
inténdit arcum suum donec infirméntur.
- ⁹ Sicut cera, quæ fluit, auferéntur:
supercécidit ignis, et non vidérunt solem.
- ¹⁰ Priúsqvam intellígerent spinæ vestræ rhamnum:
sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.
- ¹¹ Lætábitur iustus cum víderit vindíctam:
manus suas lavábit in ságuine peccatóris.
- ¹² Et dicet homo: Si útique est fructus iusto:
útique est Deus iúdicans eos in terra.

Ad Nonam

Ps 58

- ¹ *In finem, ne dispérdas.*
David in tituli inscriptiōnem,
quando misit Saul et custodívit domum eius ut eum interficeret.

i

- ² Éripe me de inimícis meis, Deus meus:
et ab insurgéntibus in me líbera me.
- ³ Éripe me de operántibus iniquitátem:
et de viris ságuinum salva me.
- ⁴ Quia ecce cepérunt ánimam meam:
irruérunt in me fortes.
- ⁵ Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine:
sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.
- ⁶ Exsúrge in occúrsum meum, et vide:
et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israël,

- ³ Albowiem w sercu popełnacie nieprawości,
na ziemi ręce wasze układają niesprawiedliwości.
- ⁴ Odstępcami są grzesznicy od łona, pobłądzili od żywota,
mówili kłamstwo.
- ⁵ Jad mają na podobieństwo węża,
jak żmija głucha i stulająca uszy swoje,
- ⁶ która nie posłucha głosu zaklinaczów,
i czarownika zaklinającego mądrze.
- ⁷ Bóg pokruszy zęby ich w ustach ich,
zęby trzonowe lwów połamie Pan.
- ⁸ Wniwecz się obróć, jak woda spływająca;
naciągnął łuk swój, póki nie zemdleją.
- ⁹ Jak wosk który się rozpływa, zniesieni będą;
spadł z góry ogień, i nie ujrzeli słońca.
- ¹⁰ Pierwej, niżli ciernie wasze poczuły tarń,
jako żywych pochłonie ich w gniewie.
- ¹¹ Będzie się weselił sprawiedliwy, kiedy ujrzy pomstę;
ręce swe umyje we krwi grzesznika.
- ¹² I rzecze człowiek: *Zaprawdę, jest pożytek dla sprawiedliwego;
zaprawdę jest Bóg, który sądzi na ziemi.*

Nona

Ps 58

- ¹ *Na koniec. Nie zatracaj.
Dawidowy. Na napis,
kiedy posłał Saul i strzegł domu jego, żeby go zabić.*
i
- ² Wyzwól mnie od nieprzyjaciół moich Boże mój,
i od powstających przeciwko mnie wybaw mnie!
- ³ Wyrwij mnie od tych, którzy czynią nieprawość,
i od mężów krwawych wybaw mnie!
- ⁴ Bo oto ułowili duszę moją,
rzucili się na mnie potężni.
- ⁵ Ani nieprawości, ani grzechu nie ma przy mnie, Panie;
bez nieprawości biegłem i prosto postępowałem.
- ⁶ Powstań na me spotkanie, i obacz!
A ty, Panie, Boże zastępów, Boże Izraela,

- Inténde ad visitándas omnes gentes:
non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.
- 7 Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes:
et circuíbunt civitátem.
- 8 Ecce loquéntur in ore suo, et gládus in lábiis eórum:
quóniam quis audívit?
- 9 Et tu, Dómine, deridébis eos:
ad níhilum dedúces omnes gentes.
- 10 Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia, Deus, suscéptor meus es:
- 11 Deus meus, misericórdia eius prævéniét me.

ii

- 12 Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos:
nequándo obliviscántur pópuli mei.
Dispérge illos in virtúte tua:
et depóne eos, protéctor meus, Dómine:
- 13 Delíctum oris eórum, sermónem labiórúum ipsórum:
et comprehendántur in supérbia sua.
Et de execratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne:
- 14 in ira consummatiónis, et non erunt.
Et scient quia Deus dominábitur Iacob:
et fínium terræ.
- 15 Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes:
et circuíbunt civitátem.
- 16 Ipsi dispergéntur ad manducándum:
si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.
- 17 Ego autem cantábo fortitúdinem tuam:
et exsultábo mane misericórdiam tuam.
Quia factus es suscéptor meus,
et refúgium meum, in die tribulatióis meæ.
- 18 Adiútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es:
Deus meus, misericórdia mea.

- przyłóż się, by nawiedzić wszystkie narody;
nie miej litości nad wszystkimi, którzy czynią nieprawość!
- 7 Wróć się wieczorem i głodem będą przymierać jak psy,
i będą krążyć dokoła miasta.
- 8 Oto będą mówić ustami swymi, a miecz w ustach ich:
A któż słyszał?
- 9 A ty, Panie, wyśmiejesz ich,
wniwecz obrócisz wszystkie narody.
- 10 Moc moją przy tobie zachowam, albowiem, Boże, jesteś obrońcą moim.
- 11 Bóg mój, miłosierdzie jego uprzedzi mię.

ii

- 12 Bóg da mi spoglądać na nieprzyjaciół moich. Nie zabijaj ich,
by snadź nie zapomniał lud mój!
Rozprosz ich mocą twoją
i strąć ich, obrońco mój, Panie,
- 13 dla grzechu ust ich, dla mowy warg ich
i niech będą pojmani w hardości swojej!
A dla złorzeczenia i kłamstwa będzie o nich ogłoszone na zatracenie,
- 14 w gniewie zatracenia, i nie będzie ich!
I poznają, iż Bóg będzie panował nad Jakubem
i aż do krańców ziemi.
- 15 Wróć się wieczorem i głodem będą przymierać jak psy,
i będą krążyć dokoła miasta.
- 16 Rozbiegną się za jedzeniem,
a jeśli się nie najedzą, będą mruczeć.
- 17 Ale ja będę opiewał moc twoją
i będę z radością wychwalał rano miłosierdzie twoje;
boś się stał obrońcą moim
i ucieczką moją w dzień utrapienia mego.
- 18 Pomocniku mój, tobie będę śpiewał ponieważ ty, Boże, jesteś obrońcą moim,
Bogiem moim, miłosierdziem moim!

Ps 59

- ¹ *In finem, pro his qui immutabúntur,
in títuli inscriptiόνem ipsi David, in doctrínam,*
² *cum succéndit Mesopotámiam Syríæ et Sobal,
et convértit Ioab, et percússit Idumæam in valle Salinarum duódecim míllia.*
- ³ Deus, repulísti nos, et destruxísti nos:
irátus es, et misértus es nobis.
⁴ Commovísti terram, et conturbásti eam:
sana contritiónes eius, quia commóta est.
⁵ Ostendísti pópulo tuo dura:
potásti nos vino compunctiόνis.
⁶ Dedísti metuéntibus te significatiónem:
ut fúgiant a fácie arcus:
Ut liberéntur dilécti tui:
⁷ salvum fac délixtera tua, et exáudi me.
⁸ Deus locútus est in sancto suo:
lætábor, et partíbor Síchimam: et convállem tabernaculórum metíbor.
⁹ Meus est Gálaad, et meus est Manásses:
et Éphraim fortitúdo cápitis mei.
Iuda rex meus:
¹⁰ Moab olla spei meæ.
In Idumæam exténdam calceaméntum meum:
mihi alienígenæ súbditi sunt.
¹¹ Quis dedúcet me in civitátem munitam?
quis dedúcet me usque in Idumæam?
¹² Nonne tu, Deus, qui repulísti nos?
et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?
¹³ Da nobis auxiliúm de tribulatióne:
quia vana salus hóminis.
¹⁴ In Deo faciémus virtútem:
et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Ps 59

- ¹ *Na koniec, dla tych, którzy będą odmienieni,
na napis pomnika. Dawidowy, ku nauce,*
- ² *kiedy spalił Mezopotamię syryjską i Sobal;
i wrócił się Joab, i poraził Idumę w dolinie Żup solnych, dwanaście tysięcy.*
- ³ Boże, odrzuciłeś nas i zniszczyłeś nas;
rozniewałeś się i zmiłowałeś się nad nami!
- ⁴ Wzruszyłeś ziemię i wstrząsnąłeś nią;
ulecz szczyby jej, bo się zachwiała!
- ⁵ Dałeś doświadczyć ludowi twemu ciężkich rzeczy,
napoiłeś nas winem żalości.
- ⁶ Dałeś znak bojącym się ciebie,
aby uciekli od oblicza łuku,
aby byli wybawieni umiłowani twoi.
- ⁷ Wybaw prawicą twoją i wysłuchaj mnie!
- ⁸ Bóg mówił w świątyni swojej:
Rozwesele się i podzielę Sychem, i dolinę namiotów rozmierzę.
- ⁹ Mój jest Galaad i mój Manasses,
a Efraim mocą głowy mojej.
Juda królem moim,
- ¹⁰ Moab garncem nadziei mojej.
Na Idumę wyciągnę but mój,
mnie cudzoziemcy są poddani.
- ¹¹ Któż mię doprowadzi do miasta obronnego?
Kto mię doprowadzi aż do Idumei?
- ¹² Czy nie ty, Boże, któryś nas odrzucił
i nie wynijdziesz, Boże, z wojskami naszymi?
- ¹³ Daj nam ratunek w utrapieniu,
bo omylny ratunek człowieczy!
- ¹⁴ Z Bogiem pokażemy siłę,
i on wniwecz obróci trapiących nas.

Ad Vesperas

Ps 127

¹ *Cánticum gráduum.*

Beáti omnes, qui timent Dóminum,
qui ámbulant in viis eius.

² Labóres mánuum tuárum quia manducábis:
beátus es, et bene tibi erit.

³ Uxor tua sicut vitis abúndans,
in latéribus domus tuæ.
Fílii tui sicut novéllæ olivárum,
in circúitu mensæ tuæ.

⁴ Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.

⁵ Benedícat tibi Dóminus ex Sion:
et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

⁶ Et vídeas filios filiórum tuórum,
pacem super Israël.

Ps 128

¹ *Cánticum gráduum.*

Sæpe expugnavérunt me a iuventúte mea,
dicat nunc Israël:

² Sæpe expugnavérunt me a iuventúte mea:
étenim non potuérunt mihi.

³ Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres:
prolongavérunt iniquitátem suam.

⁴ Dóminus iustus concídit cervíces peccatórum:

⁵ confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

⁶ Fiant sicut fœnum tectórum:
quod priúsquam evellátur, exáruit:

⁷ De quo non implévit manum suam qui metit,
et sinum suum qui manípulos cólligit.

⁸ Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos:
benedíximus vobis in nómine Dómini.

Nieszpory

Ps 127

¹ *Pieśń stopni.*

- Błogosławieni wszyscy, którzy się boją Pana,
którzy chodzą drogami jego!
- ² Bo pracę rąk twoich pożywać będziesz;
szczęśliwy jesteś i dobrze ci będzie.
- ³ Żona twoja jak płodny krzew winny
we wnętrzu domu twego,
synowie twoi jak latorośle oliwne
wokoło stołu twego.
- ⁴ to tak ubłogosławiony będzie człowiek,
który się boi Pana!
- ⁵ Niech ci błogosławi Pan z Syjonu,
i oglądaj dobra Jeruzalem po wszystkie dni żywota twego,
- ⁶ i oglądaj synów synów twoich,
pokój nad Izraelem!

Ps 128

¹ *Pieśń stopni.*

- Często uderzali, na mnie od młodości mojej –
niech powie teraz Izrael –
- ² często uderzali na mnie od młodości mojej,
wszakże mnie nie przemogli.
- ³ Na grzbiecie moim kowali grzesznicy,
przedłużali nieprawość swoją.
- ⁴ Pan sprawiedliwy uciał szyję grzeszników.
- ⁵ Niech się zawstydzą i wstecz obrócą wszyscy, którzy nienawidzą Syjonu.
- ⁶ Niech będą jak trawa na dachu,
która usycha, zanim ją wyrwą,
- ⁷ którą nie napełni żniwiarz ręki swojej,
ani łona swego ten, który snopy zbiera!
- ⁸ I nie rzekli, którzy mimo szli: *Błogosławieństwo Pańskie nad wami!*
Błogosławimy wam w imię Pańskie!

Ps 129¹ *Cánticum gráduum.*

De profúndis clamávi ad te, Dómine:

² Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes,
in vocem deprecationis meæ.

³ Si iniquitátes observáveris, Dómine:

Dómine, quis sustinébit?

⁴ Quia apud te propitiátio est:

et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius:

⁵ sperávit ánima mea in Dómino.⁶ A custódia matutína usque ad noctem:

speret Israë! in Dómino.

⁷ Quia apud Dóminum misericórdia:

et copiósa apud eum redemptio.

⁸ Et ipse rédimet Israë!,

ex ómnibus iniquitátibus eius.

Ps 130¹ *Cánticum gráduum David.*

Dómine, non est exaltátum cor meum:

neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis:

neque in mirábilibus super me.

² Si non humíliter sentiébam:

sed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus est super matre sua,

ita retribútio in ánima mea.

³ Speret Israë! in Dómino,

ex hoc nunc et usque in sáeculum.

Ps 129**¹ *Pieśń stopni.***

- Z głębokości wołałem ku tobie, Panie;
² Panie, wysłuchaj głosu mego!
Niech się nakłonią uszy twoje
na głos modlitwy mojej!
³ Jeśli będziesz baczył na nieprawości, Panie:
Panie, któż się ostoi?
⁴ Albowiem u ciebie jest przebaczenie,
i dla zakonu twego czekałem cię, Panie!
Czekała dusza moja na słowo jego,
⁵ nadzieję miała dusza moja w Panu.
⁶ Od straży porannej aż do nocy
niechaj nadzieję ma Izrael w Panu,
⁷ bo u Pana miłosierdzie
i obfite u niego odkupienie!
⁸ A on odkupi Izraela
ze wszystkich nieprawości jego.

Ps 130**¹ *Pieśń stopni Dawidowa.***

- Panie, nie wyniosło się serce moje
ani się wywyższyły oczy moje,
i nie wdawałem się w rzeczy wielkie
albo zbyt wzniosłe dla mnie.
² Zaprawdę, pokornie rozumiałem,
a nie podnosiłem duszy mojej;
jak dzieciątko odstawione przy matce swojej,
tak zapłata w duszy mojej.
³ Niech Izrael ma nadzieję w Panu
odtąd aż na wieki!

Ps 131

¹ *Cánticum gráduum.*

- Meménto, Dómine, David,
et omnis mansuetúdinis eius:
- ² Sicut iurávit Dómino,
votum vovit Deo Iacob:
- ³ Si introíero in tabernáculum domus meæ,
si ascéndero in lectum strati mei:
- ⁴ Si dédero somnum óculis meis,
et pálpebris meis dormitatióem:
- ⁵ Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino,
tabernáculum Deo Iacob.
- ⁶ Ecce audívimus eam in Éphrata:
invénimus eam in campis silvæ.
- ⁷ Introíbimus in tabernáculum eius:
adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes eius.
- ⁸ Surge, Dómine, in réquiem tuam,
tu et arca sanctificatióis tuæ.
- ⁹ Sacerdótes tui induántur iustítiam:
et sancti tui exsúltent.
- ¹⁰ Propter David, servum tuum,
non avértas fáciem christi tui.
- ¹¹ Iurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam:
de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
- ¹² Si custodíerint filii tui testaméntum meum,
et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:
Et filii eórum usque in sæculum,
sedébunt super sedem tuam.
- ¹³ Quóniam elégit Dóminus Sion:
elégit eam in habitatióem sibi.
- ¹⁴ Hæc réquies mea in sæculum sæculi:
hic habitábo quóniam elégi eam.
- ¹⁵ Víduam eius benedicens benedícam:
páuperes eius saturábo pánibus.
- ¹⁶ Sacerdótes eius índuam salutári:
et sancti eius exsultatióne exsultábunt.
- ¹⁷ Illuc prodúcam cornu David,
parávi lucérnam christo meo.
- ¹⁸ Inimícos eius índuam confusióne:
super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

Ps 131

¹ *Pieśń stopni.*

- Pomnij, Panie, na Dawida
i na wszystką cichość jego,
² jak przysiągł Panu,
ślubował Bogu Jakubowemu:
³ *Nie wnijdę do przybytku domu mego,*
nie wstąpię na łoża postania mego,
⁴ *nie dopuszczę snu na oczy moje*
i drzemania na powieki moje,
⁵ *i odpoczynku na skronie moje, póki nie znajdę miejsca dla Pana,*
przybytku dla Boga Jakubowego!
⁶ Oto słyszeliśmy o niej w Efrata,
znaleźliśmy ją na polach leśnych.
⁷ Wnijdziemy do przybytku Jego,
klaniać się będziemy na miejscu, gdzie stały nogi jego.
⁸ Powstań, Panie, ku odpoczynkowi twemu
ty i skrzynia święta twoja!
⁹ Kaptani twoi niech się obloką w sprawiedliwość,
a święci twoi niechaj się weselą!
¹⁰ Dla Dawida, sługi twojego,
nie odwracaj oblicza pomazańca twego!
¹¹ Zaprzysiągł Pan Dawidowi prawdę, a nie odmieni jej:
Z owocu żywota twego posadzę na stolicy twojej.
¹² *Jeśli synowie twoi strzec będą przymierza mego*
i świadectw moich tych, których ich nauczę,
to i synowie ich aż na wieki
będą siedzieć na stolicy twojej.
¹³ Albowiem Pan obrał Syjon,
obrał go na mieszkanie sobie:
¹⁴ *To odpoczynek mój na wieki,*
tu mieszkać będę, bom go obrał.
¹⁵ *Wdowy jego błogosławiąc ubłogosławię,*
ubogich jego nasycę chlebem.
¹⁶ *Kaptanów jego przyoblekę w zbawienie,*
a święci jego weselem weselić się będą.
¹⁷ *Tam wywiodę róg Dawidowi,*
zgotowałem pochodnię pomazańcowi memu.
¹⁸ *Nieprzyjaciół jego okryję wstydem,*
a nad nim rozkwitnie poświęcenie moje.

Ad Completórium

Ps 33

¹ *Davídi,*
cum immutávit vultum suum coram Achímelech, et dimísit eum, et ábiit.

i

- ² Benedícam Dóminum in omni témpore:
semper laus eius in ore meo.
- ³ In Dómino laudábitur ánima mea:
áudiant mansuétí, et læténtur.
- ⁴ Magnificáte Dóminum mecum:
et exaltémus nomen eius in idípsum.
- ⁵ Exquisívi Dóminum, et exaudívit me:
et ex ómnibus tribulatió nibus meis erípuit me.
- ⁶ Accédite ad eum, et illuminámini:
et fácies vestræ non confundéntur.
- ⁷ Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum:
et de ómnibus tribulatió nibus eius salvávit eum.
- ⁸ Immíttet ángelus Dómini in circúitu tíméntium eum:
et erípiet eos.
- ⁹ Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus:
beátus vir, qui sperat in eo.
- ¹⁰ Tíméte Dóminum, omnes sancti eius:
quóniam non est inópia tíméntibus eum.
- ¹¹ Dívites eguérunt et esuriérunt:
inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

ii

- ¹² Veníte, filii, audíte me:
timórem Dómini docébo vos.
- ¹³ Quis est homo qui vult vitam:
diligít dies vidére bonos?
- ¹⁴ Próhibe língua m tuam a malo:
et lábia tua ne loquántur dolum.
- ¹⁵ Divérte a malo, et fac bonum:
inquíre pacem, et perséquare eam.
- ¹⁶ Óculi Dómini super iustos:
et aures eius in preces eórum.

Kompleta

Ps 33

¹ Dawida,
kiedy odmienił twarz swoją przed Abimelechem i opuścił go, i odszedł.

i

- ² Będę błogosławił Pana na każdy czas,
chwała jego zawsze w ustach moich.
- ³ W Panu chlubić się będzie dusza moja;
niechaj słyszą cisi i niech się weselą!
- ⁴ Uwielbiajcie Pana ze mną
i wywyższajmy imię jego wspólnie!
- ⁵ Szukałem Pana i wysłuchał mnie,
i ze wszystkich utrapień moich wyrwał mię.
- ⁶ Przystąpcie do niego a rozjaśnijcie się
i oblicza wasze nie będą zawstydzone!
- ⁷ Ten ubogi wołał, a Pan go wysłuchał,
i ze wszystkich ucisków jego wybawił go.
- ⁸ Rozłoży się anioł Pański wokoło bojących się go,
i wyrwie ich.
- ⁹ Skosztujcie, a obaczcie, iż słodki jest Pan;
błogosławiony mąż, który w nim ma nadzieję!
- ¹⁰ Bójcie się Pana wszyscy święci jego,
bo nie masz niedostatku bojącym się go!
- ¹¹ Bogacze niedostatek cierpiei i łaknęli,
lecz szukającym Pana na żadnym dobru schodzić nie będzie.

ii

- ¹² Pójdźcie tu, synowie, słuchajcie mię,
bojaźni Pańskiej nauczę was.
- ¹³ Któryż jest człowiek, co chce żywota,
pragnie dni dobre widzieć?
- ¹⁴ Strzeż języka twego od złego,
a usta twoje niech nie mówią zdradliwie.
- ¹⁵ Odwróć się od złego, a czyni dobrze,
szukaj pokoju i ubiegaj się za nim.
- ¹⁶ Oczy Pańskie nad sprawiedliwymi,
a uszy jego na prośby ich.

- 17 Vultus autem Dómini super faciéntes mala:
ut perdat de terra memóriam eórum.
- 18 Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudivit eos:
et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.
- 19 Iuxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde:
et húmiles spíritu salvábit.
- 20 Multæ tribulatióes iustórum:
et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
- 21 Custódit Dóminus ómnia ossa eórum:
unum ex his non conterétur.
- 22 Mors peccatórum péssima:
et qui odérunt iustum, delínquent.
- 23 Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum:
et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ps 60

- 1 *In finem.*
In hymnis David.
- 2 Exáudi, Deus, deprecatióem meam:
inténde oratióni meæ.
- 3 A finibus terræ ad te clamávi:
dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.
- 4 Deduxísti me, quia factus es spes mea:
turris fortitúdinis a fácie inimíci.
- 5 Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula:
prótegar in velaménto alárum tuárum.
- 6 Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratióem meam:
dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.
- 7 Dies super dies regis adícies:
annos eius usque in diem generatióinis et generatióinis.
- 8 Pérmānet in ætérnum in conspéctu Dei:
misericórdiam et veritátem eius quis requíret?
- 9 Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi:
ut reddam vota mea de die in diem.

- 17 A oblicze Pańskie nad czyniącymi źle,
aby wygładzić z ziemi ich pamięć.
- 18 Wołali sprawiedliwi, a Pan ich wysłuchał
i wyswobodził ich ze wszystkich ucisków.
- 19 Bliski jest Pan tym, którzy są strapionego serca,
i zbawi przygnębionych na duchu.
- 20 Mnogie są uciski sprawiedliwych,
ale z nich wszystkich Pan ich wybawi.
- 21 Strzeże Pan wszystkich kości ich,
żadna z nich się nie skruszy.
- 22 Śmierć grzeszników najgorsza,
a którzy nienawidzą sprawiedliwego, zgrzeszą.
- 23 Pan odkupi dusze sług swoich,
a nie zgrzeszą wszyscy, którzy w nim nadzieję mają.

Ps 60

- 1 *Na koniec,
w pieśniach. Dawidowy.*
- 2 Wysłuchaj, Boże, prośbę moją,
wejrzyj na modlitwę moją!
- 3 Od krańców ziemi wołałem do ciebie;
gdy było zatrwożone serce moje, na skałę podniosłeś mię.
- 4 Prowadziłeś mię, boś się stał nadzieją moją,
wieżę mocną przeciw nieprzyjacielowi.
- 5 Będę mieszkał w przybytku twoim na wieki,
ochroniony będę pod zasłoną skrzydeł twoich.
- 6 Bo ty, Boże mój, wysłuchałeś modlitwę moją,
dałeś dziedzictwo bojącym się imienia twego.
- 7 Dni do dni królewskich przyczynisz,
lata jego od pokolenia do pokolenia.
- 8 Mieszka na wieki przed obliczem Bożym,
miłosierdzie i prawdę jego kto wybada?
- 9 Tak będę psalm śpiewał imieniu twemu na wieki wieków,
abym oddawał śluby moje od dnia do dnia.

FÉRIA QUINTA

Ad Matutínium

Ps 94 pg. 4

Ps 61

¹ *In finem, pro Idíthun.*
Psalmus David.

² Nonne Deo subiécta erit ánima mea?
ab ipso enim salutáre meum.

³ Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus:
suscéptor meus, non movébor ámplius.

⁴ Quoúsque irrúitis in hóminem?
interficitis univérsi vos: tamquam paríeti inclináto et macería depúlsæ?

⁵ Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti:
ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

⁶ Verúmtamen Deo subiécta esto, ánima mea:
quóniam ab ipso patiéntia mea.

⁷ Quia ipse Deus meus, et salvátor meus:
adiútor meus, non emigrábo.

⁸ In Deo salutáre meum, et glória mea:
Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

⁹ Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra:
Deus adiútor noster in ætérnum.

¹⁰ Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris:
ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

¹¹ Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere:
divítia si áffluant, nolíte cor appónere.

¹² Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia:

¹³ quia tu reddes unicuíque iuxta ópera sua.

Ps 65

¹ *In finem. Cánticum psalmi resurrectionis.*

i

² Iubiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini eius:
date glóriam laudi eius.

CZWARTEK

Jutrznia

Ps 94 str. 5

Ps 61

¹ *Na koniec, dla Idituna.*

Psalm Dawidowy.

- ² Czyż Bogu nie będzie poddana dusza moja?
bo od niego zbawienie moje.
- ³ Bo on sam Bóg mój i zbawiciel mój,
on obrońca mój, nie zachwieję się więcej!
- ⁴ Dokądże będziecie nacierać na człowieka –
chcecie zabić wy wszyscy – jakby na ścianę pochyloną i płot wywrócony?
- ⁵ Zaprawdę godności mojej zamysłali mnie pozbawić; biegałem z pragnieniem;
usty swymi błogosławili, a sercem swym złorzeczyli.
- ⁶ Wszakże, duszo moja, bądź poddana Bogu,
bo od niego cierpliwość moja!
- ⁷ Bo on Bóg mój i zbawiciel mój;
on pomocnik mój, nie będę uciekał!
- ⁸ W Bogu zbawienie moje i chwała moja;
Bóg pomocy mojej i nadzieja moja jest w Bogu.
- ⁹ Miejcie nadzieję w nim, całe zgromadzenie ludu, wylewajcie przed nim serca wasze:
Bóg pomocnikiem naszym na wieki!
- ¹⁰ Zaprawdę marni są synowie człowieczy, zwodniczy synowie ludzcy na wadze,
tak iż oszukują, są z marności razem.
- ¹¹ Nie miejcie nadziei w nieprawości i drapiestwa nie pożądamcie;
jeśli wam przybędzie majątności, nie przykładajcież serca!
- ¹² Raz rzekł Bóg, te dwie rzeczy słyszałem: iż moc jest u Boga, i u ciebie miłosierdzie, Panie,
- ¹³ bo ty oddasz każdemu według uczynków jego.

Ps 65

¹ *Na koniec, pieśń psalmu zmartwychwstania.*

i

- ² Wykrzykujcie Bogu, wszystkie ziemie, psalm śpiewajcie imieniu jego,
dajcie cześć chwale jego!

- ³ Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine!
in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.
- ⁴ Omnis terra adóret te, et psallat tibi:
psalmum dicat nómini tuo.
- ⁵ Veníte, et vidéte ópera Dei:
terríbilis in consíliis super fílios hóminum.
- ⁶ Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede:
ibi lætábimur in ipso.
- ⁷ Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi eius super gentes respíciunt:
qui exásperant non exalténtur in semetípsis.
- ⁸ Benedícite, gentes, Deum nostrum:
et audítam fácite vocem laudis eius:
- ⁹ Qui pósuit ánimam meam ad vitam:
et non dedit in commotióne pedes meos.
- ¹⁰ Quóniam probásti nos, Deus:
igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.
- ¹¹ Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatióes in dorso nostro:
- ¹² imposuísti hómines super cápita nostra.
Transívimus per ignem et aquam:
et eduxísti nos in refrigeríum.

ii

- ¹³ Introíbo in domum tuam in holocáustis:
- ¹⁴ reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.
Et locútum est os meum,
in tribulatióne mea.
- ¹⁵ Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum:
ófferam tibi boves cum hircis.
- ¹⁶ Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum,
quanta fecit ánimæ meæ.
- ¹⁷ Ad ipsum ore meo clamávi,
et exaltávi sub lingua mea.
- ¹⁸ Iniquitátem si aspéxi in corde meo,
non exáudiet Dóminus.
- ¹⁹ Proptérea exaudivit Deus,
et atténdit voci deprecatióis meæ.
- ²⁰ Benedíctus Deus,
qui non amóvit oratióne meam, et misericórdiam suam a me.

- ³ Mówcie Bogu: *Jakże straszne są dzieła twoje, Panie!*
Dla wielkości mocy twojej będą kłamać przed tobą nieprzyjaciele twoi.
- ⁴ Wszystkie ziemia niech ci się kłania i niech ci śpiewa,
niech psalm śpiewa imieniu twemu!
- ⁵ Chodźcie, a oglądajcie dzieła Boże,
straszny jest w pianach nad synami człowieczymi!
- ⁶ On obrócił morze w suchą ziemię, przez rzekę przejdą nogą;
tam się będziemy weselili w nim.
- ⁷ On panuje w mocy swej na wieki, oczy jego na narody patrzą;
którzy go drażnią, niech się sami w sobie nie wynoszą!
- ⁸ Błogosławcie, narody, Boga naszego
i dajcie słyszeć głos chwały jego!
- ⁹ On włożył życie w duszę moją
i nie dał się zachwiać nogom moim.
- ¹⁰ Albowiem doświadczyłeś nas, Boże,
wypaliłeś nas ogniem, jak pławiają srebro.
- ¹¹ Zawiodłeś nas w sidło, nakładłeś utrapień na grzbiety nasze.
- ¹² Wsadziłeś ludzi na głowy nasze;
przeszliśmy przez ogień i przez wodę
ale przywiodłeś nas do ochłody.

ii

- ¹³ Wnijdę do domu twego z całopaleniem,
- ¹⁴ oddam ci śluby moje, które wyraziły wargi moje
i wymówiły usta moje
w ucisku moim.
- ¹⁵ Całopalenia tłuste ofiaruję tobie z kadzeniem baranów,
ofiaruję ci woły z kozłami.
- ¹⁶ Chodźcie, słuchajcie wszyscy, którzy się Boga boicie, a opowiem,
jak wielkie rzeczy uczynił duszy mojej!
- ¹⁷ Do niego ustami moimi wołałem
i wysławiałem językiem moim.
- ¹⁸ Jeślibym patrzył na nieprawość w sercu moim,
nie wysłuchałby Pan.
- ¹⁹ Przeto wysłuchał Bóg
i baczył na głos modlitwy mojej.
- ²⁰ Błogosławiony Bóg,
który nie odrzucił modlitwy mojej i miłosierdzia swego ode mnie!

Ps 67

¹ *In finem.*

Psalmus cántici ipsi David.

i

² Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci eius,
et fúgiant qui odérunt eum, a fácie eius.

³ Sicut déficit fumus, deficiant:
sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

⁴ Et iusti epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei:
et delecténtur in lætítia.

⁵ Cantáte Deo, psalmum dícite nómini eius:
iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.
Exsultáte in conspéctu eius:

⁶ turbabúntur a fácie eius, patris orphanórum, et iúdicis viduárum.
Deus in loco sancto suo:

⁷ Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo:
Qui edúcit vinctos in fortitúdine,
simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

⁸ Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui,
cum pertransíres in desérto:

⁹ Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai,
a fácie Dei Israël.

¹⁰ Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ:
et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

¹¹ Animália tua habitábunt in ea:
parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

ii

¹² Dóminus dabit verbum evangelizántibus,
virtúte multa.

¹³ Rex virtútum dilécti dilécti:
et speciéi domus dividere spólia.

¹⁴ Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ,
et posterióra dorsi eius in pallóre auri.

¹⁵ Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon:
¹⁶ mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis:
¹⁷ ut quid suspicámini montes coagulátos?
Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo:
étenim Dóminus habitábit in finem.

Ps 67

¹ *Na koniec.*

Psalm pieśni. Dawidowy.

i

- ² Niech powstanie Bóg i niech się rozproszą nieprzyjaciele jego,
i niech uciekają, którzy go nienawidzą, od oblicza jego!
- ³ Jak ustaje dym, niechaj ustana;
jak się воск rozplywa od ognia, tak niech zginą grzesznicy od oblicza Bożego!
- ⁴ A sprawiedliwi niech uczują i weselą się przed oczyma Bożymi,
i niech się rozkoszują w radości.
- ⁵ Śpiewajcie Bogu, psalm śpiewajcie imieniu jego,
czyńcie drogę temu, który wstępuje na zachód! Pan imię jego!
Radujcie się przed obliczem jego;
- ⁶ zatrwożą się od oblicza jego, ojca sierot i sędziego wdów.
Bóg jest na miejscu swym świętym,
- ⁷ Bóg, który osadza jednomyślnych w domu,
który wywodzi więźniów w mocy,
także i drażniących, którzy mieszkają w grobach.
- ⁸ Boże, gdy wychodziłeś przed ludem twym,
gdy ciągnąłeś przez puszcze,
- ⁹ ziemia się trzęsła, niebiosy też kropiły przed obliczem Boga Synaju,
przed obliczem Boga Izraela.
- ¹⁰ Deszcz obfity wydzielsz, Boże, dziedzictwu twojemu;
i omdlewało, a tyś je orzeźwił.
- ¹¹ Zwierzęta twoje będą mieszkaly w nim,
nagotowałeś w dobroci twej ubogiemu, Boże.

ii

- ¹² Pan da słowo zwiastującym nowinę,
mocą wielką.
- ¹³ *Król zastępów umiłowanego, umiłowanego
i ozdoba domu (ma) rozdzielać tpy.*
- ¹⁴ *Choćbyście spali w pośrodku działów, pióra gołębiczy posrebrzone,
a tył grzbietu żółci się jak złoto.*
- ¹⁵ *Gdy Niebieski rozprasza tam królów, będą wybieleni jak śnieg na Selmonie.*
- ¹⁶ Góra Boża jest górą tłustą,
górami obfitą, górą tłustą.
- ¹⁷ Co się przypatrujecie górą zsiadłym?
To góra, na której się Bogu podoba mieszkać;
albowiem Pan będzie mieszkał na wieki.

- 18 Currus Dei decem millibus múltiplex, millia lætántium:
Dóminus in eis in Sina in sancto.
- 19 Ascendísti in altum, cepísti captivitátem:
accepísti dona in homínibus:
Étenim non credéntes,
inhabitáre Dóminum Deum.
- 20 Benedíctus Dóminus die quotídie:
prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.
- 21 Deus noster, Deus salvos faciéndi:
et Dómini Dómini éxitus mortis.
- 22 Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum:
vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.
- 23 Dixit Dóminus: Ex Basan convértam,
convértam in profúndum maris:
- 24 Ut intingátur pes tuus in sáanguine:
lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

iii

- 25 Vidérunt ingrèssus tuos, Deus,
ingrèssus Dei mei: regis mei qui est in sancto.
- 26 Prævenérunt príncipes coniúcti psalléntibus,
in médio iuvenulárum tympanistriárum.
- 27 In ecclésiis benedícite Deo Dómino,
de fóntibus Israël.
- 28 Ibi Béniamin adolescéntulus,
in mentis excéssu.
Príncipes Iuda, duces eórum:
príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.
- 29 Manda, Deus, virtúti tuæ:
confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.
- 30 A templo tuo in Ierúsalem,
tibi ófferent reges múnera.
- 31 Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum:
ut exclúdent eos, qui probáti sunt argénto.
- 32 Díssipa gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægýpto:
Æthiópia præveniet manus eius Deo.
- 33 Regna terræ, cantáte Deo:
psállite Dómino.
- 34 Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli,
ad Oriéntem.
- 35 Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël,
magnificéntia eius, et virtus eius in núbibus.

- 18 Wozów Bożych wiele dziesiątków tysięcy, tysiące weselących się;
Pan między nimi na Synaju, w świątyni.
- 19 Wstąpiłeś na wysokość, pojmałeś pojmanych,
nabrałeś darów między ludźmi,
też i niewierzących,
aby Pan Bóg mieszkał.
- 20 Błogosławiony Pan na każdy dzień!
Szczęśliwą uczyni nam drogę Bóg zbawienia naszego.
- 21 Bóg nasz Bogiem zbawiającym,
i u Pana, u Pana jest wyjście ze śmierci.
- 22 Wszakże Bóg potłucze głowy nieprzyjaciół swoich,
czub owłosiony chodzących w występках swoich.
- 23 Rzekł Pan: *Przywrócę z Basanu,*
przywrócę w głębokość morską,
- 24 *aby się umoczyła noga twoja we krwi*
i język psów twoich miał w niej częśćkę swą z nieprzyjaciół.

iii

- 25 Widzieli pochód twój, Boże,
pochód Boga mego, króla mojego, który jest w świątyni.
- 26 Na przedzie szli książęta wraz ze śpiewakami,
w pośrodku młodziutkich bębniczek.
- 27 *W zebraniach błogosławcie Boga,*
wy ze źródeł izraelskich!
- 28 Tam, jest Benjamin młodziutki,
w zachwyceniu myśli,
książęta Judy, wodzowie ich,
książęta Zabulon, książęta Neftalego.
- 29 Przykaż, Boże, mocy twojej,
umocnij to, Boże, coś w nas sprawił!
- 30 Z kościoła twego w Jeruzalem,
tobie królowie ofiarują dary.
- 31 Pogrom zwierzę trzcin, zgromadzenie byków wśród krów narodów,
aby wypchnęli tych, którzy są wypróbowani jak srebro.
- 32 Rozprosz narody, które wojen chcą! Przyjdą posłowie z Egiptu,
Etiopia spiesźnie wyciągnie swe ręce do Boga.
- 33 Królestwa ziemi, śpiewajcie Bogu,
grajcie Panu!
- 34 Grajcie Bogu, który wstąpił na niebo niebios,
na wschód słońca!
- 35 Oto podnosi głos swój, głos mocy. Dajcie chwałę Bogu nad Izraelem;
wielmożność jego i moc jego w obłokach.

- ³⁶ Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, benedíctus Deus.

Ps 68

- ¹ *In finem, pro iis qui commutabúntur.*
David.

i

- ² Salvum me fac, Deus:
quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.
- ³ Infixus sum in limo profúndi:
et non est substántia.
Veni in altitúdinem maris:
et tempésta demérsit me.
- ⁴ Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ:
defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.
- ⁵ Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei,
qui odérunt me gratis.
Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei iniúste:
quæ non rápui, tunc exsolvébam.
- ⁶ Deus, tu scis insipiéntiam meam:
et delícta mea a te non sunt abscondita.
- ⁷ Non erubéscant in me qui expéctant te, Dómine,
Dómine virtútum.
Non confundántur super me
qui quærunte te, Deus Israël.
- ⁸ Quóniam propter te sustínui oppróbrium:
opérui confúsió fáciem meam.
- ⁹ Extráneus factus sum frátribus meis,
et peregrínus fíliis matris meæ.
- ¹⁰ Quóniam zelus domus tuæ comédit me:
et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.
- ¹¹ Et opérui in ieiúnio ánimam meam:
et factum est in oppróbrium mihi.
- ¹² Et pósui vestiméntum meum cilícium:
et factus sum illis in parábolam.
- ¹³ Advérsus me loquebántur, qui sedébant in porta:
et in me psallébant qui bibébant vinum.
- ¹⁴ Ego vero oratióem meam ad te, Dómine:
tempus benepláciti, Deus.

- ³⁶ Dziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg izraelski; ten da moc i siłę ludowi swemu: błogosławiony Bóg!

Ps 68

- ¹ *Na koniec, dla tych, którzy będą odmienieni.
Dawidowy.*

i

- ² Wybaw mię, Boże,
bo weszły wody aż do duszy mojej!
- ³ Ulgnałem w błocie głębokim
i nie masz dna,
przyszedłem na głębinę morską
i pogrążyła mię nawałność.
- ⁴ Zmęczyłem się od wołania, ochrypło gardło moje,
ustały oczy moje, gdy wyczekuję Boga mego.
- ⁵ Rozmnożyli się nad włosy głowy mojej
nienawidzący mnie bez przyczyny,
wzmocnili się prześladowający mnie niesprawiedliwie nieprzyjaciele moi;
czegom nie wydarł, wtedy oddawałem.
- ⁶ Boże, ty znasz głupotę moją
i występki moje nie są tobie tajne.
- ⁷ Niech nie będą zawstydzeni dla mnie ci, którzy cię oczekują, Panie,
Panie zastępów!
Niech nie będą pohańbieni dla mnie,
którzy cię szukają. Boże Izraela!
- ⁸ Bo dla ciebie znośiłem urąganie,
zelżywość okryła oblicze moje.
- ⁹ Stałem się obcym braciom moim
i cudzoziemcem synom matki mojej.
- ¹⁰ Bo mię zawistna miłość domu twego gryzła
i urągania urągających tobie spadły na mnie.
- ¹¹ I okryłem postem duszę moją
i stało mi się to na urąganie.
- ¹² I oblokłem zamiast szaty włosiennicę
i stałem się im przypowieścią.
- ¹³ Mówili przeciwko mnie, którzy siedzieli w bramie,
i śpiewali przeciwko mnie, którzy pili wino.
- ¹⁴ Ale ja modlitwę moją do ciebie zanoszę Panie;
czas upodobania, Boże!

ii

- In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me,
in veritáte salútis tuæ:
- 15 Éripe me de luto, ut non infígar:
líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.
- 16 Non me demérgat tempésta aquæ, neque absórbeat me profúndum:
neque úrgeat super me púteus os suum.
- 17 Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua:
secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.
- 18 Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo:
quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.
- 19 Inténde ánimæ meæ, et líbera eam:
propter inimícos meos éripe me.
- 20 Tu scis imp própérium meum, et confusiónem meam,
et reveréntiam meam.
- 21 In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me:
im própérium exspectávit cor meum, et misériam.
Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit:
et qui consolarétur, et non invéni.
- 22 Et dedérunt in escam meam fel:
et in siti mea potavérunt me acéto.
- 23 Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum,
et in retributiónes, et in scándalum.
- 24 Obscuréntur óculi eórum ne vídeant:
et dorsum eórum semper incúrva.
- 25 Effúnde super eos iram tuam:
et furor iræ tuæ comprehéndat eos.
- 26 Fiat habitátio eórum desérta:
et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.
- 27 Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt:
et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.
- 28 Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum:
et non intrent in iustítiam tuam.
- 29 Deleántur de libro vivéntium:
et cum iustis non scribántur.

iii

- 30 Ego sum pauper et dolens:
salus tua, Deus, suscepit me.
- 31 Laudábo nomen Dei cum cántico:
et magnificábo eum in laude:

ii

- W wielkości miłosierdzia twego wysłuchaj mię,
w prawdzie zbawienia twego!
- 15 Wyrwij mię z błota, abym nie ulgnał!
Wybaw mię od tych, którzy mię nienawidzą, i z głębiny wód!
- 16 Niech mnie nie zatapia nawałność wody i nie pożera mnie głębina,
ani niech nie zawiera nade mną studnia otworu swego!
- 17 Wysłuchaj mię, Panie, bo łaskawe jest miłosierdzie twoje!
Według mnóstwa litości twoich wejrzyj na mnie!
- 18 I nie odwracaj oblicza twego od sługi swego;
ponieważ jestem w utrapieniu, prędko wysłuchaj mię!
- 19 Przybliź się ku duszy mojej i wybaw ją,
dla nieprzyjaciół moich wyrwij mię!
- 20 Ty znasz pohańbienie moje i zelżywość moją
i wstyd mój;
- 21 przed oczyma twymi są wszyscy, którzy mię trapią,
urągania i nędzy czekało serce moje.
I czekałem, kto by się razem smucił, a nie było,
i kto by pocieszył, a nie znalazłem.
- 22 I dali mi żółć na pokarm,
a w pragnieniu moim napoili mię octem.
- 23 Niechaj będzie stół ich przed nimi siłłem
i ku zapłacie, i na upadek!
- 24 Niech się zaćmią ich oczy, aby nie widzieli,
a grzbiet ich zawsze nachylaj!
- 25 Wylej na nich gniew twój
i zapalczywość gniewu twego niech ich ogarnie!
- 26 Mieszkanie ich niech się stanie puste,
a w przybytkach ich niechaj nikt nie mieszka!
- 27 Bo któregoś ty zranił, prześladowali,
a do boleści ran moich dodawali.
- 28 Przydaj nieprawość do nieprawości ich,
a niech nie wchodzą do sprawiedliwości twojej!
- 29 Niech będą wymazani z księgi żyjących
i niech ze sprawiedliwymi nie będą wpisani!

iii

- 30 Jam jest ubogi i zboleły;
zbawienie twoje, Boże, wspomogło mię.
- 31 Będę chwalił imię Boże pieśnią,
i wielbić Go będę chwałbą;

- ³² Et placébit Deo super vítulum novéllum:
córnua producéntem et úngulas.
- ³³ Vídeant páuperes et læténtur:
quærite Deum, et vivet ánima vestra.
- ³⁴ Quóniam exaudívit páuperes Dóminus:
et vinctos suos non despéxit.
- ³⁵ Laudent illum cæli et terra,
mare, et ómnia reptília in eis.
- ³⁶ Quóniam Deus salvam fáciét Sion:
et ædificabúntur civitátes Iuda.
Et inhabitábunt ibi,
et hæreditáte acquírent eam.
- ³⁷ Et semen servórum eius possidébit eam:
et qui díligunt nomen eius, habitábunt in ea.

Ad Laudes I

Ps 97

¹ *Psalmus ipsi David.*

- Cantáte Dómino cánticum novum:
quia mirabilia fecit.
Salvavit sibi dextera eius:
et bráchium sanctum eius.
- ² Notum fecit Dóminus salutáre suum:
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.
- ³ Recordátus est misericórdiæ suæ,
et veritátis suæ dómui Israël.
Vidérunt omnes términi terræ
salutáre Dei nostri.
- ⁴ Iubiláte Deo, omnis terra:
cantáte, et exsultáte, et psállite.
- ⁵ Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi:
- ⁶ in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.
Iubiláte in conspéctu regis Dómini:
- ⁷ moveátur mare, et plenitúdo eius: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
- ⁸ Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini:
quóniam venit iudicáre terram.

- ³² a przyjemniejsze to będzie Panu niżli młody cielec,
któremu rogi i kopyta podrastają.
- ³³ Niech widzą ubodzy i niech się weselą!
Szukajcie Boga, a będzie żyła dusza wasza!
- ³⁴ Albowiem Pan wysłuchał ubogich,
a więźniami swymi nie wzgardził.
- ³⁵ Niechaj go chwałą niebiosa i ziemia,
morze i wszystek płaz na nich!
- ³⁶ Albowiem Bóg zbawi Syjon
i będą zbudowane miasta Judy,
i będą tam mieszkać
i dostaną go dziedzictwem.
- ³⁷ I potomstwo sług jego posiadzie go,
a którzy miłują imię jego, będą na nim mieszkać.

Laudesy I

Ps 97

¹ *Psalm Dawidowy.*

- Śpiewajcie Panu pieśń nową,
bo uczynił dziwy;
wspomogła go prawica jego
i ramię święte jego!
- ² Objawił Pan zbawienie swoje,
przed oczyma pogan ukazał sprawiedliwość swoją.
- ³ Wspomniął na miłosierdzie swoje
i na prawdę swą domowi Izraela.
Oglądały wszystkie krańce ziemi
zbawienie Boga naszego.
- ⁴ Wykrzykujcie Panu, wszystka ziemio!
Śpiewajcie i weselcie się i grajcie!
- ⁵ Grajcie Panu na cytrze, na cytrze i głosem psalmu,
⁶ na puzonach i na kornetach głośnych!
Wykrzykujcie przed obliczem króla Pana!
- ⁷ Niech się poruszy morze i pełność jego, okrąg ziemi, i mieszkający na nim.
- ⁸ Rzeki będą klaskać rękami, góry społem będą się weselić przed obliczem Pana,
bo przyszedł sądzić ziemię.

- ⁹ Iudicábit orbem terrárum in iustítia,
et pópulos in æquitáte.

Ps 89

¹ *Orátio Móysi, hóminis Dei.*

- Dómine, refúgium factus es nobis:
a generatióne in generatióne.
- ² Priúsqvam montes fierent, aut formarétur terra et orbis:
a sæculo et usque in sæculum tu es, Deus.
- ³ Ne avértas hóminem in humilitátem:
et dixísti: Convertímini, filii hóminum.
- ⁴ Quóniam mille anni ante óculos tuos,
tamquam dies hestérna, quæ prætériit,
Et custódia in nocte,
⁵ quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.
- ⁶ Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat:
véspere décidat, indúret et aréscat.
- ⁷ Quia defécimus in ira tua,
et in furóre tuo turbáti sumus.
- ⁸ Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo:
sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.
- ⁹ Quóniam omnes dies nostri defecérunt:
et in ira tua defécimus.
Anni nostri sicut arána meditabúntur:
¹⁰ dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.
Si autem in potentátibus, octogínta anni:
et ámplius eórum, labor et dolor.
Quóniam supervénit mansuetúdo:
et corripiémur.
- ¹¹ Quis novit potestátem iræ tuæ:
et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?
- ¹² Déxteram tuam sic notam fac:
et erudítos corde in sapiéntia.
- ¹³ Convértere, Dómine, úsquequo?
et deprecábilis esto super servos tuos.
- ¹⁴ Repléti sumus mane misericórdia tua:
et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.
- ¹⁵ Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti:
annis, quibus vídimus mala.

- ⁹ Będzie sądził świat w sprawiedliwości
i narody w prawości.

Ps 89

¹ *Modlitwa Mojżesza, człowieka Bożego.*

- Panie, stałeś się nam ucieczką
z pokolenia na pokolenie.
- ² Pierwej niżli stanęły góry, albo ziemia i świat był stworzony,
od wieku do wieku ty jesteś Boże!
- ³ Nie obracaj w poniżenie człowieka,
i rzekłeś: *Nawracajcie się synowie człowieczy!*
- ⁴ Albowiem tysiąc lat przed oczyma twymi
to jak dzień wczorajszy, który przeminął,
i straż nocna;
- ⁵ jak to, co nic nie warto, ich lata będą.
- ⁶ Rano niech przeminie jak trawa, rano niech kwitnie i przeminie,
wieczorem niech upadnie, stwardnieje i uschnie!
- ⁷ Bo ustaliliśmy od gniewu twojego,
i jesteśmy strwożeni przed zapalczywością twoją.
- ⁸ Położyłeś nieprawości nasze przed oczyma swymi,
wiek nasz przed jasnością oblicza twego.
- ⁹ Albowiem wszystkie dni nasze ustały,
i ustaliliśmy od gniewu twego.
Lata nasze jak pajęczyna będą poczytane.
- ¹⁰ Dni życia naszego jest siedemdziesiąt lat,
a jeśli u mocnych, osiemdziesiąt lat,
a co nadto więcej, to trud i boleść;
albowiem łaskawość nadeszła
i będziemy karani.
- ¹¹ Któż zna moc gniewu twego
i kto z bojaźni przed tobą srogość twą zmierzyć potrafi?
- ¹² Prawicę twoją daj tedy poznać
i wyćwiczonych sercem w mądrości!
- ¹³ Zwróć się, o Panie! Dokądże?
I daj się ubłagać sługom twoim!
- ¹⁴ Rano byliśmy napełnieni miłosierdziem twoim
i radowaliśmy się, i weseliliśmy się po wszystkie dni nasze.
- ¹⁵ Weseliliśmy się za dni, w któreś nas poniżył,
za lata, w których widzieliśmy zło.

- ¹⁶ Réspice in servos tuos, et in ópera tua:
et dírige filios eórum.
- ¹⁷ Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos:
et opus mánuum nostrárum dírige.

Ps 35

- ¹ *In finem.*
Servo Dómini ipsi David.
- ² Dixit iniústus ut delínquat in semetípso:
non est timor Dei ante óculos eius.
- ³ Quóniam dolóse egit in conspéctu eius:
ut inveniátur iníquitas eius ad ódium.
- ⁴ Verba oris eius iníquitas, et dolus:
nóluit intelligere ut bene ágeret.
- ⁵ Iniquitátem meditátus est in cubíli suo:
ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.
- ⁶ Dómine, in cælo misericórdia tua:
et véritas tua usque ad nubes.
- ⁷ Iustítia tua sicut montes Dei:
iudícia tua abyíssus multa.
Hómines, et iuménta salvábis, Dómine:
- ⁸ quemádmódum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.
Fílii autem hóminum,
in tégmíne alárum tuárum sperábunt.
- ⁹ Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ:
et torrén-te voluptátis tuæ potábis eos.
- ¹⁰ Quóniam apud te est fons vitæ:
et in lúmine tuo vidébimus lumen.
- ¹¹ Prætén-de misericórdiam tuam sciéntibus te,
et iustítiam tuam his, qui recto sunt corde.
- ¹² Non véniat mihi pes supérbiæ:
et manus peccatóris non móveat me.
- ¹³ Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem:
expúl-si sunt, nec potuérunt stare.

- 16 Wejrzyj na sługi swoje i na dzieła swoje,
i prowadź synów ich!
- 17 A niech będzie jasność Pana, Boga naszego, nad nami, i dziełami rąk naszych kieruj nad nami,
i dziełem rąk naszych kieruj!

Ps 35

- 1 *Na koniec.*
Sługi Pańskiego Dawida.
- 2 Rzekł niesprawiedliwy sam w sobie, że będzie grzeszył,
nie masz bojaźni Bożej przed oczyma jego.
- 3 Albowiem zdradliwie działał przed obliczem Jego,
tak że się znalazła nieprawość jego w nienawiści.
- 4 Słowa ust jego to nieprawość i zdrada,
nie chciał zrozumieć, aby dobrze czynić.
- 5 Nieprawość obmyślał na łożu swoim,
stał przy wszelkiej drodze niedobrej, a zła nie miał w nienawiści.
- 6 Panie, w niebie miłosierdzie twoje,
a prawda twoja aż pod obłoki.
- 7 Sprawiedliwość twoja jak góry Boże,
sądy twoje jak przepaść wielka,
ludzi i bydła zbawisz, Panie!
- 8 Jakże rozmnożyłeś miłosierdzie twoje, Boże!
A synowie człowieczy
w cieniu skrzydeł twoich nadzieję mieć będą.
- 9 Będą upojeni obfitością domu twego
i strumieniem rozkoszy twojej napoisz ich.
- 10 Albowiem u ciebie jest źródło żywota,
a w światłości twojej będziemy oglądać światłość.
- 11 Rozciągnij miłosierdzie twoje nad tymi, którzy cię znają,
a sprawiedliwość twoją nad tymi, którzy są prawego serca!
- 12 Niech nie następuje na mnie noga pychy,
a ręka grzesznego niech mnie nie porusza!
- 13 Tam upadli, którzy czynią nieprawość,
wgnani są i nie mogli się ostać.

Cánticum Ieremíæ

Prophetía Ieremíæ 31:10-14

- ¹⁰ Audíte verbum Dómini, gentes,
et annuntiáte in ínsulis quæ procul sunt:
Et dícite: Qui dispérsit Israël, congregábit eum,
et custódiét eum sicut pastor gregem suum.
- ¹¹ Redémit enim Dóminus Iacob,
et liberávit eum de manu potentióris.
- ¹² Et vénient, et laudábunt in monte Sion:
et cónfluent ad bona Dómini:
Super fruménto, et vino, et óleo,
et foetu pécorum et armentórum:
Eritque ánima eórum quasi hortus irriguus,
et ultra non esúrient.
- ¹³ Tunc lætábitur virgo in choro,
iúvenes et senes simul:
Et convértam luctum eórum in gáudium,
et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo.
- ¹⁴ Et inebriábo ánimam sacerdótum pinguédine,
et pópulus meus bonis meis adimplébitur.

Ps 146

¹ *Allelúia.*

- Laudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus:
Deo nostro sit iucúnda, decóraque laudátio.
- ² Ædificans Ierúsalem Dóminus:
dispersiónes Israëlís congregábit.
- ³ Qui sanat contrítos corde:
et álligat contritiónes eórum.
- ⁴ Qui númerat multitúdinem stellárum:
et ómnibus eis nómina vocat.
- ⁵ Magnus Dóminus noster, et magna virtus eius:
et sapiéntiæ eius non est númerus.
- ⁶ Suscípíens mansuétos Dóminus:
humílians autem peccatóres usque ad terram.
- ⁷ Præcínite Dómino in confessióne:
psállite Deo nostro in cíthara.

Kantyk Jeremiasza

Proroctwo Jeremiasza 31:10-14

- ¹⁰ Słuchajcie słowa Pańskiego, narody,
a opowiadajcie na wyspach, które są daleko,
i mówcie: *Który rozproszył Izraela, zgromadzi go
i będzie go strzegł jak pasterz trzody swej.*
- ¹¹ *Bo Pan odkupił Jakuba
i wybawił go z ręki mocniejszego.*
- ¹² I przyjdą, i chwalić będą na górze Syjon,
i zbiorą się do dóbr Pańskich
na zboże, i na wino, i na oliwę,
i na płód bydła i stada,
a będzie dusza ich jak ogród nawodniony,
i nie będą już więcej łaknąć.
- ¹³ Wtedy będzie się weseliła panna w tańcu,
młodzieńcy i starcy razem;
i obrócę płacz ich w wesele, i pocieszę ich,
i rozweselę po smutku ich.
- ¹⁴ I napoję duszę kapłanów tłustością,
a lud mój będzie nasycony dobrami moimi.

Ps 146

¹ *Alleluja!*

- Chwalcie Pana, bo dobry jest psalm;
Bogu naszemu niech będzie wdzięczna i ozdobna chwała!
- ² Pan buduje Jerozolimę,
rozproszonych Izraela zgromadzi.
- ³ On uzdrawia złamanych na duchu
i zawiązuje ich rany.
- ⁴ On liczy mnóstwo gwiazd
i wszystkim imiona daje.
- ⁵ Wielki Pan nasz i wielka moc jego,
a mądrości jego nie masz liczby.
- ⁶ Podnosi Pan cichych,
a grzeszników poniża aż do ziemi.
- ⁷ Zanućcież Panu chwałę,
grajcie Bogu naszemu na cytrze!

- ⁸ Qui óperit cælum núbibus:
et parat terræ plúviam.
Qui prodúcit in móntibus fœnum:
et herbam servitúti hóminum.
- ⁹ Qui dat iuméntis escam ipsórum:
et pullis corvórum invocántibus eum.
- ¹⁰ Non in fortitúdine equi voluntátem habébit:
nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.
- ¹¹ Beneplácitum est Dómino super timéntes eum:
et in eis, qui sperant super misericórdia eius.

Ad Laudes II

*Ad Laudes II dicúntur in Fériis Advéntus,
et a Fériis post Domínica Septuagésimæ usque ad Maióris Hebdómadae inclusive,
necnon in Vigíliis extra Tempus Paschále, quando fit Offícium de Féria.*

Ps 50 pg. 170

Ps 89 pg. 226

Ps 35 pg. 228

Cánticum Móysis

Liber Exodus 15:1-19

- ¹ Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est,
equum et ascensórem deiécit in mare.
- ² Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem:
Iste Deus meus, et glorificábo eum:
Deus patris mei, et exaltábo eum.
- ³ Dóminus quasi vir pugnátor, Omnípotens nomen eius,
- ⁴ currus Pharaónis et exércitum eius proiécit in mare:
Elécti príncipes eius submersi sunt in Mari Rubro:
- ⁵ abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.
- ⁶ Dextera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: dextera tua, Dómine, percússit inimícum:
- ⁷ et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:

- ⁸ On okrywa niebo obłokami,
i ziemi deszcz gotuje.
On czyni, że rośnie trawa po górach
i zioła dla posługi ludzkiej.
- ⁹ On daje bydłu żywność jego
i kruczętom wzywającym go.
- ¹⁰ Nie lubuje się w sile koni
ani w gołeniach męża ma upodobanie.
- ¹¹ Lubuje się Pan w tych, którzy się go boją,
i w tych, którzy nadzieję mają w miłosierdziu jego.

Laudesy II

*Laudesy II odmawia się w dni powszednie adwentu,
i w dni powszednie od po Niedzieli Siedemdziesiątnicy aż do Wielkiego Tygodnia włącznie,
jak również w wigilie poza Okresem Wielkanocnym, kiedy wpada oficjum z dnia powszedniego.*

Ps 50 str. 171

Ps 89 str. 227

Ps 35 str. 229

Kantyk Mojżesza

Księgi Exodus 15:1-19

- ¹ Śpiewajmy Panu, chwalebnie bowiem uwielbiony jest:
konia i jeźdźca zrzucił w morze.
- ² Mocą moją i chwałą moją Pan,
i stał mi się zbawieniem.
Ten Bóg mój i wielbić go będę;
Bóg ojca mego i wywyższać go będę.
- ³ Pan jako mąż waleczny, Wszechmocny imię jego.
- ⁴ Wozy Faraona i wojsko jego wrzucił w morze;
celniejsi książęta jego potonęli w Czerwonym morzu.
- ⁵ Głębokości okryły ich, poszli w głąb jak kamień.
- ⁶ Prawica twoja, Panie, uwielbiona w mocy, prawica twoja, Panie, uderzyła nieprzyjaciela.
- ⁷ A w wielkości chwały twojej złożyłeś przeciwników twoich;

- Misisti iram tuam, quæ devoravit eos sicut stípulam.
- ⁸ Et in spíritu furóris tui congregatæ sunt aquæ:
Stetit unda fluens,
congregata sunt abyssi in médio mari.
- ⁹ Dixit inimicus: Pérsequar et comprehéndam,
dívidam spólia, implébitur ánima mea:
Evaginábo gládium meum,
interficiet eos manus mea.
- ¹⁰ Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare:
submersi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.
- ¹¹ Quis símilis tui in fórtibus, Dómine?
quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?
- ¹² Extendísti manum tuam, et devoravit eos terra.
- ¹³ Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:
Et portásti eum in fortitúdine tua,
ad habitáculum sanctum tuum.
- ¹⁴ Ascendérunt pópuli, et iráti sunt:
dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.
- ¹⁵ Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor:
obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.
- ¹⁶ Írruat super eos formído et pavor,
in magnitúdine bráchii tui:
Fiant inmóviles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine,
donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.
- ¹⁷ Introdúces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ,
firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine:
Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ.
- ¹⁸ Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.
- ¹⁹ Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus eius in mare:
et redúxit super eos Dóminus aquas maris:
Fílii autem Israél ambulavérunt per siccum
in médio eius.

- rozpuściłeś gniew twój, który ich pożarł jako słomę.
- ⁸ A w duchu zapalczywości twojej zgromadziły się wody;
stała woda płynąca,
skupiły się głębokości wpośród morza.
- ⁹ Rzekł nieprzyjaciel: Będę gonił i pojmam;
rozdzielę korzyści, nasyci się dusza moja;
dobędę miecza mego
i pobije ich ręka moja.
- ¹⁰ Wionął wiatr twój, i okryło ich morze;
potonęli jako ołów w wodach gwałtownych.
- ¹¹ Któż podobny tobie między mocarzami, Panie?
Kto podobny tobie, wielmożny w świętości, straszny i chwalebny, czyniący dziwy?
- ¹² Wyciągnąłeś rękę twoją i pożarła ich ziemia.
- ¹³ Byłeś wodzem w miłosierdziu twoim ludowi, któryś odkupił;
i niosłeś go w mocy twojej
do mieszkania twego świętego.
- ¹⁴ Ruszyły się narody i rozgniewały się;
boleści objęły mieszkańców filistyńskich.
- ¹⁵ Tedy się strwożyli książęta Edomu, mocarzy Moabu strach zdjął,
zdrętwieli wszyscy mieszkańcy Chanaanu.
- ¹⁶ Niech padnie na nich strach i twoga
w wielkości ramienia twego;
niech się staną nieruchomi jak kamień, aż przejdzie lud twój, Panie,
aż przejdzie lud twój ten, któryś nabył.
- ¹⁷ Wprowadzisz go i zasadzisz na górze dziedzictwa twego,
w najmocniejszym mieszkaniu twoim, któreś urobił, Panie:
świątynia twoja, Panie, którą umocniły ręce twoje.
- ¹⁸ Pan będzie królował na wieki i dalej.
- ¹⁹ Wjechały bowiem konie Faraona z wozami i z jeźdnymi jego w morze,
i wrócił na nie Pan wody morskie,
a synowie Izraelowi chodzili po suszy
przez pośrodek jego.

Ad Primam

Ps 22

¹ *Psalmus David.*

- Dóminus regit me, et nihil mihi déerit:
² in loco páscuæ ibi me collocávit.
Super aquam refectionis educávit me:
³ ánimam meam convértit.
Dedúxit me super sémitas iustítiæ,
propter nomen suum.
⁴ Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala:
quóniam tu mecum es.
Virga tua, et báculo tuus:
ipsa me consoláta sunt.
⁵ Parásti in conspéctu meo mensam,
advérsus eos, qui tríbulant me.
Impinguásti in óleo caput meum:
et calix meus inébrians quam præclárus est!
⁶ Et misericórdia tua subsequétur me
ómnibus diébus vitæ meæ:
Et ut inhábitem in domo Dómini,
in longitúdinem diérum.

Ps 71

¹ *Psalmus, in Salomónem.*

i

- ² Deus, iudícium tuum regi da:
et iustítiam tuam filio regis:
Iudicáre pópulum tuum in iustítia,
et páuperes tuos in iudício.
³ Suscípiant montes pacem pópulo:
et colles iustítiam.
⁴ Iudicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet filios páuperum:
et humiliábit calumniatórem.
⁵ Et permanébit cum sole, et ante lunam,
in generatióne et generatióne.

Pryma

Ps 22

¹ *Psalm Dawidowy.*

- Pan mną rządzi, i na niczym mi schodzić nie będzie.
- ² Na miejscu paszy, tam mnie postawił,
nad wodą posilenia wychował mnie,
³ duszę moją pokrzepił.
Prowadził mnie ścieżkami sprawiedliwości
dla imienia swego.
- ⁴ Bo choćbym też chodził wśród cienia śmierci, nie będę się bał zła,
albowiem ty jesteś ze mną;
laska twoja i kij twój,
te mnie pocieszyły.
- ⁵ Nagotowałeś przed oczyma moimi stół
naprzeciwko tych, którzy mnie trapią;
utłuszcisz olejkami głowę moją,
a kielich mój upajający jak wspaniały jest!
- ⁶ I miłosierdzie twoje pójdzie za mną
po wszystkie dni żywota mojego,
abym mieszkał w domu Pańskim
przez długie dni.

Ps 71

¹ *Psalm na Salomona.*

i

- ² Boże, daj sąd twój królowi,
a sprawiedliwość twoją synowi królewskiemu,
aby sądził lud twój w sprawiedliwości,
a ubogich twych w rozsądku!
- ³ Niech przyjmą góry pokój dla ludu,
a pagórki sprawiedliwość!
- ⁴ Będzie sądził ubogich z ludu i wybawi synów ubogich,
a poniży ciemności.
- ⁵ I będzie trwał ze słońcem i przed księżycem,
na pokolenie i pokolenie.

- ⁶ Descéndet sicut plúvia in vellus:
et sicut stillicidia stillántia super terram.
⁷ Oriétur in diébus eius iustítia, et abundántia pacis:
donec auferátur luna.
⁸ Et dominábitur a mari usque ad mare:
et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

ii

- ⁹ Coram illo prócident Æthíopes:
et inimíci eius terram lingent.
¹⁰ Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent:
reges Árabum et Saba dona addúcent.
¹¹ Et adorábunt eum omnes reges terræ:
omnes gentes sérvient ei:
¹² Quia liberábit páuperem a poténte:
et páuperem, cui non erat adiútor.
¹³ Parcet páuperi et ínopi:
et ánimas páuperum salvas fáciat.
¹⁴ Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum:
et honorábile nomen eórum coram illo.
¹⁵ Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper:
tota die benedícet ei.
¹⁶ Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum
fructus eius:
et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.
¹⁷ Sit nomen eius benedíctum in sácula:
ante solem pérmanet nomen eius.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ:
omnes gentes magnificábunt eum.
¹⁸ Benedíctus Dóminus, Deus Israël,
qui facit mirabília solus:
¹⁹ Et benedíctum nomen maiestátis eius in ætérnum:
et replébitur maiestáte eius omnis terra: fiat, fiat.
²⁰ Defecérunt laudes David filii Iesse.

*Quando ad Laudes dictus fúerit Ps 50,
hic subiúngitur sequens Ps 97 (str. 224), qui in Láudibus locum non hábuit.*

- ⁶ Zstąpi jak deszcz na runo
i jak krople na ziemię kapiące.
⁷ Wzędzie za dni jego sprawiedliwość i obfitość pokoju,
póki nie zginie księżyc.
⁸ I będzie panował od morza aż do morza,
i od rzeki aż do krańców okręgu ziemi.

ii

- ⁹ Przed nim będą padać Etiopowie,
a nieprzyjaciele jego ziemię lizać będą.
¹⁰ Królowie Tarsisu i wyspy przyniosą dary,
królowie Arabów i Saby przywiozą upominki.
¹¹ I będą mu się kłaniać wszyscy królowie ziemi;
wszystkie narody będą mu służyć.
¹² Albowiem wyzwoli ubogiego od możnego,
i nędznego, który nie miał pomocnika.
¹³ Oszczędzi ubogiego i nędzarza,
a dusze ubogich ocali.
¹⁴ Od lichwy i nieuczciwości wykupi dusze ich,
a imię ich będzie we czci u niego.
¹⁵ I będzie żył, i dadzą mu ze złota Arabii, i będą zawsze kłaniać się dla niego,
cały dzień będą go błogosławić.
¹⁶ I będzie utwierdzenie na ziemi, na wierzchu gór, podniesie się nad Liban urodzaj
jego,
i rozkwitną się z miasta jako zioła polne.
¹⁷ Niech będzie imię jego na wieki błogosławione,
przed słońcem trwa imię jego!
I będą w nim błogosławione wszystkie pokolenia ziemi,
wszystkie narody wielbić go będą.
¹⁸ Błogosławiony Pan, Bóg Izraela,
który sam czyni dziwy!
¹⁹ I błogosławione imię majestatu jego na wieki;
i będzie napełniona majestatem jego wszystka ziemia. Stań się! Stań się!
²⁰ Skończyły się pieśni Dawida, syna Jessego.

*Kiedy w Laudesach odmawia się Ps 50,
tu dodaje się Ps 97 (str. 225), który w Laudesach został pominięty.*

Ad Tértiam

Ps 72

¹ *Psalmus Asaph.*

i

Quam bonus Israël Deus,
his, qui recto sunt corde!
² Mei autem pene moti sunt pedes:
pene effûsi sunt gressus mei.
³ Quia zelâvi super iníquos,
pacem peccatórum videns.
⁴ Quia non est respéctus morti eórum:
et firmaméntum in plaga eórum.
⁵ In labóre hóminum non sunt,
et cum homínibus non flagellabúntur:
⁶ Ídeo tenuit eos supérbia,
opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.
⁷ Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum:
transiérunt in afféctum cordis.
⁸ Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam:
iniquitátem in excélso locúti sunt.
⁹ Posuérunt in cælum os suum:
et lingua eórum transívit in terra.

ii

¹⁰ Ídeo convertétur pópulus meus hic:
et dies pleni inveniéntur in eis.
¹¹ Et dixerunt: Quómodo scit Deus,
et si est sciéntia in excélso?
¹² Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo,
obtinuérunt divítias.
¹³ Et dixi: Ergo sine causa iustificávi cor meum,
et lavi inter innocéntes manus meas:
¹⁴ Et fui flagellátus tota die,
et castigátio mea in matutínis.
¹⁵ Si dicébam: Narrábo sic:
ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.
¹⁶ Existimábam ut cognóscerem hoc,
labor est ante me:

Tercja

Ps 72

¹ *Psalm Asafowy.*

i

- Jak dobry jest Bóg dla Izraela,
dla tych, którzy są prostego serca!
² Ale moje nogi mało się nie potknęły,
mało nie poślizgnęły się kroki moje,
³ bo unosiłem się przeciw przewrotnym,
widząc pokój grzeszników.
⁴ Albowiem nie masz u nich względu na śmierć,
ani nie przedłuża się ich utrapienie.
⁵ Nie masz ich w mozołach ludzi
i z ludźmi nie będą karani.
⁶ Przeto objęła ich pycha,
okryli się nieprawością i niebożnością swoją.
⁷ Wystąpiła jakby z tłustości nieprawość ich,
puścili się za żądzami serca.
⁸ Myśleli i mówili złośliwie,
o nieprawości wyniosłe mówili.
⁹ Podnieśli ku niebu usta swoje,
a ich język przechodził po ziemi.

ii

- ¹⁰ Przeto i lud mój obróci się tutaj
i dni pełne znajdują się między nimi.
¹¹ I mówili: *Jakże wie Bóg,*
i czy jest poznanie na wysokości?
¹² Oto tacy są grzesznicy, a obfitują na świecie
i otrzymali bogactwa.
¹³ I rzekłem: *A więc na próżno trzymałem w sprawiedliwości serce swe*
i umywałem między niewinnymi ręce moje,
¹⁴ *i byłem biczowany cały dzień,*
a karanie moje było co rano?
¹⁵ Gdybym powiedział: *Tak mówić będę,*
oto bym ród synów twoich potępił.
¹⁶ Zastanowiłem się, aby to zrozumieć;
za trudne jest to dla mnie,

- 17 Donec intrem in Sanctuárium Dei:
et intélligam in novíssimis eórum.

iii

- 18 Verúmtamen propter dolos posuísti eis:
deiecísti eos dum allevaréntur.
19 Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt:
periérunt propter iniquitátem suam.
20 Velut sómnum surgéntium, Dómine,
in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.
21 Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt:
22 et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.
23 Ut iuméntum factus sum apud te:
et ego semper tecum.
24 Tenuísti manum délixeram meam: et in voluntáte tua deduxísti me,
et cum glória suscepísti me.
25 Quid enim mihi est in cælo?
et a te quid vólui super terram?
26 Defécit caro mea, et cor meum:
Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.
27 Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt:
perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.
28 Mihi autem adhærére Deo bonum est:
pónere in Dómino Deo spem meam:
Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas,
in portis filiæ Sion.

Ad Sextam

Ps 73

- 1 *Intelléctus Asaph.*

i

- Ut quid, Deus, repulísti in finem:
irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?
2 Memor esto congregatiónis tuæ,
quam possedísti ab initio.
Redemísti virgam hæreditátis tuæ:
mons Sion, in quo habitásti in eo.

- 17 aż wnijdę do świątyni Bożej
i zrozumieć ich koniec.

iii

- 18 Bo zaprawdę dla zrad nagotowałeś im,
strąciłeś ich, gdy się podnosili.
19 Jakże są opuszczeni, ustali nagle,
zginęli dla nieprawości swojej!
20 Jak sen u wstających, Panie,
w mieście twym obraz ich wniwecz obrócisz.
21 Bo się zapaliło serce moje i odmieniły się nerki moje,
22 a ja wniwecz obrócony byłem i nie wiedziałem.
23 Jak bydlę stałem się u ciebie,
a ja zawsze z tobą.
24 Ująłeś mię za prawą rękę moją i według woli twojej prowadziłeś mię,
i przyjąłeś mię z chwałą.
25 Bo cóż ja mam w niebie
albo czego chciałem na ziemi oprócz ciebie?
26 Ustało ciało moje i serce moje,
Boże serca mego i części moja, Boże na wieki!
27 Bo oto, którzy się oddalają od ciebie, zginą;
zatraciłeś wszystkich, którzy cudzołożą z dala od ciebie.
28 Ale mnie dobrze jest trwać przy Bogu,
pokładać w Panu Bogu nadzieję moją,
abym opowiadał wszystką chwałę twoją
w bramach córki Syjońskiej.

Seksta

Ps 73

- 1 *Wyrozumienie Asafowe.*

i

- Czemużeś, Boże, odegnał na zawsze,
rozgniewała się zapalczywość twoja na owce pastwiska twego?
2 Wspomnij na zgromadzenie twoje,
które posiadałeś od początku;
odkupiłeś pręt dziedzictwa twego,
górną Syjon, na której zamieszkałeś.

- ³ Leva manus tuas in supérbias eórum in finem:
quanta malignátus est inimícus in sancto!
- ⁴ Et gloriáti sunt qui odérunt te:
in médio solemnitétis tuæ.
Posuérunt signa sua, signa:
- ⁵ et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.
- ⁶ Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt iánuas eius in idípsum:
in secúri et áscia deiecérunt eam.
- ⁷ Incendérunt igni sanctuárium tuum:
in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.
- ⁸ Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul:
Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.
- ⁹ Signa nostra non vídimus, iam non est prophéta:
et nos non cognóscet ámplius.

ii

- ¹⁰ Úsquequo, Deus, impropérabit inimícus:
irritat adversárius nomen tuum in finem?
- ¹¹ Ut quid avértis manum tuam, et dexteram tuam,
de médio sinu tuo in finem?
- ¹² Deus autem rex noster ante sǽcula:
operátus est salútem in médio terræ.
- ¹³ Tu confirmásti in virtúte tua mare:
contribulásti cápita dracónum in aquis.
- ¹⁴ Tu confregísti cápita dracónis:
dedísti eum escam pópulis Æthíopum.
- ¹⁵ Tu dirupísti fontes, et torréntes:
tu siccásti flúvios Ethan.
- ¹⁶ Tuus est dies, et tua est nox:
tu fabricátus es auróram et solem.
- ¹⁷ Tu fecísti omnes términos terræ:
æstátem et ver tu plasmásti ea.

iii

- ¹⁸ Memor esto huius, inimícus impropérávit Dómino:
et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.
- ¹⁹ Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi,
et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.
- ²⁰ Réspice in testaméntum tuum:
quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

- ³ Podnieś ręce twoje na pychę ich do końca!
Jak wiele złego uczynił nieprzyjaciół w świątyni!
- ⁴ Którzy cię nienawidzą, chlubil się
wśród święta uroczystego twego.
Postawili znaki swoje jako trofea –
- ⁵ a nie poznali – jak na bramie na szczycie.
- ⁶ Jak w lesie drzew siekierami wraz drzwi jego wyrąbali,
toporem i oskardem obalili je.
- ⁷ Spalili ogniem świątynię twą,
na ziemi splugawili przybytek imienia twego.
- ⁸ Mówili w sercu swoim, rodzaj ich razem:
Uczynimy, żeby ustały wszystkie święta Boże na ziemi!
- ⁹ Znaków naszych nie widzieliśmy, już nie masz proroka
i już nas więcej nie pozna.

ii

- ¹⁰ Dokądże, Boże, nieprzyjaciół uragać będzie?
Czyż ma przeciwnik drażnić imię twe do końca?
- ¹¹ Czemż odwracasz rękę twoją i prawicę twoją
spośród łona twego do końca?
- ¹² Ale Bóg, król nasz przed wiekami,
sprawił zbawienie pośród ziemi.
- ¹³ Ty utwierdziłeś mocą twoją morze,
pokruszyłeś głowy smoków w wodach.
- ¹⁴ Ty starłeś głowy smokowi,
dałeś go na pokarm ludom Etiopii.
- ¹⁵ Ty otworzyłeś źródła i potoki,
ty wysuszyłeś rzeki Etan.
- ¹⁶ Twój jest dzień i twoja jest noc,
ty utworzyłeś zorzę i słońce.
- ¹⁷ Ty uczyniłeś wszystkie granice ziemi,
lato i wiosnę ty sprawiłeś.

iii

- ¹⁸ Pamiętaj na to: nieprzyjaciół uragał Panu,
a lud bezrozumny drażnił imię twoje!
- ¹⁹ Nie wydawaj zwierzętom dusz wyznających ciebie,
i dusz ubogich twoich nie zapominaj do końca!
- ²⁰ Wejrzyj na przymierze twoje,
albowiem najpodlejsi na ziemi posiadli pełno domów nieprawości.

- ²¹ Ne avertátur hūmilis factus confūsus:
pauper et inops laudábunt nomen tuum.
- ²² Exsúrge, Deus, iúdica causam tuam:
memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiēte sunt tota die.
- ²³ Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum:
supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Ad Nonam

Ps 74

- ¹ *In finem, ne corrúmpas.*
Psalmus cántici Asaph.
- ² Confitébimur tibi, Deus:
confitébimur, et invocábimus nomen tuum.
Narrábimus mirabília tua:
- ³ cum accépero tempus, ego iustítias iudicábo.
- ⁴ Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea:
ego confirmávi colúmnas eius.
- ⁵ Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere:
et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:
- ⁶ Nolíte extóllere in altum cornu vestrum:
nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.
- ⁷ Quia neque ab Oriēte, neque ab Occidēte, neque a desértis móntibus:
- ⁸ quóniam Deus iudex est.
Hunc humiliat, et hunc exáltat:
- ⁹ quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.
Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx eius non est exinaníta:
bibent omnes peccatóres terræ.
- ¹⁰ Ego autem annuntiábo in sáeculum:
cantábo Deo Iacob.
- ¹¹ Et ómnia córnua peccatórum confríngam:
et exaltabúntur córnua iusti.

- 21 Niech się nie wraca nędzny zawstydzony;
ubogi i niedostatni będą chwalić imię twoje!
- 22 Powstań Boże, rozsądź sprawę twoją,
pomnij na zniewagi twoje, te, które się dzieją od głupiego cały dzień!
- 23 Nie zapominaj głosów nieprzyjaciół twoich!
Pycha tych, którzy cię nienawidzą, zawsze idzie ku górze.

Nona

Ps 74

- 1 *Na koniec. Nie zatracaj.*
Psalm pieśni Asafowy.
- 2 Sławić cię będziemy, Boże,
sławić będziemy i wzywać imienia twego;
opowiadać będziemy dziwne sprawy twoje.
- 3 *Gdy obiorę czas, ja ze sprawiedliwością sądzić będę.*
- 4 *Roztopiła się ziemia i wszyscy, którzy mieszkają na niej;
ja jej filary umocniłem.*
- 5 Mówilem nieprawym: *Nie czyńcie nieprawości!*
a występny: *Nie podnoście rogu!*
- 6 *Nie podnoście ku górze rogu waszego,
nie mówcie przeciw Bogu nieprawości!*
- 7 Bo ani od wschodu ani od zachodu, ani od pustynnych gór:
- 8 albowiem Bóg jest sędzią
Tego poniża, a owego podwyższa;
- 9 bo w ręce Pańskiej jest kielich wina szczerego, pełen zmieszania,
i nachylił tu i tam, wszakże drożdże jego nie wylały się:
będą pić wszyscy grzesznicy ziemi.
- 10 A ja będę opowiadał na wieki,
będę śpiewał Bogu Jakubowemu.
- 11 I wszystkie rogi grzeszników połamię,
a rogi sprawiedliwego będą wywyższone.

Ps 75

¹ *In finem, in láudibus.*

Psalmus Asaph, cánticum ad Assýrios.

i

² Notus in Iudæa Deus:

in Israël magnum nomen eius.

³ Et factus est in pace locus eius:

et habitatio eius in Sion.

⁴ Ibi confrégit poténtias arcuum,

scutum, gládium, et bellum.

⁵ Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis:

⁶ turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum:

et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

⁷ Ab increpatióne tua, Deus Iacob,

dormitavérunt qui ascendérunt equos.

ii

⁸ Tu terríbilis es, et quis resístet tibi?

ex tunc ira tua.

⁹ De cælo audítum fecísti iudícium:

terra trémuit et quiévit,

¹⁰ Cum exsúrgeret in iudícium Deus,

ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

¹¹ Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi:

et reliquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

¹² Vovéte, et réddite Dómino, Deo vestro:

omnes qui in circúitu eius affértis múnera.

¹³ Terríbili et ei qui aufert spíritum princípum,

terríbili apud reges terræ.

Ad Vesperas

Ps 132

¹ *Cánticum gráduum David.*

Ecce quam bonum et quam iucúndum,

habitáre fratres in unum:

Ps 75

- ¹ *Na koniec, w hymnach.*
Psalm Asafowy. Pieśń o Asyryjczykach.

i

- ² Znany jest Bóg w Judzie,
w Izraelu wielkie jest imię jego.
³ I stało się w pokoju miejsce jego,
i mieszkanie jego na Syjonie.
⁴ Tam połamał potęgę łuków,
tarczę, miecz i wojnę.
⁵ Dziwnie zajaśniałeś z gór wiekuistych;
⁶ strwożyli się wszyscy głupiego serca.
Zasnęli snem swoim
i nic nie znaleźli bogacze w rękach swoich.
⁷ Od łajania twego, Boże Jakuba,
posnęli ci, co wsiedli na konie.

ii

- ⁸ Ty jesteś straszliwy i któż się sprzeciwi tobie
w chwili gniewu twego?
⁹ Z nieba ogłosiłeś sąd;
ziemia zadrżała i umilkła,
¹⁰ gdy powstał Bóg na sąd,
aby wybawić wszystkich cichych ziemi.
¹¹ Bo myśl człowieka będzie sławić ciebie,
a resztki myśli będą ci świętować.
¹² Śluby czyńcie i oddajcie Panu Bogu waszemu,
wszyscy, którzy wokoło niego przynosicie dary.
¹³ Straszliwemu i temu, który książętom odejmuje ducha,
straszniemu dla królów ziemskich.

Nieszpory

Ps 132

- ¹ *Pieśń stopni Dawidowa.*

Oto jak dobra i jak wdzięczna rzecz,
mieszkać braciom społem!

- ² Sicut unguéntum in cápite,
quod descéndit in barbam, barbam Aaron,
Quod descéndit in oram vestiménti eius:
³ sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.
Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem,
et vitam usque in sáeculum.

Ps 135

- ¹ *Allelúia.*

i

- Confitémini Dómino quóniam bonus:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
² Confitémini Deo deórum:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
³ Confitémini Dómino dominórum:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
⁴ Qui facit mirabília magna solus:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
⁵ Qui fecit cælos in intelléctu:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
⁶ Qui firmávit terram super aquas:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
⁷ Qui fecit luminária magna:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
⁸ Solem in potestátem diéi:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
⁹ Lunam, et stellas in potestátem noctis:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

ii

- ¹⁰ Qui percússit Ægýptum cum primogénitis eórum:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
¹¹ Qui edúxit Israël de médio eórum:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
¹² In manu poténti, et bráchio excélso:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
¹³ Qui divísit Mare Rubrum in divisiónes:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

- ² Jak olejek na głowie,
który spływa na brodę, brodę Aarona,
który spływa na kraj odzienia jego,
³ jak rosa Hermonu, która zstępuje na górę Syjon.
Albowiem tam przeznaczył Pan błogosławieństwo
i żywot aż na wieki.

Ps 135

¹ *Alleluja!*

i

- Wysławiajcie Pana, bo dobry,
bo na wieki miłosierdzie jego!
² Wysławiajcie Boga nad bogi,
bo na wieki miłosierdzie jego!
³ Wysławiajcie Pana nad pany,
bo na wieki miłosierdzie jego!
⁴ Który sam tylko czyni cuda wielkie,
bo na wieki miłosierdzie jego.
⁵ Który uczynił niebiosą w mądrości,
bo na wieki miłosierdzie jego.
⁶ Który utwierdził ziemię nad wodami,
bo na wieki miłosierdzie jego.
⁷ Który uczynił światła wielkie,
bo na wieki miłosierdzie jego.
⁸ Słońce, aby władało dniem,
bo na wieki miłosierdzie jego.
⁹ Księżyc i gwiazdy, aby władały nocą,
bo na wieki miłosierdzie jego.

ii

- ¹⁰ Który pobił Egipt z ich pierworodnymi,
bo na wieki miłosierdzie jego.
¹¹ Który wywiódł Izraela z pośrodku ich,
bo na wieki miłosierdzie jego.
¹² Ręką mocną i ramieniem wysokim,
bo na wieki miłosierdzie jego.
¹³ Który rozdzielił Morze Czerwone na części,
bo na wieki miłosierdzie jego.

- 14 Et edúxit Israë̃l per médiũ eius:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 15 Et excússit Pharaónem, et virtútem eius in Mari Rubro:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 16 Qui tradúxit pópulum suum per desértum:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 17 Qui percússit reges magnos:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 18 Et occídít reges fortes:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 19 Sehon, regem Amorrhæórum:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 20 Et Og, regem Basan:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 21 Et dedit terram eórum hæreditátem:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 22 Hæreditátem Israë̃l, servo suo:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 23 Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 24 Et redémit nos ab inimícis nostris:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 25 Qui dat escam omni carni:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 26 Confitémini Deo cæli:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 27 Confitémini Dómino dominórum:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Ps 136

- 1 *Psalmus David,
Ieremíæ.*

Super flúmina Babyló̃nis, illic sédimus et flévimus:
cum recordarémur Sion:

- 2 In salícibus in médio eius,
suspendimus órgana nostra.
- 3 Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos,
verba cantiónum:

- 14 I przeprowadził Izraela przez środek jego,
bo na wieki miłosierdzia jego.
- 15 I strącił Faraona i wojsko jego w Morze Czerwone,
bo na wieki miłosierdzia jego.
- 16 Który przeprowadził lud swój przez pustynię,
bo na wieki miłosierdzia jego.
- 17 Który poraził królów wielkich,
bo na wieki miłosierdzia jego.
- 18 I pobił królów potężnych,
bo na wieki miłosierdzia jego.
- 19 Sehona, króla Amorejczyków,
bo na wieki miłosierdzia jego.
- 20 I Oga, króla Basanu,
bo na wieki miłosierdzia jego.
- 21 I dał ziemię ich w dziedzictwo,
bo na wieki miłosierdzia jego.
- 22 W dziedzictwo Izraelowi, słudze swemu,
bo na wieki miłosierdzia jego.
- 23 Albowiem w poniżeniu naszym pamiętał o nas,
bo na wieki miłosierdzia jego.
- 24 I odkupił nas od nieprzyjaciół naszych,
bo na wieki miłosierdzia jego.
- 25 Który daje pokarm wszelkiemu ciału,
bo na wieki miłosierdzia jego.
- 26 Wysławiajcie Boga nieba,
bo na wieki miłosierdzia jego!
- 27 Wysławiajcie Pana nad pany,
bo na wieki miłosierdzia jego.

Ps 136

1 Psalm Dawidowy Jeremiasza.

- Nad rzekami babilońskiej ziemi, tameśmy siedzieli i płakali,
gdyśmy wspominali na Syjon.
- 2 Na wierzbach wpośród niej
zawiesiliśmy muzyczne instrumenty nasze.
- 3 Bo nas tam pytali ci, którzy nas w niewolę zagnali,
o słowa pieśni,

- Et qui abduxérunt nos:
Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.
- ⁴ Quómodo cantábimus cánticum Dómini
in terra aliéna?
- ⁵ Si oblítus fúero tui, Ierúsalem,
oblivióni detur délixtera mea.
- ⁶ Adháreat lingua mea fáucibus meis,
si non memínero tui:
Si non proposúero Ierúsalem,
in princípío lætítiae meæ.
- ⁷ Memor esto, Dómine, filiórum Edom,
in die Ierúsalem:
Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte
usque ad fundaméntum in ea.
- ⁸ Fília Babylónis mísera:
beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.
- ⁹ Beátus, qui tenébit,
et allídet párvulos tuos ad petram.

Ps 137

¹ *Ipsi David.*

- Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo:
quóniam audísti verba oris mei.
In conspéctu angelórum psallam tibi:
- ² adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.
Super misericórdia tua, et veritáte tua:
quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.
- ³ In quacúmque die invocávero te, exáudi me:
multiplicábis in ánima mea virtútem.
- ⁴ Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ:
quia audiérunt ómnia verba oris tui:
- ⁵ Et cantent in viis Dómini:
quóniam magna est glória Dómini.
- ⁶ Quóniam excélsus Dóminus, et humília respicit:
et alta a longe cognóscit.
- ⁷ Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me:
et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit
délixtera tua.

- i ci, którzy nas zawiedli:
Zaśpiewajcie nam pieśń z pieśni Syjońskich!
- ⁴ Jakże mamy śpiewać pieśń Pańską
w ziemi cudzej?
- ⁵ Jeślibym cię zapomniał Jeruzalem,
niech zapomniana będzie prawica moja!
- ⁶ Niechaj przyschnie język mój do podniebienia mego,
jeślibym na cię nie pomniał,
jeślibym nie położył Jerozolimy
na początku wesela mego!
- ⁷ Pomnij, Panie, na synów Edomu,
w dzień Jerozolimy,
którzy mówią: *Zburzcie, zburzcie
ją aż do gruntu!*
- ⁸ Cóрко Babilońska nieszczęsna,
błogosławiony, kto ci odpłaci za to, coś nam wyrządziła!
- ⁹ Błogosławiony, który pochwyci
i roztrąci dzieci twe o opokę!

Ps 137

¹ Dawidowy.

- Sławić cię będę, Panie, ze wszystkiego serca mego,
żeś wysłuchał słów ust moich.
Przed obliczem aniołów będę ci śpiewał,
- ² będę się kłaniał przed kościołem twoim świętym i będę wysławiał imię twoje
dla miłosierdzia twego i dla prawdy twojej,
boś uwielbił ponad wszystko święte imię twoje.
- ³ W którykolwiek dzień wzywać cię będę, wysłuchaj mię:
pomnożysz moc w duszy mojej.
- ⁴ Niech cię wysławiają, Panie, wszyscy królowie ziemi,
bo słyszeli wszystkie słowa ust twoich.
- ⁵ I niech śpiewają o drogach Pańskich,
gdźż wielka jest chwała Pańska!
- ⁶ Albowiem wysoki jest Pan, a na niskich spogląda
i wysokich z daleka poznaje.
- ⁷ Jeśli będę chodził wpośród utrapienia, zachowasz mnie przy życiu
i wbrew gniewowi nieprzyjaciół moich wyciągnąłeś rękę swoją, i zbawiła mię
prawica twoja.

- ⁸ Dóminus retríbuēt pro me:
Dómine, misericórdia tua in sáeculum: ópera mánuum tuárum ne despicias.

Ad Completórium

Ps 69

- ¹ *In finem.*
Psalmus David in rememoratíonem, quod salvum fécerit eum Dóminus.
- ² Deus, in adiutórium meum inténde:
Dómine, ad adiuvándum me festína.
- ³ Confundántur et revereántur,
qui quærunt ánimam meam.
- ⁴ Avertántur retrórsus, et erubéscant,
qui volunt mihi mala.
Avertántur statim erubescéntes,
qui dicunt mihi: Euge, euge.
- ⁵ Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te,
et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui diligunt salutáre tuum.
- ⁶ Ego vero egénus, et pauper sum:
Deus, ádiuva me.
Adiútor meus, et liberátor meus es tu:
Dómine, ne moréris.

Ps 70

- ¹ *Psalmus David,*
filiórum Iónadab, et priórum captivórum.

i

- In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum:
- ² in iustítia tua libera me, et éripe me.
Inclína ad me aurem tuam,
et salva me.
- ³ Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum:
ut salvum me fácias,
Quóniam firmaméntum meum,
et refúgium meum es tu.

- ⁸ Pan odpłaci za mnie;
Panie, miłosierdzie twoje na wieki, nie gardź dziełami rąk twoich!

Kompleta

Ps 69

- ¹ *Na koniec.*
Psalm Dawidowy. Na pamiątkę, że go Bóg wybawił.
- ² Boże, wejrzyj ku wspomózeniu memu,
Panie, pośpiesz się ku ratunkowi memu!
- ³ Niechaj będą zawstydzeni i pohańbieni,
którzy szukają duszy mojej,
- ⁴ niech się obróć wstecz i niech się zawstydzą,
którzy mi chcą złego.
Niech się natychmiast obróć wstydzając się,
którzy mi mówią: *Ha! ha!*
- ⁵ Niech się weselą i radują w tobie wszyscy, którzy cię szukają,
i niech zawsze mówią: *Niechaj uwielbiony będzie Pan!* którzy miłują zbawienie twoje!
- ⁶ A ja jestem ubogi i żebrak;
Boże, wspomóż mię!
Pomocnikiem moim i wybawicielem moim ty jesteś;
Panie, nie zwlekaj!

Ps 70

- ¹ *Psalm Dawidowy.*
Synów Jonadabowych i pierwszych więźniów.

i

- W tobie, Panie, nadzieję miałem, niech nie będę pohańbiony na wieki!
- ² W sprawiedliwości twojej wybaw mię i wyrwij mię!
Nakłoń ku mnie ucha twego
i zbaw mię!
- ³ Bądź mi Bogiem obrońcą, miejscem obronnym,
abyś mię zbawił;
albowiem twierdzą moją
i ucieczką moją ty jesteś!

- ⁴ Deus meus, éripe me de manu peccatóris,
et de manu contra legem agéntis et iníqui:
⁵ Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine:
Dómine, spes mea a iuventúte mea.
⁶ In te confirmátus sum ex útero:
de ventre matris meæ tu es protéctor meus.
In te cantátio mea semper:
⁷ tamquam prodígium factus sum multis: et tu adiútor fortis.
⁸ Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam:
tota die magnitúdinem tuam.
⁹ Ne proicias me in témpore senectútis:
cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.
¹⁰ Quia dixerunt inimíci mei mihi:
et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,
¹¹ Dicéntes: Deus derelíquit eum, persecúmini, et comprehéndite eum:
quia non est qui erípiat.
¹² Deus, ne elongéris a me:
Deus meus, in auxílium meum réspice.

ii

- ¹³ Confundántur, et deficiant detrahéntes ánimæ meæ:
operiántur confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.
¹⁴ Ego autem semper sperábo:
et adíciam super omnem laudem tuam.
¹⁵ Os meum annuntiábit iustítiam tuam:
tota die salutáre tuum.
¹⁶ Quóniam non cognóvi litteratúram, introibo in poténtias Dómini:
Dómine, memorábor iustítiæ tuæ solús.
¹⁷ Deus, docuísti me a iuventúte mea:
et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.
¹⁸ Et usque in senéctam et sénium:
Deus, ne derelínquas me,
Donec annúntiem bráchium tuum
generatióni omni, quæ ventúra est:
¹⁹ Poténtiam tuam, et iustítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália:
Deus, quis símilis tibi?
²⁰ Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: et convérsus vivificásti me:
et de abyýssis terræ íterum reduxísti me:
²¹ Multiplicásti magnificéntiam tuam:
et convérsus consolátus es me.
²² Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam:
Deus, psallam tibi in cíthara, sanctus Israël.

- 4 Boże mój, wyrwij mię z ręki grzesznika
i z ręki czyniącego przeciw prawu i bezbożnego;
5 albowiem ty jesteś cierpliwością moją, Panie;
Panie, nadziejo moja od młodości mojej!
6 Na tobie wspierałem się od żywota,
od łona matki mojej tyś obrońcą moim;
o tobie śpiewanie moje zawsze.
7 Jak dziwowiskiem stałem się dla wielu, bo ty byłeś wspomóżycielem mocnym!
8 Niechaj będą napełnione usta moje chwałą, abym śpiewał sławę twoją,
cały dzień wielmożność twoją!
9 Nie odrzucaj mnie czasu starości;
gdy ustanie siła moja, nie opuszczaj mnie!
10 Albowiem mówili nieprzyjaciele moi przeciwko mnie,
a którzy czyhali na duszę moją, naradę uczynili spolem
11 mówiąc: *Bóg go opuścił; gońcie, a pojmacie go,*
bo nie masz, kto by wyrwał!
12 Boże, nie oddalaj się ode mnie;
Boże mój spojrzij ku pomocy mojej!

ii

- 13 Niech będą zawstydzeni i niech ustaną uwłaczający duszy mojej,
niech będą okryci zelżywością i wstydem, którzy mi szukają złego!
14 A ja zawsze nadzieję mieć będę
i przyczynię się do wszystkiej chwały twojej.
15 Usta moje opowiadać będą sprawiedliwość twoją,
cały dzień zbawienie twoje.
16 Ponieważ w piśmie nie jestem biegły, wnijdę w możliwe sprawy Pańskie,
Panie, będę wspominał sprawiedliwość twoją tylko.
17 Boże, uczyłeś mię od młodości mojej,
i aż dotąd będę opowiadał cuda twoje.
18 I aż do starości i sędziwości,
Boże, nie opuszczaj mnie
aż opowiem ramię twe
całemu pokoleniu, które ma przyjść,
19 moc twoją i sprawiedliwość twoją, Boże, aż do wysokości, wielkie rzeczy które uczyniłeś:
Boże, któż podobny tobie?
20 Jak wiele złych ucisków ukazałeś mi, ale znowu ożywiłeś mię
i z przepaści ziemskich znowu mię wywiodłeś;
21 rozmnożyłeś wielmożność twoją
i znowu mnie pocieszyłeś.
22 Bo i ja wysławiać cię będę, na harfie prawdę twoją;
Boże, będę ci grał na cytrze. Święty Izraela!

- ²³ Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi:
et ánima mea, quam redemísti.
- ²⁴ Sed et lingua mea tota die meditábitur iustítiam tuam:
cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

- ²³ Rozradują się wargi moje, kiedy ci będę śpiewał,
i dusza moja, którą wykupiłeś.
- ²⁴ Ale i język mój cały dzień będzie głosił sprawiedliwość twoją,
kiedy zawstydzeni i pohańbieni będą, którzy szukają mej zguby.

FÉRIA SEXTA Ad Matutinum

Ps 94 pg. 4

Ps 77

¹ *Intelléctus Asaph.*

i

Atténdite, pópule meus, legem meam:
inclináte aurem vestram in verba oris mei.

² Apériam in parábolis os meum:
loquar propositiões ab initio.

³ Quanta audívimus et cognóvimus ea:
et patres nostri narravérunt nobis.

⁴ Non sunt occultáta a filiis eórum:
in generatiõe áltera.
Narrántes laudes Dómini, et virtútes eius,
et mirabília eius, quæ fecit.

⁵ Et suscitávit testimónium in Iacob:
et legem pósuit in Israël.
Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea filiis suis:

⁶ ut cognóscat generátio áltera.
Fílii qui nascéntur, et exsúrgent,
et narrábunt filiis suis:

⁷ Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei:
et mandáta eius exquírant.

⁸ Ne fiant sicut patres eórum:
generátio prava et exáspérans.
Generátio, quæ non diréxit cor suum:
et non est créditus cum Deo spíritus eius.

ii

⁹ Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum:
convérsi sunt in die belli.

¹⁰ Non custodiérunt testaméntum Dei:
et in lege eius noluérunt ambuláre.

¹¹ Et oblíti sunt benefactorum eius,
et mirabílium eius quæ osténdit eis.

PIĄTEK

Jutrznia

Ps 94 str. 5

Ps 77

¹ *Wyrozumienie Asafowe.*

i

- Słuchajcie, ludu mój, zakonu mego,
nakłońcie ucha swego ku słowom ust moich.
- ² Otworzę w podobieństwach usta moje,
będę opowiadał zagadki od początku,
- ³ cośmy słyszeli i poznali
i ojcowie nasi powiadali nam.
- ⁴ Nie zostało zatajone przed ich synami
w drugim pokoleniu.
Opowiadamy chwalebne sprawy Pańskie i moc jego,
i cuda jego, które uczynił.
- ⁵ Wzbudził świadectwo w Jakubie,
i zakon położył w Izraelu;
a rozkazał ojcom naszym, żeby je oznajmiali synom swoim,
- ⁶ aby wiedziało drugie pokolenie;
synowie, którzy się narodzą i powstaną,
będą je też opowiadać synom swoim,
- ⁷ aby pokładali w Bogu nadzieję swoją, a nie zapominali spraw Bożych,
i pytali się o przykazania jego;
- ⁸ aby nie byli jak ojcowie ich,
ród zły i drażniący,
ród który nie prostował serca swego
i nie był wierny Bogu duch jego.

ii

- ⁹ Synowie Efraima, naciągający i spuszczaający łuk
rzucili się do ucieczki w dzień bitwy.
- ¹⁰ Nie strzegli przymierza Bożego
i nie chcieli chodzić według zakonu jego.
- ¹¹ I zapomnieli dobrodziejstw jego
i cudów jego, które im ukazał.

- 12 Coram pátribus eórum fecit mirabilia in terra Ægýpti,
in campo Táneos.
13 Interrúpit mare, et perdúxit eos:
et státuit aquas quasi in utre.
14 Et dedúxit eos in nube diéi:
et tota nocte in illuminatióne ignis.
15 Interrúpit petram in erémo:
et adaquávit eos velut in abyísso multa.
16 Et edúxit aquam de petra:
et dedúxit tamquam flúmina aquas.

iii

- 17 Et apposuérunt adhuc peccáre ei:
in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.
18 Et tentavérunt Deum in córdibus suis,
ut péterent escas animábus suis.
19 Et male locúti sunt de Deo:
dixerunt: Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?
20 Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ,
et torréntes inundavérunt.
Numquid et panem póterit dare,
aut paráre mensam pópulo suo?
21 Ídeo audívit Dóminus, et dístulit:
et ignis accénsus est in Iacob, et ira ascéndit in Israël:
22 Quia non credidérunt in Deo,
nec speravérunt in salutári eius:
23 Et mandávit núbibus désuper,
et iánuas cæli apéruit.
24 Et pluit illis manna ad manducándum,
et panem cæli dedit eis.
25 Panem angelórum manducávit homo:
cibária misit eis in abundántia.
26 Tránstulit Austrum de cælo:
et indúxit in virtúte sua Áfricum.
27 Et pluit super eos sicut púlverem carnes:
et sicut arénam maris volatília pennáta.
28 Et cecidérunt in médio castrórum eórum:
circa tabernácula eórum.
29 Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis:
30 non sunt fraudáti a desidério suo.
Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum:
31 et ira Dei ascéndit super eos.

- 12 Przed ojcami ich czynił dziwy w ziemi Egipskiej,
na polu Tanis.
13 Rozdzielił morze i przeprowadził ich,
i zatrzymał wody jak w skórzanym worze.
14 I prowadził ich przez obłok we dnie,
a całą noc przy świetle ognia.
15 Rozszczepił skałę na puszczy
i napoił ich jak z wielkiej głębiny.
16 I wywiódł wodę z opoki,
i wyprowadził wody jak rzeki.

iii

- 17 Lecz dalej jeszcze grzeszyli przeciw niemu,
pobudzali Najwyższego do gniewu na miejscu bezwodnym.
18 I kusili Boga w sercach swoich
żądając pokarmu dla dusz swoich.
19 I mówili źle o Bogu,
i rzekli: *Czyż może Bóg stół zgotować na puszczy?*
20 *Bo uderzył w skałę i wypłynęły wody*
i strumienie wezbrały.
Czy i chleb będzie mógł dać
albo nagotować stół ludowi swemu?
21 Przeto usłyszał Pan i odłożył;
i ogień zapalił się przeciw Jakubowi, i gniew powstał przeciw Izraelowi,
22 bo nie wierzyli Bogu
i nie mieli nadziei w wybawienie jego.
23 I rozkazał obłokom z góry,
i otworzył bramy niebieskie,
24 i spuścił im niby deszcz mannę ku jedzeniu,
i dał im chleb niebieski;
25 chleba anielskiego pożywał człowiek,
posłał im pokarmów dostatek.
26 Przyniósł wiatr południowy z nieba
i przywiódł mocą swą wiatr z zachodu
27 i spuścił na nich mięso jak proch
i jak piasek morski ptactwo skrzydlate;
28 i spadło wśród ich obozu,
dokoła ich namiotów.
29 I jedli, i najedli się bardzo, i uczynił zadość ich żądaniu;
30 nie byli zawiedzeni w żądzy swojej.
Jeszcze pokarmy ich były w ustach ich,
31 a gniew Boży zstąpił na nich

Et occídit pingues eórum,
et eléctos Israëł impedívit.

iv

- 32 In ómnibus his peccavérunt adhuc:
et non credidérunt in mirabílibus eius.
- 33 Et defecérunt in vanitáte dies eórum:
et anni eórum cum festinatióne.
- 34 Cum occíderet eos, quærébant eum:
et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.
- 35 Et rememoráti sunt quia Deus adiútor est eórum:
et Deus excélsus redémptor eórum est.
- 36 Et dilexérunt eum in ore suo,
et lingua sua mentíti sunt ei:
- 37 Cor autem eórum non erat rectum cum eo:
nec fidéles hábíti sunt in testaménto eius.
- 38 Ipse autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum:
et non dispérdet eos.
Et abundávit ut avérteret iram suam:
et non accéndit omnem iram suam:
- 39 Et recordátus est quia caro sunt:
spíritus vadens et non rédiens.
- 40 Quóties exacerbavérunt eum in desérto,
in iram concitavérunt eum in inaquóso?
- 41 Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum:
et sanctum Israëł exacerbavérunt.

v

- 42 Non sunt recordáti manus eius,
die qua redémit eos de manu tribulántis:
- 43 Sicut pósuit in Ægýpto signa sua,
et prodígia sua in campo Táneos.
- 44 Et convértit in sánguinem flúmina eórum,
et imbres eórum, ne bíberent.
- 45 Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos:
et ranam, et dispérdidit eos.
- 46 Et dedit ærúgini fructus eórum,
et labóres eórum locústæ.
- 47 Et occídit in grándine víneas eórum,
et moros eórum in pruína.

i pobił najtłustszych wśród nich,
a wybranych Izraela powalił.

iv

- 32 Przy tym wszystkim dalej grzeszyli
i nie wierzyli cudom jego.
33 I przeszły w marności dni ich,
i lata ich z prędkością.
34 Gdy ich zabijał, szukali go
i wracali się, o świecie przychodzili do niego,
35 i wspomnieli, że Bóg jest ich pomocnikiem,
a Bóg wysoki jest ich odkupicielem.
36 I miłowali go ustami swymi,
i językiem swym kłamali mu;
37 lecz serce ich nie było z nim szczere
i nie byli wiernymi przymierzu jego.
38 A on jest miłosierny i miłościwy będzie grzechom ich,
i nie zatraci ich;
i wiele razy odwracał gniew swój,
i nie zapalał wszystkiego gniewu swego.
39 I pamiętał, że byli ciałem,
tchnieniem przechodzącym, a nie wracającym się.
40 Jak często drażnili go na puszczy,
do gniewu pobudzali go na miejscach bezwodnych!
41 I na nowo kusili Boga,
i drażnili Świętego Izraelowego.

v

- 42 Nie pamiętali na rękę jego
w dzień, w który ich odkupił z ręki trapiącego,
43 jak pokazywał w Egipcie znaki swoje
i cuda swe na polu Tanis.
44 I przemienił w krew rzeki ich
i deszcze ich, aby nie mogli pić.
45 Puścił na nich psie muchy i kąsały ich,
i żaby, a wygubiły ich.
46 I dał ich owoce chrząszczom
i robotę ich szarańczy.
47 I poraził gradem winnice ich,
a morwy ich mrozem.

- 48 Et trádídit grándini iuménta eórum:
et possessiónem eórum igni.
- 49 Misit in eos iram indignatiónis suæ:
indignatiónem, et iram, et tribulatiónem: immissiões per ángelos malos.
- 50 Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum:
et iuménta eórum in morte conclúsit.
- 51 Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti:
primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.
- 52 Et ábstulit sicut oves pópulum suum:
et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.
- 53 Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt:
et inimícos eórum opéruit mare.
- 54 Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ,
montem, quem acquisívit délixtera eius.
Et eiécit a fácie eórum gentes:
et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.
- 55 Et habitáre fecit in tabernáculis eórum
tribus Israél.
- 56 Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum:
et testimónia eius non custodiérunt.
- 57 Et avertérunt se, et non servavérunt pactum:
quemádmódum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravam.
- 58 In iram concitavérunt eum in cóllibus suis:
et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

vi

- 59 Audívit Deus, et sprevit:
et ad níhilum redégit valde Israél.
- 60 Et répulit tabernáculum Silo,
tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.
- 61 Et trádídit in captivitátem virtútem eórum:
et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.
- 62 Et conclúsit in gládio pópulum suum:
et hæreditátem suam sprevit.
- 63 Iúvenes eórum comédit ignis:
et vírgines eórum non sunt lamentátæ.
- 64 Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt:
et víduæ eórum non plorabántur.
- 65 Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus,
tamquam potens crapulátus a vino.
- 66 Et percússit inimícos suos in posterióra:
oppróbrum sempitérnum dedit illis.

- 48 I wydał gradowi bydło ich,
a majątności ogniowi.
49 Puścił na nich gniew zapalczywości swojej,
popędliwość i rozgniewanie i utrapienie, dopuszczenia przez aniołów złych.
50 Uczynił drogę ścieżce gniewu swego, nie chronił dusz ich od śmierci
i bydło ich wydał na śmierć.
51 I pobił wszystko pierworodne w ziemi Egipskiej,
pierwociny wszystkich prac ich w przybytkach Chama.
52 I wywiódł lud swój jak owce,
prowadził ich jak stado na puszczy.
53 I prowadził ich w nadziei, i nie bali się,
a nieprzyjaciół ich pokryło morze.
54 I przywiódł ich na górę świętą swoją,
górze, którą nabyła prawica jego.
I wyrzucił przed nimi narody,
i losem rozdzielił im ziemię sznurem pomiaru,
55 i dał w przybytkach ich mieszkanie
pokoleniom izraelskim.
56 Lecz oni kusili i obrażali Boga wysokiego
i nie strzegli świadectw jego.
57 I odwrócili się, a nie zachowali umowy,
jak ojcowie ich odmienili się w łuk opaczny.
58 Do gniewu go wzruszyli na swych pagórkach
i bałwanami swymi pobudzali go do zapalczywości.

vi

- 59 Usłyszał Bóg i wzgardził,
i poniżył bardzo lud izraelski;
60 i odrzucił przybytek Silo,
przybytek swój, kędy mieszkał między ludźmi;
61 i podał moc ich w niewolę
i piękność ich w ręce nieprzyjacielskie.
62 I dał pod miecz lud swój
i wzgardził dziedzictwem swoim.
63 Młodzieńców ich ogień pożarł,
a panien ich nie płakano.
64 Kapłani ich od miecza polegli,
a wdowy ich nie chodziły w żałobie.
65 I ocucił się Pan jak ze snu,
jak mocarz upojony winem.
66 I poraził nieprzyjaciół swych na pośladkach,
wydał ich na hańbę wieczną.

- 67 Et répulit tabernáculum Ioseph:
et tribum Éphraim non elégit:
68 Sed elégit tribum Iuda,
montem Sion quem diléxit.
69 Et ædificávit sicut unicórnium sanctificium suum in terra,
quam fundávit in sæcula.
70 Et elégit David, servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium:
de post foetántes accépit eum,
71 Páscere Iacob, servum suum,
et Israël, hæreditátem suam:
72 Et pavit eos in innocéntia cordis sui:
et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Ps 78

¹ Psalmus Asaph.

- Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum:
posuérunt Ierúsalem in pomórum custódiam.
2 Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli:
carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.
3 Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Ierúsalem:
et non erat qui sepelfret.
4 Facti sumus oppróbrium vicínis nostris:
subsannátio et illúsió his, qui in circúitu nostro sunt.
5 Úsquequo, Dómine, irascéris in finem:
accendétur velut ignis zelus tuus?
6 Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt:
et in regna quæ nomen tuum non invocavérunt:
7 Quia comedérunt Iacob:
et locum eius desolavérunt.
8 Ne memínaris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ:
quia páuperes facti sumus nimis.
9 Ádiuva nos, Deus, salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos:
et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum:
10 Ne forte dicant in géntibus: Ubi est Deus eórum?
et innotéscat in natió nibus coram óculis nostris.
Últio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est:
11 intróëat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.
Secúndum magnitúdinem bráchii tui,
pósside filios mortificatórum.

- 67 I odrzucił namiot Józefa
i nie obrał pokolenia Efraima,
68 ale obrał pokolenie Judy,
górze Syjon, którą umiłował.
69 I zbudował podobną do jednorożców świątynię swoją na ziemi,
którą ugruntował na wieki.
70 I obrał Dawida, sługę swego, i wziął go od trzód owiec,
od kotnych owiec wziął go,
71 aby pasł Jakuba, sługę jego
i Izraela, dziedzictwo jego.
72 I pasł ich w niewinności serca swego
i w roztropności rąk swoich prowadził ich.

Ps 78

1 Psalm Asafowy.

- Boże, przyszli poganie do dziedzictwa twego, splugawili kościół twój święty,
obrócili Jeruzalem w budkę na chowanie jabłek.
2 Porzucili trupy sług twoich na strawę ptakom powietrznym,
ciała świętych twoich zwierzętom ziemi.
3 Rozlali krew ich jak wodę dokoła Jeruzalem,
a nie było, kto by pogrzebał.
4 Staliśmy się wzgardą sąsiadom naszym,
pośmiewiskiem i szyderstwem tym, którzy są dokoła nas.
5 Dokądże, Panie, gniewać się będziesz do końca,
pałać będzie jak ogień zapalczywość twoja?
6 Wylej gniew twój na narody, które cię nie znają,
i na królestwa, które imienia twego nie wzywały!
7 Albowiem pożarli Jakuba
i miejsce jego spustoszyli.
8 Nie wspominaj starych nieprawości naszych, niech nas rychło uprzedzą litości twoje,
bośmy się stali bardzo ubogimi!
9 Wspomóż nas, Boże, zbawicielu nasz, i dla sławy imienia twego, Panie, wybaw nas,
a bądź miłościw grzechom naszym dla imienia twego,
10 aby snadź nie mówiono wśród narodów: *Gdzież jest Bóg ich?*
I niech się okaże nad poganami przed oczyma naszymi
pomsta krwi sług twoich, która została wylana!
11 Niech przyjdzie przed oblicze twoje wzdychanie związanych!
Według mocy ramienia twego
zachowaj synów pomordowanych!

- 12 Et redde vicinis nostris séptuplum in sinu eórum:
impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.
- 13 Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ,
confitébimur tibi in sæculum.
In generatióem et generatióem
annuntiábimus laudem tuam.

Ps 80

- 1 *In finem, pro torculáribus.
Psalmus ipsi Asaph.*
- 2 Exsultáte Deo, adiutóri nostro:
iubiláte Deo Iacob.
- 3 Súmite psalmum, et date týmpanum:
psaltérium iucúndum cum cíthara.
- 4 Buccináte in Neoméniá tuba,
in insígni die solemnitátis vestræ.
- 5 Quia præcéptum in Israël est:
et iudícium Deo Iacob.
- 6 Testimónium in Ioseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti:
línguam, quam non nóverat, audívit.
- 7 Divértit ab onéribus dorsum eius:
manus eius in cóphino serviérunt.
- 8 In tribulatióne invocásti me, et liberávi te:
exaudívi te in abscondito tempestátis: probávi te apud aquam contradicţiónis.
- 9 Audi, pópulus meus, et contestábor te:
- 10 Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénium.
- 11 Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti:
diláta os tuum, et implébo illud.
- 12 Et non audívit pópulus meus vocem meam:
et Israël non inténdit mihi.
- 13 Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum,
ibunt in adinventiόνibus suis.
- 14 Si pópulus meus audísset me:
Israël si in viis meis ambuláset:
- 15 Pro nihilo fórsitan inimícos eórum humiliássem:
et super tribulántes eos misíssem manum meam.
- 16 Inimíci Dómini mentíti sunt ei:
et erit tempus eórum in sæcula.

- 12 I oddaj sąsiadom naszym siedemkroć w ich łono
urąganie ich, którym urągali, tobie, Panie!
- 13 A my, lud twój i owce pastwiska twego,
będziemy cię wysławiać na wieki,
od pokolenia w pokolenie
będziemy opowiadać chwałę twoją.

Ps 80

- 1 *Na koniec, dla tłoczni.*
Psalm Asafowy.
- 2 Sławcie radośnie Boga, pomocnika naszego,
wykrzykujcie Bogu Jakubowemu!
- 3 Zanućcie psalm i podajcie bęben,
wdzięczną harfę z cytrą!
- 4 Trąbcie na nowiu w trąbę,
w dzień wspaniały uroczystego święta waszego,
5 bo jest to rozkazaniem w Izraelu
i prawem Boga Jakubowego.
- 6 Ustanowił to na świadectwo w Józefie, gdy wychodził z ziemi Egipskiej;
usłyszał język, którego nie znał.
- 7 Wybawił od brzemion ramiona jego,
gdy ręce jego przy koszu służyły.
- 8 *Wzywaleś mię w ucisku, i wybawiłem cię;
wysłuchałem cię w ostonie burzy, doświadczałem cię nad Wodami Swaru.*
- 9 *Słuchaj, ludu mój, a napomnę cię:*
- 10 *Izraelu, jeśli mię usłuchasz, nie będzie u ciebie boga nowego i nie będziesz chwalił boga cudzego.*
- 11 *Bo ja jestem Pan, Bóg twój, którym cię wywiódł z ziemi Egipskiej;
rozszerz usta twoje, a napełni je.*
- 12 *Ale nie słuchał lud mój głosu mego,
a Izrael nie dbał o mnie.*
- 13 *I puściłem ich za żądzami serc ich,
pójdą za wynalazkami swymi.*
- 14 *Gdyby był lud mój mnie słuchał,
gdyby był Izrael chodził drogami moimi,*
- 15 *łatwo byłbym poniżył nieprzyjaciół ich
i na trapiących ich obróciłbym rękę swoją.*
- 16 *Nieprzyjaciele Pańscy kłamali mu,
i czas ich trwać będzie na wieki.*

- 17 Et cibávit eos ex ádipe fruménti:
et de petra, melle saturávit eos.

Ps 82

1 Cánticum Psalmi Asaph.

- 2 Deus, quis símilis erit tibi?
Ne táceas, neque compescáris, Deus:
3 Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt:
et qui odérunt te extulérunt caput.
4 Super pópulum tuum malignavérunt consílium:
et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.
5 Dixérunt: Veníte, et disperdámus eos de gente:
et non memorétur nomen Israë́l ultra.
6 Quóniam cogitavérunt unanímiter:
7 simul advérsus te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ:
8 Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Ámalec:
alienígenæ cum habitántibus Tyrum.
9 Étenim Assur venit cum illis:
facti sunt in adiutórium fíliis Lot.
10 Fac illis sicut Má́dian, et Sísaræ:
sicut Iabin in torrén-te Cisson.
11 Disperiérunt in Endor:
facti sunt ut stercus terræ.
12 Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb,
et Zébee, et Sálmana:
Omnes príncipes eórum:
13 qui dixérunt: Hæreditáte possideámus Sanctuárium Dei.
14 Deus meus, pone illos ut rotam:
et sicut stípulam ante fáciem venti.
15 Sicut ignis, qui combúrit silvam:
et sicut flamma combúrens montes:
16 Ita persecúris illos in tempestáte tua:
et in ira tua turbábis eos.
17 Imple fácies eórum ignomínia:
et quærent nomen tuum, Dómine.
18 Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi:
et confundántur, et péreant.
19 Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus:
tu solus Altíssimus in omni terra.

- 17 *I nakarmił ich tłustością zboża,
i nasycił ich miodem z opoki.*

Ps 82

1 Pieśń Psalmu Asafowego.

- 2 Boże, któż będzie podobien tobie?
Nie milcz i nie powściągaj się, Boże!
- 3 Bo oto nieprzyjaciele twoi okrzyk uczynili,
a którzy cię nienawidzą, podnieśli głowę.
- 4 Przeciw ludowi twemu plan złośliwy wymyślili
i zmówili się przeciw świętym twoim.
- 5 Mówili: *Pójdźcie i wytraćmy ich spomiędzy narodów,
a niech nie wspominają więcej imienia Izraelowego!*
- 6 Bo się zmówili jednomyślnie,
7 wspólnie przeciw tobie przymierze uczynili: namioty Idumejczyków i Izmaelici,
8 Moabici i Agarejczycy, Gebalczycy i Ammonici i Amalekici,
cudzoziemcy z obywatelami Tyru.
- 9 Ale i Assur przyszedł z nimi,
stali się pomocnikami synów Lota.
- 10 Uczyń im jak Madianitom i Sisarze,
jak Jabinowi u potoku Cison.
- 11 Poginęli w Endorze,
stali się jak gnój dla ziemi.
- 12 Postąp z wodzami ich jak z Orebem i Zebą,
i Zebeą, i Salmaną
z wszystkimi książętami ich,
- 13 którzy mówili: *Posiądźmy dziedzictwem świątynię Bożą!*
- 14 Boże mój, uczyń ich jak koło
i jak żdźbło przed wiatrem!
- 15 Jak ogień, który pali las
i jak płomień, który pali góry,
- 16 tak ich gonić będziesz nawałnością swoją
i zatrwożysz ich gniewem twoim!
- 17 Napełnij twarze ich sromotą,
i szukać będą imienia twego, Panie!
- 18 Niech się zawstydzą i zatrwożą na wieki wieków,
i niech będą pohańbieni, i niech zginą!
- 19 A niech poznają, że imię tobie Pan,
tyś sam Najwyższy na wszystkiej ziemi!

Ad Laudes I

Ps 98

¹ *Psalmus ipsi David.*

Dóminus regnávit, irascántur pópuli:
qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

² Dóminus in Sion magnus:

et excélsus super omnes pópulos.

³ Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est:

⁴ et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiões:

iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

⁵ Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum eius:
quóniam sanctum est.

⁶ Móyses et Aaron in sacerdótibus eius:

et Sámuel inter eos, qui ívocant nomen eius:

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos:

⁷ in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius,

et præcéptum quod dedit illis.

⁸ Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos:

Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

⁹ Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto eius:

quóniam sanctus Dóminus, Deus noster.

Ps 142

¹ *Psalmus David,
quando persequébatur eum Absalom fílius eius.*

Dómine, exáudi oratióem meam: áuribus pécipe obsecratióem meam in veritáte tua:
exáudi me in tua iustítia.

² Et non intres in iudícium cum servo tuo:

quia non iustificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

³ Quia persecútus est inimícus ánimam meam:

humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi:

⁴ et anxíatus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Laudesy I

Ps 98

¹ *Psalm Dawidowy.*

- Pan jest królem – niech się gniewają narody;
który siedzi na cherubinach – niech się trzęsie ziemia!
- ² Pan wielki na Syjonie
i wywyższony nad wszystkie narody.
- ³ Niech wysławiają imię twoje wielkie, albowiem straszne i święte jest;
⁴ a majestat królewski sąd miłuje.
Ty przygotowałeś drogi proste,
ty uczyniłeś sąd i sprawiedliwość w Jakubie.
- ⁵ Wywyższajcie Pana, Boga naszego, i kłaniajcie się przed podnóżkiem nóg jego,
bo święty jest!
- ⁶ Mojżesz i Aaron między kapłanami jego,
a Samuel między tymi, którzy wzywają imienia jego;
wzywali Pana, a on ich wysłuchiwał,
⁷ w słupie obłoku mawiał do nich.
Strzegli świadectw jego
i przykazania, które im dał.
- ⁸ Panie, Boże nasz, tyś ich wysłuchiwał;
Boże, ty im byłeś miłościw, lecz mściłeś się za wszystkie złe uczynki ich.
- ⁹ Wywyższajcie Pana, Boga naszego, i kłaniajcie się przed górą świętą jego,
albowiem święty jest Pan, Bóg nasz!

Ps 142

¹ *Psalm Dawida,
gdy go prześladował Absalom, syn jego.*

- Panie, wysłuchaj modlitwę moją, przyjmij w uszy prośbę mą w twej prawdzie,
wysłuchaj mnie w sprawiedliwości twojej!
- ² A nie wchodź w sąd ze sługą twoim,
albowiem nie usprawiedliwi się przed tobą żaden żyjący!
- ³ Albowiem nieprzyjaciół prześladował duszę moją,
przygniótł do ziemi życie moje,
posadził mnie w ciemnych miejscach, jako z dawna pomarłych.
- ⁴ I zatroskał się we mnie duch mój, serce moje we mnie się strwożyło.

- ⁵ Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis:
in factis mánuum tuárum meditábar.
- ⁶ Expánde manus meas ad te:
ánima mea sicut terra sine aqua tibi.
- ⁷ Velóciter exáudi me, Dómine:
defécit spíritus meus.
Non avértas fáciem tuam a me:
et símilis ero descendéntibus in lacum.
- ⁸ Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam:
quia in te sperávi.
Notam fac mihi viam, in qua ámbulem:
quia ad te levávi ánimam meam.
- ⁹ Éripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi:
doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.
Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam:
- ¹¹ propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.
Edúces de tribulatióne ánimam meam:
- ¹² et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.
Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam:
quóniam ego servus tuus sum.

Ps 84

- ¹ *In finem, filiis Core.*
Psalmus.

- ² Benedixísti, Dómine, terram tuam:
avertísti captivitátem Iacob.
- ³ Remisísti iniquitátem plebis tuæ:
operuísti ómnia peccáta eórum.
- ⁴ Mitigásti omnem iram tuam:
avertísti ab ira indignatiónis tuæ.
- ⁵ Convérte nos, Deus, salutáris noster:
et avérte iram tuam a nobis.
- ⁶ Numquid in ætérnum irascéris nobis?
aut exténderis iram tuam a generatióne in generatióne?
- ⁷ Deus, tu convérsus vivificábis nos:
et plebs tua lætábitur in te.
- ⁸ Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam:
et salutáre tuum da nobis.

- ⁵ Wspomniałem na dni starodawne, rozmyślałem o wszystkich dziełach twoich,
i uczynki rąk twoich rozbierałem.
- ⁶ Wyciągnąłem ku tobie ręce swoje,
dusza moja jako ziemia bez wody łaknie za tobą.
- ⁷ Wysłuchaj mię prędko, o Panie,
duch mój ustał!
Nie odwracaj oblicza twego ode mnie,
bo będę podobny zstępującym do grobu!
- ⁸ Daj mi usłyszeć rano miłosierdzie twoje,
bo w tobie nadzieję miałem!
Ukaż mi drogę, którą mam iść,
bo ku tobie podniosłem duszę moją!
- ⁹ Wyrwij mię od nieprzyjaciół moich, Panie, do ciebie się uciekłem!
- ¹⁰ Naucz mię czynić wolę twoją, albowiem ty jesteś Bogiem moim!
Duch twój dobry poprowadzi mię do ziemi prawej!
- ¹¹ Dla imienia twego, Panie, ożywisz mię w sprawiedliwości twojej,
wywiedziesz z utrapienia duszę moją!
- ¹² I według miłosierdzia twego wytracisz nieprzyjaciół moich
i zagubisz wszystkich, którzy dręczą duszę moją,
bom ja sługa twój!

Ps 84

- ¹ *Na koniec, synów Korego.
Psalm.*

- ² Ubłogosławiłeś, Panie, ziemię twoją,
przywróciłeś pojmanie Jakuba.
- ³ Opuściłeś nieprawość ludu twego,
pokryłeś wszystkie grzechy ich.
- ⁴ Uśmierzyłeś wszystek twój gniew,
odwróciłeś się od gniewu zapalczywości twojej.
- ⁵ Odnów nas, Boże, zbawicielu nasz,
i oddal gniew swój od nas!
- ⁶ Czyż na wieki będziesz się na nas gniewał
albo rozciągniesz gniew twój od pokolenia na pokolenie?
- ⁷ Boże, ty jeszcze raz ożywisz nas,
a lud twój rozweseli się w tobie.
- ⁸ Okaż nam, Panie, miłosierdzie twoje
i daj nam zbawienie twoje!

- ⁹ Áudiam quid loquátur in me Dóminus Deus:
quóniam loquétur pacem in plebem suam.
Et super sanctos suos:
et in eos, qui convertúntur ad cor.
- ¹⁰ Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus:
ut inhábitet glória in terra nostra.
- ¹¹ Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi:
iustítia, et pax osculátæ sunt.
- ¹² Véritas de terra orta est:
et iustítia de cælo prospéxit.
- ¹³ Étenim Dóminus dabit benignitátem:
et terra nostra dabit fructum suum.
- ¹⁴ Iustítia ante eum ambulábit:
et ponet in via gressus suos.

Cánticum Isaíæ

Prophetía Isaíæ 45:15-26

- ¹⁵ Vere tu es Deus absconditus,
Deus Israël, salvátor.
- ¹⁶ Confúsi sunt, et erubuérunt omnes:
simul abiérunt in confusiónem fabricatóres errórum.
- ¹⁷ Israël salvátus est in Dómino salúte æténa:
non confundemini, et non erubescétis usque in sæculum sæculi.
- ¹⁸ Quia hæc dicit Dóminus creans cælos,
ipse Deus formans terram et fáciens eam, ipse plastes eius:
Non in vanum creávit eam, ut habitaretur formávit eam:
Ego Dóminus, et non est álius.
- ¹⁹ Non in abscondito locútus sum,
in loco terræ tenebróso:
Non dixi sémini Iacob frustra: Quærite me:
ego Dóminus loquens iustítiam, annúntians recta.
- ²⁰ Congregámini, et veníte, et accédite simul
qui salváti estis ex géntibus:
Nesciérunt qui levant lignum sculptúræ suæ,
et rogant deum non salvántem.
- ²¹ Annuntiáte, et veníte, et consiliámini simul.
Quis audítum fecit hoc ab initio, ex tunc prædixit illud?
Numquid non ego Dóminus, et non est ultra deus absque me?
Deus iustus, et salvans non est præter me.

- ⁹ Będę słuchał, co we mnie będzie mówił Pan Bóg;
bo będzie głosił pokój ludowi swemu
i świętym swoim,
i tym, którzy się nawracają z serca.
- ¹⁰ Zaiste bliskie jest zbawienie jego tym, którzy się go boją,
aby mieszkła chwała w ziemi naszej.
- ¹¹ Miłosierdzie i prawda spotkały się z sobą,
sprawiedliwość i pokój pocałowały się.
- ¹² Prawda wyrosła z ziemi,
a sprawiedliwość z nieba spojrzała.
- ¹³ Albowiem Pan pokaże dobrotliwość,
a ziemia nasza wyda swój owoc.
- ¹⁴ Sprawiedliwość przed nim chodzić będzie
i położy na drodze kroki swoje.

Kantyk Izajasza

Proroctwo Izajasza 45:15-26

- ¹⁵ Zaprawdę, ty jesteś Bóg ukryty,
Bóg Izraelów, zbawiciel!
- ¹⁶ Zawstydzili się i zmieszali wszyscy,
razem odeszli z hańbą wytwórcy błędów.
- ¹⁷ Izrael zbawiony jest przez Pana zbawieniem wiecznym;
nie zawstydzicie się ani się nie zasromacie aż na wieki wieków.
- ¹⁸ Bo to mówi Pan, który stworzył niebiosą,
sam Bóg, który utworzył ziemię i uczynił ją, sam twórca jej;
nie na próżno ją stworzył, żeby była zamieszкана, utworzył ją:
- ¹⁹ *Ja Pan, a nie ma innego.
Nie potajemnie mówiłem
na miejscu ziemi ciemnym;
nie mówiłem potomstwu Jakubowemu: „Na próżno mię szukajcie!”
Ja Pan, mówiący sprawiedliwość, powiadający prawość.*
- ²⁰ *Zbierzcie się, a przyjdźcie i przystąpcie razem,
którzyście zbawieni z narodów!
Są bez poznania ci, którzy noszą drewno posągu swego
i modlą się do boga nie zbawiającego.*
- ²¹ *Oznajmijcie, a przyjdźcie i naradźcie się wspólnie,
kto to dał słyszeć od początku, od owego czasu to przepowiedział?
Czy nie ja, Pan, a nie ma więcej Boga okrom mnie?
Boga sprawiedliwego i zbawiającego nie ma oprócz mnie.*

- 22 Convertimini ad me, et salvi éritis, omnes fines terræ,
quia ego Deus, et non est álius.
- 23 In memetípso iurávi, egrediétur de ore meo iustítiae verbum,
et non revertétur:
- 24 Quia mihi curvábitor omne genu,
et iurábit omnis lingua.
- 25 Ergo in Dómino, dicet, meæ sunt iustítiae et impérium:
ad eum vénient, et confundéntur omnes qui repúgnant ei.
- 26 In Dómino iustificábitur, et laudábitur
omne semen Israë̃l.

Ps 147

¹ *Allelúia.*

- Lauda, Ierúsalem, Dóminum:
lauda Deum tuum, Sion.
- 2 Quóniam confortávit seras portárum tuárum:
benedíxit filiis tuis in te.
- 3 Qui pósuit fines tuos pacem:
et ádipe fruménti sátiat te.
- 4 Qui emíttit elóquium suum terræ:
velóciter currit sermo eius.
- 5 Qui dat nivem sicut lanam:
nébulam sicut cínerem spargit.
- 6 Mittit crystállum suam sicut buccéllas:
ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?
- 7 Emíttet verbum suum, et liquefáciat ea:
flabit spíritus eius, et fluent aquæ.
- 8 Qui annúnciat verbum suum Iacob:
iustítias, et iudícia sua Israë̃l.
- 9 Non fecit táliter omni natióni:
et iudícia sua non manifestávit eis.
Allelúia.

- 22 Nawróćcie się do mnie, a będziecie zbawione, wszystkie krańce ziemi;
bo ja Bóg, a nie ma innego.*
- 23 Przysiągłem przez samego siebie, wyjdzie z ust moich słowo sprawiedliwości,
a nie wróci się:*
- 24 że będzie się mi kłaniać wszelkie kolano
i każdy język przysięgać.*
- 25 A tak w Panu rzecze, moje są sprawiedliwości i rozkazywanie;
do niego przyjdą, i zawstydzą się wszyscy, którzy mu się sprzeciwiają.*
- 26 W Panu będzie usprawiedliwione i przechwalać się będzie
wszystko potomstwo Izraela.*

Ps 147

1 Alleluja!

- Chwał, Jeruzalem, Pana,
chwał, Syjonie, Boga twego!
- 2* Albowiem umocnił zawory bram twoich,
pobłogosławił synom twym w tobie!
- 3* On użyczył pokoju granicom twoim
i nasycy cię najwyborniejszym zbożem.
- 4* On puszcza słowo swe na ziemię,
bardzo prędko biegnie mowa jego.
- 5* On daje śnieg jak wełnę,
a mgłę rozsypuje jak popiół.
- 6* Spuszcza lód swój jak bryły;
kto się ostoï przed zimnem jego?
- 7* Pośle słowo swoje a roztopi je,
wionie wiatr jego, a pociekną wody.
- 8* On oznajmia słowo swe Jakubowi,
ustawy i przykazania swe Izraelowi.
- 9* Nie uczynił tak żadnemu narodowi,
i nie objawił im przykazań swoich.
Alleluja!

Ad Laudes II

*Ad Laudes II dicúntur in Fériis Advéntus,
et a Fériis post Domínica Septuagésimæ usque ad Maióris Hebdómadæ inclusive,
necnon in Vigíliis extra Tempus Paschále, quando fit Offícium de Féria.*

Ps 50 pg. 170

Ps 142 pg. 276

Ps 84 pg. 278

Cánticum Hábacuc

Prophetía Hábacuc 3:2-19

- ² Dómine, audívi auditióem tuam,
et tímui.
Dómine, opus tuum,
in médio annórum vivífica illud:
In médio annórum notum fácies:
cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.
- ³ Deus ab austro véniet,
et Sanctus de monte Pharan:
Opéruit cælos glória eius,
et laudis eius plena est terra.
- ⁴ Splendor eius ut lux erit,
córnua in mánibus eius:
Ibi abscóndita est fortitúdo eius:
- ⁵ ante faciém eius ibit mors:
Et egrediétur diábolus ante pedes eius.
- ⁶ Stetit, et mensus est terram:
Aspéxit, et dissólvit gentes,
et contríti sunt montes sáeculi:
Incurváti sunt colles mundi
ab itinéribus æternitátis eius.
- ⁷ Pro iniquitáte vidi tentória Æthiopiæ,
turbabúntur pelles terræ Má dian.
- ⁸ Numquid in flumínibus irátus es, Dómine?
aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Laudesy II

*Laudesy II odmawia się w dni powszednie adwentu,
i w dni powszednie od po Niedzieli Siedemdziesiątnicy aż do Wielkiego Tygodnia włącznie,
jak również w wigilie poza Okresem Wielkanocnym, kiedy wpada oficjum z dnia powszedniego.*

Ps 50 str. 171

Ps 142 str. 277

Ps 84 str. 279

Kantyk Habakuka

Prorocstwo Habakuka 3:2-19

- ² Panie, słyszałem wieść o tobie
i uląłem się.
Panie, dzieło twoje;
w pośrodku lat ożyw je.
W pośrodku lat oznajmisz;
gdy się rozgniewasz, wspomnisz na miłosierdzie.
- ³ Bóg od południa przyjdzie,
a Święty z góry Faran.
Okryła niebiosą chwała jego,
a wysławiania jego pełna jest ziemia.
- ⁴ Blask jego jak światło będzie,
rogi w ręku jego:
tam jest zakryta moc jego.
- ⁵ Przed obliczem jego pójdzie śmierć,
i wyjdzie diabeł przed nogami jego.
- ⁶ Stał i zmierzył ziemię,
spojrzał i rozwiązał narody
i skruszone są góry odwieczne,
zniżyły się pagórki świata
przed drogami wieczności jego.
- ⁷ Dla nieprawości widziałem namioty Etiopii,
strwożą się skóry ziemi Madian.
- ⁸ Czyż na rzeki rozgniewałeś się, Panie?
albo na rzeki zapalczywość twoja? albo na morze rozgniewanie twoje,

- Qui ascēdes super equos tuos,
et quadrīgæ tuæ salvatio.
- 9 Súsцитans suscítabis arcum tuum,
iuraménta tríbubus quæ locútus es:
- 10 Flúvios scindes terræ. Vidérunt te, et doluérunt montes:
gurges aquárum tránsiit:
Dedit abýssus vocem suam,
altitúdo manus suas levávit.
- 11 Sol et luna stetérunt in habitáculo suo,
in luce sagittárum tuárum ibunt, in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.
- 12 In frémitu conculcábis terram,
in furóre obstupefácies gentes.
- 13 Egréssus es in salútem pópuli tui,
in salútem cum christo tuo:
Percussísti caput de domo ímpii,
denudásti fundaméntum eius usque ad collum.
- 14 Maledixísti sceptris eius, cápiti bellatórum eius,
veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me:
Exsultátio eórum,
sicut eius qui dévorat páuperem in abscondito.
- 15 Viam fecísti in mari equis tuis,
in luto aquárum multárum.
- 16 Audívi, et conturbátus est venter meus:
a voce contremuérunt lábia mea.
Ingrediátur putrédo in óssibus meis,
et subter me scáteat:
Ut requiéscam in die tribulatiónis,
ut ascēdam ad pópulum accínctum nostrum.
- 17 Ficus enim non florébit,
et non erit germen in víneis:
Mentiétur opus olívæ,
et arva non áfferent cibum:
Abscindétur de ovíli pecus,
et non erit arméntum in præsépibus.
- 18 Ego autem in Dómino gaudébo,
et exsultábo in Deo Iesu meo.
- 19 Deus Dóminus fortitúdo mea,
et ponet pedes meos quasi cervórum:
Et super excélsa mea dedúcet me victor
in psalmis canéntem.

- który wsiądziesz na konie twoje,
a wozy twoje są zbawieniem?
- 9 Na pewno wzbudzisz łuk twój,
przysięgi, które dałeś pokoleniom.
- 10 Rzeki przerwiesz ziemi; ujrzały cię i bolały góry,
nawałność wód przeminęła,
głębia wydała głos swój,
wysokość podniosła ręce swoje.
- 11 Słońce i księżyc stanęły w mieszkaniu swoim,
w światłości strzał twoich, pójdą w blasku błyskającej się włóczni twojej.
- 12 W zagniewaniu podepczesz ziemię,
w zapalczywości uczynisz zdumiałymi narody.
- 13 Wyszedłeś na zbawienie ludu twego,
na zbawienie z pomazańcem twoim.
Zbiłeś głowę z domu bezbożnego,
obnażyłeś grunt jego aż do szyi.
- 14 Przekląłeś berła jego, głowę wojowników jego,
przychodzących jak wichry, aby mię rozproszyć;
radość ich
jak tego, który pożera ubogiego w skrytości.
- 15 Uczyniłeś w morzu drogę koniom twoim,
na błocie wód wielkich.
- 16 Usłyszałem, i wzruszył się żywot mój,
od głosu zadrżały wargi moje.
Niech wejdzie zgnilizna w kości moje
i pode mną niech się rozmnoży,
abym odpoczął w dzień utrapienia,
abym wstąpił do ludu naszego przepasane go.
- 17 Albowiem figa nie zakwitnie
i nie będzie owoców w winnicach.
Zawiedzie owoc oliwy
i pola nie dadzą żywności,
owca będzie odcięta z owczarni
i nie będzie bydła u żłobów.
- 18 A ja będę się w Panu radował
i będę się weselił w Bogu, Jezusie moim.
- 19 Bóg, Pan, jest mocą moją,
i uczyni nogi moje jakby jeleni,
i po wysokościach moich poprowadzi mię, zwycięzca,
psalmy śpiewającego.

Ps 147 pg. 282

Ad Primam

Ps 21

¹ *In finem, pro susceptiōne matutīna.*
Psalmus David.

i

- ² Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti?
longe a salute mea verba delictorum meorum.
- ³ Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies:
et nocte, et non ad insipientiam mihi.
- ⁴ Tu autem in sancto habitas,
laus Israël.
- ⁵ In te speraverunt patres nostri:
speraverunt, et liberasti eos.
- ⁶ Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt:
in te speraverunt, et non sunt confusi.
- ⁷ Ego autem sum vermis, et non homo:
opprobrium hominum, et abiectio plebis.
- ⁸ Omnes videntes me, deriserunt me:
locuti sunt labiis, et moverunt caput.
- ⁹ Speravit in Domino, eripiat eum:
salvum faciat eum, quoniam vult eum.
- ¹⁰ Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre:
- ¹¹ spes mea ab uberibus matris meae. In te proiectus sum ex utero:
De ventre matris meae Deus meus es tu,
- ¹² ne discesseris a me:
Quoniam tribulatio proxima est:
quoniam non est qui adiuvet.

ii

- ¹³ Circumdederunt me vituli multi:
tauri pingues obsederunt me.
- ¹⁴ Aperuerunt super me os suum,
sicut leo rapiens et rugiens.
- ¹⁵ Sicut aqua effusus sum:
et dispersa sunt omnia ossa mea.

Ps 147 str. 283

Pryma

Ps 21

¹ *Na koniec, o pomoc poranną.
Psalm Dawidowy.*

i

- ² Boże, Boże mój, wejrzyj na mnie, czemuś mię opuścił?
Daleko od zbawienia mego słowa grzechów moich.
- ³ Boże mój, będę wołał we dnie, a nie wysłuchasz,
i w nocy, a nie ku mojej głupocie.
- ⁴ A ty mieszkasz w świątyni,
chwało Izraela!
- ⁵ W tobie nadzieję mieli ojcowie nasi,
nadzieję mieli, i wybawiłeś ich.
- ⁶ Do ciebie wołali, i zostali wybawieni,
w tobie nadzieję mieli, a nie byli zawstydzeni.
- ⁷ A jam jest robak, nie człowiek,
pośmiewisko ludzkie i wzgarda pospólstwa.
- ⁸ Wszyscy, którzy mię widzieli, naśmiewali się ze mnie,
mówili ustami i kiwali głową:
- ⁹ *Nadzieję miał w Panu, niechaj go wyrwie;
niechaj go zbawi, ponieważ go miłuje!*
- ¹⁰ Albowiem Ty mię wydobyłeś z łona,
- ¹¹ nadziejo moja od piersi matki mojej! Na ciebie porzucony byłem z łona,
od łona matki mojej ty jesteś Bogiem moim!
- ¹² Nie odstępuj ode mnie,
albowiem utrapienie bliskie jest,
bo nie masz kto by ratował!

ii

- ¹³ Otoczyły mię cielce mnogie,
byki tłuste obległy mię.
- ¹⁴ Otworzyli na mnie usta swoje
jak lew porywający i ryczący.
- ¹⁵ Wylany jestem jak woda
i rozluźnione są wszystkie kości moje;

- Factum est cor meum tamquam cera liquescens
in médio ventris mei.
- 16 Áruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis:
et in púlverem mortis deduxísti me.
- 17 Quóniam circumdedérunt me canes multi:
concílium malignántium obsédit me.
Fodérunt manus meas et pedes meos:
- 18 dinumeravérunt ómnia ossa mea.
Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me:
- 19 divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.
- 20 Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxiliium tuum a me:
ad defensiónem meam cónspice.
- 21 Érue a frámea, Deus, ánimam meam:
et de manu canis únicam meam:
- 22 Salva me ex ore leónis:
et a córnibus unicórnium humilitátem meam.
- 23 Narrábo nomen tuum frátribus meis:
in médio ecclésiæ laudábo te.

iii

- 24 Qui timétis Dóminum, laudáte eum:
univérsum semen Iacob, gloriificáte eum.
- 25 Tímeat eum omne semen Israël:
quóniam non sprevit, neque despéxit deprecationem páuperis:
Nec avértit fáciem suam a me:
et cum clamárem ad eum, exaudivit me.
- 26 Apud te laus mea in ecclésia magna:
vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
- 27 Edent páuperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunst eum:
vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.
- 28 Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum
univérsi fines terræ:
Et adorábunt in conspéctu eius
univérsæ famíliæ géntium.
- 29 Quóniam Dómini est regnum:
et ipse dominábitur géntium.
- 30 Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ:
in conspéctu eius cadent omnes qui descéndunt in terram.
- 31 Et ánima mea illi vivet:
et semen meum sérviet ipsi.
- 32 Annuntiábitur Dómino generátio ventúra:
et annuntiábunt cæli iustítiam eius pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

- stało się serce moje jak воск topniejący
we wnętrzu moim.
- 16 Wyszła jak skorupa siła moja, a język mój przysechł do podniebienia mego,
i doprowadziłeś mię do prochu śmierci.
- 17 Albowiem obstały mię psy mnogie;
zgraja niegodziwców obległa mię.
Przebodli ręce moje i nogi moje,
- 18 policzyli wszystkie kości moje.
A oni przypatrywali się i patrzyli na mnie;
19 rozdzielili sobie szaty moje, a o suknię moją los rzucali.
- 20 Ale ty, Panie, nie oddalaj ode mnie wspomnienia twego,
wejrzyj ku obronie mojej!
- 21 Wyrwij od miecza, Boże, duszę moją,
a z łapy psa jedyną moją!
- 22 Wybaw mię z paszczęki lwa,
a od rogów jednorożców mnie poniżonego!
- 23 Będę opowiadał imię twe braciom moim,
wpośród kościoła będę cię chwalił:

iii

- 24 *Wy, co się Pana boicie, chwalcie go,
wszystko potomstwo Jakuba wystawiajcie go;*
- 25 *niech się go boi wszystko plemię izraelskie!
Albowiem nie wzgardził ani odrzucił prośby ubogiego,
i nie odwrócił oblicza swego ode mnie,
a gdy wołałem do niego, wysłuchał mię.*
- 26 U Ciebie chwała moja w zebraniu wielkim;
śluby moje oddam przed oczyma bojących się Go.
- 27 Będą jedli ubodzy, i najedzą się, i będą chwalić Pana, ci którzy go szukają;
będą żyć serca ich na wieki wieków.
- 28 Wspomną i nawrócą się do Pana
wszystkie krańce ziemi,
i będą się kłaniać przed obliczem jego
wszystkie rodziny narodów.
- 29 Albowiem Pańskie jest królestwo,
i on będzie panował nad narodami.
- 30 Jedli i kłaniali się wszyscy tłuści ziemi,
przed obliczem jego będą padać wszyscy, którzy zstępują w ziemię.
- 31 A dusza moja jemu będzie żyła
i potomstwo moje będzie mu służyć.
- 32 Będzie opowiadane Panu przyszłe pokolenie
i będą opowiadać niebiosa sprawiedliwości jego ludowi, który się narodzi, który uczynił Pan.

*Quando ad Laudes dictus fúerit Ps 50,
hic subiúngitur sequens Ps 98 (str. 276), qui in Láudibus locum non hábuit.*

Ad Tértiam

Ps 79

¹ *In finem, pro iis qui commutabúntur.
Testimónium Asaph, psalmus.*

i

² Qui regis Israë́l, inténde:
qui dedúcis velut ovem Ioseph.
Qui sedes super Chérubim,
³ manifestáre coram Éphraim, Béniamin, et Manásse.
Éxcita poténtiam tuam, et veni,
ut salvos fácias nos.
⁴ Deus, convérte nos:
et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
⁵ Dómine, Deus virtútum,
quóusque irascéris super oratióem servi tui?
⁶ Cibábis nos pane lacrimárum:
et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra?
⁷ Posuísti nos in contradiccióem vicínis nostris:
et inimíci nostri subsannavérunt nos.
⁸ Deus virtútum, convérte nos:
et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

ii

⁹ Víneam de Ægýpto transtulísti:
eiecísti gentes, et plantásti eam.
¹⁰ Dux itíneris fuísti in conspéctu eius:
plantásti radíces eius, et implévit terram.
¹¹ Opéruit montes umbra eius:
et arbústa eius cedros Dei.
¹² Exténdit pálmities suos usque ad mare:
et usque ad flumen propágines eius.
¹³ Ut quid destruxísti macériam eius:
et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

*Kiedy w Laudesach odmawia się Ps 50,
tu dodaje się Ps 98 (str. 277), który w Laudesach został pominięty.*

Tercja

Ps 79

¹ *Na koniec, dla tych, którzy będą odmienieni.
Świadectwo Asafowe. Psalm.*

i

² Który rządysz Izraelem, posłuchaj!
Który prowadzisz jak owce Józefa,
który siedzisz na cherubinach,
³ ukaż się przed Efraimem, Beniaminem i Manassesem!
Wzbudź moc twoją i przyjdź,
abyś nas wybawił!
⁴ Boże, przywróć nas
i ukaż oblicze twoje, a będziemy zbawieni!
⁵ Panie, Boże zastępów,
dokądże będziesz się gniewać na modlitwę sługi twego?
⁶ będziesz nas karmić chlebem płaczu
i napawać nas łzami obficie?
⁷ Wystawiłeś nas na przeciwieństwa sąsiadom naszym,
a nieprzyjaciele nasi naśmiewali się z nas,
⁸ Boże zastępów, przywróć nas
i ukaż oblicze twoje, a będziemy zbawieni!

ii

⁹ Przeniosłeś winnicę z Egiptu,
wygnałeś narody i zasadziłeś ją.
¹⁰ Byłeś przed nią przewodnikiem w drodze,
wsadziłeś korzenie jej i napełniła ziemię.
¹¹ Cień jej okrył góry,
a jej gałęzie cedry Boże.
¹² Puściła latorośle swe aż do morza,
a gałązki swe aż do rzeki.
¹³ Czemuż rozwaliłeś płot jej
i obierają ją wszyscy, którzy mimo idą drogą?

- 14 Exterminávit eam aper de silva:
et singuláris ferus depástus est eam.
- 15 Deus virtútum, convértere:
réspecte de cælo, et vide, et vísita véneam istam.
- 16 Et pérfice eam, quam plantávit dexterá tua:
et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.
- 17 Incénsa igni, et suffóssa
ab increpatióne vultus tui períbunt.
- 18 Fiat manus tua super virum dexteræ tuæ:
et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.
- 19 Et non discédimus a te, vivificábis nos:
et nomen tuum invocábitur.
- 20 Dómine, Deus virtútum, convérte nos:
et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ps 81

1 Psalmus Asaph.

- Deus stetit in synagóga deórum:
in médio autem deos diiúdicat.
- 2 Úsquequo iudicátis iniquitátem:
et fácies peccatórum súmitis?
- 3 Iudicáte egéno, et pupíllo:
húmilem, et páuperem iustificáte.
- 4 Eripíte páuperem:
et egénium de manu peccatóris liberáte.
- 5 Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant:
movebúntur ómnia fundaménta terræ.
- 6 Ego dixi: Dii estis,
et filii Excélsi omnes.
- 7 Vos autem sicut hómines moriémini:
et sicut unus de princípibus cadétis.
- 8 Surge, Deus, iúdica terram:
quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

- 14 Zrył ją dziki wieprz z lasu,
a odynieć spał ją.
15 Boże zastępów, wróć się,
wejrzyj z nieba i obacz, a nawiedź tę winnicę,
16 i napraw tę, którą szczepiła prawica twoja,
i na syna człowieczego, któregoś sobie umocnił!
17 Spalona ogniem i rozkopana,
od łajania oblicza twego pogina.
18 Niech będzie ręka twoja nad mężem prawicy twojej
i nad synem człowieczym, któregoś sobie umocnił!
19 A nie odstępujemy od ciebie; ożywisz nas,
i będziemy wzywać imienia twego.
20 Panie, Boże zastępów, przywróć nas
i okaż nam oblicze twoje, a będziemy zbawieni!

Ps 81

1 Psalm Asafowy.

- Bóg stanął w zgromadzeniu bogów
i w pośrodku bogów sądzi:
2 *Dokądże niesprawiedliwie sądzić będziecie
i oglądać się na osobę grzeszników?*
3 *Czyńcie sprawiedliwość ubogiemu i sierocie,
strapionemu i ubogiemu prawo przyznajcie!*
4 *Wyrwicie ubogiego,
i nędznego z ręki niezbożnego wyzwólcie!*
5 Nie pojmują ani nie rozumieją, chodzą w ciemnościach;
zachwieją się wszystkie podstawy ziemi.
6 Jam rzekł: *Bogami jesteście
i synami Najwyższego wszyscy.*
7 *Ale wy pomrzecie jak ludzie,
i jak jeden z książąt upadniecie.*
8 Powstań, Boże, sądz ziemię,
bo twym dziedzictwem są wszystkie narody!

Ad Sextam

Ps 83

¹ *In finem, pro torculáribus filiis Core.
Psalmus.*

i

- ² Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum:
³ concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum, et caro mea
exsultavérunt in Deum vivum.
⁴ Étenim passer invénit sibi domum:
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.
Altária tua, Dómine virtútum:
Rex meus, et Deus meus.
⁵ Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine:
in sæcula sæculórum laudábunt te.
⁶ Beátus vir, cuius est auxiliú abs te:
⁷ ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.
⁸ Étenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem:
vidébitur Deus deórum in Sion.

ii

- ⁹ Dómine, Deus virtútum, exáudi oratióem meam:
áuribus pécipe, Deus Iacob.
¹⁰ Protéctor noster, aspice, Deus:
et réspice in fáciem christi tui:
¹¹ Quia mélior est dies una in átriis tuis,
super míllia.
Elégi abiéctus esse in domo Dei mei:
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.
¹² Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus:
grátiam et glóriam dabit Dóminus.
¹³ Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia:
Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Seksta

Ps 83

¹ *Na koniec, dla tłoczni. Synów Korego.
Psalm.*

i

- ² Jak miłe przybytki twoje, Panie zastępów!
³ Pożąda i tęskni dusza moja do przedsieni Pańskich!
Serce moje i ciało moje
uweseliły się do Boga żywego!
⁴ Bo i wróbel znalazł sobie domek,
i synogarlica gniazdo dla siebie, gdzie by złożyła pisklęta swoje:
ołtarze twoje, Panie zastępów,
królu mój, i Boże mój!
⁵ Błogosławieni, którzy mieszkają w domu twoim, Panie!
na wieki wieków będą cię chwalić.
⁶ Błogosławiony mąż, którego pomoc jest od ciebie!
⁷ ułożył wstępowania w sercu swoim przez padół płaczu na miejsce które zgotował.
⁸ Albowiem da błogosławieństwo zakonodawca, pójdą z mocy w moc,
oglądać będą Boga nad bogi na Syjonie.

ii

- ⁹ Panie, Boże zastępów, wysłuchaj modlitwę moją,
usłysz, Boże Jakuba!
¹⁰ Spójrz, obrońco nasz, Boże,
i wejrzyj na oblicze pomazańca twego.
¹¹ Albowiem lepszy jest jeden dzień w przedsieniach twoich,
niż tysiące.
Wolałem być najpodlejszym w domu Boga mojego,
niżli mieszkać w przybytkach niezbożnych.
¹² Albowiem miłosierdzie i prawdę miłuje Bóg,
Pan da łaskę i chwałę;
¹³ nie odmówi dóbr tym, którzy w niewinności chodzą,
Panie zastępów, błogosławiony człowiek, który w tobie ma nadzieję!

Ps 86

¹ *Fíliis Core.*
Psalmus cántici.

Fundaménta eius in móntibus sanctis:

² dfligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

³ Gloriósa dicta sunt de te,
cívitas Dei.

⁴ Memor ero Rahab, et Babylónis
sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum,
hi fuérunt illic.

⁵ Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea:
et ipse fundávit eam Altíssimus?

⁶ Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et princípum:
horum, qui fuérunt in ea.

⁷ Sicut lætántium ómnium
habitátio est in te.

Ad Nonam

Ps 88

¹ *Intelléctus Ethan Ezrahítæ.*

i

² Misericórdias Dómini
in ætérnum cantábo.

In generatióem et generatióem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

³ Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis:
præparábitur véritas tua in eis.

⁴ Dispósui testaméntum eléctis meis, iurávi David, servo meo:
⁵ usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatióem et generatióem
sedem tuam.

⁶ Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine:
étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

⁷ Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino:
símilis erit Deo in filiis Dei?

Ps 86

- ¹ *Synów Korego.*
Psalm pienia.

Fundamenty jego na górach świętych;
² miłuje Pan bramy Syjonu nad wszystkie przybytki Jakuba.
³ Sławne rzeczy powiedziano o tobie,
miasto Boże!
⁴ Wspomnę na Rahaba i na Babilon,
które mię znają.
Oto cudzoziemcy i Tyr i lud Etiopski,
ci tam byli.
⁵ Czy o Syjonie mówić nie będą: *Człowiek i człowiek narodził się w nim,*
a sam Najwyższy go ugruntował?
⁶ Pan opowie w pismach narodów i książąt,
tych, którzy w nim byli.
⁷ Jak weselących się jest wszystkich
mieszkanie w tobie.

Nona

Ps 88

- ¹ *Wyrozumienie Etana Ezrahity.*

i

² Zmiłowania Pańskie
na wieki wyśpiewywać będę,
od pokolenia w pokolenie
opowiadać twoją prawdę ustami mymi będę.
³ Bo mówiłeś: *Miłosierdzie wiecznie zbudowane będzie na niebiosach,*
prawda twoja będzie w nich utwierdzona.
⁴ *Zawartem przymierze z wybranymi moimi, przysiągłem Dawidowi, słudze memu:*
⁵ *Na wieki utwierdzę potomstwo twoje*
i zbuduję od pokolenia do pokolenia
stolicę twoją.
⁶ Będą wysławiać niebiosza cuda twoje, Panie,
i prawdę twoją w zgromadzeniu świętych.
⁷ Albowiem któż na obłokach Panu zrównany będzie,
podobny będzie Bogu między synami bożymi?

- ⁸ Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum:
magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu eius sunt.
- ⁹ Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi?
potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.
- ¹⁰ Tu domináris potestáti maris:
motum autem flúctuum eius tu mítigas.
- ¹¹ Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum:
in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.
- ¹² Tui sunt cæli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem eius tu fundásti:
- ¹³ aquilónem, et mare tu creásti.
Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt:
¹⁴ tuum bráchium cum poténtia.
Firmétur manus tua, et exaltétur délixtera tua:
¹⁵ iustítia et iudícium præparátio sedis tuæ.
Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam:
¹⁶ beátus pópulus, qui scit iubilatiónem.
- ¹⁷ Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die:
et in iustítia tua exaltabúntur.
- ¹⁸ Quóniam glória virtútis eórum tu es:
et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.
- ¹⁹ Quia Dómini est assúptio nostra,
et sancti Israël, regis nostri.

ii

- ²⁰ Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti:
Pósuí adiutórium in poténte: et exaltávi eléctum de plebe mea.
- ²¹ Invéni David, servum meum:
óleo sancto meo unxi eum.
- ²² Manus enim mea auxiliábitur ei:
et bráchium meum confortábit eum.
- ²³ Nihil profíciet inimícus in eo,
et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.
- ²⁴ Et concídám a fácie ipsíus inimícos eius:
et odiéntes eum in fugam convértam.
- ²⁵ Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso:
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.
- ²⁶ Et ponam in mari manum eius:
et in flumínibus délixteram eius.
- ²⁷ Ipse invocábit me: Pater meus es tu:
Deus meus, et suscéptor salútis meæ.
- ²⁸ Et ego primogénitum ponam illum
excélsum præ régibus terræ.

- ⁸ Bóg, który jest wielbiony w radzie świętych,
wielki i straszliwy nad wszystkich, którzy są dokoła niego.
⁹ Panie, Boże zastępów, któż podobny tobie?
Możnyś jest, Panie, i prawda twoja jest wokoło ciebie.
¹⁰ Ty panujesz nad mocą morską
i wzburzenie nawałności jego ty uśmierzasz.
¹¹ Tyś poniżył pysznego, jakby zranionego,
mocą ramienia twego rozproszyłeś nieprzyjaciół twoich.
¹² Twoje są niebiosy i twoja jest ziemia, ty ugruntowałeś okrąg ziemi i napełnienie jej.
¹³ Ty stworzyłeś północ i morze,
Tabor i Hermon z imienia twego radować się będą;
¹⁴ twoje jest ramię z mocą.
Niech się wzmocni ręka twoja i niech się podniesie prawica twoja!
¹⁵ Sprawiedliwość i sąd podstawą stolicy twojej,
miłosierdzie i prawda uprzedzą oblicze twoje.
¹⁶ Błogosławiony lud, który zna wesołe śpiewanie!
¹⁷ Panie, chodzić będą w jasności oblicza twego i w imieniu twoim będą się weselić cały dzień
i w sprawiedliwości twojej będą podwyższeni.
¹⁸ Albowiem ty jesteś chwałą mocy ich
i w upodobaniu twoim podniesie się róg nasz.
¹⁹ Bo Pańska jest nasza obrona,
i Świętego Izraelowego, króla naszego.

ii

- ²⁰ W on czas mówiłeś w widzeniu do świętych swoich i rzekłeś:
Dałem pomoc dzielnemu i wywyższyłem wybranego z ludu mego.
²¹ *Znalazłem Dawida, sługę mego,
pomazałem go olejem świętym moim.*
²² *Bo ręka moja pomagać mu będzie
i wzmocni go ramię moje.*
²³ *Nic nie uzyska na nim nieprzyjaciół
i syn nieprawości nie zaszkodzi mu więcej.*
²⁴ *I wysiekę przed nim nieprzyjaciół jego,
i zmuszę do ucieczki nienawidzących go.*
²⁵ *A prawda moja i miłosierdzie moje z nim,
i w imię moje podniesie się róg jego.*
²⁶ *I położę na morzu rękę jego,
a na rzekach prawicę jego.*
²⁷ *On mię będzie wzywał: „Ojcem moim ty jesteś,
Bogiem moim i obrońcą zbawienia mego.”*
²⁸ *A ja uczynię go pierworodnym,
wyższym nad królów ziemi.*

- 29 In ætérnum servábo illi misericórdiam meam:
et testaméntum meum fidéle ipsi.
- 30 Et ponam in sáculum sáculi semen eius:
et thronum eius sicut dies cæli.
- 31 Si autem derelíquerint fílii eius legem meam:
et in iudíciis meis non ambuláverint:
- 32 Si iustítias meas profanáverint:
et mandáta mea non custodíerint:
- 33 Visitábo in virga iniquitátes eórum:
et in verbéribus peccáta eórum.
- 34 Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo:
neque nocébo in veritáte mea:
- 35 Neque profanábo testaméntum meum:
et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.
- 36 Semel iurávi in sancto meo, si David méntiar:
37 semen eius in ætérnum manébit.
- 38 Et thronus eius sicut sol in conspéctu meo,
et sicut luna perfécta in ætérnum: et testis in cælo fidélis.

iii

- 39 Tu vero repulísti et despexísti:
distulísti christum tuum.
- 40 Evertísti testaméntum servi tui:
profanásti in terra Sanctuárium eius.
- 41 Destruxísti omnes sepes eius:
posuísti firmaméntum eius formídinem.
- 42 Diripuérunť eum omnes transeúntes viam:
factus est oppróbrium vicínis suis.
- 43 Exaltásti délixteram depriméntium eum:
lætificásti omnes inimícos eius.
- 44 Avertísti adiutórium gládii eius:
et non es auxiliátus ei in bello.
- 45 Destruxísti eum ab emundatióne:
et sedem eius in terram collisísti.
- 46 Minorásti dies témporis eius:
perfudísti eum confusióne.
- 47 Úsquequo, Dómine, avértis in finem:
exardéscet sicut ignis ira tua?
- 48 Memoráre quæ mea substántia:
numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?
- 49 Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem:
éruet ánimam suam de manu ínferi?

- 29 *Zachowam mu na wieki miłosierdzie moje
i przymierze moje wierne mu będzie.*
30 *I utrwale na wieki wieków potomstwo jego,
a stolicę jego jak dni nieba.*
31 *A jeśli synowie jego opuszczą zakon mój
i według praw moich postępować nie będą;*
32 *jeśli zgwałcą ustawy moje
i nie będą strzec przykazań moich:*
33 *nawiedzę przestępstwa ich różgą,
a grzechy ich biczami;*
34 *lecz miłosierdzia mego nie oddalę od niego
i nie zaszkodzę prawdzie mojej,*
35 *ani nie zgwałcę przymierza mojego,
a tego, co wychodzi z ust moich, nie odmienię!*
36 *Raz przysiągłem na świętość moją: „Nie skłamię Dawidowi:*
37 *Potomstwo jego będzie trwać na wieki,*
38 *a stolica jego jak słońce przed oczyma moimi
i jak księżyc utwierdzony na wieki, a świadek na niebie wierny.”*

iii

- 39 *A przecież odrzuciłeś i wzgardziłeś,
odtrąciłeś pomazańca twego.*
40 *Obaliłeś przymierze sługi twego,
znieważyłeś na ziemi poświęcenie jego.*
41 *Rozwaliłeś wszystkie płoty jego,
uczyniłeś twierdzę jego przestraczem.*
42 *Szarpali go wszyscy idący drogą,
stał się pośmiewiskiem u sąsiadów swoich.*
43 *Wywyższyłeś prawicę uciskających go,
uweseliłeś wszystkich nieprzyjaciół jego.*
44 *Odjąłeś pomoc mieczowi jego
i nie ratowałeś go na wojnie.*
45 *Oddaliłeś go od blasku jego,
a stolicę jego uderzyłeś o ziemię.*
46 *Skróciłeś dni czasu jego,
oblałeś go wstydem.*
47 *Dokądże, Panie, odwracasz się do końca,
pałać będzie gniew twój jak ogień?*
48 *Wspomnij, jaka jest bytność moja;
bo czy na próżno stworzyłeś wszystkich synów człowieczych?*
49 *Któryż jest człowiek, który żyć będzie, a nie ujrzy śmierci,
wyrwie duszę swą z ręki otchłani?*

- 50 Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine,
sicut iurásti David in veritáte tua?
51 Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum
quod contínui in sinu meo multárum géntium:
52 Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine,
quod exprobravérunt commutatióem christi tui.
53 Benedíctus Dóminus in ætérnum:
fiat, fiat.

Ad Vesperas

Ps 138

- ¹ *In finem,*
psalmus David.

i

- Dómine, probásti me, et cognovísti me:
2 tu cognovísti sessiόnem meam, et resurrectiόnem meam.
3 Intellexísti cogitatiόnes meas de longe:
sēmitam meam, et funículum meum investigásti.
4 Et omnes vias meas prævidísti:
quia non est sermo in lingua mea.
5 Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua:
tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.
6 Mirábilis facta est sciéntia tua ex me:
confortáta est, et non pótero ad eam.
7 Quo ibo a spíritu tuo?
et quo a fácie tua fúgiam?
8 Si ascéndero in cælum, tu illic es:
si descéndero in inférnum, ades.
9 Si sumpsero pennas meas dilúculo,
et habitávero in extrémis maris:
10 Étenim illuc manus tua dedúcet me:
et tenébit me dextera tua.
11 Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me:
et nox illuminátio mea in delíciis meis.
12 Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur:
sicut ténebræ eius, ita et lumen eius.

- 50 Gdzież są Panie, dawne zmiłowania twoje,
jak przysiągłeś Dawidowi w prawdzie twojej?
51 Wspomnij, Panie, na zelżywość sług twoich
(którą noszę w zanadrzu moim od wielu narodów),
52 którą urągali nieprzyjaciele twoi, Panie,
którą urągali odmianie pomazańca twego.
53 Błogosławiony Pan na wieki!
Stań się! stań się!

Nieszpory

Ps 138

- 1 *Na koniec.*
Psalm Dawidowy.

i

- Panie, doświadczyłeś mnie i poznałeś mię;
2 ty poznałeś spoczynek mój i wstawanie moje,
3 rozumiałeś myśli moje z daleka,
wyśledziłeś ścieżkę moją i sznur mój,
4 i przewidziałeś wszystkie drogi moje,
bo nie masz słowa na języku moim.
5 Oto ty, Panie, poznałeś wszystkie rzeczy, ostatnie i dawne;
tyś mię utworzył i położyłeś na mnie rękę swoją.
6 Przedziwną dla mnie jest wiedza twoja,
prężna jest i nie dosięgnę jej!
7 Dokąd pójdę od ducha twego
i kędy ucieknę od oblicza twego?
8 Jeśli wstąpię do nieba, tam ty jesteś,
jeśli zstąpię do otchłani, tam jesteś.
9 Jeśli wezmę skrzydła moje rano
i będę mieszkał na końcu morza,
10 i tam mię poprowadzi ręka twoja
i trzymać mię będzie prawica twoja.
11 I rzekłem: *Może ciemności zakryją mnie,*
a noc oświeceniem moim w rozkoszach moich;
12 albowiem ciemność nie zaciemnia tobie, a noc jak dzień będzie oświecona;
jak ciemność jej, tak i światłość jego.

- 13 Quia tu possedísti renes meos:
suscepísti me de útero matris meæ.

ii

- 14 Confitébor tibi quia terribiliter magnificátus es:
mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.
15 Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occulto:
et substántia mea in inferióribus terræ.
16 Imperfécum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur:
dies formabúntur, et nemo in eis.
17 Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus:
nimis confortátus est principátus eórum.
18 Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur:
exsurréxi, et adhuc sum tecum.
19 Si occíderis, Deus, peccatóres:
viri sánguinem, declináte a me:
20 Quia dícitis in cogitatióne:
accípient in vanitáte civitátes tuas.
21 Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam?
et super inimícos tuos tabescébam?
22 Perfécito ódio óderam illos:
et inimíci facti sunt mihi.
23 Proba me, Deus, et scito cor meum:
intérroga me, et cognósce sémitas meas.
24 Et vide, si via iniquitátis in me est:
et deduc me in via æténa.

Ps 139

- 1 *In finem.*
Psalmus David.

- 2 Éripe me, Dómine, ab hómine malo:
a viro iníquo éripe me.
3 Qui cogitavérunt iniquitátes in corde:
tota die constituébant prælia.
4 Acuérunt línguas suas sicut serpéntis:
venénium áspidum sub lábiis eórum.
5 Custódi me, Dómine, de manu peccatóris:
et ab homínibus iníquis éripe me.

- 13 Albowiem ty posiadałeś nerki moje,
przyjąłeś mię od żywota matki mojej.

ii

- 14 Wysławiać cię będę, żeś się straszliwie uwielbił;
przedziwne są dzieła twoje i dusza moja poznaje to bardzo.
15 Nie była zakryta przed tobą żadna kość moja, którą uczyniłeś w skrytości
i istność moja w głębokościach ziemi.
16 Zawiązek mój widziały oczy twoje; i w księgach twoich wszyscy będą zapisani,
dni ułożone, a jeszcze nikogo w nich nie ma.
17 A u mnie w wielkiej czci są przyjaciele twoi, Boże,
bardzo się wzmocniło ich panowanie.
18 Będę ich liczył i liczniejsi będą nad piasek;
powstałem, a jeszcze jestem przy tobie.
19 Obyś ty, Boże, pobił grzeszników!
Mężowie krwawi, odstępacie ode mnie,
20 bo mówicie w myśli:
Wezmą na próżno miasta twoje!
21 Czyż nie miałem w nienawiści tych, którzy ciebie nienawidzą, Panie,
i czy nie schnąłem dla nieprzyjaciół twoich?
22 Pełną nienawiścią nienawidziłem ich
i stali mi się nieprzyjaciółmi.
23 Doświadcz mię, Boże, i poznaj serce moje;
wybadaż mię i poznaj ścieżki moje!
24 A obacz, czy droga nieprawości jest we mnie,
i poprowadź mię drogą wiekuistą.

Ps 139

- 1 *Na koniec.*
Psalm Dawidowy

- 2 Wyrwij mię, Panie, od człowieka złego,
od męża złośliwego wyrwij mię,
3 którzy myśleli nieprawości w sercu,
cały dzień wszczynali zwady!
4 Zaostrzyli języki swe jak węże,
jad żmijowy jest pod ich wargami.
5 Zachowaj mię, Panie, od ręki grzesznika
i wyrwij mię od ludzi niesprawiedliwych,

- Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos:
6 abscondérunt supérbi láqueum mihi:
Et funes extendérunt in láqueum:
iuxta iter scándalum posuérunt mihi.
7 Dixi Dómino: Deus meus es tu:
exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ.
8 Dómine, Dómine, virtus salútis meæ:
obumbrásti super caput meum in die belli.
9 Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri:
cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.
10 Caput circúitus eórum:
labor labiórurn ipsórum opériet eos.
11 Cadent super eos carbónes, in ignem deícies eos:
in misériis non subsístent.
12 Vir linguósus non dirigétur in terra:
virum iniústum mala cápient in intéritu.
13 Cognóvi quia fáciat Dóminus iudícium ínopsis:
et vindíctam páuperum.
14 Verúmtamen iusti confitebúntur nómini tuo:
et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ps 140

1 Psalmus David.

- Dómine, clamávi ad te, exáudi me:
inténde voci meæ, cum clamávero ad te.
2 Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo:
elevátio mánuum meárum sacrificíum vespertínurn.
3 Pone, Dómine, custódiam ori meo:
et óstium circumstántiæ lábiis meis.
4 Non declínes cor meum in verba malítiae,
ad excusándas excusatiónes in peccátis.
Cum homínibus operántibus iniquitátem:
et non comunicábo cum eléctis eórum.
5 Corrípiet me iustus in misericórdia, et increpábit me:
óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.
Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum:
6 absórpti sunt iuncti petræ iúdice eórum.
Áudient verba mea quóniam potuérunt:
7 sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

- którzy umyślili poderwać kroki moje;
6 ukryli pyszni sidło na mnie
i powrozy rozciągnęli jak sieć,
zastawili mi paści przy ścieżce.
7 Rzekłem Panu: Ty jesteś mym Bogiem,
wysłuchaj, Panie, głos prośby mojej!
8 Panie, Panie, mocy zbawienia mego,
osłoniłeś głowę moją w dzień wojny.
9 Nie wydawaj mnie Panie, przeciw woli mojej grzesznikowi!
Myśleli przeciwko mnie; nie opuszczaj mnie, by się snadź nie podnieśli!
10 Głowy oblegających mnie,
robota warg ich okryje ich.
11 Będą na nich padać węgle, wrzucisz ich w ogień,
nie wytrwają w nędzach.
12 Człowiek jęczyny nie będzie miał powodzenia na ziemi,
człowieka niesprawiedliwego złości ułowią na zatracenie.
13 Poznałem, że Pan uczyni sprawiedliwość ubogiemu
i pomstę nędznemu.
14 Ale sprawiedliwi będą wysławiać imię twoje,
a prawi będą mieszkać przy obliczu twoim.

Ps 140

1 Psalm Dawidowy.

- Panie, wołałem do ciebie, wysłuchaj mnie!
Posłuchaj głosu mego, gdy wołać będę ku tobie!
2 Niech modlitwa moja wstępuje jak kadzenie przed oblicze twoje,
a podnoszenie rąk moich – ofiara wieczorna!
3 Postaw, Panie, straż ustom moim
i drzwi osadzone wargom moim!
4 Nie nachylaj serca mego ku słowom złośliwym,
ku szukaniu wymówek w grzechach,
z ludźmi czyniącymi nieprawość;
i nie będę uczestniczył w tym, co jest wyborne dla nich.
5 Będzie mię karmił sprawiedliwy w dobroci i będzie mię łajał;
lecz olejek złośnika niechaj nie namaszcza głowy mojej;
bo nawet i modlitwa moja będzie w upodobaniu ich.
6 Zginęli przy kamieniu sędziowie ich,
usłyszą słowa moje, iż przemogły.
7 Jak skiba roli wyrwana jest na ziemię,

- Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum:
⁸ quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.
⁹ Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi:
et a scándalis operántium iniquitátem.
¹⁰ Cadent in retiáculo eius peccatóres:
singuláriter sum ego donec tránseam.

Ps 141

- ¹ *Intelléctus David,*
cum esset in spelúnca, orátio.
- ² Voce mea ad Dóminum clamávi:
voce mea ad Dóminum deprecátus sum:
³ Effúndo in conspéctu eius oratióem meam,
et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.
⁴ In defiéndo ex me spíritum meum,
et tu cognovísti sémitas meas.
In via hac, qua ambulábam,
abscondérunt láqueum mihi.
⁵ Considerábam ad dexteram, et vidébam:
et non erat qui cognósceret me.
Périit fuga a me,
et non est qui requírat ánimam meam.
⁶ Clamávi ad te, Dómine,
dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.
⁷ Inténde ad deprecatióem meam:
quia humiliátus sum nimis.
Líbera me a persecuéntibus me:
quia confortáti sunt super me.
⁸ Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo:
me expéctant iusti, donec retríbuas mihi.

- rozsypane są kości nasze koło otchłani.
- ⁸ Bo ku tobie, Panie, Panie, oczy moje; w tobie nadzieję miałem, nie zabieraj duszy mojej!
- ⁹ Strzeż mię od sidła, które na mnie zastawili,
i od sieci tych, którzy czynią zło.
- ¹⁰ Wpadną w sieć jego grzesznicy,
ja sam jeden jestem, aż przejdę mimo.

Ps 141

- ¹ *Wyrozumienie Dawida,
gdy był w jaskini. Modlitwa.*
- ² Głosem moim wołałem do Pana,
głosem moim błagałem Pana.
- ³ Wylewam przed obliczem jego prośbę moją
i utrapienie moje przed nim opowiadam.
- ⁴ Gdy we mnie duch mój ustawał,
ty znałeś ścieżki moje:
na tej drodze, którą chodziłem,
ukryli sidło dla mnie.
- ⁵ Oglądałem się na prawo i baczyłem,
a nie było, kto by mnie poznał;
straciłem możliwość ucieczki
i nie masz, kto by się pytał o duszę moją.
- ⁶ Wołałem do ciebie, Panie,
rzekłem: *Ty jesteś nadzieją moją, częstką moją w ziemi żyjących!*
- ⁷ Wysłuchaj prośbę moją
bom uniżony bardzo;
wybaw mię od prześladowców moich,
albowiem mocniejsi są ode mnie!
- ⁸ Wywiedź z ciemnicy duszę moją, abym wysławiał imię twoje!
Na mnie czekają sprawiedliwi, póki mnie nie nagrodzisz.

Ad Completórium

Ps 76

¹ *In finem, pro Idíthun.
Psalmus Asaph.*

i

- ² Voce mea ad Dóminum clamávi:
voce mea ad Deum, et inténdit mihi.
- ³ In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum:
et non sum decéptus.
Rénuít consolári ánima mea:
- ⁴ memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defécit spíritus meus.
- ⁵ Anticipavérunt vigílias óculi mei:
turbátus sum, et non sum locútus.
- ⁶ Cogitávi dies antíquos:
et annos ætérnos in mente hábui.
- ⁷ Et meditátus sum nocte cum corde meo,
et exercitábar, et scopébam spíritum meum.
- ⁸ Numquid in ætérnum proíciet Deus:
aut non appónet ut complacítior sit adhuc?
- ⁹ Aut in finem misericórdiam suam abscíndet,
a generatióne in generatióne?
- ¹⁰ Aut obliviscétur miseréri Deus?
aut continébit in ira sua misericórdias suas?
- ¹¹ Et dixi: Nunc cœpi:
hæc mutátio dexteræ Excélsi.
- ¹² Memor fui óperum Dómini:
quia memor ero ab infítio mirabílium tuórum:
- ¹³ Et meditábor in ómnibus opéribus tuis:
et in adinventiúnibus tuis exercébor.

ii

- ¹⁴ Deus, in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster?
- ¹⁵ tu es Deus qui facis mirabília.
Notam fecísti in pópulis virtútem tuam:
- ¹⁶ redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Iacob et Ioseph.
- ¹⁷ Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ:
et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Kompleta

Ps 76

¹ *Na koniec, dla Idituna.
Psalm Asafowy.*

i

- ² Głosem moim wołałem do Pana,
głosem moim do Boga, i wysłuchał mię.
- ³ W dzień utrapienia mego szukałem Boga, ręce moje w nocy ku niemu wyciągałem,
i nie jestem zawiedziony.
Nie chciała się dać pocieszyć dusza moja;
- ⁴ wspominałem na Boga, i uradowałem się; i rozmyślałem, a ustał duch mój.
- ⁵ Oczy moje uprzedzały strażę nocne,
strwożyłem się, a nie mówiłem.
- ⁶ Rozmyślałem o dniach starodawnych
i lata wieczne miałem w pamięci.
- ⁷ I rozważałem w nocy w sercu moim,
i rozpamiętywałem, i przetrząsałem ducha mego.
- ⁸ Czyż na wieki Bóg odrzuci
i czy już więcej nie będzie łaskaw?
- ⁹ Czyż do końca odejmie miłosierdzie swoje
z pokolenia na pokolenie?
- ¹⁰ Czyż Bóg zapomni zmiłować się,
albo w gniewie swym wstrzyma miłosierdzie swoje?
- ¹¹ I rzekłem: *Teraz począłem;
ta jest odmiana prawicy Najwyższego.*
- ¹² Wspominałem na sprawy Pańskie,
bo będę pamiętał o dziwach twoich od początku.
- ¹³ I będę rozmyślał o wszystkich sprawach twoich,
i będę rozważał przedziwne czyny twoje.

ii

- ¹⁴ Boże, w świętości droga twoja! Któryż bóg jest tak wielki, jak Bóg nasz?
- ¹⁵ Ty jesteś ten Bóg, który dziwy czyni,
objawiłeś między narodami moc swoją.
- ¹⁶ Odkupiłeś ramieniem twoim lud twój, synów Jakuba i Józefa.
- ¹⁷ Ujrzały cię wody Boże, ujrzały cię wody
i ulękły się i zadrzały głębiny.

- 18 Multitúdo sónitus aquárum:
vocem dedérunt nubes.
Étenim sagíttæ tuæ tránseunt:
19 vox tonítrui tui in rota.
Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ:
commóta est, et contrémuit terra.
20 In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis:
et vestígia tua non cognoscéntur.
21 Deduxísti sicut oves pópulum tuum,
in manu Móysi et Aaron.

Ps 85

1 Orátio ipsi David.

- Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me:
quóniam inops, et pauper sum ego.
2 Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum:
salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
3 Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die:
4 lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.
5 Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis:
et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.
6 Áuribus pércipe, Dómine, oratiónem meam:
et inténde voci deprecationis meæ.
7 In die tribulatiónis meæ clamávi ad te:
quia exaudísti me.
8 Non est símilis tui in diis, Dómine:
et non est secúndum ópera tua.
9 Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine:
et glorificábunt nomen tuum.
10 Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília:
tu es Deus solus.
11 Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédia in veritáte tua:
lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.
12 Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo,
et glorificábo nomen tuum in ætérnum:
13 Quia misericórdia tua magna est super me:
et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.
14 Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam:
et non proposuérunt te in conspéctu suo.

- 18 Wielki był szum wód,
obłoki głos wypuściły;
ale i strzały twoje przelatują,
19 głos gromu twego naokoło.
Błyskawice twoje okrąg ziemi oświecały,
wzruszyła się i zatrzęsała się ziemia.
20 Na morzu jest droga twoja i ścieżki twoje na wodach wielkich,
a śladów twoich znać nie będzie.
21 Prowadziłeś lud twój jak owce
przez rękę Mojżesza i Aarona.

Ps 85

1 Modlitwa Dawidowa.

- Nakłoń, Panie, ucha twego i wysłuchaj mię,
bo jestem nędzny i ubogi!
2 Strzeż duszy mojej, bo jestem święty;
zbaw sługę twego, Boże mój, nadzieję mającego w tobie!
3 Zmiłuj się nade mną, Panie, bo cały dzień wołałem do ciebie!
4 Rozwesel duszę sługi twego, bo ku tobie, Panie, podniosłem duszę moją!
5 Albowiem ty, Panie, jesteś słodki i cichy,
i wielce miłosierny dla wszystkich, którzy cię wzywają.
6 Wysłuchaj, Panie, modlitwę moją
i bacz na głos prośby mojej!
7 W dzień ucisku mego wołałem do ciebie,
bo wysłuchałeś mię.
8 Nie masz tobie podobnego między bogami, Panie,
i nie masz według uczynków twoich.
9 Wszystkie narody, któreś stworzył, przyjdą i pokłonią się przed tobą, Panie,
i będą słać imię twoje.
10 Albowiem ty wielki jesteś i czyniący cuda,
ty jesteś Bóg sam jeden!
11 Prowadź mię, Panie, drogą twoją i niechaj chodzę w prawdzie twojej,
niech się weseli serce moje, aby się bało imienia twego!
12 Wychwalać cię będę, Panie, Boże mój, ze wszystkiego serca mego
i będę wysławiał imię twe na wieki.
13 Bo miłosierdzie twoje wielkie jest nade mną
i wyrwałeś duszę moją z najgłębszej otchłani.
14 Boże, nieprawi powstałi na mnie i zgromadzenie mocarzów szukało duszy mojej,
a nie kładli ciebie przed oczyma swymi.

- ¹⁵ Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors,
pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,
- ¹⁶ Réspice in me, et miserére mei,
da impérium tuum púero tuo: et salvum fac filium ancillæ tuæ.
- ¹⁷ Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur:
quóniam tu, Dómine, adiuvísti me, et consolátus es me.

- ¹⁵ A tyś, Panie, Bóg litościwy i miłościwy,
cierpliwy i wielce miłosierny i prawdziwy!
- ¹⁶ Wejrzyj na mnie i zmiłuj się nade mną,
daj moc twoją słudze twemu i zbaw syna służebnicy twojej!
- ¹⁷ Uczyń mi znak ku dobremu, aby ujrzeli ci, którzy mię nienawidzą, i byli zawstydzeni,
że ty, Panie, poratowałeś mię i pocieszyłeś mię.

SÁBBATO

Ad Matutinum

Ps 94 pg. 4

Ps 104

¹ *Allelúia.*

i

Confitémini Dómino, et invocáte nomen eius:
annuntiáte inter gentes ópera eius.

² Cantáte ei, et psállite ei:
narráte ómnia mirabília eius.

³ Laudámini in nómine sancto eius:
lætétur cor quæréntium Dóminum.

⁴ Quærite Dóminum, et confirmámini:
quærite faciém eius semper.

⁵ Mementóte mirabílium eius, quæ fecit:
prodígia eius, et iudícia oris eius.

⁶ Semen Ábraham, servi eius:
fílii Iacob, elécti eius.

⁷ Ipse Dóminus Deus noster:
in univérsa terra iudícia eius.

⁸ Memor fuit in sæculum testaménti sui:
verbi, quod mandávit in mille generatiónes:

⁹ Quod dispósuit ad Ábraham:
et iuraménti sui ad Isaac:

¹⁰ Et státuit illud Iacob in præcéptum:
et Israél in testaméntum ætérnum:

¹¹ Dicens: Tibi dabo terram Chánaan,
funículum hæreditátis vestræ.

¹² Cum essent número brevi,
paucíssimi et incolæ eius:

¹³ Et pertransiérunt de gente in gentem,
et de regno ad pópulum álterum.

¹⁴ Non relíquit hóminem nocére eis:
et corrípuit pro eis reges.

¹⁵ Nolíte tángere christos meos:
et in prophétis meis nolíte malignári.

SOBOTA

Jutrznia

Ps 94 str. 5

Ps 104

¹ *Alleluja!*

i

- Wysławiajcie Pana i wzywajcie imienia jego,
opowiadajcie między narodami czyny jego!
- ² Śpiewajcie mu i grajcie mu,
oznajmiamy wszystkie dziwy jego!
- ³ Chlubcie się imieniem świętym jego,
niech się weseli serce szukających Pana!
- ⁴ Szukajcie Pana i bądźcie umocnieni,
szukajcie oblicza jego zawsze!
- ⁵ Pamiętajcie na dziwy jego, które uczynił,
na cuda jego i sądy ust jego,
- ⁶ potomstwo Abrahama, słudzy jego,
synowie Jakuba, wybrani jego!
- ⁷ On to, Pan, jest Bogiem naszym,
po wszystkich ziemi są sądy jego.
- ⁸ Pamiętał wiecznie na przymierze swoje –
słowo, które przekazał na tysiąc pokoleń,
- ⁹ które zawarł z Abrahamem,
i na przysięgę swą z Izaakiem;
- ¹⁰ i podał je Jakubowi za prawo
i Izraelowi za przymierze wieczne, mówiąc:
- ¹¹ *Tobie dam ziemię Chanaan,
sznur dziedzictwa waszego.*
- ¹² Gdy byli w małej liczbie,
bardzo nieliczni i jako przybysze w niej,
- ¹³ i przechodzili od narodu do narodu,
i z królestwa do innego ludu:
- ¹⁴ i nie dopuścił człowiekowi czynić im krzywdy
i pokarał za nich królów:
- ¹⁵ *Nie tykajcie pomazańców moich
i prorokom moim nie czyńcie nic złego!*

ii

- 16 Et vocávit famem super terram:
et omne firmaméntum panis contrívit.
- 17 Misit ante eos virum:
in servum venúmdatus est Ioseph.
- 18 Humiliavérunt in compédibus pedes eius, ferrum pertránsiit ánimam eius:
19 donec veníret verbum eius.
Elóquium Dómini inflammávit eum:
- 20 misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit eum.
- 21 Constituit eum dóminum domus suæ:
et príncipem omnis possessiόνis suæ:
- 22 Ut erudíret príncipes eius sicut semetípsum:
et senes eius prudéntiam docéret.
- 23 Et intrávit Israël in Ægýptum:
et Iacob áccola fuit in terra Cham.
- 24 Et auxit pópulum suum veheménter:
et firmávit eum super inimícos eius.
- 25 Convértit cor eórum ut odírent pópulum eius:
et dolum fácerent in servos eius.
- 26 Misit Móysen, servum suum:
Aaron, quem elégit ipsum.
- 27 Pósuit in eis verba signórum suórum,
et prodigiórum in terra Cham.

iii

- 28 Misit ténebras, et obscurávit:
et non exacerbávit sermónes suos.
- 29 Convértit aquas eórum in ságuinem:
et occídít pisces eórum.
- 30 Édidit terra eórum ranas
in penetrálibus regum ipsórum.
- 31 Dixit, et venit cœnomyía:
et cínifes in ómnibus fínibus eórum.
- 32 Pósuit plúvias eórum grándinem:
ignem comburéntem in terra ipsórum.
- 33 Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum:
et contrívit lignum fínium eórum.
- 34 Dixit, et venit locústa, et bruchus,
cuius non erat númerus:
- 35 Et comédit omne fœnum in terra eórum:
et comédit omnem fructum terræ eórum.

ii

- 16 I przywołał głód na ziemię,
skruszył wszystką ostoję chleba.
17 Posłał przed nimi męża,
za niewolnika sprzedany został Józef.
18 Ugięli w pęta nogi jego, żelazo przeszło duszę jego,
19 aż się spełniło słowo jego,
mowa Pańska zapaliła go.
20 Posłał król i rozwiązał go, władca ludu, i wypuścił go.
21 Ustanowił go panem domu swego
i ksiądzem wszystkiej dzierżawy swojej,
22 aby oświecał książąt jego jak jego samego,
a starców jego uczył mądrości.
23 I wszedł Izrael do Egiptu,
i Jakub był przybyszem w ziemi Chama.
24 I rozmnożył lud swój bardzo,
i uczynił go mocniejszym od nieprzyjaciół jego.
25 Odmienił serce ich, aby nienawidzili ludu jego
i działali podstępnie przeciw sługom jego.
26 Posłał Mojżesza, sługę swego,
Aarona, którego obrał.
27 Spełnił wśród nich czyny znaków swoich
i cudów w ziemi Chama.

iii

- 28 Spuścił ciemności i zaćmił,
i nie uprzykrzył słów swoich.
29 Obrócił wody ich w krew,
a ryby ich wygubił.
30 Zrodziła ziemia ich żaby
w pokojach królów ich.
31 Rozkazał i przysłał psia mucha
i komary we wszystkich granicach ich.
32 Grad zesłał im jako deszcz,
i ogień pałacy na ich ziemię.
33 I potłukł winnice ich i figi ich,
i pokruszył drzewa w ich granicach.
34 Rzekł, i przysłał szarańcza, i chrząszcz,
którego nie było liczby,
35 i zjadł wszystką trawę w ich ziemi,
i zjadł wszystek owoc ziemi ich.

- ³⁶ Et percússit omne primogénitum in terra eórum:
primítias omnis labóris eórum.
- ³⁷ Et edúxit eos cum argénto et auro:
et non erat in tribubus eórum infirmus.
- ³⁸ Lætáta est Ægýptus in profectióne eórum:
quia incúbuit timor eórum super eos.
- ³⁹ Expándit nubem in protectionem eórum,
et ignem ut lucéret eis per noctem.
- ⁴⁰ Petiérunt, et venit cotúrnix:
et pane cæli saturávit eos.
- ⁴¹ Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ:
abiérunt in sicco flúmina;
- ⁴² Quóniam memor fuit verbi sancti sui,
quod hábuit ad Ábraham, púerum suum.
- ⁴³ Et edúxit pópulum suum in exsultatióne,
et eléctos suos in lætítia.
- ⁴⁴ Et dedit illis regiónés géntium:
et labóres populórum possederunt:
- ⁴⁵ Ut custódiánt iustificatiónes eius,
et legem eius requírant.

Ps 105

¹ *Allelúia.*

i

- Confitémini Dómino, quóniam bonus:
quóniam in sæculum misericórdia eius.
- ² Quis loquétur poténtias Dómini,
audítas faciet omnes laudes eius?
- ³ Beáti, qui custódiunt iudícium,
et faciunt iustítiam in omni témpore.
- ⁴ Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui:
vísitā nos in salutári tuo:
- ⁵ Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ:
ut laudéris cum hæreditáte tua.
- ⁶ Peccávimus cum pátribus nostris:
iniúste égimus, iniquitátem fécimus.
- ⁷ Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua:
non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.
Et irritavérunt ascendéntes in mare,
Mare Rubrum.

- 36 I pobił wszelkie pierworodne w ich ziemi,
pierwociny wszelkiej ich pracy.
37 I wyprowadził ich ze srebrem i złotem,
a w pokoleniach ich nie było chorego.
38 Radował się Egipt z wyjścia ich,
bo był przyszedł na nich strach przed nimi.
39 Rozciągnął obłok dla zakrycia ich,
a ogień, aby im świecił w nocy.
40 Żądali, i przyleciała przepiórka,
i chlebem niebieskim nasycił ich.
41 Rozszczepił opokę, i wypłynęły wody,
popłynęły rzeki na suszy.
42 Albowiem pomniał na słowo święte swoje,
które mówił do Abrahama, sługi swego.
43 I wywiódł lud swój z weselem,
i wybranych swoich z radością.
44 I dał im krainy narodów,
i pracę ludów posiedli,
45 aby strzegli usprawiedliwień jego
i o zakon jego dbali.

Ps 105

¹ *Alleluja!*

i

- Wysławiajcie Pana, bo dobry,
bo na wieki miłosierdzie jego!
2 Któż wypowie możne dzieła Pańskie,
wygłosi wszystką chwałę jego?
3 Błogosławieni, którzy strzegą prawa
i czynią sprawiedliwość na każdy czas!
4 Wspomnij na nas, Panie, w łaskawości dla ludu twego,
nawiedz nas przez zbawienie twoje,
5 abyśmy oglądali dobra wybranych twoich i weselili się weselem ludu twego,
abyś był wychwalany z dziedzictwem twoim.
6 Zgrzeszyliśmy z ojcami naszymi,
niesprawiedliwie postępowaliśmy, nieprawość popełniali.
7 Ojcowie nasi w Egipcie nie rozumieli dziwów twoich,
nie pamiętali na wielkość miłosierdzia twego
i rozdrażnili cię, gdy wstępowali ku morzu,
Morzu Czerwonemu.

- 8 Et salvávit eos propter nomen suum:
ut notam fáceret poténtiam suam.
- 9 Et incrépuit Mare Rubrum, et exsiccátum est,
et dedúxit eos in abýssis sicut in desérto.
- 10 Et salvávit eos de manu odiéntium:
et redémit eos de manu inimíci.
- 11 Et opéruit aqua tribulánte eos:
unus ex eis non remánsit.
- 12 Et credidérunt verbis eius:
et laudavérunt laudem eius.
- 13 Cito fecérunt, oblíti sunt óperum eius:
et non sustinuérunt consílium eius.
- 14 Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto:
et tentavérunt Deum in inaquóso.
- 15 Et dedit eis petitióem ipsórum:
et misit saturitátem in ánimas eórum.

ii

- 16 Et irritavérunt Móysen in castris:
Aaron, sanctum Dómini.
- 17 Apérta est terra, et deglutívit Dathan:
et opéruit super congregatióem Abíron.
- 18 Et exársit ignis in synagóga eórum:
flamma combússit peccatóres.
- 19 Et fecérunt vítulum in Horeb,
et adoravérunt scúlptile.
- 20 Et mutavérunt glóriam suam
in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.
- 21 Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos,
22 qui fecit magnália in Ægýpto, mirabília in terra Cham: terribília in Mari Rubro.
- 23 Et dixit ut dispérderet eos:
si non Móyses, eléctus eius, stetisset in confractiône in conspéctu eius:
Ut avérteret iram eius ne dispérderet eos:
- 24 et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem:
- 25 Non credidérunt verbo eius, et murmuravérunt in tabernáculis suis:
non exaudiérunt vocem Dómini.
- 26 Et elevávit manum suam super eos:
ut prostérneret eos in desérto:
- 27 Et ut deíceret semen eórum in natióibus:
et dispérgeret eos in regióibus.
- 28 Et initiáti sunt Beélphegor:
et comedérunt sacrificia mortuórum.

- ⁸ I wybawił ich dla imienia swego,
aby okazać moc swoją.
⁹ I zgromił Morze Czerwone i wyszło,
i przeprowadził ich przez głębinę jak przez pustynię.
¹⁰ I wybawił ich z ręki tych, którzy ich nienawidzili,
i wykupił ich z ręki nieprzyjaciół.
¹¹ I okryła woda tych, którzy ich trapiłi,
ani jeden z nich nie pozostał.
¹² I uwierzyli słowom jego,
i śpiewali chwałę jego.
¹³ Prędko zapomnieli uczynków jego,
a nie czekali na zrządzenia jego.
¹⁴ I ulegli pożądliwości na pustkowiu,
i kusili Boga na miejscu bezwodnym.
¹⁵ I spełnił im prośbę ich,
i spuścił nasycenie na dusze ich.

ii

- ¹⁶ I rozdrażnili Mojżesza w obozie,
Aarona, świętego Pańskiego.
¹⁷ Otworzyła się ziemia i pożarła Datana,
i okryła zgrają Abirona.
¹⁸ I zapalił się ogień w ich gromadzie,
płomień popalił grzeszników.
¹⁹ I uczynili cielca przy Horebie,
i kłaniali się bałwanowi.
²⁰ I zamienili chwałę swą
na obraz cielca żrącego trawę.
²¹ Zapomnieli Boga, który ich wybawił;
²² który uczynił wielkie rzeczy w Egipcie, dziwy w ziemi Chama, straszne rzeczy na
²³ I rzekł, że ich wytraci, Czerwonym Morzu.
gdyby był Mojżesz, wybrany jego, nie zastawił się w wyłomie przed oczyma jego,
aby odwrócić gniew jego, żeby ich nie wytracał.
²⁴ I za nic sobie nie mieli ziemi pożądania godnej,
²⁵ nie wierzyli słowu Jego, i szemrali w namiotach swoich,
nie słuchali głosu Pańskiego.
²⁶ I podniósł rękę swoją na nich,
aby ich powalić na puszczę
²⁷ i żeby rzucić potomstwo ich między narody
i rozproszyc ich po ziemiach.
²⁸ I poświęcili się Beel-Fegorowi,
i jedli ofiary umarłych.

- 29 Et irritavérunt eum in adinventiōnibus suis:
et multiplicāta est in eis ruīna.
30 Et stetit Phīnees, et placāvit:
et cessāvit quassatio.
31 Et reputātum est ei in iustitiam,
in generatiōnem et generatiōnem usque in sempiternum.

iii

- 32 Et irritavérunt eum ad aquas contradictiōnis:
33 et vexātus est Mōyses propter eos: quia exacerbavérunt spīritum eius.
Et distīxit in lābiis suis:
34 non disperdidérunt gentes, quas dixit Dóminus illis.
35 Et commīsti sunt inter gentes, et didicérunt ópera eórum: et serviérunt sculptílibus eórum:
36 et factum est illis in scādalum.
37 Et immolavérunt fílios suos,
et fílias suas dæmóniis.
38 Et effudérunt ságuinem innocentem:
ságuinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.
39 Et infécta est terra in sanguínibus, et contamināta est in opéribus eórum:
et fornicāti sunt in adinventiōnibus suis.
40 Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum:
et abominátus est hæreditátem suam.
41 Et trádedit eos in manus géntium:
et domināti sunt eórum qui odérunt eos.
42 Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliāti sunt sub mánibus eórum:
43 sæpe liberávit eos.
Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo:
et humiliāti sunt in iniquitátibus suis.
44 Et vidit cum tribularéntur:
et audívit oratiōnem eórum.
45 Et memor fuit testaménti sui:
et poenítuit eum secúndum multitudinem misericórdiæ suæ.
46 Et dedit eos in misericórdias
in conspéctu ómnium qui céperant eos.
47 Salvos nos fac, Dómine, Deus noster:
et cóngrega nos de natiōnibus:
Ut confiteámur nómini sancto tuo:
et gloriémur in laude tua.
48 Benedíctus Dóminus, Deus Israēl, a sæculo et usque in sæculum:
et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

- 29 I pobudzili go do gniewu występками swymi,
i zebrą się nad nimi zaguba.
30 I stanął Finees i ubłagał,
i ustała porażka.
31 I poczytano mu ku sprawiedliwości
od pokolenia do pokolenia aż na wieki.

iii

- 32 I pobudzili Go do gniewu u Wód Przeciwiństwa,
33 i utrapiony był Mojżesz dla nich, bo rozdrażnili ducha jego,
i mówił niebacznie ustami swymi.
34 Nie wyglądzili pogan, o których im był Pan powiedział.
35 I pomieszali się z poganami, i nauczyli się uczynków ich, i służyli bałwanom ich,
36 i stało się im na upadek.
37 I ofiarowali synów swoich
i córki swoje czartom.
38 I wylewali krew niewinną,
krew synów swoich i córek swoich, które ofiarowali bałwanom chananejskim.
39 I splugawiona była ziemia krwią, i zeszpecona ich uczynkami,
i cudzołożyli występками swymi.
40 I rozgniewał się Pan zapalczywością przeciw ludowi swemu,
i obrzydził sobie dziedzictwo swoje.
41 I wydał ich w ręce narodów,
i panowali nad nimi, którzy ich mieli w nienawiści.
42 I utrapili ich nieprzyjaciele ich, i byli poniżeni pod ich rękami.
43 Często ich wybawiał,
ale oni do gniewu go przywodzili pomysłami swymi,
i poniżeni byli dla nieprawości swoich.
44 I widział, kiedy byli uciśnieni,
i wysłuchał ich modlitwę.
45 I wspomniał na przymierze swoje,
i żał mu było według wielkości miłosierdzia jego.
46 I dał im znaleźć miłosierdzie
przed oczyma wszystkich, którzy ich byli pojмали.
47 Wybawże nas, Panie, Boże nasz,
i zgromadź nas spośród narodów,
abyśmy wysławiali imię twoje święte
i chlubili się chwałą twoją!
48 Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, od wieku do wieku.
I niech rzecze wszystkim lud: *Stań się! Stań się!*

Ps 106

¹ *Allelúia.*

i

Confitémini Dómino quóniam bonus:

quóniam in sæculum misericórdia eius.

² Dicant qui redempti sunt a Dómino, quos redemit de manu inimíci:
et de regiónibus congregávit eos:

³ A solis ortu, et occásu:
ab aquilóne, et mari.

⁴ Erravérunt in solitúdine in inaquóso:
viam civitátis habitáculi non invenérunt.

⁵ Esuriéntes, et sitiéntes:
ánima eórum in ipsis defécit.

⁶ Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur:
et de necessitatibus eórum erípuit eos.

⁷ Et dedúxit eos in viam rectam:
ut irent in civitátem habitatiónis.

⁸ Confiteántur Dómino misericórdiæ eius:
et mirabília eius filiis hóminum.

⁹ Quia satiávit ánimam inánem:
et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

¹⁰ Sedéntes in ténebris, et umbra mortis:
vinctos in mendicitáte et ferro.

¹¹ Quia exacerbavérunt elóquia Dei:
et consílium Altíssimi irritavérunt.

¹² Et humiliátum est in labóribus cor eórum:
infirmáti sunt, nec fuit qui adiuváret.

¹³ Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur:
et de necessitatibus eórum liberávit eos.

¹⁴ Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis:
et víncula eórum dirúpit.

ii

¹⁵ Confiteántur Dómino misericórdiæ eius:
et mirabília eius filiis hóminum.

¹⁶ Quia contrívit portas aéreas:
et vectes férreos confrégit.

¹⁷ Suscépit eos de via iniquitátis eórum:
propter iniustítias enim suas humiliáti sunt.

Ps 106

¹ *Alleluja!*

i

*Wysławiajcie Pana, bo dobry jest,
bo na wieki miłosierdzie jego!*

- ² Niech tak mówią, którzy są przez Pana odkupieni, których wykupił z ręki nieprzyjaciela,
i zgromadził ich z krajów
³ ze wschodu słońca i z zachodu,
z północy i od morza.
⁴ Błądzili po puszczy na miejscu bezwodnym
i nie znajdowali drogi do miasta, gdzieby można zamieszkać,
⁵ łaknący i pragnący,
dusza ich w nich ustawiała.
⁶ I wołali do Pana, gdy byli uciśnieni,
i wyrwał ich z ich utrapień,
⁷ i naprowadził ich na drogę prostą,
aby doszli do miasta, w którym by mieszkali.
⁸ Niechże wysławiają Pana zmiłowania jego
i cuda jego dla synów ludzkich,
⁹ bo nasycił duszę głodną,
i duszę łaknącą dobrami napełnił!
¹⁰ Siedzieli w ciemnościach i w cieniu śmierci,
związani w niedostatku i w żelazie;
¹¹ bo się sprzeciwiali słowom Bożym
i wyrokami Najwyższego wzgardzili.
¹² I poniżone było utrapieniem serce ich,
upadli, a nie było, kto by ich ratował.
¹³ I wołali do Pana, gdy w ucisku byli,
i wybawił ich z ich utrapień,
¹⁴ i wywiódł ich z ciemności i z cienia śmierci,
i okowy ich połamał.

ii

- ¹⁵ Niechże wysławiają Pana zmiłowania jego
i cuda jego dla synów ludzkich,
¹⁶ przeto że skruszył drzwi miedziane,
i połamał zapory żelazne.
¹⁷ Wybawił ich z drogi ich nieprawości,
bo dla niesprawiedliwości swoich byli poniżeni.

- 18 Omnem escam abomináta est ánima eórum:
et appropinquavérunt usque ad portas mortis.
- 19 Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur:
et de necessitatibus eórum liberávit eos.
- 20 Misit verbum suum, et sanávit eos:
et erípuit eos de interitióibus eórum.
- 21 Confiteántur Dómino misericórdiæ eius:
et mirabília eius filiis hóminum.
- 22 Et sacrificent sacrificium laudis:
et annúntient ópera eius in exsultatióne.
- 23 Qui descéndunt mare in návibus,
faciéntes operatióinem in aquis multis.
- 24 Ipsi vidérunt ópera Dómini,
et mirabília eius in profúndo.
- 25 Dixit, et stetit spíritus procéllæ:
et exaltáti sunt fluctus eius.
- 26 Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt usque ad abyíssos:
ánima eórum in malis tabescébat.
- 27 Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius:
et omnis sapiéntia eórum devoráta est.
- 28 Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur,
et de necessitatibus eórum edúxit eos.
- 29 Et státuit procéllam eius in auram:
et siluérunt fluctus eius.
- 30 Et lætáti sunt quia siluérunt:
et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

iii

- 31 Confiteántur Dómino misericórdiæ eius:
et mirabília eius filiis hóminum.
- 32 Et exáltent eum in ecclésia plebis:
et in cáthedra seniórum laudent eum.
- 33 Pósuit flúmina in désertum:
et éxitus aquárum in sitim.
- 34 Terram fructíferam in salsúginem,
a malítia inhabitántium in ea.
- 35 Pósuit désertum in stagna aquárum:
et terram sine aqua in éxitus aquárum.
- 36 Et collocávit illic esuriéntes:
et constituérunt civitátem habitatióinis.
- 37 Et seminavérunt agros, et plantavérunt véneas:
et fecérunt fructum nativitátis.

- 18 Wszelkim pokarmem brzydziła się dusza ich
i przybliżyli się aż do bram śmierci.
19 I wołali do Pana, gdy byli uciśnieni,
i wybawił ich z ich utrapień.
20 Zesłał słowo swoje i uzdrowił ich,
i wyrwał ich od zagłady.
21 Niechże wysławiają Pana zmiłowania jego
i cuda jego dla synów ludzkich!
22 A niechaj składają ofiarę chwały
i niech opowiadają uczynki jego z weselem!
23 Którzy się puszczają okrętami na morze
kupiectwo uprawiając na wodach wielkich,
24 ci widzieli dzieła Pańskie
i dziwy jego na głębinie.
25 Rzekł, i powstał wiatr burzliwy,
i podniosły się nawałności jego.
26 Podnoszą się aż do nieba i zstępują aż do przepaści,
dusza ich schła w złej przygodzie.
27 Chwiali się i zataczali jak pijani,
i wszystka mądrość ich szczyła.
28 I wołali do Pana, gdy byli uciśnieni,
i wywiódł ich z ich utrapień,
29 i obrócił burzę jego w ciszę,
i uspokoiły się nawałności jego.
30 I uradowali się, że ucichły
i przyprowadził ich do portu pożądanego.

iii

- 31 Niech wysławiają Pana zmiłowania jego
i cuda jego dla synów ludzkich!
32 I niech go wywyższają w zgromadzeniu ludzi
i w gronie starców niech go chwala.
33 Obrócił rzeki w pustynię
i potoki wód w suszę,
34 ziemię urodzajną w słone pola
dla złości tych, którzy w niej mieszkają.
35 Obrócił pustynię w jeziora wodne,
a ziemię bezwodną w strumienie wód,
36 i osadził tam łaknących,
i założył miasto na mieszkanie;
37 i posiali pola, i zasadzili winnice,
i zebrali plon z urodzaju.

- ³⁸ Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis:
et iuménta eórum non minorávit.
- ³⁹ Et pauci facti sunt:
et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.
- ⁴⁰ Effúsa est contéptio super príncipes:
et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.
- ⁴¹ Et adiúvit páuperem de inópia:
et pósuit sicut oves famílias.
- ⁴² Vidébunt recti, et lætabúntur:
et omnis iníquitas oppilábit os suum.
- ⁴³ Quis sápiens et custódiét hæc?
et intélliget misericórdias Dómini?

Ad Laudes I

Ps 149

¹ *Allelúia.*

Cantáte Dómino cánticum novum:
laus eius in ecclésia sanctórum.

² Lætétur Israël in eo, qui fecit eum:
et filii Sion exsúltent in rege suo.

³ Laudent nomen eius in choro:
in týmpano, et psaltério psallant ei:

⁴ Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo:
et exaltábit mansuétos in salútem.

⁵ Exsultábunt sancti in glória:
lætabúntur in cubílibus suis.

⁶ Exaltatiónes Dei in gútture eórum:
et gládii ancípites in mánibus eórum:

⁷ Ad faciéndam vindíctam in natióinibus:
increpatiónes in pópulis.

⁸ Ad alligándos reges eórum in compédibus:
et nóbiles eórum in mánicis férreis.

⁹ Ut fáciant in eis iudícium conscríptum:
glória hæc est ómnibus sanctis eius.
Allelúia.

- 38 I błogosławił im, i bardzo się rozmnożyli,
i bydła ich nie umniejszył.
39 I stali się nieliczni,
i dręczeni byli od utrapienia złego i boleści.
40 Wylana była wzgarda na książąt,
i dopuścił, że błędzili na bezdrożnym miejscu, a nie na drodze.
41 I wspomógł ubogiego w niedostatku,
i uczynił jak owce rodziny.
42 Ujrzą sprawiedliwi i weselić się będą,
a wszelka nieprawość zatka usta swoje.
43 Któż mądry, a strzec będzie tego,
i wyrozumie miłosierdzie Pańskie?

Laudesy I

Ps 149

¹ Alleluja!

- Śpiewajcie Panu pieśń nową,
chwała jego w zgromadzeniu świętych!
² Niech się weseli Izrael w tym, który go stworzył,
a synowie Syjonu niech się radują w królu swoim!
³ Niechaj imię jego chwałą w chórze,
na bębnie i na harfie niechaj mu grają!
⁴ Bo ma Pan upodobanie w ludzie swoim
i podniesie cichych ku zbawieniu.
⁵ Rozweselą się święci w chwale,
rozradują się na łóżach swoich.
⁶ Wysławianie Boga w gardłach ich,
a miecze obosieczne w rękach ich,
⁷ aby uczynili pomstę nad narodami,
karanie między ludami;
⁸ aby powiązali królów ich w pęta,
a szlachtę ich w okowy żelazne,
⁹ aby uczynili nad nimi sąd napisany.
Taka jest chwała dla wszystkich świętych jego.
Alleluja!

Ps 91

- ¹ *Psalmus cántici,
in die sábbati.*
- ² Bonum est confitéri Dómino:
et psállere nómini tuo, Altíssime.
- ³ Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam:
et veritátem tuam per noctem.
- ⁴ In decachórdo, psaltério:
cum cántico, in cíthara.
- ⁵ Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua:
et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.
- ⁶ Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine:
nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.
- ⁷ Vir insípiens non cognóscet:
et stultus non intélliget hæc.
- ⁸ Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum:
et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:
Ut intéreant in sæculum sæculi:
- ⁹ tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.
- ¹⁰ Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt:
et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.
- ¹¹ Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum:
et senéctus mea in misericórdia úberi.
- ¹² Et despéxit óculus meus inimícos meos:
et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.
- ¹³ Iustus, ut palma florébit:
sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
- ¹⁴ Plantáti in domo Dómini,
in átriis domus Dei nostri florébunt.
- ¹⁵ Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi:
et bene patiéntes erunt, ut annúntient:
- ¹⁶ Quóniam rectus Dóminus, Deus noster:
et non est iníquitas in eo.

Ps 91

- ¹ *Psalm pienia,
na dzień sobotni.*
- ² Dobrze jest wysławiać Pana
i śpiewać imieniu twemu, Najwyższy,
³ aby było opowiadane rano miłosierdzie twoje
i prawda twoja przez noc
⁴ na instrumencie o dziesięciu strunach, na harfie,
ze śpiewaniem na cytrze.
- ⁵ Bo mię uweseliłeś, Panie, czynami twoimi,
i będę się radował dziełami rąk twoich.
- ⁶ O, jak wspaniałe są, Panie, dzieła twoje!
O, nazbyt głębokie są myśli twoje!
- ⁷ Mąż bezrozumny nie pozna,
a głupi nie zrozumie tego.
- ⁸ Gdy grzesznicy wyrosną jak trawa
i ukażą się wszyscy, którzy nieprawość czynią,
to aby zginęli na wieki wieków:
- ⁹ a ty jesteś Najwyższy na wieki, Panie!
- ¹⁰ Bo oto nieprzyjaciele twoi, Panie, bo oto nieprzyjaciele twoi zginą,
i będą rozproszeni wszyscy, którzy czynią nieprawość.
- ¹¹ A mój róg będzie wywyższony jak jednorożców
i starość moja obfitować będzie w miłosierdzie.
- ¹² I wzgardziło oko moje nieprzyjaciółmi moimi,
a o powstających na mnie złych ludach słyszeć będzie ucho moje.
- ¹³ Sprawiedliwy jak palma rozkwitnie,
rozmnoży się jak cedr na Libanie.
- ¹⁴ Zasadzeni w domu Pańskim,
zakwitną w dziedzińcach domu Boga naszego.
- ¹⁵ Rozmnożą się jeszcze w kwitnącej starości
i wytrzymali będą, by opowiadać,
- ¹⁶ iż prawy Pan, Bóg nasz,
a nieprawości w nim nie masz.

Ps 63

¹ *In finem.*

Psalmus David.

² Exáudi, Deus, oratióem meam cum déprecor:

a timóre inimíci éripe ánimam meam.

³ Protexísti me a convéntu malignántium:

a multitúdine operántium iniquitátem.

⁴ Quia exacuérunt ut gládium línguas suas:

⁵ intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

⁶ Súbito sagittábunt eum, et non timébunt:

firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos:

dixerunt: Quis vidébit eos?

⁷ Scrutáti sunt iniquitátes:

defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum:

⁸ et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum:

⁹ et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos:

¹⁰ et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei,

et facta eius intellexérunt.

¹¹ Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo,

et laudabúntur omnes recti corde.

Cánticum Ecclesiástici

Ecclesiásticus Iesu, fílii Sirach 36:1-16

¹ Miserére nostri, Deus ómnium, et réspice nos,
et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum:

² Et immítte timórem tuum super gentes
quæ non exquisiérunt te:

Ut cognóscant quia non est deus nisi tu,
et enárrent magnália tua.

³ Álleva manum tuam super gentes aliénas,
ut vídeant poténtiam tuam.

⁴ Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus es in nobis,
sic in conspéctu nostro magnificáberis in eis:

Ps 63

¹ *Na koniec.*

Psalm Dawidowy.

- ² Wysłuchaj, Boże, prośbę moją, gdy się modłę,
od strachu przed nieprzyjacielem wybaw duszę moją!
- ³ Obroniłeś mnie od zgrai przewrotnych,
od mnóstwa czyniących nieprawość.
- ⁴ Bo zaostrzyli jak miecz języki swoje,
⁵ naciągnęli łuk, rzecz gorzką, aby w skrytości strzelać na niewinnego.
- ⁶ Znienacka nań strzelać będą, a nie będą się bać;
utwierdzili się w zamiarze złym.
Namawiali się, żeby ukryć sidła,
mówili: *Któż je obaczy?*
- ⁷ Wymyślili nieprawość,
umęczyli się głębokim szukaniem.
Przystąpi człowiek do serca głębokiego,
⁸ a Bóg wywyższony będzie.
Strzałami maluczkich stały się ich razy
⁹ i osłabły przeciwko nim ich języki.
Strwożyli się wszyscy, którzy ich widzieli,
¹⁰ i uląkł się wszelki człowiek.
I opowiadali sprawy Boże,
i uczynki Jego zrozumieli.
- ¹¹ Będzie się weselił sprawiedliwy w Panu i będzie w nim nadzieję miał,
i będą chwaleni wszyscy prawego serca.

Kantyk Eklezjastyka

Księga Eklezjastyka 36:1-16

- ¹ Zmiłuj się nad nami, Boże wszystkiego stworzenia, a wejrzyj na nas
i ukaż nam światłość zmiłowania twego;
- ² i ześlij strach twój na narody,
które cię nie szukały,
aby poznały, że nie ma Boga, jeno ty,
i żeby opowiadały wielkie dzieła twoje.
- ³ Podnieś rękę twą na obce narody,
aby oglądały moc twoją.
- ⁴ Bo jak przed oczyma ich pokazałeś swą świętość na nas,
tak przed oczyma naszymi będziesz uwielbiony w nich,

- ⁵ Ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus,
quóniam non est deus præter te, Dómine.
- ⁶ Ínnova signa, et immúta mirabília.
- ⁷ Glorífica manum et bráchium dextrum.
- ⁸ Éxcita furórem, et effúnde iram.
- ⁹ Tolle adversárium, et afflíge inimícum.
- ¹⁰ Festína tempus, et meménto finis,
ut enárrent mirabília tua.
- ¹¹ In ira flammæ devorétur qui salvátur:
et qui péssimant plebem tuam invéniant perditionem.
- ¹² Cóntere caput princípum inimicórum,
dicéntium: Non est álius præter nos.
- ¹³ Cóngrega omnes tribus Iacob, ut cognóscant quia non est deus nisi tu,
et enárrent magnália tua:
Et hæreditábis eos
sicut ab inítio.
- ¹⁴ Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum,
et Israël quem coæquásti primogénito tuo.
- ¹⁵ Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ, Ierúsalem,
civitáti requiúi tuæ.
- ¹⁶ Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis,
et glória tua pópulum tuum.

Ps 150

¹ *Allelúia.*

- Laudáte Dóminum in sanctis eius:
laudáte eum in firmaménto virtútis eius.
- ² Laudáte eum in virtútibus eius:
laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis eius.
- ³ Laudáte eum in sono tubæ:
laudáte eum in psaltério, et cíthara.
- ⁴ Laudáte eum in týmpano, et choro:
laudáte eum in chordis, et órgano.
- ⁵ Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis.
- ⁶ Omnis spíritus laudet Dóminum!
Allelúia.

- 5 aby cię poznali, jak i myśmy poznali,
iż nie ma Boga oprócz ciebie, Panie.
- 6 Wznów znaki i powtórz cuda!
- 7 Uwielbia rękę i prawe ramię!
- 8 Wzbudź zapalczywość i wylej gniew!
- 9 Zgładź przeciwnika i utrap nieprzyjaciela!
- 10 Przyspiesz czas i pomnij na koniec,
aby wysławiano dziwne dzieła twoje.
- 11 Gniewem płomienia niech będzie pożarty, który uchodzi,
a którzy ludowi twemu szkodzą, niech znajdą zagładę.
- 12 Zetrzyj głowę książąt nieprzyjacielskich,
mówiących: *Nie ma nikogo oprócz nas.*
- 13 Zgromadź wszystkie pokolenia Jakubowe, aby poznały,
że nie ma Boga oprócz ciebie,
a odziedziczysz ich
jak od początku.
- 14 Zmiłuj się nad ludem twoim, nad którym wzywane jest imię twoje,
i nad Izraelem, którego przyrównałeś do pierworodnego twego.
- 15 Zmiłuj się nad miastem świętości twojej, Jeruzalem,
nad miastem odpoczynku twego.
- 16 Napelnij Syjon niewymownymi słowami twymi,
a lud twój chwałą twoją.

Ps 150

¹ Alleluja!

- Chwalcie Pana w świątyni jego,
chwalcie go na firmamencie mocy jego!
- 2 Chwalcie go dla potężnych czynów jego,
chwalcie go według mnóstwa wielkości jego!
- 3 Chwalcie go głosem trąby,
chwalcie go na harfie i na cytrze!
- 4 Chwalcie go na bębnie i w korowodach,
chwalcie go na strunach i na fletniach!
- 5 Chwalcie go na cymbałach dźwięcznych, chwalcie go na cymbałach gromkich!
- 6 Wszelki duch niechaj Pana chwali!
Alleluja!

Ad Laudes II

*Ad Laudes II dicúntur in Fériis Advéntus,
et a Fériis post Domínica Septuagésimæ usque ad Maióris Hebdómadae inclusive,
necnon in Vigíliis extra Tempus Paschále, quando fit Offícium de Féria.*

Ps 50 pg. 170

Ps 91 pg. 334

Ps 63 pg. 336

Cánticum Móysis

Liber Deuteronomíi 32:1-43

- ¹ Audíte, cæli, quæ loquor:
áudiat terra verba oris mei.
- ² Concréscat ut plúvia doctrína mea,
fluat ut ros elóquium meum:
Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina.
- ³ Quia nomen Dómini invocábo:
Date magnificéntiam Deo nostro.
- ⁴ Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ eius iudícia:
Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, iustus et rectus.
- ⁵ Peccavérunt ei, et non filii eius in sórdibus:
Generátio prava atque perversa.
- ⁶ Hæccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?
Numquid non ipse est pater tuus,
qui possédit te, et fecit, et creávit te?
- ⁷ Meménto diérum antiquórum,
cógita generatiónes singulas:
Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi:
maiores tuos, et dicent tibi.
- ⁸ Quando dividébat Altíssimus gentes,
quando separábat filios Adam:
Constítuit términos populórum
iuxta númerum filiórum Israël.
- ⁹ Pars autem Dómini, pópulus eius:
Iacob funículus hæreditátis eius.

Laudesy II

*Laudesy II odmawia się w dni powszednie adwentu,
i w dni powszednie od po Niedzieli Siedemdziesiątnicy aż do Wielkiego Tygodnia włącznie,
jak również w wigilie poza Okresem Wielkanocnym, kiedy wpada oficjum z dnia powszedniego.*

Ps 50 str. 171

Ps 91 str. 335

Ps 63 str. 337

Kantyk Mojżesza

Księgi Deuteronomium 32:1-43

- ¹ Słuchajcie niebios, co mówię,
niech słucha ziemia słów ust moich!
- ² Niechaj się zleje jak deszcz nauka moja,
niechaj płynie jak rosa mowa moja,
jak deszcz na ziele i jak krople na trawę.
- ³ Bo będę wzywał imienia Pańskiego:
dajcie cześć Bogu naszemu!
- ⁴ Dzieła Boga są doskonałe, a wszystkie drogi jego słuszne;
Bóg wierny, a bez żadnej nieprawości, sprawiedliwy i prawy.
- ⁵ Zgrzeszyli przeciw niemu, a nie synowie jego, plugastwem,
ród zły i przewrotny!
- ⁶ Tym to odpłacasz Panu, ludu głupi i szalony?
Czyż nie on jest ojcem twoim,
który cię posiadał i uczynił, i stworzył cię?
- ⁷ Wspomnij na dawne dni,
rozważaj każde pokolenie;
spytaj ojca twego, a oznajmi tobie,
starszych twoich, a powiedzą ci.
- ⁸ Gdy dzielił Najwyższy narody,
gdy rozłączał synów Adamowych,
założył granice narodów
według liczby synów izraelskich.
- ⁹ A działem Pana lud jego,
Jakub sznurem dziedzictwa jego.

- 10 Invénit eum in terra desérta,
in loco horróris, et vastæ solitúdinis:
Circumdúxit eum, et dócuit:
et custodívit quasi pupíllam óculi sui.
- 11 Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos,
et super eos vólitans,
Expándit alas suas, et assúmpsit eum,
atque portávit in húmeris suis.
- 12 Dóminus solus dux eius fuit,
et non erat cum eo deus aliénus:
- 13 Constítuit eum super excélsam terram,
ut coméderet fructus agrórum:
Ut súgeret mel de petra,
oleúmque de saxo duríssimo:
- 14 Butýrum de arménto, et lac de óvibus
cum ádipe agnórum, et arietum filiórum Basan:
Et hircos cum medúlla trítici,
et ságuinem uvæ bíberet meracíssimum.
- 15 Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit:
incrassátus, impinguátus, dilatátus,
Derelíquit Deum, factórem suum,
et recéssit a Deo, salutári suo.
- 16 Provocavérunt eum in diis aliénis,
et in abominatió nibus ad iracúndiam concitavérunt.
- 17 Immolavérunt dæmóniis et non Deo,
diis quos ignorábant:
Novi recentésque venérunt,
quos non coluérunt patres eórum:
- 18 Deum qui te génuit dereliquísti,
et oblítus es Dómini, creatóris tui.
- 19 Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est:
quia provocavérunt eum filii sui et filia.
- 20 Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis,
et considerábo novíssima eórum:
Generátio enim perversa est,
et infidéles filii.
- 21 Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat Deus,
et irritavérunt in vanitátibus suis:
Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus,
et in gente stulta irritábo illos.
- 22 Ignis succénsus est in furóre meo,
et ardébit usque ad inférni novíssima:

- 10 Znalazł go w ziemi pustej,
na miejscu strachu i głębokiej pustyni;
obwodził go i uczył,
i strzegł jak żrenicy oka swego.
- 11 Jak orzeł, wywabiający do latania orlęta swe
i nad nimi latający,
rozszerzył skrzydła swoje, i wziął go,
i nosił na ramionach swoich.
- 12 Pan sam był wodzem jego,
a nie było z nim boga obcego.
- 13 Postawił go na ziemi wyżynnej,
aby jadł owoce polne,
żeby ssał miód z opoki,
a oliwę z najtwardszej skały,
- 14 masło z krów, a mleko z owiec
z tłustością jagniąt i baranów, chowanych w Basanie,
i kozły z najlepszą pszenicą,
i krew jagody pił jak najczystsza.
- 15 Roztył się miły i odwierzgnął;
utyły, stłuszczały, zgrubiały,
opuścił Boga, Stworzyciela swego,
i odstąpił od Boga, Zbawiciela swego.
- 16 Rozdrażnili go bogami cudzymi
i obrzydłościami do gniewu pobudzili.
- 17 Ofiarowali czartom, a nie Bogu,
bogom, których nie znali;
nowo i świeżo przyszli,
nie czcili ich ojcowie ich.
- 18 Boga, który cię zrodził, opuściłeś
i zapomniałeś Pana, Stworzyciela twego.
- 19 Ujrzał Pan i gniewem zawrzał,
że go rozdrażnili synowie jego i córki.
- 20 I rzekł: *Skryję oblicze moje przed nimi,
a będę się przypatrywał końcowi ich;
ród to bowiem przewrotny jest
i niewierni synowie.*
- 21 *Oni mię rozdrażnili tym, który nie był bogiem,
i rozjątrzyli nicościami swoimi,
a ja drażnić ich będę tym, który nie jest ludem,
i głupim narodem rozjątrzę ich.*
- 22 *Ogień rozgorzał w zapalczywości mojej
i będzie gorzał aż do spodu otchłani,*

- Devorabítque terram cum gérmine suo,
et móntium fundaménta combúret.
- 23 Congregábo super eos mala,
et sagíttas meas complébo in eis.
- 24 Consuméntur fame,
et devorábunt eos aves morsu amaríssimo:
Dentes bestiárum immíttam in eos,
cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.
- 25 Foris vastábit eos gládius, et intus pavor,
iúvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.
- 26 Dixi: Ubinam sunt?
cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.
- 27 Sed propter iram inimicórum dístuli:
ne forte superbírent hostes eórum,
Et dicerent: Manus nostra excélsa, et non Dóminus,
fecit hæc ómnia.
- 28 Gens absque consílio est, et sine prudéntia.
- 29 Útinam sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent.
- 30 Quómodo persecuátur unus mille,
et duo fugent decem míllia?
Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos,
et Dóminus conclúsit illos?
- 31 Non enim est Deus noster ut dii eórum:
et inimíci nostri sunt iúdices.
- 32 De vínea Sodomórum, vínea eórum,
et de suburbánis Gomórrhæ:
Uva eórum, uva fellis,
et botri amaríssimi.
- 33 Fel dracónum vinum eórum,
et venénium áspidum insanábile.
- 34 Nonne hæc cóndita sunt apud me,
et signáta in thesáuris meis?
- 35 Mea est últio, et ego retríbuiam in témpore,
ut labátur pes eórum:
Iuxta est dies perditiónis,
et adésse festínant témpora.
- 36 Iudicábit Dóminus pópulum suum,
et in servis suis miserébitur:
Vidébit quod infirmáta sit manus,
et clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.
- 37 Et dicet: Ubi sunt dii eórum,
in quibus habébant fidúciam?

- i pożre ziemię z jej urodzajem,
i gór podstawy wypali.*
- 23 *Zgromadzę na nich nieszczęścia
i strzały moje wystrzelam na nich.*
- 24 *Zginą od głodu
i pożrą ich ptaki dziobaniem niezdolnym;
zęby zwierząt zapuszczę w nich
wraz z jadem czołgających się po ziemi i pełzających.*
- 25 *Zewnątrz pustoszyć ich będzie miecz, a wewnątrz strach,
młodzieńca współ i pannę, ssącego z człowiekiem starym.*
- 26 *Rzekłem: „Gdzież oni są?
Wygladzę ich pamięć wśród ludzi.”*
- 27 *Ale dla gniewu nieprzyjaciół odłożyłem to,
aby snadź nie pysznili się nieprzyjaciele ich
i nie rzekli: „Ręka nasza podniesiona a nie Pan,
sprawiła to wszystko.”*
- 28 *Naród to jest bez rozsądku i bez roztropności.*
- 29 *Gdybyż mądrzy byli i zrozumieli, i oglądali się na koniec!*
- 30 *Jakżeż jeden może gonić za tysiącem,
a dwaj do ucieczki zmusić dziesięć tysięcy?
Czyż nie dlatego, iż Bóg ich zaprzedał,
a Pan ich wydał?*
- 31 *Nie jest bowiem Bóg nasz jak ich bogowie:
i nieprzyjaciele nasi są sędziami.*
- 32 *Z winnicy Sodomy winnica ich
i z przedmieścia Gomory;
winna jagoda ich to jagoda żółci,
a grona bardzo gorzkie.*
- 33 *Żółcią smoczą ich wino
i jadem żmijowym nieuleczalnym.*
- 34 *Czyż nie jest to u mnie schowane
i zapieczętowane w skarbach moich?*
- 35 *Moja jest pomsta i ja oddam na czas,
aby się powinęła ich noga;
blisko już jest dzień zguby
i czasy prędko nadchodzą.*
- 36 *Sądzić będzie Pan lud swój,
a nad sługami swymi się zmiłuje;
dojrzy, iż ręka omdlała
i zamknięci też osłabli, a którzy zostali, zniszczeli.*
- 37 *I rzecze: Gdzież są ich bogowie,
w których mieli nadzieję?*

- ³⁸ De quorum víctimis comedébant ádipes,
et bibébant vinum libáminum:
Surgant, et opituléntur vobis,
et in necessitáte vos prótegant.
- ³⁹ Vidéte quod ego sim solus,
et non sit álius deus præter me:
Ego occídám, et ego vívere fáciam: percútiam, et ego sanábo,
et non est qui de manu mea possit erúere.
- ⁴⁰ Levábo ad cælum manum meam, et dicam:
Vivo ego in ætérnum.
- ⁴¹ Si acúero ut fulgur gládium meum,
et arripúerit iudícium manus mea:
Reddam ultiónem hóstibus meis,
et his qui odérunt me retríbuiam.
- ⁴² Inebriábo sagíttas meas sángine,
et gládus meus devorábit carnes:
De cruóre occisórum
et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.
- ⁴³ Laudáte, gentes, pópulum eius,
quia sánguinem servórum suórum ulciscétur:
Et vindíctam retríbuet in hostes eórum,
et propítius erit terræ pópuli sui.

Ps 150 pg. 338

Ad Primam

Ps 93

- ¹ *Psalmus ipsi David,
quarta sábbati.*

i

Deus ultiónum Dóminus:
Deus ultiónum líbere egít.

- ² Exaltáre, qui iúdicas terram:
redde retributiónem supérbis.
- ³ Úsquequo peccatóres, Dómine,
úsquequo peccatóres gloriabúntur:

- ³⁸ *Z ich bitych ofiar tłuszcz jedli,
a pili wino płynnych ich ofiar.
Niechaj wstaną i pomoc wam dadzą
i niech was w potrzebie obronią.*
- ³⁹ *Obaczcież, że ja jestem jedyny
i nie macz innego boga prócz mnie;
ja zabijam i ja ożywiam, ranię i ja uleczę,
a nie macz, kto by mógł wyrwać z mej ręki.*
- ⁴⁰ *Podnoszę ku niebu moją rękę i mówię:
Ja żyję na wieki!*
- ⁴¹ *Gdy zaostrzę mój miecz jako błyskawicę
i sąd pochwyci ma ręką,
pomścę się nad nieprzyjaciółmi moimi
i tym, którzy mię nienawidzą, odpłacę.*
- ⁴² *Napoję krwią strzały moje,
a miecz mój żreć będzie mięso,
z krwi pobitych
i z pojmanych, z odkrytej nieprzyjaciół głowy.*
- ⁴³ *Chwalcie narody lud jego,
bo krwi sług swoich się pomści
i zemstą odpłaci ich wrogom,
a miłościw będzie ziemi ludu swego.*

Ps 150 str. 339

Pryma

Ps 93

- ¹ *Psalm Dawidowy.
Na czwarty dzień sabatu.*

i

- Bóg pomsty, Pan,
Bóg pomsty otwarcie poczynął.
- ² *Podnieś się, który sądzisz ziemię,
oddaj zapłatę pysznym!*
- ³ *Dokądże grzesznicy, Panie,
dokąd grzesznicy będą się chlubić?*

- ⁴ Effabúntur, et loquéntur iniquitátem:
loquéntur omnes, qui operántur iniustítiam?
- ⁵ Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt:
et hæreditátem tuam vexavérunt.
- ⁶ Víduam, et ádvenam interfecérunt:
et pupíllos occidérunt.
- ⁷ Et dixerunt: Non vidébit Dóminus,
nec intélliget Deus Iacob.
- ⁸ Intelligite, insipiéntes in pópulo:
et stulti, aliquándo sápite.
- ⁹ Qui plantávit aurem, non áudiet?
aut qui finxit óculum, non consíderat?
- ¹⁰ Qui córripit gentes, non árguet:
qui docet hóminem sciéntiam?
- ¹¹ Dóminus scit cogitatiónes hóminum,
quóniam vanæ sunt.

ii

- ¹² Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine:
et de lege tua docúeris eum,
- ¹³ Ut mítiges ei a diébus malis:
donec fodiátur peccatóri fóvea.
- ¹⁴ Quia non repéllet Dóminus plebem suam:
et hæreditátem suam non derelínquet.
- ¹⁵ Quoadúsque iustítia convertátur in iudícium:
et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.
- ¹⁶ Quis consúrget mihi advérsus malignántes?
aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?
- ¹⁷ Nisi quia Dóminus adiúvit me:
paulo minus habitásset in inférno ánima mea.
- ¹⁸ Si dicébam: Motus est pes meus:
misericórdia tua, Dómine, adiuvábat me.
- ¹⁹ Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde meo:
consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.
- ²⁰ Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis:
qui fingis labórem in præcépto?
- ²¹ Captábunt in ánimam iusti:
et ságuinem innocéntem condemnábunt.
- ²² Et factus est mihi Dóminus in refúgium:
et Deus meus in adiutórium spei meæ.
- ²³ Et reddet illis iniquitátem ipsórum: et in malítia eórum dispédet eos:
dispédet illos Dóminus, Deus noster.

- ⁴ Będą świegotać i mówić nieprawość,
będą mówić wszyscy, którzy popełniają niesprawiedliwość?
- ⁵ Lud twój, Panie, poniżyli,
i dziedzictwo twoje utrapili.
- ⁶ Wdowę i przychodnia zabili,
i sieroty pomordowali.
- ⁷ I mówili: *Nie ujrzy Pan,*
i Bóg Jakuba nie będzie wiedział.
- ⁸ Zrozumieścież, najgłupszy z ludzi,
i bezrozumni nabierzcie raz rozumu!
- ⁹ Czyż ten, który utworzył ucho, nie słyszy?
albo który uformował oko, nie ujrzy?
- ¹⁰ Który łaje narody, czy nie będzie karał?
on, który uczy człowieka mądrości?
- ¹¹ Pan zna myśli człowieka,
że są marne.

ii

- ¹² Błogosławiony człowiek, którego ty, Panie,
wyćwiczysz i nauczysz go zakonu swego,
- ¹³ aby mu ulżyć od złych dni,
aż wykopią dół grzesznikowi.
- ¹⁴ Bo nie odrzuci Pan ludu swego
i dziedzictwa swego nie opuści,
- ¹⁵ aż się sprawiedliwość do sądu wróci,
i będą przy niej wszyscy, którzy są prawego serca.
- ¹⁶ Któż mi powstanie przeciw złym ludziom,
albo kto przy mnie stanie przeciw czyniącym nieprawość?
- ¹⁷ Gdyby był Pan mnie nie wspomógł,
o mało nie zamieszkałaby dusza moja w otchłani!
- ¹⁸ Jeśli mówiłem: *Zachwiała się noga moja,*
miłosierdzie twoje, Panie, wspomagało mię.
- ¹⁹ Według mnóstwa boleści moich w sercu moim,
pociechy twoje uweseliły duszę moją.
- ²⁰ Czy stolica nieprawości trzyma z tobą,
który tworzysz trud przez przykazanie?
- ²¹ Zasadzać się będą na duszę sprawiedliwego,
i krew niewinną potępiają.
- ²² A Pan stał mi się ucieczką,
i Bóg mój obroną nadziei mojej.
- ²³ I odda im nieprawość ich, i w złości ich wytraci ich,
wytraci ich Pan, Bóg nasz!

Ps 107

- ¹ *Cánticum Psalmi,
ipsi David.*
- ² Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum:
cantábo, et psallam in glória mea.
- ³ Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara:
exsúrgam dilúculo.
- ⁴ Confitébor tibi in pópulis, Dómine:
et psallam tibi in natióibus.
- ⁵ Quia magna est super cælos misericórdia tua:
et usque ad nubes véritas tua:
- ⁶ Exaltáre super cælos, Deus, et super omnem terram glória tua:
- ⁷ ut liberéntur dilécti tui.
Salvum fac dextera tua, et exáudi me:
- ⁸ Deus locútus est in sancto suo:
Exsultábo, et dívidam Síchimam,
et convállem tabernaculórum dimétiar.
- ⁹ Meus est Gálaad, et meus est Manásses,
et Éphraim suscéptio cápitis mei.
Iuda rex meus:
- ¹⁰ Moab lebes spei meæ.
In Idumæam exténdam calceaméntum meum:
mihi alienígenæ amíci facti sunt.
- ¹¹ Quis dedúcet me in civitátem munitam?
quis dedúcet me usque in Idumæam?
- ¹² Nonne tu, Deus, qui repulísti nos,
et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?
- ¹³ Da nobis auxiliúm de tribulatióne:
quia vana salus hóminis.
- ¹⁴ In Deo faciémus virtútem:
et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

*Quando ad Laudes dictus fúerit Ps 50,
hic subiúngitur sequens Ps 149 (str. 332), qui in Láudibus locum non hábit.*

Ps 107

¹ *Pienie Psalmu
Dawida.*

- ² Gotowe serce moje, Boże, gotowe serce moje,
będę śpiewał i grał w chwale mojej.
- ³ Powstań, chwało moja, powstań, harfo i cytro,
wstanę na świtanie!
- ⁴ Będę cię wysławiał między ludem, Panie,
i będę ci śpiewał między narodami;
- ⁵ albowiem wielkie jest nad niebiosa miłosierdzie twoje
i aż pod obłoki prawda twoja.
- ⁶ Podnieś się nad niebiosa, Boże, a po wszystkiej ziemi chwała twoja,
- ⁷ aby byli wybawieni umiłowani twoi!
Wybaw prawicą swoją i wysłuchaj mię!
- ⁸ Bóg mówił w świątyni swojej:
Rozwesele się i podzielę Sychem,
a dolinę Namiotów rozmierzę.
- ⁹ Mój jest Galaad i mój Manasses,
a Efraim obroną głowy mojej.
Juda królem moim,
- ¹⁰ Moab garncem nadziei mojej.
Nad Idumeą wyciągnę but mój,
mnie cudzoziemcy stali się przyjaciółmi.
- ¹¹ Któż mię doprowadzi do miasta obronnego?
Kto mię doprowadzi aż do Idumei?
- ¹² Czyż nie ty, Boże, któryś nas odrzucił
i nie wynijdziesz, Boże, z wojskami naszymi?
- ¹³ Daj nam ratunek w utrapieniu,
bo omylne wybawienie człowiecze!
- ¹⁴ Z Bogiem pokażemy moc,
i on wniwecz obróci nieprzyjaciół naszych.

*Kiedy w Laudesach odmawia się Ps 50,
tu dodaje się Ps 149 (str. 333), który w Laudesach został pominięty.*

Ad Tértiam

Ps 101

¹ *Orátio páuperis, cum anxius fúerit,
et in conspéctu Dómini effúderit precem suam.*

i

- ² Dómine, exáudi oratióem meam:
et clamor meus ad te véniat.
- ³ Non avértas fáciem tuam a me:
in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te,
velóciter exáudi me.
- ⁴ Quia defecérunt sicut fumus dies mei:
et ossa mea sicut crémium aruérunt.
- ⁵ Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum:
quia oblítus sum comédere panem meum.
- ⁶ A voce gémitus mei
adhæsit os meum carni meæ.
- ⁷ Símilis factus sum pellicáno solitúdinis:
factus sum sicut nyctícorax in domicilio.
- ⁸ Vigilávi,
et factus sum sicut passer solitárius in tecto.
- ⁹ Tota die exprobrábant mihi inimíci mei:
et qui laudábant me, advérsum me iurábant.
- ¹⁰ Quia cínerem tamquam panem manducábam,
et potum meum cum fletu miscébam.
- ¹¹ A fácie iræ et indignatiónis tuæ:
quia élevans allisísti me.
- ¹² Dies mei sicut umbra declinavérunt:
et ego sicut fœnum árui.
- ¹³ Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes:
et memoriále tuum in generatióem et generatióem.

ii

- ¹⁴ Tu exsúrgens miseréberis Sion:
quia tempus miseréndi eius, quia venit tempus.
- ¹⁵ Quóniam placuérunt servis tuis lápides eius:
et terræ eius miserebúntur.

Tercja

Ps 101

*¹ Modlitwa ubogiego, kiedy jest w ucisku,
a wylewa przed Panem prośbę swoją.*

i

- ² Panie, wysłuchaj modlitwę moją,
a wołanie moje niech do ciebie przyjdzie!
- ³ Nie odwracaj oblicza twego ode mnie!
Któregokolwiek dnia jestem uciśniony, nakłoń ku mnie ucha twego;
któregokolwiek dnia wzywać cię będę,
prędko wysłuchaj mnie!
- ⁴ Albowiem jak dym ustały dni moje,
a kości moje jak chrust wyschły.
- ⁵ Zwiędłem jak siano i wyschło serce moje,
ponieważ zapomniałem pożywać chleba mego.
- ⁶ Od głosu wzdychania mojego
przyszły kości moje do ciała mego.
- ⁷ Stałem się podobnym pelikanowi na puszczy,
i stałem się jak sowa w pustkowiach.
- ⁸ Nie spałem,
i stałem się jak wróbel sam jeden na dachu.
- ⁹ Przez cały dzień urągali mi nieprzyjaciele moi,
a ci, którzy mię chwalili, przeciwko mnie przysięgali.
- ¹⁰ Bo popiół jako chleb jadałem,
a napój mój mieszałem z łez
- ¹¹ dla gniewu i oburzenia twego,
albowiem podniósłszy powaliłeś mię.
- ¹² Dni moje przeszły jak cień,
a ja uschłem jak siano.
- ¹³ Ale ty, Panie, trwasz na wieki,
a pamięć o tobie od pokolenia w pokolenie.

ii

- ¹⁴ Ty powstaniesz i zmiłujesz się nad Syjonem,
bo czas zmiłować się nad nim, bo przyszedł czas!
- ¹⁵ Albowiem upodobali sobie słudzy twoi kamienie jego
i użalą się nad ziemią jego.

- 16 Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine,
et omnes reges terræ glóriam tuam.
- 17 Quia ædificávit Dóminus Sion:
et vidébitur in glória sua.
- 18 Respéxit in oratióem humílium:
et non spreuit precem eórum.
- 19 Scribántur hæc in generatióne áltera:
et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:
- 20 Quia prospéxit de excélso sancto suo:
Dóminus de cælo in terram aspéxit:
- 21 Ut audíret gémitus compeditórum:
ut sólveret filios interemptórum:
- 22 Ut annúntient in Sion nomen Dómini:
et laudem eius in Ierúsalem.
- 23 In conveniéndo pópulos in unum,
et reges ut sérviant Dómino.

iii

- 24 Respóndit ei in via virtútis suæ:
Paucitátem diérum meórum núntia mihi.
- 25 Ne révoques me in dimídio diérum meórum:
in generatióem et generatióem anni tui.
- 26 Inítio tu, Dómine, terram fundásti:
et ópera mánuum tuárum sunt cæli.
- 27 Ipsi períbunt, tu autem pérmanes:
et omnes sicut vestiméntum veteráscent.
Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur:
- 28 tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.
- 29 Fílii servórum tuórum habitábunt:
et semen eórum in sáeculum dirigétur.

Ad Sextam

Ps 103

- ¹ *Ipsi David.*

i

Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

- 16 I będą się bały narody imienia twego, Panie,
i wszyscy królowie ziemi chwały twojej.
17 Albowiem Pan pobudował Syjon,
i ukaze się w chwale swojej.
18 Wejrzał na modlitwę poniżonych
i nie wzgardził ich prośbą.
19 Niech to zapiszą dla pokolenia przyszłego,
a lud, który zostanie stworzony, będzie chwalił Pana,
20 albowiem wejrzał z świętej wysokości swojej,
Pan z nieba na ziemię spojrział,
21 aby wysłuchać wzdychania więźniów,
aby rozwiązać synów pomordowanych;
22 aby sławiono imię Pańskie na Syjonie
i chwałę jego w Jeruzalem,
23 gdy się narody zbiorą w jedno
i królowie, aby służyli Panu.

iii

- 24 Powiedział mu w drodze mocy swojej:
Krótkość dni moich objaw mi!
25 Nie zabieraj mnie w połowie dni moich!
Lata twoje od wieku do wieku.
26 Ty, Panie, na początku ziemię założyłeś
i dziełem rąk twoich są niebiosy.
27 One poginą, ale ty zostajesz;
i wszystkie jak szata zwiotczeją,
i jak odzienie odmienisz je i odmienią się;
28 ale ty ten sam jesteś i lata twoje nie ustaną.
29 Synowie sług twoich mieszkać będą,
a potomstwo ich szczęśliwie trwać będzie na wieki.

Seksta

Ps 103

- ¹ Dawidowy.

i

Błogosław, duszo moja, Panu!
Panie, Boże mój, bardzo się moim okazał!

- Confessi6nem, et dec6rem induisti:
2 amictus l6mine sicut vestim6nto:
Ext6ndens cælum sicut pellem:
3 qui tegis aquis superi6ra eius.
Qui ponis nubem asc6nsu tuu6:
qui 6mbulas super pennas vent6rum.
4 Qui facis 6ngelos tuos, sp6ritus:
et min6stros tuos ignem ur6ntem.
5 Qui fundasti terram super stabilit6tem suam:
non inclin6bitur in s6culu6 s6culi.
6 Aby6ssus sicut vestim6ntu6 amictus eius:
super montes stabunt aquæ.
7 Ab increpati6ne tua f6gient:
a voce ton6trui tui formid6bunt.
8 Asc6dunt montes: et desc6dunt campi
in locu6, quem fundasti eis.
9 T6rminu6 posuisti, quem non transgredi6ntur:
neque convert6ntur oper6re terram.
10 Qui em6ttis fontes in conv6llibus:
inter m6diu6 m6ntiu6 pertransibunt aquæ.
11 Pot6bunt omnes b6stiæ agri:
expect6bunt 6nagri in siti sua.
12 Super ea v6lucres cæli habit6bunt:
de m6dio petr6rum dabunt voces.

ii

- 13 Rigans montes de superi6ribus suis:
de fructu 6peru6 tu6rum sati6bitur terra:
14 Produ6cens f6enu6 iu6mentis,
et herbam servit6ti h6minu6:
Ut educas panem de terra:
15 et vinu6 l6tificet cor h6minis:
Ut exh6laret faci6m in 6leo:
et panis cor h6minis confirmet.
16 Saturab6ntur ligna campi, et cedri L6bani, quas plant6vit:
17 illic p6sseres nidific6bunt.
Her6dii domus dux est e6rum:
18 montes exc6lsi cervis: petra ref6giu6 herin6ciis.
19 Fecit lunam in t6mpora:
sol cogn6vit occ6su6 suu6.
20 Posuisti t6nebras, et facta est nox:
in ipsa pertransibunt omnes b6stiæ silvæ.

- Oblokleś się w chwałę i ozdobę,
2 przyodziałeś się światłością jakby szatą.
Ty rozciągasz niebo jak skórę,
3 pokrywasz wodami wierzch jego,
czynisz obłoki wozem twoim,
przechadzasz się na skrzydłach wiatrów.
4 Czynisz z aniołów twoich wichry,
a ze sług twoich ogień palący.
5 Ty osadziłeś ziemię na podstawie jej,
nie zachwieje się na wieki wieków.
6 Głębina jest jej odzieniem jak szata,
ponad górami stały wody.
7 Na groźbę twoją uciekną,
ulęką się głosu gromu twego.
8 Podnoszą się góry i zniżają doliny
na miejsce, któreś im założył.
9 Założyłeś kres, którego nie przestąpią,
i nie wrócą się pokryć ziemi.
10 Ty wypuszczasz źródła po dolinach,
pomiędzy górami popłyną wody.
11 Będą pić wszystkie zwierzęta polne,
osły dzikie czekać będą w pragnieniu swoim.
12 Nad nimi mieszkać będą ptaki powietrzne,
spośród skał wydawać będą głosy.

ii

- 13 Ty skrapiasz góry z wysokości swoich,
z owocu dzieł twoich nasyci się ziemia.
14 Ty sprawiasz, że trawa rośnie dla bydła,
a zioła na posługę ludzi,
abyś wywodził chleb z ziemi,
15 a wino rozweselało serce człowieka;
aby rozjaśniało oblicze od oliwy,
a chleb serce człowiecze wzmocnił.
16 Nasycają się drzewa polne i cedry Libanu, które zasadził.
17 Tam wróble będą się gnieździć,
gniazdo czapli panuje nad nimi.
18 Góry wysokie dla jeleni, opoki schronieniem dla jeżów.
19 Uczynił księżyc na znak czasów,
słońce poznało swój zachód.
20 Przywiodłeś ciemność i nastąpiła noc,
w niej krążyć będą wszystkie zwierzęta leśne;

- 21 Cātuli leónum rugiéntes, ut rápíant,
et quáerant a Deo escam sibi.
22 Ortus est sol, et congregāti sunt:
et in cubílibus suis collocabúntur.
23 Exíbit homo ad opus suum:
et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

iii

- 24 Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine!
ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessióne tua.
25 Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus:
illic reptília, quorum non est númerus.
Animália pusílla cum magnis:
26 illic naves pertransíbunt.
Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei:
27 ómnia a te expéctant ut des illis escam in témpore.
28 Dante te illis, cólligent:
aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.
29 Averténte autem te fáciem, turbabúntur:
áuferes spíritum eórum, et deficient, et in púlverem suum reverténtur.
30 Emíttes spíritum tuum, et creabúntur:
et renovábis fáciem terræ.
31 Sit glória Dómini in sáeculum:
lætábitur Dóminus in opéribus suis:
32 Qui réspicit terram, et facit eam trémere:
qui tangit montes, et fúmigant.
33 Cantábo Dómino in vita mea:
psallam Deo meo, quámdiu sum.
34 Iucúndum sit ei elóquium meum:
ego vero delectábor in Dómino.
35 Defícient peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint:
bénedic, ánima mea, Dómino.

- 21 młode lwy ryczą, by porywać
i żądać od Boga pokarmu dla siebie.
22 Wzeszło słońce i one się zgromadziły,
i położyły się w jamach swoich.
23 Wynijdzie człowiek na robotę swoją
i na prace swoje aż do wieczora.

iii

- 24 Jakże wielkie są dzieła twoje, Panie!
Wszystko w mądrości uczyniłeś, napełniona jest ziemia posiadłością twoją.
25 Oto morze wielkie i szeroko rozlane,
tam płazy, których nie masz liczby,
zwierzęta małe i wielkie.
26 Tam okręty płynąć będą;
smok ten, któregoś stworzył, by naigrawać się z niego.
27 Wszystko na ciebie czeka, abyś im dał pokarm czasu swego.
28 Gdy ty im dasz, będą zbierać;
gdy otworzysz rękę twoją, wszystko się dobrem napełnia.
29 Ale gdy ty odwrócisz oblicze, zatrwożą się;
jeśli zabierzesz ich ducha, ustaną i w proch swój się obrócą.
30 Jeśli wypuścisz ducha twego, będą stworzone
i odnowisz oblicze ziemi.
31 Niechaj chwała Pańska będzie na wieki,
dziełami swoimi będzie się weselił Pan,
32 który patrzy na ziemię i czyni, że drży,
który dotyka gór, i dymią.
33 Będę śpiewał Panu za żywota mego,
będę grał Bogu memu, póki mnie staje.
34 Niech mu będzie miła wymowa moja,
a ja się będę rozkoszował w Panu!
35 Niechaj znikną grzesznicy z ziemi, i źli ludzie tak, iżby ich nie było!
Błogosław duszo moja, Panu!

Ad Nonam

Ps 108

¹ *In finem.*
Psalmus David.

i

- ² Deus, laudem meam ne tacúeris:
quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.
- ³ Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me:
et expugnavérunt me gratis.
- ⁴ Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi:
ego autem orábam.
- ⁵ Et posuérunt advérsus me mala pro bonis:
et ódium pro dilectióne mea.
- ⁶ Constítue super eum peccatórem:
et diábolus stet a dextris eius.
- ⁷ Cum iudicátur, éxeat condemnátus:
et orátio eius fiat in peccátum.
- ⁸ Fiant dies eius pauci:
et episcopátum eius accípiat alter.
- ⁹ Fiant filii eius órphani:
et uxor eius vídua.
- ¹⁰ Nutántes transferántur filii eius, et mendícent:
et eiciántur de habitatió nibus suis.
- ¹¹ Scrutétur fœnerátor omnem substántiam eius:
et dirípian aliéni labóres eius.
- ¹² Non sit illi adiútor:
nec sit qui misereátur pupíllis eius.
- ¹³ Fiant nati eius in intéritum:
in generatióne una deleátur nomen eius.

ii

- ¹⁴ In memóriam rédeat iníquitas patrum eius in conspéctu Dómini:
et peccátum matris eius non deleátur.
- ¹⁵ Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum:
- ¹⁶ pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.
- ¹⁷ Et persecútus est hómīnem ínopem, et mendícum,
et compúnctum corde mortificáre.

Nona

Ps 108

¹ *Na koniec.*

Psalm Dawidowy.

i

- ² Boże, na chwałę moją nie milcz,
bo usta grzesznika i zdrajcy przeciwko mnie się otworzyły.
- ³ Mówili przeciwko mnie językiem zdrażliwym i otoczyli mnie mowami nienawistnymi,
i zwalczali mię bez przyczyny.
- ⁴ Zamiast miłować mię uwłaczali mi,
a ja się modliłem.
- ⁵ I oddawali mi złem za dobre,
i nienawiścią za miłość moją.
- ⁶ Postawże nad nim grzesznika,
a diabeł niech stoi po prawicy jego!
- ⁷ Gdy go sądzą, niech wyjdzie potępiony,
a modlitwa jego niech się w grzech obróci!
- ⁸ Dni jego niech będą krótkie,
a urząd jego niech weźmie inny!
- ⁹ Synowie jego niech się staną sierotami,
a żona jego wdową!
- ¹⁰ Niech się tułają dzieci jego błędne i niech żebrzą,
i niech będą wyrzucone z mieszkania swego!
- ¹¹ Niech przetrząśnie lichwiarz wszystką majątność jego
i niech rozchwycą obcy pracę jego!
- ¹² Niechaj nie ma pomocnika
i niech nie będzie, kto by się zlitował nad sierotami jego!
- ¹³ Dzieci jego niech poginą,
w jednym pokoleniu niech wygaśnie imię jego!

ii

- ¹⁴ Niech przyjdzie na pamięć przed oczyma Pańskimi nieprawość ojców jego
i grzech matki jego niech nie będzie zgładzony;
- ¹⁵ niechaj będą przed Panem zawsze i niech wyginie z ziemi pamiątka ich,
- ¹⁶ przeto że nie pamiętał czynić miłosierdzia
- ¹⁷ i prześladował człowieka niedostatniego i żebraka
i skruszonego w sercu, aby go umorzyć!

- 18 Et diléxit maledictiónem, et véniet ei:
et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.
Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum,
et intrávit sicut aqua in interióra eius, et sicut óleum in óssibus eius.
- 19 Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur:
et sicut zona, qua semper præcingitur.
- 20 Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum:
et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.
- 21 Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum:
quia suávis est misericórdia tua.

iii

- 22 Líbera me quia egénus, et pauper ego sum:
et cor meum conturbátum est intra me.
- 23 Sicut umbra cum declínat, ablátus sum:
et excússus sum sicut locústæ.
- 24 Génuia mea infirmáta sunt a ieiúnio:
et caro mea immutáta est propter óleum.
- 25 Et ego factus sum oppróbrium illis:
vidérunt me, et movérunt cápita sua.
- 26 Ádiuva me, Dómine, Deus meus:
salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.
- 27 Et sciant quia manus tua hæc:
et tu, Dómine, fecísti eam.
- 28 Maledícent illi, et tu benedíces:
qui insúrgunt in me, confundántur: servus autem tuus lætábitur.
- 29 Induántur qui détrahunt mihi, pudóre:
et operiántur sicut diplóide confusióne sua.
- 30 Confitébor Dómino nimis in ore meo:
et in médio multórum laudábo eum.
- 31 Quia ástitit a dextris páuperis,
ut salvam fáceret a persecuéntibus ánimam meam.

- 18 Umiłował przekleństwo i przyjdzie nań;
nie chciał błogosławieństwa, i będzie oddalone od niego.
I oblókł się w przekleństwo jak w szatę,
i weszło jak woda we wnętrzności jego, a jak oliwa w kości jego.
- 19 Niechże mu będzie jak odzienie, którym się okrywa
i jak pas, którym się zawsze opasuje!
- 20 Takie jest u Pana dzieło tych, którzy mi uwłaczają
i którzy źle mówią przeciw duszy mojej.
- 21 A ty, Panie, Panie, uczyni ze mną dla imienia twego,
albowiem słodkie jest miłosierdzie twoje!

iii

- 22 Wyzwól mię, bom ja jest biedny i ubogi,
i serce me we mnie jest utrapione.
- 23 Przeminąłem jak cień, kiedy schodzi,
i jestem strząśnięty jako szarańcza.
- 24 Kolana moje omdlały od postu
i ciało moje odmieniło się od oleju.
- 25 Stałem się dla nich pośmiewiskiem,
patrzyli na mnie i kiwali głowami swymi.
- 26 Wspomóżże mię, Panie, Boże mój,
zbaw mię według miłosierdzia swego!
- 27 A niech poznają, że to ręka twoja,
i żeś ty, Panie, uczynił to!
- 28 Oni będą złorzeczyć, a ty racz błogosławić!
Ci, którzy powstają przeciwko mnie, niech będą zawstydzeni, a sługa twój będzie się weselił!
- 29 Niechaj ci, którzy mi uwłaczają, obleczeni będą sromotą
i niech się przyrodzieją jak płaszczem zelżywością swoją!
- 30 Będę sławił Pana bardzo usta moimi
i wpośród wielu chwalić go będę,
- 31 iż stanął po prawej stronie ubogiego,
aby wybawić od prześladowców duszę moją!

Ad Vesperas

Ps 143

¹ *Psalmus David.
Advēsus Góliath.*

i

Benedíctus Dóminus, Deus meus, qui docet manus meas ad prælium,
et dígitos meos ad bellum.

² Misericórdia mea, et refúgium meum:
suscéptor meus, et liberátor meus:
Protéctor meus, et in ipso sperávi:
qui subdit pópulum meum sub me.

³ Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei?
aut filius hóminis, quia réputas eum?

⁴ Homo vanitáti símilis factus est:
dies eius sicut umbra prætereunt.

⁵ Dómine, inclína cælos tuos, et descénde:
tange montes, et fumigábunt.

⁶ Fúlgura coruscationem, et dissipábis eos:
emitte sagíttas tuas, et conturbábis eos.

⁷ Emítte manum tuam de alto, éripe me, et líbera me de aquis multis:
de manu filiórum alienórum.

⁸ Quorum os locútum est vanitátem:
et dextera eórum, dextera iniquitátis.

ii

⁹ Deus, cánticum novum cantábo tibi:
in psaltério decachórdo psallam tibi.

¹⁰ Qui das salútem régibus:
qui redemísti David, servum tuum, de gládio maligno: éripe me.

¹¹ Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem:
et dextera eórum, dextera iniquitátis:

¹² Quorum filii, sicut novéllæ plantatiónes
in iuventúte sua.

Filiæ eórum compósitæ:
circumornátæ ut similitúdo templi.

¹³ Promptuária eórum plena,
eructántia ex hoc in illud.

Nieszpory

Ps 143

¹ *Psalm Dawidowy.
Przeciw Goliatowi.*

i

- Błogosławiony Pan, Bóg mój, który ćwicz ręce moje do bitwy,
a palce moje do wojny!
- ² Miłosierdzie moje i ucieczka moja,
wspomożyciel mój i wybawiciel mój,
obrońca mój, i w nim nadzieję miałem,
on, który poddaje lud mój pode mnie!
- ³ Panie, cóż jest człowiek, żeś mu się objawił,
albo syn człowieczy, że go sobie ważysz?
- ⁴ Człowiek podobnym się stał marności,
dni jego jak cień przemijają.
- ⁵ Panie, nachyl niebiosa twoje, i zstąp,
dotknij gór, a zadymią!
- ⁶ Zabłyśnij błyskawicą, a rozproszysz ich,
wypuść strzały twoje, a zatrwożysz ich!
- ⁷ Spuść rękę twoją z wysokości, wyrwij mię i wybaw mię z wód wielkich
i z ręki synów obcych,
- ⁸ których usta mówiły nikczemność,
a prawica ich jest prawicą nieprawości!

ii

- ⁹ Boże, pieśń nową zaśpiewam tobie,
na harfie o dziesięciu strunach, grać będę tobie,
- ¹⁰ który dajesz zbawienie królom,
któryś odkupił Dawida, sługę twego, od miecza złego. Wyrwij mię
- ¹¹ i wybaw mię z ręki synów obcych, których usta mówiły nikczemność,
a prawica ich jest prawicą nieprawości!
- ¹² Synowie ich jak nowe szczepy
w młodości swojej,
córkę ich przystrojone
i zewsząd ozdobione na kształt kościoła.
- ¹³ Spizarnie ich pełne,
jedno po drugim wydające,

- Oves eórum foetósæ, abundántes in egréssibus suis:
14 boves eórum crassæ.
Non est ruína macériæ, neque tránsitus:
neque clamor in platéis eórum.
15 Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt:
beátus pópulus, cuius Dóminus Deus eius.

Ps 144

¹ *Laudátio ipsi David.*

i

- Exaltábo te, Deus meus, rex:
et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.
2 Per singulos dies benedícam tibi:
et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.
3 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis:
et magnitúdinis eius non est finis.
4 Generátio et generátio laudábit ópera tua:
et poténtiam tuam pronuntiábunt.
5 Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur:
et mirabília tua narrábunt.
6 Et virtútem terribílium tuórum dicent:
et magnitúdinem tuam narrábunt.
7 Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt:
et iustítia tua exsultábunt.

ii

- 8 Miserátor et miséricors Dóminus:
pátiens, et multum miséricors.
9 Suávis Dóminus univérsis:
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius.
10 Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua:
et sancti tui benedícant tibi.
11 Glóriam regni tui dicent:
et poténtiam tuam loquéntur:
12 Ut notam fácient filiis hóminum poténtiam tuam:
et glóriam magnificéntiæ regni tui.
13 Regnum tuum regnum ómnium sæculórum:
et dominátio tua in omni generatióne et generatióne.

- owce ich płodne wielkimi trzodami wychodzące,
14 i woły ich tłuste.
Nie masz wyłomu w murach ani przejścia,
ani wołania po ich ulicach.
15 Błogosławionym nazwali lud, który to ma.
Błogosławiony lud, którego Bogiem jest Pan.

Ps 144

¹ Pieśń pochwalna Dawidowa.

i

- Wywyższać cię będę, Boże, królu mój,
i będę błogosławił imię twoje na wieki i na wieki wieków.
2 Na każdy dzień będę cię błogosławił
i będę chwalił imię twe na wieki i na wieki wieków.
3 Wielki Pan i bardzo chwalebny,
a wielkości jego nie masz końca.
4 Każde pokolenie będzie chwaliło uczynki twoje
i moc twoją będą oznajmiać.
5 Wielką chwałę świętości twej opowiadać będą
i dziwne sprawy twe będą wysławiać.
6 I moc strasznych czynów twoich ogłaszać będą,
a wielkość twoją będą opowiadać.
7 Pamięć wielkiej słodkości twojej głosić będą
i ze sprawiedliwości twojej będą się weselić.

ii

- 8 Litościwy i miłościwy Pan,
cierpliwy i wielce miłosierny!
9 Słodki Pan dla wszystkich,
a miłosierdzie jego nad wszystkimi dziełami jego!
10 Niech cię chwala, Panie, wszystkie dzieła twoje,
a święci twoi niech cię błogosławią!
11 Sławę królestwa twego będą opowiadać
i o potędze twojej mówić będą,
12 aby oznajmili synom człowieczym moc twoją
i chwalebną wspaniałość królestwa twego.
13 Królestwo twoje – to królestwo wszystkich wieków,
a panowanie twoje od pokolenia w pokolenie.

iii

- Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis:
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
- 14 Állevat Dóminus omnes qui córruunt:
et érigit omnes elísos.
- 15 Óculi ómnium in te sperant, Dómine:
et tu das escam illórum in témpore opportúno.
- 16 Áperis tu manum tuam:
et imples omne ánimam benedictióne.
- 17 Iustus Dóminus in ómnibus viis suis:
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
- 18 Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum:
ómnibus invocántibus eum in veritáte.
- 19 Voluntátem tíméntium se fáciat:
et deprecatióem eórum exáudiet: et salvos fáciat eos.
- 20 Custódit Dóminus omnes diligétes se:
et omnes peccatóres dispédat.
- 21 Laudatióem Dómini loquétur os meum:
et benedícat omnis caro nómini sancto eius in sáeculum, et in sáeculum sáeculi.

Ad Completórium

Ps 87

- 1 *Cánticum Psalmi, filiis Core,
in finem, pro Maheleth ad respondéndum.
Intelléctus Eman Ezrahitæ.*
- 2 Dómine, Deus salútis meæ:
in die clamávi, et nocte coram te.
- 3 Intret in conspéctu tuo orátio mea:
inclína aurem tuam ad precem meam:
- 4 Quia repléta est malis ánima mea:
et vita mea inférno appropinquávit.
- 5 Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum:
factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.
- 6 Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius:
et ipsi de manu tua repúlsi sunt.
- 7 Posuérunť me in lacu inferióri:
in tenebrósis, et in umbra mortis.

iii

- Wierny Pan we wszystkich słowach swoich
i święty we wszystkich czynach swoich.
- 14 Wspiera Pan wszystkich, którzy upadają,
i podnosi wszystkich powalonych.
- 15 Oczy wszystkich nadzieję mają w tobie, Panie,
a ty dajesz im pokarm czasu słusznego.
- 16 Ty otwierasz rękę swoją
i napełniasz wszystko, co żyje, błogosławieństwem.
- 17 Sprawiedliwy Pan we wszystkich drogach swoich
i święty we wszystkich czynach swoich.
- 18 Bliski jest Pan wszystkim, którzy go wzywają,
wszystkim, którzy go wzywają w prawdzie.
- 19 Spełni wolę tych, którzy się go boją,
prośbę ich wysłucha i zbawi ich.
- 20 Strzeże Pan wszystkich, którzy go miłują,
a wszystkich grzeszników wytraci.
- 21 Chwałę Pańską wysławiać będą usta moje,
a wszelkie ciało niech błogosławi imię święte jego na wieki i na wieki wieków!

Kompleta

Ps 87

- 1 *Pieśń psalmu. Synów Korego.
Na koniec, na mahelecie, ku opowiadaniu,
wyrozumienie Emana Ezrahity.*
- 2 Panie, Boże zbawienia mego,
we dnie i w nocy wołałem przed tobą.
- 3 Niechaj modlitwa moja przyjdzie przed oblicze twoje,
nakłoń ucha twego ku prośbie mojej!
- 4 Albowiem dusza moja napełniona jest złem,
a życie moje zbliżyło się do otchłani.
- 5 Poczytano mię między zstępujących do grobu,
stałem się jak człowiek bez pomocy, między umarłymi wolny;
6 jak zranieni, którzy śpią w grobach, o których więcej nie pamiętasz
i którzy z twojej ręki są wyrzuceni.
- 7 Wsadzili mię w dół najgłębszy,
do ciemności i do cienia śmierci.

- ⁸ Super me confirmátus est furor tuus:
et omnes fluctus tuos induxísti super me.
- ⁹ Longe fecísti notos meos a me:
posuérunť me abominatióne sibi.
Tráditus sum, et non egrediébar:
- ¹⁰ óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te, Dómine, tota die:
expándi ad te manus meas.
- ¹¹ Numquid mórtuis fácies mirabília:
aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?
- ¹² Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam,
et veritátem tuam in perditiónē?
- ¹³ Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua:
et iustítia tua in terra obliuiónis?
- ¹⁴ Et ego ad te, Dómine, clamávi:
et mane orátio mea præuéniet te.
- ¹⁵ Ut quid, Dómine, repéllis oratióne meam:
auértis faciē tuam a me?
- ¹⁶ Pauper sum ego, et in labóribus a iuentúte mea:
exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.
- ¹⁷ In me transiérunt iræ tuæ:
et terróres tui conturbauérunt me.
- ¹⁸ Circumdedérunt me sicut aqua tota die:
circumdedérunt me simul.
- ¹⁹ Elongásti a me amícum et próximum:
et notos meos a miséria.

Ps 102

¹ *Ipsi David.*

i

- Bénedic, ánima mea, Dómino:
et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- ² Bénedic, ánima mea, Dómino:
et noli obliuisci omnes retributiónes eius.
- ³ Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis:
qui sanat omnes infirmitátes tuas.
- ⁴ Qui rédimit de intéritu vitam tuam:
qui corónat te in misericórdia et miseratióne.
- ⁵ Qui replet in bonis desidérium tuum:
renouábitur ut áquilæ iuuentus tua:

- ⁸ Wzmocnił się gniew twój nade mną
i przywiodłeś na mnie wszystkie nawałności twoje.
- ⁹ Oddaliłeś ode mnie znajomych moich,
uczynili mię obrzydzeniem sobie;
jestem wydany i nie wychodziłem,
- ¹⁰ oczy moje omdlały z nędzy.
Wołałem ku tobie, Panie, cały dzień,
wyciągałem do ciebie ręce moje.
- ¹¹ Czyż dla umarłych cuda czynić będziesz?
albo czy lekarze wskrzeszą, by cię sławili?
- ¹² Czy będzie kto w grobie opowiadał miłosierdzie twoje,
i prawdę twoją w zagubie?
- ¹³ Czy będą poznane w ciemnościach cuda twoje,
a sprawiedliwość twoja w ziemi zapomnienia?
- ¹⁴ A ja, Panie, wołałem do ciebie
i modlitwa moja uprzedzi cię rano.
- ¹⁵ Czemuż, Panie, odrzucasz modlitwę moją,
odwracasz oblicze twe ode mnie?
- ¹⁶ Jam jest ubogi w pracach od młodości mojej,
a gdy się podniosłem, zostałem poniżony i zatrwożony.
- ¹⁷ Na mnie się przeniósł gniew twój
i groźby twoje zatrwożyły mię;
- ¹⁸ ogarnęły mię cały dzień jak woda,
otoczyły mię razem.
- ¹⁹ Oddaliłeś ode mnie przyjaciela i bliskiego,
i znajomych moich dla nędzy.

Ps 102

¹ *Dawidowy.*

i

- Błogosław, duszo moja Panu,
i wszystko, co we mnie jest, imieniu świętemu jego!
- ² Błogosław, duszo moja, Panu,
i nie zapominaj wszystkich dobrodziejstw jego!
- ³ On miłościwie odpuszcza wszystkie nieprawości twoje,
uzdrowia wszystkie choroby twoje;
- ⁴ On odkupuje żywot twój od zatracenia,
wieńczy cię miłosierdziem i litościami;
- ⁵ on wypełnia dobrami pragnienie twoje,
odnowi się jak u orła młodość twoja.

- ⁶ Fáciens misericórdias Dóminus:
et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.
- ⁷ Notas fecit vias suas Móysi,
filiis Israël voluntátes suas.
- ⁸ Miserátor, et miséricors Dóminus:
longánimis, et multum miséricors.
- ⁹ Non in perpétuum irascétur:
neque in aetérnum comminábitur.
- ¹⁰ Non secúndum peccáta nostra fecit nobis:
neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.
- ¹¹ Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra:
corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.
- ¹² Quantum distat ortus ab occidénte:
longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

ii

- ¹³ Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se:
- ¹⁴ quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.
Recordátus est quóniam pulvis sumus:
- ¹⁵ homo, sicut fœnum dies eius, tamquam flos agri sic efflorébit.
- ¹⁶ Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet:
et non cognóscet ámplius locum suum.
- ¹⁷ Misericórdia autem Dómini ab aetérno,
et usque in aetérnum super timéntes eum.
Et iustítia illíus in filios filiórum,
- ¹⁸ his qui servant testaméntum eius:
Et mémoires sunt mandatórum ipsíus,
ad faciéndum ea.
- ¹⁹ Dóminus in cælo parávit sedem suam:
et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
- ²⁰ Benedícite Dómino, omnes ángeli eius:
poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum eius.
- ²¹ Benedícite Dómino, omnes virtútes eius:
minístri eius, qui fácitis voluntátem eius.
- ²² Benedícite Dómino, ómnia ópera eius:
in omni loco dominatiónis eius, bédedic, ánima mea, Dómino.

- 6 Pan czyni miłosierdzie
i sprawiedliwość wszystkim krzywdę cierpiącym.
- 7 Oznajmił drogi swe Mojżeszowi
i wolę swoją synom izraelskim.
- 8 Litościwy i miłościwy Pan,
długo czekający i wielce miłosierny!
- 9 Nie na wieki gniewać się będzie,
ani wiecznie grozić będzie.
- 10 Nie według grzechów naszych uczynił nam,
ani według nieprawości naszych oddał nam.
- 11 Albowiem jak wywyższone jest niebo nad ziemią,
tak możnym uczynił miłosierdzie swoje względem bojących się go.
- 12 Jak odległy jest wschód od zachodu,
tak oddalił od nas nieprawości nasze.

ii

- 13 Jak lituje się ojciec nad synami swymi, zlitował się Pan nad tymi, którzy się go boją,
14 bo on zna utworzenie nasze;
wspomnił, że prochem jesteśmy.
- 15 Człowiek, jak trawa dni jego, jak kwiat polny, tak przekwitnie.
- 16 Albowiem wionie nań wiatr, i nie ostoi się,
i więcej się nie pozna miejsca jego.
- 17 Ale miłosierdzie Pańskie od wieku
do wieku nad tymi, którzy się go boją,
i sprawiedliwość jego nad synami synów
- 18 względem tych, którzy chowają przymierze jego,
i pamiętają przykazania jego,
aby je wypełniać.
- 19 Pan na niebie postawił stolicę swoją,
a królestwo jego nad wszystkimi panować będzie.
- 20 Błogosławcie Panu, wszyscy aniołowie jego,
możni w sile, którzy pełnicie słowo jego, skoro usłyszycie głos mowy jego!
- 21 Błogosławcie Panu wszystkie wojska jego,
słudzy jego, którzy czynicie wolę jego!
- 22 Błogosławcie Panu wszystkie dzieła jego,
na wszelkim miejscu panowania jego! Błogosław duszo moja, Panu!

Index

Ps 1	4	Ps 32	102
Ps 2	6	Ps 33	208
Ps 3	8	Ps 34	114
Ps 4	60	Ps 35	228
Ps 5	82	Ps 36	118
Ps 6	110	Ps 37	122
Ps 7	110	Ps 38	124
Ps 8	8	Ps 39	140
Ps 9	10	Ps 40	142
Ps 10	14	Ps 41	144
Ps 11	154	Ps 42	128
Ps 12	156	Ps 43	146
Ps 13	66	Ps 44	160
Ps 14	66	Ps 45	162
Ps 15	156	Ps 46	80
Ps 16	68	Ps 47	164
Ps 17	70	Ps 48	166
Ps 18	90	Ps 49	168
Ps 19	76	Ps 50	170
Ps 20	76	Ps 51	184
Ps 21	288	Ps 52	186
Ps 22	236	Ps 53	186
Ps 23	88	Ps 54	188
Ps 24	136	Ps 55	192
Ps 25	182	Ps 56	194
Ps 26	92	Ps 57	194
Ps 27	94	Ps 58	196
Ps 28	84	Ps 59	200
Ps 29	78	Ps 60	210
Ps 30	96	Ps 61	212
Ps 31	100	Ps 62	18

Ps 63	336	Ps 108	360
Ps 64	174	Ps 109	54
Ps 65	212	Ps 110	54
Ps 66	130	Ps 111	56
Ps 67	216	Ps 112	56
Ps 68	220	Ps 113	58
Ps 69	256	Ps 114	104
Ps 70	256	Ps 115	106
Ps 71	236	Ps 116	86
Ps 72	240	Ps 117	24
Ps 73	242	Ps 118	28
Ps 74	246	Ps 119	106
Ps 75	248	Ps 120	108
Ps 76	312	Ps 121	108
Ps 77	262	Ps 122	150
Ps 78	270	Ps 123	150
Ps 79	292	Ps 124	152
Ps 80	272	Ps 125	152
Ps 81	294	Ps 126	154
Ps 82	274	Ps 127	202
Ps 83	296	Ps 128	202
Ps 84	278	Ps 129	204
Ps 85	314	Ps 130	204
Ps 86	298	Ps 131	206
Ps 87	368	Ps 132	248
Ps 88	298	Ps 133	64
Ps 89	226	Ps 134	132
Ps 90	62	Ps 135	250
Ps 91	334	Ps 136	252
Ps 92	16	Ps 137	254
Ps 93	346	Ps 138	304
Ps 94	4	Ps 139	306
Ps 95	126	Ps 140	308
Ps 96	172	Ps 141	310
Ps 97	224	Ps 142	276
Ps 98	276	Ps 143	364
Ps 99	16	Ps 144	366
Ps 100	176	Ps 145	178
Ps 101	352	Ps 146	230
Ps 102	370	Ps 147	282
Ps 103	354	Ps 148	20
Ps 104	318	Ps 149	332
Ps 105	322	Ps 150	338
Ps 106	328		
Ps 107	350	Canticum Annæ	180

Cáanticum David	84	Cáanticum Iudith	178
Cáanticum Ecclesiástici	336	Cáanticum Móysis	232, 340
Cáanticum Ezechíæ	134	Cáanticum Quicúmque	32
Cáanticum Hábacuc	284	Cáanticum Tobíæ	130
Cáanticum Ieremíæ	230	Cáanticum Trium Puerórum	18, 22
Cáanticum Isaiæ	86, 280		

Mensam de contentis in eodem

DOMÍNICA	4
Ad Matutínium	4
Ps 94	4
Ps 1	4
Ps 2	6
Ps 3	8
Ps 8	8
Ps 9	10
Ps 10	14
Ad Laudes I	16
Ps 92	16
Ps 99	16
Ps 62	18
Cánticum Trium Puerórum	18
Ps 148	20
Ad Laudes II	22
Cánticum Trium Puerórum	22
Ad Primam	24
Ps 117	24
Ps 118	28

Cánticum Quicúmque	32
Ad Tértiam	36
Ps 118	36
Ad Sextam	42
Ps 118	42
Ad Nonam	48
Ps 118	48
Ad Vésperas	54
Ps 109	54
Ps 110	54
Ps 111	56
Ps 112	56
Ps 113	58
Ad Completórium	60
Ps 4	60
Ps 90	62
Ps 133	64
FÉRIA SECÚNDA	66
Ad Matutínium	66
Ps 13	66
Ps 14	66
Ps 16	68
Ps 17	70
Ps 19	76
Ps 20	76
Ps 29	78
Ad Laudes I	80

Ps 46	80
Ps 5	82
Ps 28	84
Cánticum David	84
Ps 116	86
Ad Laudes II	86
Cánticum Isaíæ	86
Ad Primam	88
Ps 23	88
Ps 18	90
Ad Tértiam	92
Ps 26	92
Ps 27	94
Ad Sextam	96
Ps 30	96
Ad Nonam	100
Ps 31	100
Ps 32	102
Ad Vésperas	104
Ps 114	104
Ps 115	106
Ps 119	106
Ps 120	108
Ps 121	108
Ad Completórium	110
Ps 6	110
Ps 7	110

FÉRIA TÉRTIA	114
Ad Matutínium	114
Ps 34	114
Ps 36	118
Ps 37	122
Ps 38	124
Ad Laudes I	126
Ps 95	126
Ps 42	128
Ps 66	130
Cánticum Tobíæ	130
Ps 134	132
Ad Laudes II	134
Cánticum Ezechíæ	134
Ad Primam	136
Ps 24	136
Ad Tértiam	140
Ps 39	140
Ad Sextam	142
Ps 40	142
Ps 41	144
Ad Nonam	146
Ps 43	146
Ad Vésperas	150
Ps 122	150
Ps 123	150
Ps 124	152
Ps 125	152

Ps 126	154
Ad Completórium	154
Ps 11	154
Ps 12	156
Ps 15	156
FÉRIA QUARTA	160
Ad Matutínum	160
Ps 44	160
Ps 45	162
Ps 47	164
Ps 48	166
Ps 49	168
Ps 50	170
Ad Laudes I	172
Ps 96	172
Ps 64	174
Ps 100	176
Cánticum Iudith	178
Ps 145	178
Ad Laudes II	180
Cánticum Annæ	180
Ad Primam	182
Ps 25	182
Ps 51	184
Ps 52	186
Ad Tértiam	186
Ps 53	186

Ps 54	188
Ad Sextam	192
Ps 55	192
Ps 56	194
Ps 57	194
Ad Nonam	196
Ps 58	196
Ps 59	200
Ad Vésperas	202
Ps 127	202
Ps 128	202
Ps 129	204
Ps 130	204
Ps 131	206
Ad Completórium	208
Ps 33	208
Ps 60	210

FÉRIA QUINTA212

Ad Matutínium	212
Ps 61	212
Ps 65	212
Ps 67	216
Ps 68	220
Ad Laudes I	224
Ps 97	224
Ps 89	226
Ps 35	228

Cánticum Ieremíæ	230
Ps 146	230
Ad Laudes II	232
Cánticum Móysis	232
Ad Primam	236
Ps 22	236
Ps 71	236
Ad Tértiam	240
Ps 72	240
Ad Sextam	242
Ps 73	242
Ad Nonam	246
Ps 74	246
Ps 75	248
Ad Vésperas	248
Ps 132	248
Ps 135	250
Ps 136	252
Ps 137	254
Ad Completórium	256
Ps 69	256
Ps 70	256

FÉRIA SEXTA **262**

Ad Matutínium	262
Ps 77	262
Ps 78	270
Ps 80	272

Ps 82	274
Ad Laudes I	276
Ps 98	276
Ps 142	276
Ps 84	278
Cánticum Isaíæ	280
Ps 147	282
Ad Laudes II	284
Cánticum Hábacuc	284
Ad Primam	288
Ps 21	288
Ad Tértiam	292
Ps 79	292
Ps 81	294
Ad Sextam	296
Ps 83	296
Ps 86	298
Ad Nonam	298
Ps 88	298
Ad Vésperas	304
Ps 138	304
Ps 139	306
Ps 140	308
Ps 141	310
Ad Completórium	312
Ps 76	312
Ps 85	314

SÁBBATO	318
Ad Matutínium	318
Ps 104	318
Ps 105	322
Ps 106	328
Ad Laudes I	332
Ps 149	332
Ps 91	334
Ps 63	336
Cánticum Ecclesiástici	336
Ps 150	338
Ad Laudes II	340
Cánticum Móysis	340
Ad Primam	346
Ps 93	346
Ps 107	350
Ad Tértiam	352
Ps 101	352
Ad Sextam	354
Ps 103	354
Ad Nonam	360
Ps 108	360
Ad Vésperas	364
Ps 143	364
Ps 144	366
Ad Completórium	368
Ps 87	368
Ps 102	370